ஓம்.

ஸ்ரீ கணேசாயநம

மஹேதிஹாஸமாகிய

சிவரஹஸ்யம்.

முதலிரண்டாம் அம்சங்களும்

மூன்றாம் அம்சத்தின் பூர்வபாகமும்.

இஃது

பிரம்ஹஸ்ரீ

மருவூர்-கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களால்

மொழிபெயர்த்து

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசெட்டியார் B. A.

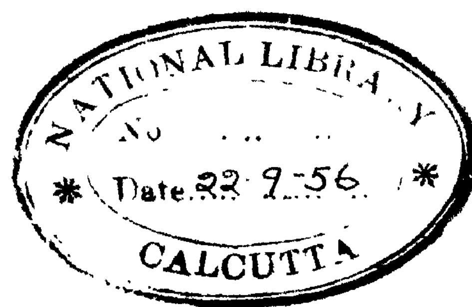
அவர்களால்

சென்னை

கிச்சினர் அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸாதாரண௵ தநுரவி.

NATIONAL LIBRARY
No
Date 22 9-56
CALCUTTA

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோத்காதம்.

மஹேதிஹாஸமாகிய சிவரஹஸ்யம் பூர்வம் பரமசிவனால் உமாதேவியார்க்கு மஹா கைலாஸத்திலும், முருகக்கடவுளால் மஹாதபஸ்வியாகிய ஜைகிஷவ்ய முனிவருக்கு ஸ்கந்தகிரியிலும், அதிரஹஸ்யமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது.

பின்னர் அது, முருகக்கடவுளால் நந்திதேவருக்கும், அவர் தம்மை வழிபட்ட நாராயணமூர்த்திக்கும், அவர் தமது புதல்வராகிய பிரம்மதேவருக்கும், அவர் தமது புதல்வர்களாகிய ஸநகாதியர்களுக்கும், அவர் நாரத மஹாமுனிவருக்கும், அவர் வியாஸ மஹாமுனிவருக்கும், அவர் சூதபௌராணிகர்க்கும், முறையே உபதேசிப்ப நிலவுலகில் வந்து நிலவியது.

இம் மஹேதிஹாஸம், வேதவாக்கியங்களை அநுகரணஞ் செய்வதாயும், உபநிஷதர்த்த விசாரத்தை மேற்கொண்டதாயும், உபாஸனா காண்ட ஞான காண்ட ரஹஸ்யத்தை விளக்குவதாயும், திரிபுரதாபினி முதலிய உபநிஷத் விஷயங்களின் உண்மையை விளக்கும் பாஷ்யமாயும், முனிவர்களும் மஹரிஷிகளும் பிறரும் சிவோபாஸனையாலேயே மஹிமை பெற்றவர் என்பதையும், அச்சிவோபாஸனையே வைராக்கிய உற்பத்தி ஹேதுவாயுள்ள தென்பதையும், புராதன ஸ்தல தீர்த்த ஆரண்யாதிகளின் மஹிமைகளையும் பிரகாசப்படுத்துவதாயும், சிவபாதம், யமலோகம், யமதண்டனை முதலியவற்றை விவரணஞ் செய்வதாயும், நந்தியாதி பிரமத மஹா கணங்களின் அற்புத சரித்திரங்களையும், உண்மை நாயனமார்களாகிய அறுபத்துமூவரது சரித்திரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதாயும், பாணலிங்கம், பில்வ பத்திரம், விபூதி, ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவஸாதனங்களையும், பிரதோஷ முதலிய சைவ விரதங்களையும், சிவபூஜை, சாம்பவ பூஜை, சிவதர்மம் முதலியவற்றின் பிரபாவங்களையும் விஸ்தரிப்பதாயும், தனக்கு ஒப்புயர்வின்றிப் பிரகாசிக்கும் பெருமையுடையதாம்.

இப்பரமேதிஹாஸம், ஓரிலக்கத்துக்கு மேற்கொண்ட கிரந்த ஸங்கியையுடையதாயும், ஸஹஸ்ராத்யாயி என்னும் ஆயிரம் அத்தியாயங்களாலான மஹேசம், பவம், ஹாரம், சிவம், பார்க்கம், சங்கரம், உக்ரம், பீமம், ஸதாசிவம், ஈச்வரம், மஹா தேவம், ஈசம் எனப்பெயரிய பன்னிரண்டு அம்சங்களை யுடையதாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இனி யிப்பன்னிரண்டு அம்சங்களும் முறையே திக், லோக, அமர, பிரம்மவேந்த்ர, ருத்ர, லிங்க, ஷண்முகசேந்த்ர, சங்கர, ஷண்முக சேத்ர, முக்தி இவைகளின் ஸங்கியா கிரந்தங்களைக்கொண்டனவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆயினும் வட மொழியில் கிரந்தத்துக்கு அக்ஷர சங்கியை முப்பத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், இச் சிவரஹஸ்யத்தில் பலவேறு வகைப்பட்ட ச்லோகங்களும், கத்தியங்களும் விரவி யிருத்தலாலும், திக் முதலிய பதங்களுக்குப் பலபடி அர்த்தம் பண்ணக் கூடியதாயிருத்தலாலும், அத்தியாயங்கள் ஒன்றோடொன்று விரவி யிருப்பதாக வேற்படுகின்றமையாலும், இப்போது கிடைத்துள்ள பிரதிகளின் ஸங்கியைகளோடு அவை பொருந்தாமையாலும், அத்தியாய ஸங்கியையும் அம்சங்களின் கிரந்த ஸங்கியையும் நிஷ்கர்ஷம் செய்ய முடியவில்லை.

இவ்விதிஹாஸ ரத்நாகரத்திற் காணப்படும் ஸ்துதிகளெல்லாம் மஹாத்புதமாயும், வேதஸார ரஹஸ்யமாயும், நித்ய பாராயணானு குணமாய மிருப்பதால் அவையிற்றை யெல்லாம் தொகுத்து அச்சிட்டுபகரிக்க வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தினால் அவற்றின் விஷயங்களை மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டன.

இவ்வரிய பெரிய நூல இருமொழிகளினும் வெளிப்படாததும், வேதாந்தார்த்த விசாரமுடையதும், மீமாம்ஸா பரிபாஷைகள் நிரம்பப் பெற்றதும், அதியத்புதமான நடையையுடைய ச்லோகங்களாலாகியதும், வேறு நூல்களிற் காணப்படாத எண்ணிறந்த நூதன விஷயங்களைக்கொண்டது மாயிருக்கின்றமையின் சிற்சில விடங்களில் அர்த்த நிச்சயம் செய்வது சிரமமாகக் காணப்படினும், அபுத்தி பூர்வமாய் நேர்ந்தவைபோக மற்றப்படி ஒன்றும் விடாமல் உள்ளவாறே ச்லோகார்த்தங்களைப் பிண்டமாய்த் திரட்டி எழுதப்படுவதனறித் திரித்தல், விலக்கல், கூட்டல் முதலிய யாதொரு தோஷத்தையும் உரையாசிரியரிடத்தும் ஏழையேனிடத்தும் ஆரோபணஞ் செய்தற்கு இடமிராது.

உண்மை நாயன்மார்களாகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரது சரித்திரம் சிவரஹஸ்யத்தில் நவமாம்சத்தில் சிவபெருமானால் உமாதேவியார்க்கு முன்னமே கூறப்பட்டுளது என்று ஸாதுக்கள்பாற் கேட்ட வளவிலேயே, இந்நூல்-வெளிவந்து நிலவவேண்டுமென்னும் ஓரவா நாயினேனுக்குப் பலவாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிற்று. எனினும் பிரதிகளைத் தேடிக்கிடைக்கப்பெறாது வருந்தியபோதெல்லாம் அவ்வவா சிறிதுங் குறைவுபடாமல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங்கி நின்றது. இப்படி நிகழு நாட்களில் வேண்டுவார் வேண்டுவதீந்தருளும் பெருங்கருணைக் கடங்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவருட் சகாயத்தால் நிரம்பாத பிரதி யொன்று காஞ்சீபுரத்திற் கிடைக்கப்பெற்றேன். பிறகு இதன் பொருட்டே மேற்கொண்ட சிவத்தல யாத்திரைக் காலத்தில் தஞ்சையில் சமக்ரமான ஒருபிரதி கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருநிதியுடையவ னாயினேன். மேல் அதனைப் பலர்க்கும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டு மென்னும் அவாவினால் மொழி பெயர்த்து அச்சிடத்தொடங்கிப் பொருட் குறை முதலியவற்றால் மடங்கினேன். இதனால் இடையிடையே காலம் வீணே கழிந்தது. திருவருட் பிரகாசப் பரவெளி மண்டபத்திற் றிருநடனஞ் செய்கின்ற எம்பெருமானரது திருவருட் பிரேரக வெள்ளத்தின் வழிச்செல்லும் துரும்புகளாகிய ஆத்துமவர்க்கங்கட் கடைப்பிடி [illegible]ழையேன் செயத்தக்கது யாது?

எய்ப்பிடத்துதவும் வைப்பாகிய இறைவன் இந்நூல் இனிது முடிவுற வேண்டுமென்பதனாலோ அன்றி ஏழையேனை நன்னெறிப் படுத்தவேண்டுமென்பதனாலோ, செய்யுஞ் செயலொன்றின்றித் துயர்க்கடலுளாழ்ந்திருந்த வென்னைக் கரையேற்றும் பொருட்டுத் திருவாவடுதுறையில் ஞானதேசிக மூர்த்தியாயெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ - அம்பலவாணதேசிக சுவாமிகளது மஹா சந்நிதானத்தை யடைவித்தருளினன்.

ஏழையேனும் அவ்வாறே மஹா சந்நிதானத்தை யடைந்து திருவருணோக்கஞ் செய்யப்பெற்றுச் சிவரஹஸ்ய விஷய விண்ணப்பஞ் செய்து பணிந்து நின்றேன். மஹா சந்நிதானமும் இப்பரமேதிஹாஸத்தைத் தாங்களே பிரகாரஞ்செய்யவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டிருந்த தாகக்கட்டளையிட்டு, ஏழையேனது முயற்சியை எவ்விதமான சஹாயங்களையுஞ் செய்து முன்னின்று முடிப்பதாக அநுக்கிரகஞ் செய்து வடமொழி மூலத்தையும் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பித்து, ஆதீனத்து மூலப்பிரதியையும் உவந்து உதவியருளினர்கள்.

பிறகு மஹா சந்நிதானங் கட்டளையிட்டவாறே சிவரஹஸ்ய மஹேதிஹாஸத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழிலும், மூலத்தை வடமொழியிலும் வெளிப்படுத்துவதே பிறவியாலாய பெரும்பயனென்று கருதிச் சிவஸ்தலயாத்திரை செய்துப் பிரதிகளுக்கான நன்முயற்சியைச் செய்து, சென்னைக்குத் திரும்பி எனது லௌகிகத்தினின்றும் விடுதலை யடைந்து, இவ்வேலையொன்றையே செய்வேனாய் முதல் இரண்டாவது அம்சங்களையும் மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வபாகத்தையும் அச்சிட்டு முடிந்து ஒரு புத்தகமாகக் கட்டி முதற் புத்தகமாக வெளிப்படுத்துவ தாயினேன்.

இப்புத்தகம், வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்ததாகலானும், அநேக ஸ்தல தீர்த்த அரண்யமுதலிய மாஹாத்மியங்களைக் கூறுவதாகலானும், வைதிக சைவ பரிபாஷைகளும், மீமாம்ஸா நியாயங்களும் நிரம்பப் பெற்றதாகலானும், ஏராளமான ஸ்தோத்திரங்களையுடைய தாகலானும் வடமொழிப் பதங்களும் அரும்பதங்களும் ஆங்காங்கு விரவப்பெற்றுள்ளது. ஆகையால் இதற்கு ஒரு அரும்பதவுரை யகராதி எழுதிச் சேர்க்க விரும்பினனேனும் ஸாவகாசமின்மையானும், சிலஸ்தல முதலியவை நன்கு விளங்காதிருக்கின்றமையானும் மூன்றாவது அம்ச உத்தரபாக முடிவிற் சேர்க்கலாமென நிறுத்தினேன்.

இனி யிப்புத்தகத்தை மிக்கசுலபமானவிலைக்கு யாவரும் எளிதிற்பெறுமாறு ஸஹாயஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயம் என்னகத்துக் குடிகொண்டுளதெனினும் கிரந்த விஸ்தீரணத்தினாலும், மொழி பெயர்ப்பு முதலிய செலவினாலும் அது அநுகூலப்படாதிருக்கின்றமையின் பொருட்பேறுடைய அபிமானிகள் யாவரும் ஸஹாயஞ் செய்ய முன்வருவரேல் அச் சஹாயங்களைக் கொண்டு பின்வரும் புத்தகங்களை மிக்க குறைந்தவிலைக்குக் கொடுப்பதன்றி வட மொழி மூலத்தையும் அச்சிட்டு முடிக்கும் அநுகூலமுடையனாவேன்.

ஒன்றிற்கும் பற்றாத சிறியனேன் இப்பெருமுயற்சியை மேற்கொண்டது அவாகாரணமன்றி மற்றெதனாலுமன்றென்று சாதுக்கள் அறிவர். இம்முயற்சியில் இவ்வேழையேன் சிற்றறிவிற் கெட்டாத பல குறைபாடுகள் இப்புத்தகத்துட் காணப்படுவதியல்பேயாமாகையால் "குணநாடிக்குற்றமுநாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" என்னும் பிரமாணப்படி இதனைப் பொருளுடைக் கொண்டு இவனை ஆசீர்வதித்தருளுவர் பெரியோரென்று அன்னவர் பொன்னடிக்கமலப் பொடியணிந்தடிமை பூண்டவனாகின்றேன்.

இங்ஙனம்:

கடப்பாக்கம் - சதாசிவன்

"சிவரஹஸ்ய மந்திரம்"

நெ. 497, தங்கசாலைத்தெரு,

சென்னை.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

வைதிக சைவீர் வைதிக சைவீர்
ஐதிக மிறும்பூ தறைகுதுங் கேண்மின்
நாமுன் னிழைத்த நயத்த சுகிர்தந்
தாமுன் றோன்றிச் சமைந்தவாக் கேண்மதி
ரு. குமுத விதர்ப்புக் குலாஅய் நிமிரும்
அமுதவம் பரமே யாகா ரமெனுத்
தவளச் சாயையின் றமிழ்மண மோச்சிச்
சிவவரு ளன்னதஞ் சிகரியிற் றெரிக்கும்
இரசதா சலத்தி னிறைவ னறுதியிற்
க0. பிரச நுவற்சியாற் பெரிது முவந்து
மெச்சிய மறையின் விளைவைத் தொகுத்துப்
பச்சிளங் கிள்ளைப் பராபரை யார்க்கும்
ஒருதிரு முருக னுபயசம் புக்குந்
திருநந்தி தேவன் றிருநா தனுக்கும்
கரு. பதும நாபன் பரமேட் டிக்குஞ்
சதுர்மறை வேதன் சனகா தியர்க்கும்
நகமுறை யத்தவர் நாரத முனிக்குஞ்
சுகமிகு மகதியன் றுவைபா யனற்குஞ்
சுருதி வகுத்தோன் சூதன் றனக்குங்
உ0. கருதி யிசைத்த கனகப் பொக்கிஷம்
மாதவர் தழூஉ மகேதி காசம்
சோத வூகம் விளர் ந நிலயம்

உபநிட தார்த்த முறைக்கும் பாஷியஞ்
சுபசிவோ பாசனை துளிர்கற் பகத்தரு
உரு. உண்மைநா யன்மா ருயரிய சரிதை
திண்மை மினிர்தரு சிவசா தனங்கள்
நவநவ மாக நலக்கப் பயக்குந்
தவமா ராற்ற றழங்கு மிருநிதி
இத்தகு மந்தண மினிது மிழற்றுந்
க௰. தத்துவ முறுசிவ ரகசியந் தன்னைக்
கடனிகர் விபுலக் கலைய தான
வடமொழி யாட்சியின் மல்கக் கண்டு
மோன முனிவர் மொய்த்துப் பரகம்
ஞான ராஜ தானியாத் தோன்றும்
கரு. ஒருவாக் கலைவிரை யொருங்கு கம்மெனுந்
திருவா வடுதுறைத் தெய்வப் பதியிற்
கடுவர வொடுசெழுங் கடுக்கை யொரீஇ
மடலவிழ் குவளை மலர்த்தார் திரீஇப்
பால லோசனம் பனிமதிக் கோடும்
௨௰. நீலக் கறையு நோரது பொதிந்து
வந்த குருமணி வரேந்திர ரத்தினஞ்
சுந்தரப் பெம்மான் சுஞ்ஞான பானு
அருநிதி யிரண்டு மழுக்கா றடைவான்
பெருங்கொடை பொழிந்து பிறங்கும் வள்ளல்
௨ரு. ஆதி ராய வம்பல வாண
தேசிகன் றிருவடி திருவருள் பெற்றுத்
தன்னுள் ளத்தைத் தகவி னியமப
அன்னதே செய்கவென் றுரிய னறைந்து
மூலப் பிரதியை முறைமையி னளித்துச்
௩௰ சால சகாயந் தருவமென் றருளக்
கேட்டா னந்தக் கிளர்ச்சி பொங்க
ஈட்டா நிதிய மேய்ந்த தென்னக்
கருவூர் கருமங் கலக்கியாட் கொளூஉம்
மருவூர் வைப்பு வந்த விப்பிரர்
௩ரு. குலத்திற் கணியாக் குலவிய தினமணி
நலத்திற் சிறந்த நவமணி யென்று
ஆரிய வம்பர வருநீ ருண்டு

பேரிய வையம் பெய்கொண் மூநற்
குணேசன் கஞ்சக் குரவனை நிசர்த்த
௬0. கணேசக் கலைஞனுங் காவலற் கொண்டு
கண்டு சீனிதேன் கன்ன லுடன்முப்
பண்டு பாகு பாலினு மினிக்க
அமிழ்தச் சுவையினு மதிக மேய்ந்த
தமிழிற் பெயர்த்துச் சதிருற வச்சில்
௬௫. ஏற்றிமே தாவிய ரினிதுமீக் கூற
நாற்றிசை முற்று நல்கின னம்ம
இந்திர னுலகிற் கிடரியற் றிடுவான்
பந்தியி னிவர்ந்த பன்மா டத்தில்
அயர்ப்பொன் றில்லா வான்றோர் வதியுங்
௭0. கயப்பாக் கத்திற் கனதன வைசியர்
நாடற் குரிய நறறபோ தனரிற்
கூடற் கிழாநற் கோத்தி ரத்திற்
சிரத்தை யுடனே சிவப்பணி யாற்றிய
இரத்தினக் கோமா னிருந்தவத் தோன்றல்
௭௫. இலக்கண விலக்கிய மெனும்பயோ ததியில்
நலக்க வாடு நற்றமிழ்க் குஞ்சரஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சாகரந்
தெய்வத் தொண்டிற் றிளைத்த புனிதன்
பொய்மை மறுத்த புலவர் சிகாமணி
௮0. மெய்மை நிறுத்து மேட்டிமை யாளன்
கங்கை வேணிக் கண்ணுதன் மூர்த்தி
மங்கை பாகன் மருவிய மனத்தன்
சிவனடிச் செல்வரைச் சிவமென வுன்னி
அவர்பதம் பராவு மரும்விர தத்தன்
௮௫. பூதிருத் திராக்கம் பொருளெனக் கொடேஉ
நீதியைந் தெழுத்தை நிகழ்த்து நாவினன்
திருமுறை பாரா யணமே சீர்த்தித்
தருமெனுங் கொள்கைத் தவறாத் திறலோன்
பகர்சுதந் தரனும் பரசிவ முதலெனப்
௯0. புகல்பவர் தொடர்பைப் பொருந்தி யுறைவோன்
மரகதக் கெழுமை மகரா லயத்துத்
தாளத் திரளைத் தண்டிரைக் கொழீத்

தத்தாஞ் சென்னையிற் சைவ சமய
பக்த ஜனசபை பண்பிரு பித்தோன்
௯௫. இன்பு வாய்ந்தா ஞானியைபு வாய்ந்தான்
அன்பு வாய்ந்தா னடக்கம் வாய்ந்தான்
புத்தியிற் சிறந்தான் புகழிற் சிறந்தான்
பத்தியிற் சிறந்தான் பண்பிற் சிறந்தான்
உதார வண்மை யொருங்கே நிரம்பிய
௧௦௦. சதாசிவ வறிஞன் றக்கநா வலனே.

ஓம்

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

மஹேதிஹாஸமாகிய

சிவரஹஸ்யம்

விஷய சூசிகை.

முதலாம் அம்சம்.

முதலாம் அம்சம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இரண்டாம் அம்சம்.

இரண்டாம் அம்சம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மூன்றும் அம்சம்-பூர்வபாகம்.

மூன்றாம் அம்சம் பூர்வபாகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீகணேசாயநம :

மகேதிகாசமாகிய

சிவாரகசியம்.

முதலாம் அம்சம்.

முதலாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஸூதாகமனம்.

[illegible]

[illegible]

வாசனையாகிய இருளுக்கு ஆதித்தியர்களாய் விளங்கும் பவர்களது பாதாரவிந்ததூளிகளை யாம் சிரசால்வணங்குகின்றோ[illegible]

பூர்வம் மாகேஸ்வரமெனும் மகா வேள்வியானது நட[illegible] வருங் காலத்தில் அங்குதெய்வகதியாய் எழுந்தருளிய பைப்பலா[illegible] ரெனும் சூதனை வாஜப்ரவசர்களாகிய அவ்யாககர்த்தர்கள[illegible] முனிவர்கள் எல்லோரும் கண்டு மகிழ்ச்சியெய்தினர். கிருஷ்ண[illegible] மெனும் மான்றோலைத்தரித்தவர்களும் பஸ்மோத்தூளன திரிபு[illegible] டரங்களால் விளங்கும் மேனியுடையவர்களும், உருத்திராக்ஷ ப[illegible] ணங்களைத்தரிப்பவர்களும், யக்ஞேஸ்வரனாகிய பசுருத்திரனை [illegible] வியரிலும், சிவலிங்கத்திலும், அக்னியிலும், ஆதித்தியனிலும் [illegible] பக்தியுடன் பூஜிப்பவர்களும், ருத்திர சூக்த ஜபத்தில் பேரா[illegible] டையவர்களும், பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆவர்த்திசெய்பவர்களும், சிவ[illegible] பராயணர்களும், பஞ்சவக்திரராகிய பரமேஸ்வரனைத் தியானம் செய் பவர்களுமாகிய அம்முனிவர்கள் சூதனை அர்க்கியம் ஆஸனம், [illegible] ஜ்யம் முதலியவைகளால் பூஜித்துக் குசலப்ரஸ்னம் செய்து [illegible] திற்கையில் அவர்களுள் மகாதபஸ்வியாகிய மௌனிபார்க்க[illegible] என்னும் முனிவர் சூதனைநோக்கி, ஓ பைப்பலாதரே! மாகேஸ்[illegible] மாகிய யாகத்தைச் செய்கின்ற யாங்கள் உமது வரவினால் தன்ய[illegible] னோம். நீர் ஸ்கந்தர் நந்தி இவர்களுக்கு நிகரான சிவபக்தரன்றோ? பூர்வம் ஜைகீஷவ்யரெனும் மகாதபஸ்வியாகிய சந்நியாஸியான[illegible] ஸ்கந்தரிடம் சிவாக்ஞாப்பிரபாவத்தால் சிவாகமமெனும் இ[illegible]

லோத்தமத்தை சிரவணம் செய்தாரன்றோ? முக்கண்ணரது அபார [illegible]தம் அடங்கியதும், பன்னிரண்டு அம்சங்களுடன் கூடியதும் ஆகிய அவ்விதிகாசத்தை மகாபாதகராகிய நீர் அபாரபக்தியால் எளிதில் யறிந்தீரன்றோ? எண்ணிறந்த முனிவர்கள் இருக்க நீரொருவரே யதனை யறிதற்கு அருகரானீர். சிவசம்பந்தமான ரகஸ்யமும், சிவமகிமாரத்தினங்களுக்கு மஹா கோசமுமாகிய அவ்விதிகாசமானது பூர்வம் சிவபெருமானால் உமாதேவியாருக்கும், பிறகு அவ்வுமாதேவியாரால் ஸ்கந்தருக்கும், பின்னர் ஸ்கந்தரால் மகாசாம்பவரும் உமது குருவுமாகிய ஜைகிஷவ்யரின் பொருட்டும் உபதேசிக்கப்பட்டுளது என்னும் விருத்தாந்தத்தை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். அதனை நீர் எங்களிடம் கருணைகூர்ந்து உபதேசித்தருளல் வேண்டும். அதுமிக்க ரகஸ்யமாயினும் சிவபெருமானிடம் மகாபக்தியுடையவர்களாகிய எங்களுக்கு உரைக்கத்தக்கதே. யாங்கள் மகேஶ்வரயாகத்தால் பாவனராயிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு சுவர்க்கமுதலிய உலகங்களிலும், சரீரத்திலும், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளிலும் விருப்பமில்லை. விரக்தர்களாகிய எங்களுக்கு அச்சிவரகஸ்யத்தைக் கூறியருளும். நீர் ஞான தானஞ்செய்யும் குருவாதலின் சிவசமானராகின்றீர். நீரே எங்களுக்குத் தாய்தந்தையராதலின் கருணைகூர்ந்து எங்களுக்குக் கூறுங்களென்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவ்வாறு அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கேட்டுக்கொள்ளும முனிவர்களது ஒப்புயர்வற்ற சிவபக்தியைநினைத்து அகமகிழ்ந்தவராய் சூதர் சொல்லாராயினர்.

ஓ முனிவர்களே! மகேஶ்வரனது கிருபைக்கு பாத்திரராகிய நீங்கள் யாகத்தாலும், தானங்களாலும், தவத்தாலும் பரிசுத்தமானவர்கள். அன்றியும் இப்பொழுது தீக்ஷாவிருதங்களால் மிகத்தூய்மையுடையவர்களாய் வேதாந்த சாரார்த்த விசாரத்தில் நிஷ்டைபெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு உரைப்பதில் யாது தடையுளது? அதனுள் முதலாம்அம்சத்தைக் கேட்பீராக. பகவானது பொருளுக்காளாகிய ஜைகிஷவ்யரெனும் எனது குரு பூர்வம் மகாருத்திரனைக்குறித்து அபாரபக்தியுடன் ஆஹாரமின்றிப் பதினாயிரவருடகாலம்அருந்தவம்புரிந்து அற்புதமாகியசிவப்பிரஸாதத்தைப்பெற்றனர்.

முதலாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கஜாநநாயநம:

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

ஜைகிஷவ்யதபச்சரியை.

கணபதிஸ்துதி:.

[illegible]

தேவீஸ்துதி:.

[illegible]

ஶாரதாஸ்துதி:.

[illegible]

ஶிவஸ்துதி:.

[illegible]

ஸூதர், ஓ முனிவர்களே! பஞ்சவக்திரராகிய பரமசிவனது வதனகமலங்களில் மகரந்தம்போல்வனவும் மரணமென்னும் பிணியை யகற்றுவனவுமாயுள்ளன ஐந்து சுருதிகளாம். இவ்வைந்து சுருதிகளின் சாரமும் ஏனைய சகல வேதபாகங்களின் கருத்துமாயுள்ள சிவரகஸ்யாம்ருதசாரத்தை, ஓ அந்தணவரர்களே! வேண்டுமளவும் அருந்துவீர்களாக. பஞ்சவதனனை தியானிப்பதால் பரிசுத்தமுள்ளவர்

களாகிய ஓ முனிவர்களே! இதனைச்சிரவணஞ்செய்தால் பஞ்சபாதகங் களினின்று விடுபட்டு முத்தியடையலாகும். பஞ்சபூதங்களையும்பஞ் சகோசங்களையும் கடந்தவனுகிய பாசம்புயினது கிருபைக்குக் கா ரணமாயுள்ள இச்சிவரகஸ்யத்தைக்கேட்டு ஜன்மம்ஜராமுதலிய துக் கங்களினின்று விடுவித்துக்கொள்ள முயலாதவன் தன் வாய்க்கெட் டிய பாயசான்னத்தை விடுத்து அசுத்தமாகிய எலிமூத்திரத்தைப் பா னம்பண்ணினவனுகின்றான். அவன் மகாமோகங்கொண்டவனாய்க் கூழக்குரோத ஜுராதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவனாய்,பாபங்களை யார்ச் சித்து யமன் வசப்பட்டு அல்லற்படுவானென்று கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட முனிவர்கள் அதிகசந்தோஷத்துடன் சூதரை நோக்கி, ஓ சூதரே! சர்வ குருவாகிய ஜைகிஷவ்யமகாமுனிவர் எப் படிப் பரமசிவனைத் தவத்தினால் திருப்திசெய்வித்து என்னபயனைப் பெற்றனர்? அதனை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகக்கூறியருளும். சாம்பவ சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் நாங்கள் மிகவும் விருப்பமுற்றிருக்கின்ற னம் என்று பிரார்த்திக்க, அதனைக்கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்தவரா கிய சூதர் தமது ஹ்ருதயகமல மத்தியத்தில் பரமேஸ்வரனைத் தியா னித்து, அபாரமான ஞானத்தை யளிப்பதான அத் திவ்ய சரித்தி ரத்தைக்கூறுகின்றேன். ஓ முனிவர்களே! வாயு சலிப்பதும, சூரிய சந்திர நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிவருதலும், சமுத்திரம் அணைகடவாதி ருந்தலும் சம்புவினது லீலாப்பிரபாவமேயன்றோ? ஜைகிஷவ்யாது தவவரலாற்றைக் கேட்டவர்களுக்கு ஜன்மதாரணமாமன்றோ என்று கூறலாயினர்.

பூர்வம் ஜைகிஷவ்ய மகாமுனிவர் ஹிமயகிரியையடைந்து,பாசு பதவிரதம் பூண்டு, அக்கினிரிதி என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய மந்தி ரங்களால் விபூதிபூசித் திரிபுண்டரமணிந்து, சிரம் கண்டம் கை முத லிய விடங்களில் ருத்திராக்ஷ கிரீடஹார கங்கணங்களை யணிந்து பஞ் சாக்ஷரத்தைத்தியானித்து, ருத்திரத்தை யாவர்த்திசெய்துகொண்டு வேனிற்காலத்தில் பஞ்சாக்னி மத்தியிலும்,மாரிக்காலத்தில் வெளியி லும், பனிக்காலத்தில் ஜலமத்தியிலும் நின்றும், கனி, இலை, ஜலம், காற்று இவற்றைப் புசித்தும் மிக்க கடோமாய்ப் பதினயிர வருடம் தவஞ்செய்தனர். இங்ஙனம் ஸ்ரீ ருத்திரமூர்த்தியிடம் மிக்க தீவிர மாகப் பயித்த சித்தமுடையவராகிய அம்முனிவரது கோரிக்கையை இன்னதென்றறிய பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலதே வர்களும் வந்தனர். அப்படி வந்தவர்களைச் சிறிதும் பாராது சிவ

பராயும், ஜிதேந்திரியராயும், ஊர்த்துவரேதஸராயும், ருத்திராக்ஷ த்தைச் சிக்தித்தவராயுமிருந்த முனிவரை அவர் யாவரும் தத்தம் வாகனங்களின் மீதிவர்ந்து சர்வாபரண பூஷிதர்களாய்ச் சூழ்ந்து நின்று அவரது அருந் தவத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று இருக்கும் போது அவர்களுள் பிரம்மதேவர், ஓ பிள்ளாய்! எழுந்திரு. உனது தவத்தால் மிக்க திருப்தியடைந்தோம். உனக்குக் கொடுக்கக்கூடாத பொருள் மூவுலகிலும் ஒன்றும் இல்லை. உனக்கு நிகராகிய ஜிதேந் திரியனும் மகாதபஸ்வியும் ருத்திராவர்த்திசீலனும் உலகில் எவனு மில்லை. நீ ஜராமரணமற்றவனாய் எம்முலகிலும் வைகுண்டகைலாசம் முதலிய விடங்களிலும் இஷ்டப்படி போகங்களைப் புசித்துக்கொ ண்டு சஞ்சரிப்பாயாக. சுவர்க்கலோகத்தில் நந்தனவனத்தில் எந் அப்சரஸ்திரீகளோடுங் கூடியவனாய்ப் பலகாலும் ரமித்துக்கொ[illegible] அமுதத்தையும புசிப்பாயாக. பற்பல யக்ஞங்களால் அடை[illegible] கூடியதாகிய இந்திரசதசில் நிகரற்றவனாய் விளங்குவாயாக. [illegible] றந்த பசுக்களையும் அறுவகையுண்டிகளையும், ஏனையவைகளை[illegible] கொடுத்தலாகிய பதினாறு வகைத்தானங்களாலும், சத்திரம், ம[illegible] டபம், மடம், படித்துறை, உத்தியானம் இவைகளைக் கட்டு[illegible] சாலை மரங்கள்வைத்தல், பில்வம் முதலிய புண்ணிய விருக்ஷங்களை வளர்த்தல், எண்ணிறந்த கன்னிகைகளைத் தானஞ்செய்தல், பற்பல விரதங்களை யனுஷ்டித்தல் இவை முதலிய புண்ணியங்களாலுங் கி டைக்கக்கூடியதாகிய எம்முலகிலும் போகங்களை யனுபவிப்பாயாக. ஓ பிள்ளாய்! வஜ்ஜிரதரனாகிய இந்திரனும் ஐராவதாரூடனாய் உனக் குவேண்டியவைகளைக்கொடுக்க வந்திருக்கின்றனன். இனி யான் எப்படிப்பட்டவனென்று நினைக்கின்றனை? சர்வஜகத்தையும் உண் டாக்குகின்றவனும் வாக்தேவிக்குக்கணவனுமாகிய உத்தமனாயினே ன்பதையறியாயோ? எனது புதல்வர்கள் சகலலோகங்களையும் சிருஷ் டிக்கும் புலஸ்தியன், புலகன், அத்திரி, கஸ்யபன், மனு, அங்கிரஸ், நாரதன், தக்ஷன், விதிஹோத்திரன் என்னும் பிரசித்திபெற்ற [illegible] பிரஜாபதிகளன்றோ? சாக்ஷாத் நான்முகனாகிய யானே உனக்கு வர முதவவந்திருக்கின்றேன். எழுந்து வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொள் வாயென்று கூறினர்.

" அப்பொழுதுகருடாரூடராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி அருகில்வந்து ஓ ஜைகிஷவ்யா! உனக்கு வேண்டியதியாது? சகலசராசரங்களை[illegible] [illegible] சக்கரதாரனுமாகிய யானே உனக்கு வரமளிக்கவந்தேன், எனது மகிமையை நீயறியாயோ? எனது சாமர்த்தியம் [illegible]

யைக் கேட்டமாத்திரத்தில் சகல அசுரர்களும் நடுங்கியொடுங்குகின்றனர். வராகம், நரசிம்மம் முதலிய உருவத்தோடு ஹிரண்யாக்ஷகசிபுக்களை வதஞ்செய்தும், முரன், மது, கைடபன், இராவணன் முதலிய பலகொடியரையும் யுத்தத்தில் செயித்தும் தேவர்களைக்காப்பாற்றியவன் லக்ஷ்மீபதியாகிய யானே! பாற்கடல் நிலயமும், ஆதிசேஷப்பாயலும் எனக்கன்றோ வாய்ந்துள்ளன? எத்திசையும் பரவிய காந்தியுடைய கௌஸ்துபமெனனும் மணி மார்பிலும், ஆயிரம் ஆரங்களுடைய சக்ராயுதம் கையிலும் தரித்திருக்கின்றேன். சிறகுக்காற்றினால் சப்தசமுத்திரங்களையும வற்றச்செய்யும் பராக்கிரமசாலியாகிய கருடனே எனது வாகனம். எனது நாபிகந்தத்தில் தோன்றியவனே சகலசராசரங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன். எவ்வுலகிலும் எனது கீர்த்தியே வியாபித்துளது. எனது பிரசாதத்தாலேயே சகலருக்கும் சகலசித்திகளும் உண்டாகின்றன. அப்படிப்பட்ட யான் உனதகோரிக்கையை நிறைவேற்ற எதிர்வந்திருக்கின்றேன். சற்று கண்விழித்துப்பார்ப்பாயாக. யான்உனதுதவத்தால் பிரசன்னமானேன். இனி யுனக்குத்தவம் யாதுக்கென்றனர்.

இவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட காமாரியினது தியானத்தினால் சகலகாமங்களையும் உதறிய சுந்தரராகிய ஜைகிஷவ்யமாமுனிவர் சகல தேவர்களையும், முன்னேநிற்குமவிஷ்ணுவையும் பார்த்து ஓவிஷ்ணோ! நீரும், பிரமனும் கூறியனவெல்லாம் உண்மையே. இந்திரனுடைய ஐஸ்வர்யமும் ஆச்சர்யகரமானதேயாயினும் அவை நிஷ்காமனாகிய எனதுசித்தத்தை பிரமிக்கச்செய்யா. மகாமேருவை சாமானியவாயு வேர்களைந்து எறியமாட்டாததுபோல உமதுவார்த்தையால் என் மனம் சிறிதுஞ்சலிப்பிக்கப்படுவதல்ல. ஹே விஷ்ணோ! செப்படவகந்நிகையின் புதல்வனும், ஏனையத்விஜர், அசுரர், அரசர், பாலர்முதலியவர்களுமே உமது அவதாரமகிமையையறிவார்! நாங்கள் அறிகின்றிலம்! ஹராதுபாதாரவிந்தத்தைத்தியானித்துச் சுத்தசத்துவமாதல் ஒன்றையேயறிவோம். ஓ கதாதரரே! சாம்பவர்களிடம் நீர்கர்விக்கக்கூடாதன்றோ? யாம் நித்தியாநித்தியத்தை நன்கறிந்து சகல காமங்களையும் துச்சமென்று தள்ளியவர்களன்றோ? காமங்களைக் கருதியவர்களே நீர்கூறிய உலகங்களையடைதல்வேண்டும். உம்முலகிலும் சத்தியலோகத்திலும், சுவர்க்கத்திலும் வசிப்பவர் காலாந்தரத்தில் கீழ்நழுவுகின்றவரேயன்றோ? பலகோடி ஜன்மங்களில் பற்பலதுக்கங்களையனுபவித்துப் பின்னர் ஏதோ புண்ணியவசத்தால்

கிடைத்த மானுடப்பிறவியில் விஸ்வேசனது கிருபாவசத்தால் வித்தையும் ஞானமும்வாய்ந்தவனன்றோ முத்தியடைபவன்? விஷ்[illegible] பிரமேந்திராதிகளது லோகபோகம் புண்ணிய லேசத்தினு[illegible] கிடைக்கக்கூடியது. அரம்பைமுதலியவர்களோடு போகித்தலானும், மாலை, சந்தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம்முதலியவைகளானும் என்ன சுகம்? ஹே விஷ்ணு! உமதுபோதனையால் நிஷ்காமர்களாகிய ஸ்ரோத்திரியர்களது மனஞ் சலிக்கப்பெறுதன்றோ? சம்சாரத்தில் மூழ்கிய மனதுடைய பாமரர்களே காமவசர்களாய்க் கலக்கமுற்று எப்போதும்போகத்தையேவேண்டுவர். வீணில்போககோலாஹலஞ் செய்து நரகவாயிலில் அகப்பட்டுத்தவிக்கும் செய்கையுடையவர்களுக்குத் தத்துவத்தில்புத்திசெல்லாது. சந்திரமௌளியினது பாதாரவிந்தத்தில் செலுத்திய மனமுடையவர்களுக்குக்காமவசனங்க[illegible] சலனமும்நரகதுக்கமும்எப்படிவரும்? அவர்களே நிர்ப்பயர்களா[illegible] அமரர்களாவார். ஹரனது பாதத்தில் விருப்பமுடையவர்களு[illegible] விஸ்வபூதான்மாக்களுமாகிய எங்களுக்குக் கரணவிஷயமாய்க் கிடை[illegible]க்கும் போகங்களில் சிறிதும் விருப்பமில்லை. இந்திரனும், பிரம்மாவும், நீரும் பிரகிருதிபரவசர்களே. நீங்கள் அனைவரும் பசுபதியின் பிரசாதத்தாலேயே இப்பதங்களைப்பெற்றிருக்கின்றீர் என்பதைநான் அறிந்திருக்கின்றேன். பசுக்களுட்சிறந்தவராகிய உங்களது வரத்தால் எனக்குவேண்டியது யாது? பசுபதியின் சரணாவிந்தத்தைத்தியானிப்பதில் விருப்பமுள்ள மனமுடைய எனக்குப்பவத்தில் ஆசை எங்ஙனம்வரும்? திரிநேத்திரனிடஞ்சென்று பிரசன்னமாகிய மனமுடைய எனக்கு உங்களதுபதங்களால் என்னபயன்? சகலமும் விஸ்வேஸ்வரனிடமிருந்து உதித்து நின்று அவனிடமேமீண்டும் ஒடுங்குகின்றன. தேவர்களும் சகலசராசரமுங் கயிற்றிற்கற்பிக்கப்பட்ட அரவம்போன்றது. முக்காலத்திலும் உள்ளது கயிறொன்றே. அதனிடந்தோன்றிய அரவம்போல இவ்வுலகெல்லாம் எனும் புத்தியானது முத்தியின்பொருட்டாகும். அப்படிப்பட்ட புத்தியானது சம்புவின் கிருபையால் உதிப்பதாம். சங்கரகதாமுபானம், சிவலிங்கார்ச்சனை, விபூதிதாரணம், ருத்திராக்ஷமாலாதாரணம், சதருத்திரநாமார்த்த விசாரமுதலியவைகளுக்கு அந்நியமாய வேறெதனையும் விரும்பாத சாம்பவர்களே ஜன்மதலங்களால் இப்பூமண்டலத்திற் பாவனர்களாயுள்ளவர்கள். மாரனது அபாரமாகிய சரங்களாகிய ருங்குமங்களுக்குச் சிலைபோன்றவரும், சராசரத்தை விசாரித்துத் திரமாகிய சித்தமுடையோரும், விஸ்வநீசனைப் பூசிப்

போரும், பாபங்களைத் தொலையச்செய்பவர்களுமாகிய ஹரபக்தர்
களை சம்சாரஸாகரத்தினின்றுந் தாரணஞ்செய்விப்பவர். அங்ஙன
மாகிய எங்களிடம் நீர்காம்யபோகங்களைச் சிறப்பித்துக்கூறி மயக்க
முடியுமா என்றனர்.

இவ்வாறுகூறியஜைகிஷவ்யருடைய உதாரமாகிய வசனாமிருதத்
தைக்கேட்டு விஷ்ணுவாதி சகலதேவர்களும் பரமானந்தமடைந்து
அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து அருகில்வந்து நின்றுவணங்கி அவரதுசித்தம்
சிவனிடம்சென்றிருப்பதையும் உணர்ந்து, ஓ முனிவரே! சர்வேச
னது பாதாரவிந்தத்திற் சென்ற மனமுடைய நீரே சாம்பவ
புங்கவர். உமதுமனதைப் பரிக்ஷிக்கவெண்ணி ஏதோதவறாய்ச் சில
சொன்னோம். நிஷ்காமரும் நிரங்குசரும் ஸ்வாத்மாராமரும், சகல
போகங்களையுந் துச்சமாய்த்தள்ளியவருமாகிய நீர் எங்களது அப
ராதத்தை க்ஷமித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுகூறி தங்கள்தங்கள்
வாகனங்களினின்றுமிறங்கி முனிவரை யாலிங்கனஞ்செய்து யாமே
தன்யர்கள் என்றுமகிழ்ந்து, ஆனந்தபாஷ்பம்பெருக நமஸ்கரித்து
அம்முனிவர்வாக்கினால் சிவசரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்புகின்றோம்
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நின்றனர்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

கணாத்யக்ஷாயநம:

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சிவோபாஸநமஹிமை.

ஜைகிஷவ்யர் விஷ்ணுவாதிதேவர்களை நோக்கி, ஓ தேவர்க
ளே! எனது மனதிலுள்ள பொருள் இன்னதென அறியக்கூறுகின்
றேன், கேட்பீராக. ஸர்வஜ்ஞத்துவமானது எவனிடத்துளதோ அவ
னே என்மனதிலுள்ள பொருளாகின்றான். எவன் சகல வேதாங்
கங்களாலும் அறியப்படுகின்றவனோ, எவனை முமுக்ஷுக்கள் தியா
னிக்கின்றனரோ, எவனது மூச்சுக்காற்று நான்குவேதங்களோ,
எவன் பிரம்மவிஷ்ணுருத்திரர்களுக்கு ஜனகனோ, சூரியாக்கினி சந்தி
ரேந்திரவாயுவாதி தேவர்களைத் தோன்றச்செய்தவனோ பரமேஸ்வர
னாகிய அவ்விறைவனுக்குக்காரணம் யாதுமில்லை. அவனே சகத்

திற்கும் காரணம். எவன் விப்பிரர்களாற் பற்பல வேறுபட்ட கிரி
யைகளால் ஆராதிக்கப்படுகின்றானோ, எவன் அக்கினிஷ்டோமத்
தால் அருளுகின்றானோ, எவன் சகல பூதங்களிலும் அசங்கனாய் உள்
ளவனோ, விகாரப்பொருள்களுள் நிர்விகாரனாய் உள்ளவனோ, எவனை
ராகமற்றவர்கள் ஸூக்ஷ்மபுத்தியாற் காண்கின்றனரோ, எவன் தியான
ஜபயக்ஞ உபவாசங்களாற் காணப்படுகின்றானோ, எவன் இந்திரியங்
களையும் மற்றுமறியப்படும் பொருள்களையும் அறிகின்றானோ, எவன்
மனோவாக்குகளுக்கு அகோசரனோ, எவனிடமிருந்து சராசரங்கள்
தோன்றி நிலைபெறுகின்றனவோ, கற்பாந்தத்தில் எவனிடம் ஒடுங்கு
கின்றனவோ அவனொருவனே பரமேசுவரன். எவனுக்குக்கால்கை
கள் இல்லையோ, எவனுக்குக் கண்காதுகள் இல்லையோ, எவன் அரு
கிலும் தூரத்திலும் உள்ளும்புறம்பும் உள்ளவனோ அவன் சத்தி
யஞானானந்தன்; ஹேய குணங்களற்றவன்; குணங்கடந்தவன், ஸ்வதந்
திரன்; பூர்ணன், அவனாலேயே இச்சகமெலாம் நிரம்பியுள்ளது;
அவன் நித்யன்; சேதனர்களுக்குச் சேதனன்; பதிகளுக்கும் பதியா
கிய ஈஸ்வரன், எவனிறைவனொருவனே சிலந்திப்பூச்சி நூற்களை
உண்டாக்குதல்போல சராசரமாகிய ஜகத்தையுண்டாக்குகின்றானோ,
எவனது சொரூபத்தை யறியாததனால் தேகத்தை யான்மாவென்று
எண்ணுகின்றனரோ, எவனது உருவத்தை யறியாது இந்திரியங்களை
யும் மனத்தையும் ஆன்மாவாயெண்ணுகின்றனரோ, எவனது சொரூ
பத்தை யறியாமற் பூதங்களை யான்மாவென்கின்றனரோ, எவனது
சொரூபத்தை யறியாமல் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாவென்கின்றன
ரோ, எவனுக்கு ஆகாசம் சரீரமோ, எவனை ஆகாசம் அறிந்திலதோ,
எவனுக்குப் பூமிசரீரமோ, எவனை பூமியறிந்திலதோ, எவன் மனம்
சக்ஷு முதலியவைகளை நியாமனஞ்செய்கின்றவனோ, எவனது காந்
தியால் சோமசூர்யாக்கினிகளுடன் கூடிய ஜகம் விளங்குகின்றதோ,
எவனிடத்தில் பயத்தினால் வாயுமுதலியவர் தத்தந்தொழிலின் முகத்
தனராகின்றனரோ, எவனது மாயையின் விலாசமானது சராசரமா
கிய ஜகமோ, அவனே மாயையையுடைய பரமேசானன்; அவனாலே
யே இச்சகம் நிலைபெறுகின்றது. அசரீரனும் அலிங்கனுமாகிய யா
தொருவன் யோகிகளால் காணப்படுகின்றானோ, எவனையறிந்தமாத்
திரத்தில் சகலமும் அறியப்பட்டதாகின்றதோ, ஞானமாயும், ஆன்
மாவாயும், யாவையும் உள்ளவனவனே. பரமான்மா அவன் ஒருவ
னே எனைய பற்பலவிதமான பின்னப்பொருள் யாதுமில்லை. எவ
னொருவனே ஞானவானாய் ஈசானிகளாகிய சக்திகளால் ஆளுகின்

றானே, மகாருத்திரனாகிய எவனொருவனே எங்கும் வியாபித்துள்ள
புருஷனோ அவ்வான்மா ஒருவனையே ஏனைய பொருள்களை விடுத்து
அறியவேண்டும். எவனை யறிந்தமாத்திரத்தால் மனிதர்களுக்கு
மனோமோகம் நீங்குகின்றதோ, எவனது ஏகத்வத்தை யறிந்து மனி
தன் துக்கத்தைத் தாண்டுகின்றானோ ஜோதிகளுக்குச் சோதியும் தம
ஸுக்குத்தமஸும் அவனே. அவனொருவனே சகல பூதங்களினு
மிருந்து மாயையால் பலவாய்த்தோன்றுகின்றான். எவன் ஜாக்கிரம்
சொப்னம், சுழுத்தி முதலியவைகளில் மறைபட்டுக் காணப்படுவ
தில்லையோ, எவன் தனதருளாலேயே சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியைத்தந்து
தன்னைக்காண்பிக்கின்றனனோ, அவன் தவத்தினாலேயே அறியவேண்
டியவனன்றி ஏனையகாரியங்களால் அறியப்படுபவனல்லன். எவன்
வேதாதியில் ஸ்வரமெனும பிரணவமாயுள்ளவனோ, எவன் வேதாந்
தங்களில் நிலைபெற்றுள்ளவனோ, சகல பூதங்களும் சுஷுப்தியடை
ந்திருக்கும்போது எவனொருவனே விழித்திருக்கின்றனனோ, எவ
னிடமிருந்து பிராணமனங்கள் உதித்தனவோ, எவன் எக்காலத்தி
லும் மாறாதவனோ, எவனிடமிருந்து பஞ்சப்பிரம்மங்கள் உதித்தன
வோ, எவனிடமிருந்து சகலதேவர்களும பிரமவிஷ்ணு ருத்திரேந்தி
ராதியர்களும்பிறந்தனரோ, எவனொருவன் பிரம்மமோ, பிரம்மனித்
தோ, எவனையறிந்தமாத்திரத்தினால் இம்மையிலேயே பிரம்மத்தை
யடைகின்றனரோ அவனே பிரமா விஷ்ணு மற்றுமுள்ளதேவர்களு
மாய்விளங்குகின்றான். அவ்விறைவனேஹேது. அம்மகாதேவனொரு
வனே இந்திரன் மித்திரன்முதலிய தேவர்களென மாயையால் எண்
ணப்படுகின்றனன். இச்சகத்தை எவன்சிருஷ்டித்து அதனுட்பிரவே
சித்து நாமரூபங்களை நிலவுவித்து விகாரமுடையவன்போல் தோ
ன்றுகின்றானோ, எவன் போக்தாவாயும் போக்கியமாயும், சகலங்
களையும் நடாத்துவானும் உள்ளவனோ, எவனுக்கு அன்னியமாய்
வேறுகதியில்லையோ, அசரீரியாயினும தன்மாயையால் சரீரிபோல்
இருக்கின்றானோ, எத்தேவன் அன்னபானாதிபோகங்களை அடைந்து
போகிபோற்றோன்றுகின்றானோ, சர்வேந்திரியாதீதனும் அவ்யக்த
னுமாயினும் எவன் வியக்தனாய்த்தோன்றி லீலையாகவே ஜகத்தைப்
போஷிக்கின்றானோ, அவித்தையினின்றும்முத்தியடைவிக்கின்றானோ,
எவன் ஆதாரமற்றவனாயினும சகலத்திற்குமாதாரனோ, எவன் தன
துமகிமையில் நிலைபெற்றவனோ, யதிகள் வேதாந்தங்களால் எவனைச
சிரவணஞ்செய்தும் மோகிக்கின்றனரோ, எவனொருவன் உவ்வறை
வனை அடைகின்றனனோ அவனுக்கே ஆன்மாவிளங்குகின்றான். பக்

டிதர்களுக்கும்பாமரர்களுக்கும் யாதொருவன் ஆத்மரூதனாய் இருக்கின்றானோ, ஜகத்தின் ஜன்ம மரணங்களால் எவன் சிறிதும்மாறுபாடடைவதில்லையோ, ஜகத்தின் சுகதுக்கங்களோடு எவன் சிறிதும் சம்மந்திப்பதில்லையோ, எவனை யறிந்தால் அறியவேண்டியது யாதுமில்லையோ, எந்த விஸ்வேச்வரனை அறியாது துக்கத்தைத் தொலைப்பதில்லையோ, யாதொருவன் ஸ்தாணுபோற்சலனமற்றவனோ, யாதொருவன் ஜீவனல்லனாய் எவ்வுபாதியுமற்றவனாகின்றானோ, எவன் எப்போதும் ஆனந்தகரனோ, யாதொருவன் இரண்டாவன் மூன்றாவன் முதற்பலவானவனுமல்லவோ அவனே பரமானந்தன். ஓ சுரர்களே! இச்சகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போவதே. யாதொருவன் தமசுகடந்தவனும், மனோவாக்குகு அதீதனுமானவனோ, எவனது பலவாகிய சக்தியானது சுபாவமாய் ஞானமளிப்பதோ, யாதொருவன் சதசத்பக்ஷமற்று வேதாந்தமொன்றிற்கே கோசரனாய் மகாமேதாவிகளால் சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியால் காணப்படுகின்றவனோ, யாதொருவன் ஜீவகோடிகளின் முத்தியின்பொருட்டு முக்கண்ணனும் கறைக்கண்டனும் பெண்ணொருபாதியனும், பிரமதநாதசேவியனும் விநாயகசுப்ரமண்ய ஜனகனுமாய் ஸ்ரீ கைலாசகிரியையடைந்து அருளிக்கொண்டிருக்கின்றானோ, எவனிறைவனது லிங்கார்ச்சனத்தினால் திரிலோகாதிபத்தியம் கிடைக்கின்றதோ, ஓ விஷ்ணோ! எவனது அருளால் உம்மால் விஷ்ணுத்வமும், சக்ராயுதமும, பிரம்மனால் சிருஷ்டிசாமர்த்தியமும, இந்திரனால் அசுரஜயமும தேவராஜ்யபோகமும் அடையப்பட்டனதோ, எவன் ஹிரண்யபாகுவும் ஹிரண்யபதியும் தேவதேவனுமான ஈசானனோ, அவ்விறைவனொழிந்த ஏனைய பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திராதிதேவர்களெல்லோரும் கர்மதேவர்களாய் அவனது ஆணைக்கடங்கி இருக்கின்றவர்களன்றோ? பிரமனது சிரசு லீலையாகவே அவனால் சேதிக்கப்பட்டது. இந்திரனது புஜமும் எந்தயானுவால் ஸ்தம்பமாய்ச் செய்யப்பட்டதோ, எவனது பக்தனுடைய சாபத்தால் ஓ விஷ்ணோ! உமக்குப் பத்துப்பிறவிகள்வந்தனவோ, வராகம், நரசிம்மமுதலிய அவதாரங்களும் எவனால்சிக்ஷிக்கப்பட்டனவோ, அவையெல்லாம் யானறிகின்றேன். நீங்களெல்லோரும் ஞானமிகுந்த பசுக்களேயன்றோ? பசுபதியேயிவ்விறைவன், அவனையே சரணமடைந்துள்ள என்போன்றவர்கள் சிறிதும் கர்வங்கொள்ளாதேயுங்கள். இனி யான் தியானத்தைவிடுத்து உங்களோடுவசனிப்பது தகுதியல்லவென்று சொல்லி அம்முனிவர் முன்போல் தியானபரராகவிரும்பி அவ்விறைவனது மகிமையைநினைந்து

ஆனந்தபரவசராய், ஓ பகவனே! பிரம்மமாகிய யாதொருவனின்றி ஜகமில்லையென்று எவர் ஈஸ்வரனாகிய உம்மையறிகின்றனரோ அவர் சம்புபதத்தையடைந்து சுகிப்பாரன்றி துக்கஹேதுவாகிய இவ்வுலகையடைவதில்லை. உமது பாஹுக்களுக்கும் தனுஸுக்கும் கையிற்கொண்ட பாணங்களுக்கும் பயப்படாதவர் யாரிருக்கின்றனர்? உமதுபாணங்களுக்கும் லக்ஷ்யமாயிருக்கிறவர்களுக்கும் நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஓ சுவாமி! உமதுநாணை தனுஷ்கோடியினின்றும், இறக்குங்கள். சரங்களையும் ஆயுதங்களையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் தூரத்தில்வைத்துவிட்டுக் கருணையுடன்நோக்குங்கள். சிவசம்மதர்களாகிய சாம்பவர்கள் பயப்படக்கூடாதன்றோவென்று துதித்த, விஷ்ணுவை நோக்கி, ஓ விஷ்ணுவே! சாம்பவர்களுக்கு உமது வரங்களால் என்ன பயன்? ஈஸ்வரனது பாதாரவிந்தத்தைத்தவிர வேறொன்றையும் சிந்திப்பாரில்லை. யாம் அற்பமாகியபயன்களை நாடுகின்றிலேம். என்போன்ற சந்திரசூடார்ச்சகர்களாகிய மகாபாக்கியவான்களுக்கு உமதுபதத்திலாவது பிரம்மேந்திரலோக போக்யத்திலாவது வாசனைசிறிதும் கிட்டுவதில்லை. மகாபர்வதத்தின் கொடுமுடியில்வசித்து மதயானைகளைப்பிளந்துகொண்டிருக்கும் சிம்மமானது புல்லைப்புசிக்குமோ? அதுபோலவேயன்றோ உம்மிடம் வரங்களை விரும்புதலாமென்று சொல்லி நின்றனர்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

விக்நராஜாயநமঃ

நான்காம் அத்தியாயம்.

விஷ்ணுவாதிதேவர்வாக்கியம்.

தேவர்கள் முனிவரைப்பார்த்து ஓ முனீச்வரரே! உமது மனோபாவத்தை அறியவந்தனம். இதுகாறும் நீர் போற்றிய இறைவனே சகலவேண்டுதலையும் நிறைவேற்றுவோன். அங்ஙனமாகிய இறைவனைச் சரணமடைந்த உமக்குக்கூடாதகாரியம் இவ்வுலகில் யாதுளது? உமது மனம் எப்பொழுதும் சிவபாதாரவிந்தத்தையே தியானிக்கின்றதன்றோ? எவர் மனதில் ஈஸ்வரனது பாதாரவிந்தம்விளங்குமோ அவர்களுக்கு விநஸ்வரங்களாகிய காமபோகங்களில் விருப்பம்வருமோ? அவர்கள் மஹேஸ்வரனது கிருபையால் அபாரமான

பக்தியுக்தவர்களாய் முத்திபெறுவார்கள். எந்தபக்தியினால் முக்தர்களாய் எல்லோர்களையும் முக்தியடைவிக்கலாகுமோ அந்தையபக்திவாய்ந்த சைவர்களே பெரியோர்களாவார். விருபாக்ஷனிடம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தில் பில்வபத்திரம் கனி விபூதி இலைகளுள் ஒவ்வொன்றாலும் பூஜித்தால் அது மஹாஐஸ்வர்யத்தையும் முக்தியையும் அளிக்கும் பஸ்மம்பூசி திரிபுண்டரந்தரித்து ருத்திராக்ஷங்களாலாகிய கிரீடங்களையும் மாலைகளையும் அணிந்து பஞ்சாக்ஷரஜபாவர்த்தியும் ருத்திராத்யாயமும் செய்பவர்களாய்ச் சிவலிங்கார்ச்சகராய் சிவக்ஷேத்திரவாசிகளாய் சிவநைவேத்தியம் புசிப்பவர்களாய் மனோவாக்குக்காயங்களால் வேறொன்றையுமநாடாது சிவத்தியானத்தால் ஆநந்தமெய்தி சிவகதாசிரவணஞ்செய்யும் மஹாசம்பவர்கள் சர்வதேவாகிய எங்களை ஓர்பொருளாக எண்ணுவதில்லையே. ஓ முனிவரே! உமாரமணனை நினைவைப்பெற்ற முனிவர் யாவருமில்லை. இரத்தினாதிகள் ஏராளமாய்க்கிடைக்கப்பெற்றவன் மண்கட்டியையும் விரும்புவனோ? சிறந்த பெரிய யானையின் முதுகிலிருப்பவன் கழுதைமேலேற விரும்புவனோ? கற்பகவனம் கிடைக்கப்பெற்றவன் எருக்கஞ்செடி நிறைந்த பூமியை விரும்புவனோ, இரத்னமயமாகிய ஹாரத்தையணிந்தவன் பித்தளைக்காசாலையை விரும்புவனோ. சங்மாரியைத் தியானிக்கும் புண்ணியவான் கர்மதேவராகிய எங்களது போகத்தைவிரும்புவனோ? ஓ முனிவரே! சைவோத்தமர்களுள் நீரே பரமதன்யர். உம்மைத் தெரிசிப்பதனால் சகலபாதகங்களும் நீங்கும், உலகவியாபாரத்தில் விச்வேசரது ஆணையால் ஏவப்பட்டநாங்கள் எப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு சிறிதும் சாந்தியின்றி சம்சாரவிஷயங்களையே பரமென்று நாடுகின்றோம். ஓ முனிவரே! உமது திவ்ய வசனாமிர்தத்தை யருந்தி இப்பொழுது சாந்தியடைந்து ஆனந்த நிலைமையைப்பெற்றிருக்கின்றோம். சாம்பவசிரேஷ்டர்களது சங்கமோ பிரஹ்மவிஷ்ணு இந்திராதிகளாகிய எங்களாலும் விரும்பப்படுகின்றது. சம்புவின் மகிமை யபாரமன்றோ? காலகூட விஷஜ்வாலையால் தகிக்கப்பட்ட எங்களிடங்கருணையால் அவ்விஷத்தையுண்டு ரக்ஷித்தவரும், மிக்க குரூரத்தன்மைவாய்ந்த திரிபுரர்களை வதைக்க மகாமேருவை வில்லாகவும், விஷ்ணுவாகிய எங்களைப் பாணமாகவும், சர்ப்பராஜனை நாணாகவும், பிரமனைச்சாரதியாகவும், வேதங்களைக்குதிரைகளாகவும், சூரியசந்திரர்களைச் சக்கரங்களாகவும், பூமியைத் தேராகவும், சகலதேவர்களையும் சேனைகளாகவும், வாயுவைக்குதிரைக்கயிறாகவும், ஆக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு அம்

புரங்களை யெரித்தவனுமாகிய தேவனே விஸ்வாதிகன் என்பதில் என்னதடையுளது? நாங்கள் பசுக்கள், சிவன்பசுபதி. பசுக்களாகிய எங்களை மாயையாகிய பாசத்தால் கட்டியிருப்பவன் அந்தசங்கரனே. எவனது லிங்கத்தைச் சகல தேவர்களும் யாமும் பூஜிக்கின்றேமோ அவனுக்கு யாவகளெல்லோரும் பரதந்திரர்களே. அவ்விறைவனே கருணையால் சீவர்களை முக்தியடையச் செய்கின்றான். பூர்வம் யான் நேத்திரகமலத்தால் அர்ச்சித்து அவ்விறைவனிடமிருந்தே சகலாசுரர்களையும் தகிக்கும் சக்கராயுதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டேன். காலனுக்கு வசப்பட்ட மார்க்கண்டேயனையும், அரசன் புதல்வனாகிய ச்வேதனையும் காலபாசத்தினின்றும் விடுவித்துக்காத்தருளியவன் சிவனேயன்றோ? யானும் பிரமனும் லிங்கரூபியாகிய எவனது அடிமுடிகளைத்தேடித் தேடிக்காணாது வாட்டமுற்றனமோ, பூர்வம் உபமன்யுவுக்குக் காணாதிபத்தியத்தையும், சிலாததனயனுக்குச் சாரூப்யத்தையும், மிக்க பக்தியுடையவனும், அதற்கிடையூறு செய்வானிடம் பெருங் கோபமுடையோனுமாகிய சண்டேசனுக்கும், அசுரன்புதல்வனாகிய பாணனுக்கும் காணாதிபத்யத்தை யருளியவனும் அந்த ஈஸ்வரனேயன்றோ. நிந்தைசெய்த பிரமனை வீரபத்திரரால் சிக்ஷித்தவனும், எனது அவதாரங்களாகிய மத்ஸியம் கூர்மம் வராகம் நரசிம்ஹம் முதலிய வுருவங்களை சரபாதி வுருவங்களைப்பெற்று சிக்ஷித்தவனும் சிவனே. இன்னும் எண்ணிறந்த தேவாசுரமுநிவர்களது விபத்துகளை நீக்கியருளியவனும், மன்மதன் அந்தகாசுரன் கஜாசுரன் முதலியவர்களையும் சிக்ஷித்துவதைத்தவனும் அவ்விறைவனே. அவனருளே இந்த இந்திரனது கையை வபிரத்தானுக்கு நிகராய்ச்செய்தது. அபாரமகிமையுடையோன் அவனே. யாதொருவன் அபரிச்சின்னனென்றும், வேதாந்தமொன்றுக்கே விஷயனென்றும் உபநிடதங்கள் கூறுகின்றனவோ, எவனை மஹாஸத்திரமென்னும் யாகத்தால் பூஜிக்கின்றனரோ, எவனைத்தானங்களாலும் தவத்தாலும் பக்தியாலும் பூஜையாலும் உபவாசத்தாலும் திருப்திசெய்வித்து தேவருஷிமுநிவர்கள் விரும்பிய சித்திகளைப்பெற்றிருக்கின்றனரோ, அவனே விஸ்வனும், விஸ்வத்தைக்கடந்தவனும், விஸ்வேசனும், விஸ்வபாவனனுமாம். அவனுக்குக் காரியமுமில்லை. காரணமுமில்லை, கிரியையுமில்லை. விசித்திரமாகிய அவனது சக்தியே எல்லாமாய்த்தோன்றுகின்றது. அவனது மாயையாலேயே சகல சுராசுரர்களும் மோகித்து நிற்கின்றனர். ஜன்மஜராமரணதுக்கங்களை யனுபவிக்கின்றனர். அவனது

ஆஜ்ஞையாலேயே ஜகத்தாகிய சக்கரம் சுற்றுகின்றது. அக்கினி சகல தேவர்களுக்கும் அவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுப்பதும், சூரியசந்திர நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிவருவதும், காற்றுசலிப்பதும், மேகம்வருஷிப்பதும், பூமி சகலத்தையும் தரிப்பதும், பதினான்கு உலகங்களையும் சேஷன் சுமப்பதும், யான் சகல ஜகங்களையும் ரக்ஷிப்பதும், பிரமன் சிருஷ்டிப்பதும், உருத்திரனழிப்பதும், இந்திரன் அசுரர்களை யடக்கிச் சங்கரித்துத் தேவர்களைக்காப்பதும், யமன் பாவிகளைவாட்டுவதும், குபேரன் நிதிகளைக்காப்பதும், வருணன் சகல தீர்த்தங்களையும் ஆளுவதும், ஈசானன் ருத்திரர்களையும், நிருதி அரக்கர்களையும் ஆளுவதும், அவ்விறைவனது ஆணைக்குப்பயந்தேயன்றோ? சாமவேதத்தாலும் சதருத்திரீயத்தாலும், மஹோபநிஷத்வாக்கியங்களாலும் சிவனே பரம்பொருளென்றும் நன்றாயறியலாகின்றதே. அப்படிப்பட்ட இறைவனைப்பற்றிய உமது பக்தியை என்னவென்று கூறுவோமென்றுபோற்றி சகலதேவர்களும் அம்முனிவரை வணங்கித் தத்தமிடஞ்சென்றனர்.

நான்காம அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விநாயகாயநம:

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

இறைவன் ஜைகிஷவ்யருக்குப் பிரஸந்நராதல்.

சூதர் கூறுகின்றார். ஓ ருஷிகளே! இவ்வாறு போற்றப்பட்ட ஜைகிஷவ்யமாமுனிவர் பின்னும நெடுங்காலம்முன்னினும் தீவிரமாகிய தவத்தை இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்மேல் புற்றுவளர்ந்து புற்பூண்டுகளும வியாபித்துக்கொண்டன. அவரது தவத்தால் சகலலோகங்களுந்தபிக்கப்பட்டன. அப்படியிருக்க நாரதர் வீணையைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு சிவநாமங்களைப்பாடிச் சஞ்சரித்துக்கொண்டு தற்செயலாய் இமயமலையின் சிகரத்தில்வர, அங்குபுற்றுடனிருந்து தவஞ்செய்யும் ஜைகிஷவ்யரைப் புற்றின் துவாரத்தாற் கண்டு அவரது உருத்திரத் தியானத்தையும், உருத்திராத்தியுடைய அர்த்த விஞ்ஞானத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்றவராய் அம்முனிவரைநோக்கிக் கூறியதாவது.

நாரதர், ஓ முனிவரே! உமது தவத்தால் உலகெல்லாம் தகிக்கப்
படுகின்றன. நிஷ்காமமாகிய உமக்கு வேண்டப்படும்பொருளொன்
றுளதோ? உம்மைப்போன்ற நிஷ்காமபரியாகியை யான் கண்டு
மிலேன், கேட்டுமிலேன். குமாரப்பருவமுதல் பிரமசரியத்திலேயே
உமது மனம் நிலைபெற்றுளது. ஊர்த்துவரேதஸ்தன்மையானது
உமக்கேயுளது. உம்மைத் தெரிசித்ததனால் கிருதார்த்தனாயினேன்.
உமது பிரபாவமானது பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகமுதலிய விடங்
களிலும் பரவிவிளங்குகின்றது. உமது உக்கிரமாகிய தபோநிஷ்டை
யைப்பார்த்துச் சகல முனிவர்களும் திகைத்திருக்கின்றனரென்றார்.
இவ்வாறு நாரதர் கூறியதைக்கேட்டதும் அம்முனிவர் ஐயோவென
வெழுந்துவந்து மரியாதைசெய்து உட்கார வுபசரிக்கவே, நாரதர்
உட்கார்ந்தனர். உடனே ஜைகிஷவ்யர் ஓ நாரதமஹாமுனிவரே!
எவ்வுலகிலும் சஞ்சரிப்பவரும், அபாரதபோமகிமை பெற்றவரு
மாகிய நீர் யாதானும் விசேஷச்செய்தியிருந்தால் அதை எனக்குக்
கூறுங்களென்றனர். அதற்கு நாரதர் ஓ முனிவரே! வைகுண்டம்
சத்தியலோகம் சுவர்க்கலோகமுதலிய உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன். அங்கு புண்ணிய போக்யங்களை யநுபவிக்க
வந்திருக்கும் எண்ணிறந்த அரசர்களையும் முனிவர்களையும் பார்த்
திருக்கின்றேன். புண்ணியபோக முடிந்தவுடன் வீழ்ந்து பற்பல
யோனிகளிற்பிறந்து அல்லற்படாதவனைக்கண்டிலேன். எவரது
பிரசாதத்தால் அபார ஐஸ்வர்யமாகிய சுவர்க்காதி போகங்களைப்
புசிக்கலாமோ அப்படிப்பட்ட பிரஹ்மவிஷ்ணுவாதிதேவர்களை நீர்
திரஸ்கரித்துவிட்டீர். காமாரியின் பாதாரவிந்தத்தையே தியானஞ்
செய்து சகல காமங்களையும் துச்சமாய்நினைத்துத் தள்ளிவிட்டீர்.
உமது மனநிலைமையைக்கண்டு பிரஹ்மவிஷ்ணு முதலிய தேவர்
களும் முனிவர்களும் திகைத்திருக்கின்றனர். இதோ யான் கைலா
யஞ்சென்று உமதுதவச்சரியையை ஜகதீஸ்வரனிடம் விஞ்ஞாபனஞ்
செய்கின்றேனென்றுகூறி உடனே அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு
எண்ணிறந்த ருத்ரகணங்களாலும், நந்தி பிருங்கி மஹாகாளர்முதலிய
கணநாதர்களாலும், ருத்திரகன்னிகைகளாலும், அப்சரஸ்களா
லுஞ் சூழப்பட்டுப், கணபதி ஸ்கந்தர்களது ஆலயங்களாலும், பாண
சண்டேஸ்வராலயங்களாலும், சுவர்ணமயமாயும் ரத்னமயமாயும்ஜ்வலி
க்கும் கோபுர கும்பங்களாலும் விளங்குவதும் பற்பல புஷ்பபலமுடை
ய விருக்ஷவகைகளாலும், மலர்ந்தபங்கஜ நீலோத்பலங்களால் அழ
கிய சரசுகளாலும், விருஷபக்கூட்டங்களாலும், கிளி மயில் குயில்

முதலியபறவைகளின் ஒலிகளாலும், சங்கம்பேரி மட்டூமத்தளம் துந்துபிமுதலியவாத்தியங்களின் முழக்கத்தாலும் குகையெல்லாம் எதிரொலியிடப்பெற்றதும், இறைவனருகிலுள்ள மாளிகைகளில் கந்தர்வர் முதலியவர்களின் கானங்களாலும், வீணாநாதங்களாலும், முரளிவாத்தியத்தால் சரளிலீலாவிலாசகானஞ்செய்யும் அப்சரக்கூட்டங்களாலும், கின்னரமங்கையர்களின்நடனங்களாலுந் திவ்யானந்தவிலாசம்பொருந்தியதுமான கைலாசத்தையடைந்து நாரதமாமுனிவர் அதன் துவாரவாசலருகிற் செல்ல அங்குசடைமுடி புனைந்து விபூதி பூசித்திரிபுண்டரமணிந்து கையிற் பொற்பிரம்பேந்தியவரும், பிரமதகணங்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், சோதியுருக்கொண்டு வந்ததோவெனக் காணப்படுவோருமாகிய நந்தீஸ்வரரைக்கண்டு அவரால் மரியாதைசெய்யப்பெற்று குசலவினாவினவி நந்தீசுவரருடன் மிக்கசந்தோஷங்கொண்டு உட்செல்லுபவராய் வீணையை மீட்டிக்கொண்டு,

ஶிவஶிவஹரதேவ ஶ்ரீஸுரேஶ நச ஶ்ரீபாஹி கயாகடாக்ஷஸாரை:
பவபவஜநிதாம்புஜஹாராஸ பரமதாதீஶ்வரவீர தீரபாஹி.
ஹரிகிரிதநயாஸமேதாபகண்ட ப்ரபலகராஶ நீலநீலகண்ட [கண்ட
ஹ்ருதிபவயதிநாம் கிலோபகண்ட ப்ரதிதமஹோரகஶோபிஶோபி

என்பனவாதிகானத்தைப்பாடவே நந்தீஸ்வரரும் ஏனையகணத்தலைவரும் அதைக்கேட்டுப் பரமானந்தமெய்தினர். உடனே நந்தீஸ்வரர் கைகட்டி யஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு பராத்பரனுகிய பரமேஸ்வரன் சந்நிதானத்தையடைந்து சர்வசராசரங்களுக்கும் அதிசராகிய சம்போ! தேவரீரது திவ்ய நாமாமுதத்தை எவ்வுலகிலும் பரவச்செய்யும் தேவமுநிவராகிய ஸ்ரீ வீணாநாரதர் தேவரீரது பாதாரவிந்தத்தைத் தரிசிக்கப் பேராவல்கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். அவர் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற ஆக்ஞாபித்தருள வேண்டுமென்று விஞ்ஞாபனஞ்செய்துகொள்ள அதனைக்கேட்டு சர்வேஸ்வரன் நாரதமுநிவரைக்கடாக்ஷத்தினால் நோக்கியருள உடனே நாரதரும் ஆனந்தபரவசராய் ஜயஜய தேவ மஹேச தூர்ஜடே! என்பதாதி நாமங்களைக்கூறிக்கொண்டு சகல வேதாந்தங்களாலும் போற்றப்படும் பாதாரவிந்தமுடைய பரம்பொருளே! சம்போ! மஹாதேவா! தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களினின்றும் சிறிதுஞ் சலியாதசித்தமுடையேனாய் வெகுகாலந் தொட்டு இமயகிரி சிகரத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டு தேவரீரது திவ்ய திருவுருவத்தைத் தெரிசிக்க ஆவல்கொண்

டிருக்கும் ஜைகிஷவ்யமுநிவருக்கருளத் திருவுளங்கொள்ளவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொண்டனர். மஹேஶ்வரர் மிகவுந் திருப்தி யடைந்தவராய் உடனே ஜைகிஷவ்யருக் கருள்செய்யத் திவ்யவிருஷ பாரூடராய்ச் சகலவாத்தியங்களு முழங்க சத்திரசாமரதுவஜங்களைத் தாங்கும் கணங்களாலும், சகல தேவர்களாலும் சூழப்பெற்றவரா ய்க் கணபதி ஸ்கந்தர்களுடன் ஓர் நொடிப்பொழுதில் இமயகிரிக்கு வந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் ஜைகிஷவ்ய முநிவருக் கெதி ரில் பிரசன்னராய்நின்று தமது திவ்யகடாக்ஷ முதலானது அம் முநிவரிடம் பாலிக்கவருள்செய்தனர். உடனே ஜைகிஷவ்யமுநிவர் தவத்தினின்று மெழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தஞ்செய்து ஓ மஹேஶ்வரா! மஹா பாபங்களையுமகற்றும் பரம னே! த்ரிபுரமாரதகனனே! பவமென்னும் கானகச்சுடருக்கு மஹா மேகம்போன்றவனே! சந்திரகலாதரா! காளதரகண்டனே! ஸகல தேவவந்தித சரணாரவிந்தா! மஹா விருஷபவாகனா! தக்ஷயாக சிக்ஷகா! பகநேத்ரஹர! சங்கரா! அமரவரோத்தமா! காலகர் வஹரா! ம்ருகண்டுதனயபூஜிதா! அந்தகாசூர சூதனா! அஹீந்திர கங்கணா! அர்க்க சந்திராக்னிநேத்ரா! அகிலவேதகீதா! அகிலா மரேசா! ஆசாம்பரா! யோகீந்திரஹ்ருதயசப்தித மட்டுநாதப்ரியா! க்ருத்திவாஸா! போகிபூஷணா! முராஹரநயனார்ச்சிதபாதா! ரமார மணசரா! மகாமேருசாபா! சர்திரார்க்கசக்ராயுதாதர! வேதாஶ் வனே! விதிசாரதே! அடியேனைக் காத்தருளுங்கள். அடியேனது பாக்கியமேபாக்கியம். என் தந்தையே! என்னிறைவா! என்னு யிரே! என்கண்ணே! கருணாநிதே! அடியேனைக் காத்தருளுமென் றுஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். ஈஶ்வரன் மிக்கதிருப்தியடைந்தவராய் அவ்வாறு துதித்த முநிவரைநோக்கி ஓஜைகிஷவ்யா! உனதுசித்தத் தின் திடபரிபாகம்போல் உலகில் யாருக்குமில்லை. முமுக்ஷுவாகிய நீ ஸகல முநீஶ்வரர்களுக்குஞ்சிறந்தவனாய் வேதாந்தநிஷ்டைபெற்ற வனாய் ஸர்த்துவபோதஸாய் மதமானலோபமோகமற்றவனாய் எனது திருவருளுக்காளாய் விபூதிருத்ராக்ஷந்தரித்தவனாய் விமலனாய் வினை யறுகின்றனையாதலின் உனது பாக்யமேபாக்யமென்றருளினர்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

த்வைமாதுராயநம:

ஆறாம் அத்தியாயம்.

ஜைகிஷவ்யவரப்பிரசாதம்.

இவ்வாறு இறைவன் அருளவே ஜைகிஷவ்யமுநிவர் அவ்விறைவனை நோக்கி ஓ தேவதேவேசா! தேவரீரே மாதாவும் பிதாவும், தேவரீரே ஸகலமும், ஓ விஶ்வேஶ்வரா! தேவரீருக்கன்னியமாயாதையுங் காண்கிலேன். தேவரீரது சரணாரவிந்தத்தைச் சரணமடைகின்றேன். தேவரீர் அடியேனுக்கருளவேண்டியவரம் விநாயகரும் ஸ்கந்தரும் எனக்குச் சகோதரர்களாகவும் கணதிபர்கள் தோழர்களாகவும் கௌரி அன்னையாகவும் தேவரீர் தந்தையாகவும் இருத்தல்வேண்டுமென்பதே. இதற்கு அன்னியமாகிய வேறு எவ்வரமும்வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட பெரும்பாக்யத்திற் கேதுவாகிய தேவரீரது சரணாரவிந்த பக்தி மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கவேண்டும். எந்தபக்தியால் ஸகலதேவர்களும் அசுரர்களும் முக்தர்களாய் ஏனையோர்களையும் முக்திபெறச் செய்கின்றவர்களாயிருக்கின்றனரோ அப்பக்தியையே வேண்டுகின்றேன். பிரமதேவன் தேவரீரிடம் வேதத்தை உபதேசம் பெற்றவராய் ஸத்யலோகாதிபராய் ஸகல லோகங்களையுஞ் சிருஷ்டிப்பவராயானதும் அத்தகைய பக்தியினாலன்றோ? ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு வைகுண்டாதிபத்யத்தையும் லக்ஷ்மீநாதத் தன்மையையும் நேத்ராம்புஜார்ச்சனையால் சக்கிரத்தையும்பெற்றுத் தைத்யர்களைவதைத்து உலகைக்காத்தலும் தேவரீரது பக்தியினாலன்றோ? ருத்ரருக்குச் சூலாயுதத்தை யளித்து ருத்ராதிபத்யத்தி லபிஷேகித்து இறுதியில் சராசரங்களையும் அழிக்கச்செய்வதும் உமதுபக்தியினாலன்றோ? இன்னும் இந்திரன் சசிபதித்வம் த்ரிலோகராஜ்யம் முதலியவையும் குபேரன் நிதிபதித் வத்தையும் யமன் லோகபாலத்து வத்தையும் வருணன் ஜலாதிபதித் வத்தையும் சூரிய சந்திர வாயு வக்னிகள் தந்தம் பதப்பேற்றையும் அடைந்தது உமதுபக்தியினாலேயே. ஸகல தேவாசுரர்களும் சிவலிங்கத்தையேயன்றோ பூசிக்கின்றனர்? அநிரு கணமுக்யனாய் ஆயிரம்பாஹுக்களை பாணன்பெற்றதும், பௌலஸ்திய ஸுதனாகிய ராவணன் ஸகல லோகங்களையுஞ் ஜெயித்ததும், அகஸ்தியர்சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்ததும், ததீசிவிஷ்ணுவுக்கு விஶ்வரூபங்காட்டியதும், பிருகுவிஷ்ணுவைச்சபித்ததும், குழந்தையாகிய உபமன்யு பாற்கடலைப் பெற்றதும, மிருகண்டுபுத்திரரும்

ப்ஸேவதரும் கழுத்திற்சுற்றிய பாசத்தினின்றும் விடுபட்டுக் காலனை யடக்கியதும், சிலாசனர் அயோனிஜரும் தேவரீர் முன்னிலையில் நின்று ஸகல தேவாஸுரருஷி முனிகணர்களை ஆக்ஞாபனஞ்செய்ப வருமாகிய புதல்வனைப்பெற்றதும், தந்தையைக்கொன்ற சண்டேசர் தேவரீருக்கருகில் ஈஶ்வரத்வம்பெற்று விளங்குவதும், மங்கணகர் பூர்வம் பஹாவலித்திமஹிமைபெற்றதும், சந்திரன் ராஜயக்ஷ்மரோகத்தினின்றும்விடுபட்டதும், யாகத்தில் தீக்ஷிதனாகிய தக்ஷன்சிக்ஷிக்கப்பட்டவனாயினும் அநுக்கிரகம்பெற்றதும், சதர்ச்சனர் வியாக்கிரபாதர் துர்வாஸர் தத்தாத்திரேயர் முதலியவர்களும் பரசுராமர்எனையவர்களாகிய ஸோமஸூர்யவம்சத்திற்றோன்றிய அரசர்கள் தேவர் அசுரர்களுமாகிய இவர்களெல்லோரும் அபாரமஹிமைபெற்றிருத்தலுமாகிய இத்தகையபாக்யங்களெல்லாம் தேவரீரது சரணாரவிந்தத்திலுள்ள பக்தியினாலன்றோ? அஃதொன்றினாலேயே சுவர்க்கமோக்ஷங்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்விமயகிரியில் என்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கேதாரத்துக்கு மேற்குப் பாகத்தில் விளங்கும் இவ்விலிங்கமானது ஜைகிஷவ்யேஶ்வரர் என்னும் நாமம்பெற்றுளதாய் தெரிசிப்பவரை அக்கணமே தேவரீரது திருவருளுக காளாக்குவதாயிருக்கும்படிச்செய்து இவ்விலிங்கத்திலேயே தேவரீர் நித்யஸந்நிதி பெற்றிருந்தருளவும் வேண்டுகின்றேனென்று வேண்டிக்கொண்டனர். இவ்வாறு ஜைகிஷவ்யர் கூறியதும் ஸ்ரீ மஹாதேவர் ஜகதீஶ்வரியைநோக்கி ஓ கிரிஜே! ஜைகிஷவ்யரது மஹிமையைப்பார்த்தனையா? சம்சாரசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருப்பவர்களைக் கரையேற்றுவதின்பொருட்டு ஓர் திவ்யலிங்க ஆலயத்தை ஸ்தாபித்திருக்கின்றான். ஓ தேவி! எவர்களால் சிவாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளதோ அவர்களில்லமே லக்ஷ்மிதேவிக் கிருப்பிடமாகும். அவராலேயே சருகுகளைப்புசித்துப் பலகாலஞ்செய்யுந் தவங்களும் ஸகல யாகங்களும் ஸகல வேதாத்யயனங்களும் செய்யப்பட்டனவாம். ஓ சிவே! உன் தந்தையின் சிகரத்திலுள்ள கேதாரேசனென்னும் லிங்கம் முக்திஹேதுவாம். அவ்விலிங்கத்துக்கு வடக்கில் இம்முனிவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டதும் என்னால் அவன் சம்பந்தமான பெயரைப்பெற்றதும் ஆகிய லிங்கத்தைப்பார். எவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டாலும் அவ்விலிங்கத்தில் யான் அதிஷ்டித்திருப்பவனாவேன். ஓ பவானி! முக்திக்குச்சாதனமாயுள்ள பிரதோஷசமயத்தில் மனதினாலாவது காயத்தினாலாவது எவன் என்னைப்பூஜிப்பானோ அவனே சர்வோத்தமமாகிய பரிபாகப்பெற்றவனாய் என்னிடம் வேண்

டியவரங்களைப்பெற்றுக்கொள்வதற் குசிதனுவான். யாவராயினும் இம்மூவுலகில் உத்துங்கமாகிய லிங்கத்தை மிக்கவழகான கோபுரத்து வாரகதவு தோரணப்பிராகார மண்டபங்களைச் சொர்ணமயமாகிய கும்பங்களோடுகூட ஜ்வலிக்கும்படி யமைக்கின்றானோ அவன் அநேககோடி ஜன்மங்களிற் செய்த மஹாபாபங்களினின்றும் முக்தியடைகின்றான். அழகியமலையிலாவது நதிக்கரையிலாவது கிராமத்திலாவது புரத்திலாவது திவ்யதீர்த்தத்திலாவது வனத்திலாவது கங்காதடத்திலாவது நர்மதாநதி தீரத்திலாவது மஹா க்ஷேத்திரங்களிலாவது லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்வானாயின் அவனதுமஹிமை அப்ரமேயமாகும். வெகுகாலமாய் உள்ளதாயினும் நவீனமாயினும் இந்துசேகரனாகிய என்னிடம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்திற்கு மண் மரம் சிலை செங்கல் முதலியவைகளா லமைத்துச் சுண்ணும்புச் சாந்திட்டு திவ்யரத்னத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய சிவாலயஞ் சமைப்பானாயின் உடனே முக்திபெறுவான். உத்துங்கமாகிய சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து சிவாலயத்தையுங்கட்டி வஸ்திரம் சந்தனம் பில்வமுதலியவைகளால் அர்ச்சிப்பானாயின் சிறந்தபயனை சுவர்ணம்பூமி குதிரை பசு ரத்னம் இவைகளின் தானங்களாலும் எண்ணிறந்த யாகங்களாலும் யோகங்களாலும் விரதாதிகளாலும் தவத்தாலும் தீர்த்தாடனத்தாலும் கன்னியாதானத்தாலும் ஆகவேண்டியதுயாதுளது? அத்தருமங்களெல்லாம் சிலகாலம் வரையில் சுகமாய்த்தோன்றுமன்றிப் பயனை அநுபவித்தபின்னர் எந்த கஷ்டத்திற்கு ஹேதுவாகிய கதியை யடையலாகுமோ? ஹேதேவி! சிவாலயம் தாபித்தவனுக்குப் பின்னர் துக்கபயமே யில்லை. சந்திரன் நக்ஷத்திரம் நதி சமுத்திரம் முதலியவுள்ளகாலம் வரையில் எனது கணத்தலைவனாயிருந்து பரமானந்தமெய்துவான். அன்னியனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பின்னர் கண்டமாயினும் பிளந்திருப்பினும் ஜீர்ணமாயினும் சிதறுபட்டதாயினும் லிங்கத்தை எவன் உத்தாரணஞ் சிரத்தையோடுசெய்கின்றானோ அவனது ஹ்ருதயத்திலேயே எப்பொழுதும் யான்வசிப்பேன். அவனுக்கு யான் முக்திதருவதி லையமேயில்லை. இது ரஹஸியம். எவன் பிரதோஷசமயத்தில் பில்வபத்ரங்களால் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிப்பானோ அவன் திரிலோகத்துக்குமீசனாய்ப் புத்ரமித்ரகளத்திரசகிதனாய் தனதான்னியங்களோடு வைபீர்த்தனாய்ச் சுகித்திருந்து பின்னர் முக்தியடைவான். தைலங்களாலாவது நெய்யாலாவது கவ்யத்தினாலாவது மிக்க பிரகாசமாகிய தீபவரிசைகளை நக்ஷத்திரங்கள் விளங்குவனபோல எனது ஆலய கோபுர

பிராகாரங்களில் அலங்கரித்து அகரு குங்கிலியம் சாம்பிராணி முத லியவைகளால் பரிமளிக்கச்செய்பவன் ஸகல பாபங்களையு முதறித் தன்யனுய் வேதாந்தவாக்கியத்தால் கிடைப்பதாகிய திவ்ய ஞானத் தையும் பெற்று முக்தனுவான். கற்பூரக் குவியல்களை மஹாலிங்கத் துக்கெதிரில் தீபித்து விளங்கச்செய்தவன் பாபமஹாபர்வதங்களுக் கு வச்சிராயுதமாகின்றான். சிறு கற்பூரத்தைத் தீபமாக்கி அதனு லென்னை ஆராதிப்பானுயின் அவனது குலம் சத்புத்ரர்களால் ஸகல ஸம்பத்துகளும் வாய்த்ததாய் விளங்கும். கபிலகோவின் கவ்யங்க ளாலும அல்லது இதர கோக்களின் பாலாலும் நெய்யாலும் தயி ராலும் கனிரசத்தாலும் தேனுலும் கருப்பஞ்சாற்றுலும் பரிமள தீர்த்தத்தாலும் புஷ்பரத்ன சொர்ண தீர்த்தத்தாலும சிவலிங்கத் தை அபிஷேகித்தவன் முக்தியடைகின்றான். கதலிக்கனியாலும் இளநீராலும் எலுமிச்சை ரசத்தாலும் பலாக்கனியாலும் பக்தியு டன் கரவேயிலும மாலையிலும் அபிஷேகித்தவன் முத்தி யடைகின் றான். கிரீஷ்ம (வேனில்) காலத்தில் சிவலிங்கத்தில் இடைவிடாது திவ்வியதீர்த்த தாரையாலும் புஷ்ப ரசத்தாலும் அபிஷேகிப்பவ னுக்குக்கிடைக்கும் பயனின் மஹிமையைமொழிய யாவரால் முடி யும்? பலஜென்மங்களிற் செய்தபாவங்களெல்லாம் பறந்துபோம். மலர்ந்த தாமரைமலர்களாலும மல்லிகை மாலதி சாதி குந்தம் பா டலி வெள்ளெருக்கு கல்ஹாரம் நீலோத்பலம் செவ்வரத்தை மாத ளை புன்னை அரச்சுனம சண்பகம் வகுளம் மந்தாரம் வாக்ஹாத கம் மருதானை கருநீலம் நந்தியாவர்த்தை வாகை பில்வம் ரக்தாம் வதரம் நாகை வன்னி அறுகம்புல் விஷ்ணுகிராந்தி குசம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிப்பவன் முக்தனுகின்றான். ஹே கௌரீ! பிர தோஷ சமயத்திலும் மற்றுமுள்ள புண்ணியகாலங்களிலுந் தினந் தோறும் சிவலிங்கத்தை மவுத்கல்லியர் சதர்ச்சனர் அத்திரி பிருகு தௌமியருக்கு மூத்தவராகிய கௌதமர் மார்க்கண்டேயர் ததீசி கர்க்கர் சுக்ரர் முஞ்சர் கரி சௌனகர் ஜமதக்னி துர்வாஸர் அங் கிரர் தத்தாத்திரேயர் வியாக்ரபாதர் ஜாபாலி அகஸ்தியர் முத லிய ருஷிகளும் பலி முரபிது சக்கரன் சூரியன் அக்னி வாயு வரு ணன் குபேரன் யமன் நிருதி ஈசானன் முதலியவர்களும் ஸ்கந்தர் கணபதி நந்தி பிருங்கி தண்டு சண்டி ருடி சுபத்திரகன் வீரன் மஹாகாபாலன் முதலியவர்களும் விபூதிருத்ராக்ஷம் தரித்தவராய் ருத்திராவர்த்தி செய்கின்றவர்களாய் லிங்கத்தை அருச்சித்து மஹி மைபெற்றனர். மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் சம்சாரத்தினின்று விடு

பட்டனர். பற்பல தெய்வங்களைப்பூஜிக்கும் துர்ப்புத்திகள் என்னை யறிவதில்லை. ஹே உமே! வியாசன் பூர்வம் காசியையடைந்து என் சந்நிதியில் விதிவசத்தால் கைகளைத்தூக்கிக்கொண்டு ஹரியே தெய்வமென்றான். ஆதலின் எனது ரகஸ்யத்தை சற்பாத்திரங்களாகிய சிஷ்யர்களுக்கே உபதேசிப்பது நலம். நீ விபூதி பூசி என்னிடம் அபாரமாகிய பக்தியுடையோராய் விளங்குவோருக்கே எனது ரஹஸ்யத்தைக்கூறுவாயாக. நீ சைவரஹஸ்யத்தை இந்த ஜைகிஷவ்ய முனிக்குச்சிரவணஞ்செய்து வைப்பாயாக. இவனது மனம் சகல வஸ்துப்பொருள்களையுந் துச்சமாய் வெறுத்துத்தள்ளியது. ஞானம் வேண்டுமென்று சாந்தர்களாயும் தாந்தர்களாயும் வேதாந்தவாக்யங்களை விசாரிக்க விரும்புகின்றவர்களுமாகிய எனது பக்தவர்களை நீ எப்போதும் ரக்ஷிப்பாயாக. ப்ராக்ஞர்களென்பார் அவர்களே. இம்முனிவனும் அப்படிப்பட்டவனே. சிவபக்தியற்றவனுக்கு இதனை யுரைத்தால் மஹாபாதகமேயாம். ஆதலின் அது விநாசயாபாசஹேதுவாமென்றுகூறி இறைவன் தேவியின் முகத்தை நோக்கி ஹே புவனேஸ்வரி! இம்முனிவனை உனது புதல்வனுக்குப் பார்த்தருளுவாயாக. இவன் ஸகலவேத ரகஸ்யத்தையு மறிந்தவனாக வருளுவாயாக. இப்போது இவன் நமது குழந்தையாகிய ஷண்முகனிடம் அதனை உபதேசிக்கப்பெறுவானாகுக. பூர்வம் யான் இச்சிவரகஹஸ்யத்தைக் கூறும்பொழுது உனது மடிமீதிருந்த ஸ்கந்தனும் அதைக்கேட்டிருக்கின்றான். அவன் அறுமுகங்களினின்றும் வெளிப்படும் அமிர்தரஸமாகிய சிவரஹஸ்யவாக்யங்களால் இம்முனிவனைத் திருப்திசெய்விப்பானாக. இச்சைகிஷவ்ய முனிவன் வாயிலாக மஹா சாம்பவர்களாகிய முனிவரர்கள் உபதேசம் பெறுவார்களாக. வேதாந்தார்த்த விசார ரகஸ்யசாரமாகிய இதனை ஓ ஜைகிஷவ்யா! உன்னை நினைத்தே தேவிக்குக்கூறியிருக்கின்றேன். அசுரரை அடக்கினவனாகிய ஸகந்தனுக்குத் தேவியின் மூலமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது. நீ இப்பொழுது ஸ்கந்தனை யடைந்து அதனைக் கேட்டுணர்வாயாக வென்றருளினார். உடனே ஜைகிஷவ்யமுனிவன் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டங்களுக்குந் தாய் தந்தையர்களாகிய அவ்விருவரையும் வணங்கி சகல முனிவரும் போற்றிப்பின்னர ஸ்கந்தரிடஞ் சென்றனர். ஈஸ்வரனும் தேவியோடுகூடியவராய் ஸகலதேவருஷி முனிகணங்களால் போற்றப்பெற்றவராய்க் கைலாஸஞ் சென்றனர்.

ஆறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௭

த்விமுகாயநப:

ஏழாம் அத்தியாயம்.

ஜைகீஷவ்ய ஸ்கந்தஸமாகமம்.

ஸூதர் கூறுகின்றார். ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு அருளிச் சிவ பெருமான் கைலாயமடையவே ஜைகிஷவ்யமுனிவர் ஸ்கந்தர்சந்நிதியையடையப்போவதையுணர்ந்து பரமசாம்பவர்களாய் அக்கினிரிதி என்பது முதலிய மந்திரங்களால் விபூதிபூசுவோர்களும் த்ரியாயுஷ மந்திரங்களால் த்ரிபுண்டரமணிவோர்களும் ருத்திராக்ஷங்களையே ஆபரணங்களாய் அணிவோர்களும் பஞ்சாக்ஷர ஜபதர்ப்பரர்களும் அதர்வசிரசாலும் அதர்வசிகையாலும் கைவல்லியத்தாலும் பிரணவாக்ஷரத்தாலும் ஜாபால உபநிடதத்தாலும் ப்ருஹதாதந்தரம் வாமதேவ ஸாம முதலியவைகளின் ஜபத்தாலும் சம்ஹிதைகளாலும் ருக்யஜுஸ்ஸம்ஹிதைகளாலும் ருத்ராத்யாயத்தாலும் பஞ்சப்பிரம்ஹத்தாலும் பரமேஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களும் முப்பொழுதும் லிங்கார்ச்சனைசெய்கின்றவர்களும் பஞ்சருத்திரபாராயணர்களும் பில்வாதிமலர்களால் மஹேசனை அர்ச்சிக்கின்றவர்களும் சிவநிவேதனசேஷத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும் மஹாவைராக்யபாக்யம்பெற்றவர்களும் நித்யாநித்ய வஸ்து விவேக முடையவர்களும் வேதவேதார்த்த தத்வ முணர்ந்தவர்களும் அக்னிஹோத்ரர்களும் யக்ஞாதிகளையியற்றியதனுல் மிக்கதூய்மைவாய்ந்தவர்களும் மஹாதபஸ்விகளுமாகிய மார்க்கண்டேயர், மவுத்கல்யர், ஜமதக்னி, பிருகு, துர்வாஸர், ச்யவனர், கர்க்கர், வீதஹவ்யர், அனலாசனர், கௌதமர், அத்திரி, பரத்வாஜர், தால்ப்யர், ஹயவிரர், மநு, உசித்தர் அக்கினித்வஜர், ததீசி, மௌனிபார்க்கவர், வியாசர், பாராசரர், குண்டர், கவி, அங்கிரர், மது, உபமன்யு, விசாகர், துகண்டர், கலசோடுபர், ஜாபாலி, காஸ்யபர், தும்புரு, நாரதர், பர்வதர், ஆணிமாண்டவியர், தண்டர், வியாக்ரபாதர், ஹநுவேதகர்ப்பர், வீதிஹோத்ரர், கண்வர், மேகாதிதி, தநு, சௌநகர், தாண்டகர், மித்ரர், விந்தர், துமித்ரகர், ஹயக்ரீவர், பிப்பலாதர், தத்தாத்திரேயர், அவிகத்தனர், அகஸ்தியர், அதிலாசர், சதர்ச்சர், ஆச்வலாயனர், ஸநந்தர், ககர், ஸநற்குமாரர், ஸநாதனர் முதலிய மஹாமுனீஸ்வரர்களும், மனைவியோடுகூடியவரும், சிஷ்யபிரசிஷ்யவர்க்கங்களோடுங்கூடியவர்களாய்ஸரஸ்வதிதீரத்தில் நீலாத்திரிசிகரத்தி

னுள்ள ஸ்கந்தாச்ரமத்தையடைந்தனர். பற்பல கணங்களாலும் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் விளங்குவதும், பற்பல புண்ய விருக்ஷங்களாலும் கோகில சுக சாரிகா கபோதமுதலிய பறவைகளின் சப்தத்தாலும் ம்ருதங்கமுரசமுதலிய வாத்யங்களின் ஒலிகளாலும் தாளலயங்களுடன்கூடிய வீணாவாத்யத்வனிகளாலும் கின்னரமங்கையரின் நடனங்களாலும் கல்யாணமே உருக்கொண்டுவிளங்குகின்றதோவெனத்தோன்றுவதுமான ஸ்கந்தாலயத்தைக்கண்டனர். ரத்னமயமாகியகோபுரம் அட்டாலம் கொடுங்கை பிராகாரம் முதலியவைகளால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய அவ்வாலயத்துக்குள்ஜைகிஷவ்யர் முன்னரும் ஏனையமுநிவர்கள பின்னருமாய்ப் பிரவேசித்தனர். திவ்ய ரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மஹாமஞ்சஆஸனத்தில் வீற்றிருப்போரும் கந்தர்வர்களால் பாடும் ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டவரும் திவ்யகிரீடங்களால் ஜொலிக்கும் அறுமுகமுடையோரும் ஸுவர்ணபீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும் திவ்ய சாமரங்களால் விசிறி உபசரிக்கப்பெற்றவரும் திவ்ய ரத்னஹாரங்களை யணிந்தவரும் சக்தியைக் கையிற்பிடித்தவருமாகிய பராசக்தியின் புதல்வரைத் தரிசித்தனர். அவரது ஆணைக்கடங்கி ஒடுங்கி மிக்கவிநயத்துடன் அருகிற்சென்று ஜைகிஷவ்யர்முதலிய முநிவர்கள் ஸ்கந்தமூர்த்தியைச ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துநின்றனர். உடனே ஸ்கந்தபகவான் முநிவர்களை ஆசனத்திலிருக்க ஆக்ஞாபித்து ஜைகிஷவ்யரை மிக்கஅன்புடன் இறைவன் தம்மிடம் அனுப்பினரென்பதையுணர்ந்து அறுமுகநயனகமலங்களாலும் நோக்கி ஆனந்தமடைந்து அவரதுவைராக்யத்தை நினைந்து மிக்கமகிழ்ந்து கூறுவாரானார். ஸ்கந்தர் ஓ ஜைகிஷவ்யமுனிவரே! உமதுவரவால் நான் மிக்கசந்தோஷமடைகின்றேன். பூர்வம் சிவரஹஸ்யதர்மம் இறைவனுபதேசிக்கக் கேட்டிருக்கின்றேன். அதனைமீண்டுஞ் சிலனைசெய்வதில் என்மனம் மிக்க ஆவலுடையதாயிருந்தது. அவ்வாறு அதனைமீண்டுஞ் சிலனைசெய்து ஆனந்திப்பதற்கு நீர்ஹேதுவாய்வந்திருக்கின்றீர். அபாரபுண்யம் பெற்றுள்ளோராகிய உமது தவமேதவம். இறைவனால் மிக்ககருணையுடன் என்னிடம் அனுப்பப்பட்டவரன்றோ? உம்மிடம் மஹேசனுக்கு இருக்குந்தயைபோலவேப் புவனங்களுள்ளும் யாரிடமுமில்லை. நீர்சிவலிங்கார்ச்சனை துரந்தரன்றோ வென்று சிலாகித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௮

ப்ரமுகாயநம:

எட்டாம் அத்தியாயம்.

ஸ்கந்த தரிசனம்.

இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறியதைக்கேட்டதும் அம்முனிவர்களெல்லோரும் மிக்க ஆனந்தமெய்தி ஸ்கந்தரைநோக்கி ஓஸ்வாமி! திரிபுரசம்ஹாரகதநயரே! க்ரௌஞ்சசூராஸிதாரணா! சிவக்ஞானநிதியே! சக்திதரரே! ஓ குமாரக்கடவுளே! மாரநிபரே! பக்தவத்ஸலா! தேவியின் திருமடிமீது விளங்கும் திவ்யமாணிக்கமே! ஸர்வபூதஹ்ருதய குகையில் விளங்குங்குகனே! வீரபாகு முதலிய கணங்களால் சேவிக்கப்படும் இறைவா! மயில்வாகனரே! தேவஸேனாபாலகா! மஹாப்ரபோ! ப்ரணவாதி மஹாவாக்ய ஸாரதத்வமுணர்ந்தவரே! பக்தர்களது சித்தவிருளை நீக்குஞ் சோதிபுருஷனே! உமதுபாதாரவிந்தங்களைத் தெரிசித்த எங்களது பாக்யமே பாக்யம். ஜைகிஷவ்யரின் தவத்தாலேயே தேவரீரைத் தெரிசிக்கப்பெற்றோம். தேவரீரது வதனகமலங்களினின்றும் சிவரகஸ்ய அமிர்தசாரத்தைச் சிரவணஞ்செய்ய ஜைகிஷவ்யரோடு வந்திருக்கின்றனம். பவமெனும் காட்டுத்தீயிலகப்பட்டுக்கொண்ட எங்களைத் தேவரீரது கருணாமுதப்பிரவாகத்திருஷ்டியாலருளுங்களென்று வேண்டிக்கொண்டனர். இவ்வாறு பிரார்த்திக்க ஸ்கந்தர் மஹாசாம்பவர்களாகிய முனிவர்களுக்கருளுவாராயினர். ஸ்கந்தர் ஓமுனிவர்களே! நீங்களெல்லோரும் மஹேச்வர பக்தியிற் சிறந்த மஹான்கள். உங்களைக்காணுவதினால் எனது மனமெனுங்கமலம் மலர்கின்றது. ஜைகிஷவ்யரது தவத்தையும் அவருக்கு மஹாதேவனருளியதையும் நினைக்க மிக்க மகிழ்கின்றேன். சிவாக்ஞையால் இம்முனிவர் மஹா சாம்பவர்களாகிய உங்களோடுகூட வந்திருக்கின்றதை யானறிந்தேன். நீங்களே சற்பாத்திரர்கள். மிக்கரஹஸ்யமாயுளதாயினும் உங்களுக்குரைக்கத்தகும். சிவனது ஹ்ருதயத்திலுள்ள அவ்விரஹஸ்யத்தைப் பூர்வம் இறைவன் எனதன்னைக்குரைத்தனர். அன்னைமடிமீதிருந்தயான் பன்னிரு அம்சத்தோடுகூடியதும் மிக்க பாவனமும் ஸகலவுபநிடதஸாரமும் பிரணவார்த்தமும் மஹாபாதகங்களைத் தொலைப்பதும் தர்மகாமார்த்தமோக்ஷங்களுக்கு ஸாரமாயுமுள்ள அத்திவ்யகதாநகத்தைக்கேட்டுணர்ந்தேன். அதனை ஜைகிஷவ்யர் முதலிய வுங்களுக்குக்கூறுகின்றேன். இச்சரிதையைத்தவிர வேறெதனையுங்கேட்கப் பரமேச்

வரனுக்குப் பிரியமில்லை. ஏனெனின் ஏனையவைகளெல்லாம் பிரா
கிருதமாகிய சரிதங்களென்பதேயாம். ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயமடைந்த
வர்களாகிய அரசர்களின் சரிதங்களையுடையவும் வர்ணாசிரமங்
களையேகூறி ஆயாஸமாய் முடிவனவும் தர்மாபாசத்தைவிளக்கு
வனவுமாகிய ஏனையசரித்திரங்களைக்கேட்பதினா லென்னபயன்? இரு
ளடர்ந்தபாழ்ங்கிணற்றில் வீழ்ந்த குருடன் மற்றயகுருடர்களைக்
கரையேற்றுவதுமுண்டோ? அதுபோலவே ஏனையசரிதங்களுமாம்.
ஓ முனிவரே! புராணங்களுள் பிறப்பிறப்புடையோர்களாகிய தேவர்
களைக்கூறும் சரிதங்களே யுள்ளன. அவைகள் ஜன்மஜராமரண
முடையோர்களைத் தாரணஞ்செய்து வைப்ப தெங்ஙனம்? ஸ்ரீம்ருத்
யுஞ்சயனது கதைகளே மிருத்யுவின் வசமாய் அல்லற்படுதலையொ
ழிக்கும். சாம்பவர்களாகிய அந்தணர்களே சிவரகஸ்யத்தை அறிய
விரும்புவார்கள். அமுத ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் ஆனந்திக்கின்றவன்
கிணற்றுநீரையருந்த விரும்புவானோ? திவ்ய வீணாநாதத்தைக்கேட்
டுக்காக்கையின் துவனியையுங் கேட்கவிரும்புவனோ? திவ்யரத்னப்
புதையலைப் பெற்றவன் வளையல் துண்டத்தை விரும்புவனோ? யானை
போலிருந்தவன் மலத்தைப்புசிக்கும் பன்றியைப்போலாக விரும்பு
வனோ? சிம்ஹத்துக்கு நிகராயிருக்கின்றவன் வானரம்போலாகவிரும்
புவனோ? சிவகதாரஸத்தில் விருப்புற்றவன் இதரகதையை விரும்புவ
னோ ஸகல தேவர்களுள்ளும் மூவர்களுள்ளும் ஸகல சராசரங்களி
லும் ஸகல வேதாந்தங்களால் தெரிசிக்கப்பெற்ற மகாதேவனைப்
படியோ அப்படியே இதிஹாஸசிரேஷ்டமாகிய சிவரஹஸ்யமுமாம்.
சிவகண்டத்துக்கு ரத்னாபரணமாயுள்ளது இஃதே. பூர்வம் கை
லாஸசிகரத்தில் தேவனால் தேவியின்பொருட்டு இஃதுரைக்கப்பட்
டது. அப்போது அம்பிகை மஹாதேவரை நோக்கிக்கூறியதாவது:
ஹே சம்போ! விசவேசா! பர்க்கா! த்ரிநயனா! புரஹரா! காலகா
லா! அந்தகாரே! பாபாரே! பாலநேத்ரா! ஸ்மரஹரா! கரதரா!
தேவர்களையும் அந்தணர்களையும் ரக்ஷியுங்கள். உமது ரஹஸ்யத்
தைக் கூறியருளினால் அதனால் அவர்கள் நற்கதியடைவார்கள். ஓ
ஸ்வாமி! ஸகல வேத சிரசுகளிலுமுள்ள சாரம்யாது? எனது செவி
களை ஸாரரகஸ்யத்தைக் கூறுவதனால் களிக்கச்செய்யுங்கள். உல
கம் துக்கம் நீங்கிச் சுகிப்பதின்பொருட் டெனக் குபதேசியுங்கள்.
உமது பாதாரவிந்த பக்தியில் மிக்க நிலைபெற்றுளேன்." ஆதலின்
இதனை அருளுங்களென்றிங்ஙனங்கூறிய தேவியின் வார்த்தைகளைக்
கேட்டதும் அவ்விறைவன் தமதுமடிமீதிருந்த [illegible] தேவியைநோக்

இக்கூறியவைதை அவ்வம்மை மடிமீதிருந்து யானுங்கேட்டேன். அவர் கூறியதாவது ஓதேவி! உனக்குக்கொடுக்கக்கூடாதது இம்மூவுலகில் யாதுமில்லை. தேகத்தினுடைய பாதியையும் அதிகரித்துக்கொண்டவள் நீயே. ஸகலத்தையும் உண்டாக்குகின்றவளும் காக்கின்றவளும் ஸகல சக்தியும் நீயே. உன்னால் யான் சக்திமானென்றும் நிரிந்திரியனாகிய யான் உன்னாலேயே தேகம்பெற்றிருக்கின்றேனென்றும் சுருதிகள் கூறுகின்றன. யான் கால் கை யற்றவனாயினுங் குன்றாத சக்தியுடையவன். கண்ணில்லாதவனாயும் பார்க்கின்றேன். காதில்லாதவனாயினுங் கேட்கின்றேன். யான் இவைகளெல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனாயினும் என்னைத் தேவர்களுமறிந்திலர். ஜீரணங்களுள் யான் அஜீரணனாயிருக்கின்றேன். யானே பிறவாதவன். சரீரஹீனன். எப்பொழுதும் சகல வேதவேதாந்தங்கள் என்னிடம் வரச் சக்தியற்றனவாய் மனதோடுகூடத்திரும்புகின்றன. இங்ஙனமிருக்க வானரங்களைப்போல் எப்பொழுதும் காமலோபமாச்சர்ய முதலிய பாவசேஷ்டைகளையுடையவர்களான பாமரர்கள் எங்ஙனமறிவார்? சுராசுரப்பூசுரர் யாவர்களும் வீணிற்புலம்புகின்றனரேயன்றி வேறியாதையுமடைவதில்லை. ஸகந்த நந்தீசன்முதலியவர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட நீயொருத்தியே என்னை யறிந்து ஆனந்தமுறுகின்றனை. பாவமொன்றிற்கே கிடைக்கக்கூடிய மூர்த்தியையுடையோனும் வேதவேதாந்த வாக்யங்களால் ஒருவில் காணக்கூடாதவனும் சதாசுத்த புத்த சிதானந்த ரூபனும் ஆகிய என்னை நீயேயறிகின்றனை. முக்கண்ணனும் நீலகண்டனும் உன்னோடுகூடியவனுமாகிய எனதுருவத்தை யோகீந்திரர்கள் காண்கின்றனர். யான் லோகதிருஷ்டியாய் இச்சைப்படி தேகத்தைச் சிருட்டித்து இறுதியில் உபஸம்ஹரித்துக் கொண்டு தேவர்களாலு மறியக்கூடாத அவ்யக்தரூபத்தை யடைகின்றேன். எனது தத்வத்தை யுள்ளபடி போதனைசெய்து மிக்கதையை சாமான்யர் கேட்க முடியாது. இதனை அசாம்பவனுக்குக் கொடுக்காதே. இது ஓர் திவ்ய பலமுடைய விருக்ஷமாகும். இதனை அசாம்பவராகிய மறு பூமியில் (பாலைவனத்தில்) ஸ்தாபிக்க விரும்பற்க. சாம்பவராகிய தாமரைத்தடாகத்திலுள்ள ஹ்ருதயமாகிய செந்தாமரைமலரை மலரச்செய்வதில் ஆதித்தியனாகும். சைவர்களுக்கே ஸந்தோஷத்தை யளிப்பதுமாம். ஹ்ருதயத்திலுள்ள தமோகுணமாகிய மேகங்களுக்குப் பிரசண்டமாருதமாகும். பாபமார்க்கஹேதுவாகிய காமபெனுஞ் சேற்றை வற்றிவறண்டுபோகச் செய்யும். ஆகலின் இதனைப் புண்யவான்கள் தமது செவிக்கு மங்கள

மாக்கிக்கொள்ளட்டும். வேதஸாரமாகிய பதுமலாயிருக்கும் மீதனை சிவார்ச்சகர்களும் சம்சாரமாகிய கடலை வற்றச்செய்கின்றவர்களு மான பெரியோர்களெனும் வண்டுகளே விரும்பும்.

எட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஷண்முகாயநம:

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

ஸ்கந்தசிவகணசமாகமம்.

சூதர்கூறுகிறார். இந்தப்படி பரமேஸ்வரன் தேவிக்குக்கூறியதை ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யாதி முனிவர்களுக்குக் கூறலாயினார். இதற்குமுன் னரே ஸ்ரீ நாரதர் ஸகலதேவர்களிடமும் பிரமவிஷ்ணுவாதி லோகங் களிலுஞ்சென்று ஜைகிஷவ்யருக்கு ஸ்கந்தரால் சிவரகஸ்யோபதே சஞ் செய்விக்கும்படி மகேஸ்வரன் அருளியதைச் சகலருக்குந்தெரி வித்தனர். உடனே ஸகலதேவர்களும், கருடன்மீதேறிக்கொண்டு ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவும், திவ்விய ஹம்சத்தின்மீதேறிக்கொண்டு பிரம னும், ஐராவதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு அமரேசனும் தத்தந்தேவி மாரோடு சிவரகஸ்யத்தைச் சிரவணஞ்செய்யுமாறு ஸ்கந்தசபையை யடுசேர்ந்தனர். அங்குவந்ததும் பிரம விஷ்ணு இந்திரர்கள் ஸ்கந்த ரைநோக்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஓ பகவானே! ஸகலதேவருக்கும் முனிகணங்களாலும் வணங்கப்படும்பாதாரவிந்தமுடைய ஸ்வாமின்! தேவரீரது வதனத்தினின்றும் சிவரகஸ்ய சரிதங்களைக்கேட்க விரும் பும் எங்களுக்கு அங்ஙனம் அருள்புரியுமென்றனர். உடனே ஸ்கந் தர் ஸப்யர்களாய் அங்குவந்துள்ளவர்களும் விபூதி ருத்திராக்ஷந்த ரித்துச் சொலிக்கின்றவர்களும் சபாபதியைப் பூசிக்கின்றவர்களும் சிவபாதாரவிந்தங்களிற்சென்ற சித்தமுடையோர்களுமாகிய விஷ் ணு பிரம்ஹாதிதேவர்களையும் முனீந்திரர்களையும் மகருஷிகளையும் பார்த்து அளவிலடங்காத ஆனந்தமுடையோராய் ஸ்கந்தர் ஓ ஜைகி ஷவ்ய முனிவரே! நீரே சாம்பவர், உமது பக்திமகிமையால் இங்கு வந்திருக்குந் தேவர்களும் முனிவர்களும் கேட்கலாகின்றது என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது கைலாஸகிரியினின்றும் ஓர் திவ்வி யவிமானத்திலேறிக்கொண்டு அநேககணகோடிகளால் சேவிக்கப் பட்டவராய் ஸ்ரீ விக்கின விநாயகராகிய மஹா கணபதி அங்குவந்

தருளினர். அப்பொழுது நந்தி பிருங்கி மஹாகாளர் பாணர் சண்
டேசர் தீக்ஷ்ணதுகண்டர் குண்டர் ஸாநந்தர் மஹாநந்தர் ஆனந்தபைரவர்
துந்தர் காலாக்கினி ருத்ரர் சோமநந்தி முதலிய கணநாதர்கள் பற்
பல கணகோடிகளால் சூழப்பெற்றவர்களாய் மஹேசராலேவப்
பட்டு வந்துசேர்ந்தனர். இங்ஙனம் ஸ்ரீ விக்னவிநாயகராகிய பராத்
பரமூர்த்தியையும் ஜடைமுடி பாலசந்திரர்களால் ஜ்வலிப்பவர்களும்
விபூதி ருத்திராக்ஷங்களால்விளங்குகின்றவர்களும் ஸகல திக்குகளி
லும் ஒலிக்கச்செய்யும் திவ்யநாதமுடைய டமருவை ஒலிக்கச்செ
ய்கின்றவர்களுமாகிய மஹாருத்ரகணேசர்களையுங் கண்டவுடன் ஸ்
கந்தமூர்த்தி சரேலென அங்குள்ள தேவருஷி முனிகணங்களோடெ
ழுந்து மிக்கபரபரப்புடனோடிவந்து விக்கினராஜராகிய முதற்றெய்
வத்தைச் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அர்க்கியம் ஆசனமுதலிய
வைகளாலுபசரித்து மோதகம் அபூபமுதலிய பிரியபக்ஷணங்களை
நிவேதித்து கந்தாக்ஷதைகளால் அர்ச்சனைசெய்து பின்னர் ஏனைய
நந்தியாதிருத்திரகணேசர்களை ஸந்தோஷத்தோடு கட்டிக்கொண்டு
அவரவருக்குத்தக்க ஆசனத்திலிருக்கச்செய்தனர். முனீந்திரரெல்
லோரும் ஸ்கந்தரைநோக்கி அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டிருந்
தனர். அப்போது நந்திகேசர்முதலிய ருத்திரகணேசர் கிரௌஞ்ச
விதாரணனாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியைநோக்கி ஓ ஸ்வாமி! ஜைகிஷவ்ய
ரது தவத்தால் திருப்தியடைந்த இறைவன் உமதுதிவ்விய வசன
முதத்தால் வெளிவரும் சிவரகஸ்ய சரிதத்தைச் சிரவணஞ்செய்ய
ஆவலுடையோர்களான எங்களைத் தேவரீரிடமனுப்பினர். பூர்
வம் தேவியின்பொருட்டு இறைவனால் கூறப்பட்ட சிவரஹஸ்யத்
தை அவ்வம்மை மடிமீதிருந்து தேவரீர் கேட்டவரன்றோ? பன்
னிரு அம்சங்களோடு கூடியதும் பசுபாசமுக்திக்கு ஹேதுவாயுள்
ளதும் அஃதே. வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் பாரதம் ஆகமங்கள்
முதலிய நூற்களில் பசுதர்மங்களுங் கூறப்பட்டுள்ளன. பசுதர்மங்
கள் ஸம்ஸாரஹேதுவேயாம். பதிதர்மமொன்றையே கூறுவதுவ
வேதவேதாந்தஸாரமாயுள்ளதும் ஸகலபாபங்களையும் நீக்குவதும்
ஜாபாலவுபநிஷத்ஸாரமும் நேரில் முத்தியளிப்பதுமாகிய சிவரகஸ்
யம் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தருணத்தில் அவ்வுபதேச இடத்தின்சமீ
பத்திலுஞ் செல்லுவதற்கின்றி எழுபிராகாரங்களின் வெளியிலே
யேயிருக்கும்படி நாங்களாக்ஞாபிக்கப்பட்டோம். அப்போதுகேட்
கவேண்டுமென்று எங்களுக்கிருந்த ஆவலைக்கூறமுடியாது. அதனைத்
தேவரீர் கேட்டிருந்தவராதலால் இப்போது எங்களுக்குபதேசித்

தருளுங்கள். ஜைகிஷவ்யமாமுனிவரின் தவத்தினால் திருப்தியடைந்த
சம்பு அம்முனிவரை முன்னிட்டு யாங்களுங்கேட்கும்படியருளினார்.
இனி அதனையுரைத்தருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தனர்.

இவ்வாறு நந்தீசர் வாக்கியத்தால் ஸ்கந்தர் சந்திரோதயகாலத்
தில் சமுத்திரம்போல ஆனந்தம்பொங்கியவராய் அங்குள்ள ஸகல
மான முனிவரையும் கணேந்திரர்களையும் அவ்வாறு ஆனந்திக்கச்
செய்து ஸகலத்திற்கும் ஆதிபூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமஹா கணபதியை
நமஸ்கரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு தோத்திரஞ்செய்வா
ராய் ஸகலதேவ முனிவர்களையும்பார்த்து ஓ தேவர்களே! கஜசர்ம
தராகிய இறைவரது புத்ரரும் த்ரிபுண்டரத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றவ
ரும் யானைமுகத்தினரும் ஸகலகாரியங்களுக்கும் நிகழும் விக்கினங்
களை சூரியனைக்கண்ட விருள்போலப் பறக்கச்செய்கின்றவருமாகிய
இறைவனை நமஸ்கரியுங்கள். சிந்தூரம் தூர்வாமுதலியவைகளால் அர்
ச்சிக்கப்பட்ட மஸ்தகத்தை யுடையோரும் கபோலத்திற்றொங்கு
கின்ற சாமரங்களையுடையோரும் கர்ணகுண்டலமாகச்செய்யப்பட்ட
தாமரைமொக்கால் விளங்குவோருமாகிய விக்கினராஜனை நமஸ்க
ரிக்கின்றேன். கன்னத்தினின்றும் பெருகும் மததாரையின் வா
சனையால் மயங்கிச் சிக்குண்டிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்களை யுடை
யோரும் நாககர்ணபூஷணரும் நாகயக்ஞோபவீதரும் பசுபதியின்
முதற்புத்திரரும் ஸகலவேதசாரமாயுள்ளவருமான விக்கினராஜரை
யாம் நமஸ்கரிப்போமாக. அங்குசம் கோடரி இவைகளைக்கையி
லுடையோரும் கிரிஜையின் அருமைப்புதல்வரும் விக்ஞானத்தை
யளிப்பவரும் மோதகாதிகளில் மிக்கப்ரியமுள்ளவரும் யானைமுகத்
தினரான தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். பெருச்சாளியின்மீது வீற்
றிருப்பவரும் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் முனிவர்முதலியவர்களால்
சேவிக்கப்பட்டவரும் வேதராசிகளால் துதிக்கப்பட்டவரும் ஆதி
புருஷரும் யானைமுகத்தோருமாகிய தேவரீரை சத்தியபத்தியவுருவ
மான வாக்கியங்களால் நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஸூதர் ஓ முனிவர்
காள்! இவ்வாறு கஜமுகரை அறுமுகர்தோத்திரஞ்செய்து பரமே
ஸ்வரனையும் பராசக்தியையும் மனதினால் வணங்கி ருத்திரகணங்களை
யும் தேவகணங்களையும் ருஷிகணங்களையும் பார்த்து அவர்களுள்
முக்யராயிருக்கின்ற ஜைகிஷவ்யரையும்பார்த்து கணநாதரும் தாய்
தந்தையருமாகிய மூவர்களது அநுமதியைப்பெற்று கூறலாயி
னர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவர்காள்! பரமேஸ்வரனாகிய ஸமுத்திரத்தில்

சக்தியாகிய காற்றினால் சலிக்கப்பெற்ற - திவலைகளே, பிரம இந்திர நாராயணர்களாகின்றனர். அவர்களது சுதர்களால் ஸ்ருஷ்டிகள் நடக்கின்றன. அப்புதல்வர்களின் வம்சத்திற் றோன்றினவர்களே இவ்வரசராதியர்கள். இவர்களின் கதைகளால் என்னபயன்? இவைகளெல்லாம் மஹாபூதவிகாரங்களே யாதலால் பொய்யேயென்க. பொய்யாகிய பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லடங்கியவர்களைப் பரமதர்மங்களையே பெரிதாய் நினைத்து விசாரித்துத் திரியுஞ் சீலமுடையோர்களாகிய அவ்வரசர்களது சரித்திரம் வீண் ச்ரமத்தின்பொருட்டேயாகும். அதனைக்கேட்பதினால் ஞானமுதிக்குமோ? ஸகலதர்மங்களிலுங் கடந்துள்ளவரும் ஸகல தவங்களாலு மடையக்கூடியவருமானவர் சிவனொருவரே. ஜைகிஷவ்யர் முதலியவராகிய முனிகணங்களும் விஷ்ணுவாதிகளாகிய தேவேசர்களுமாகிய வுங்களுக்கு ஸ்ரீபஹாகணபதியினெதிரில் ஸ்ரீகைலாசத்தில் நடந்தபடி அபாரமான சிவசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

க்ருதிநேநம:

பத்தாம் அத்தியாயம்.

சிவனது பாதாரவிந்த ஸ்ரீயாகிய யாதொருதேவி ஸ்ரீயையும் ஸ்ரீபதியையும் பிரமனையும் இந்திரனையும் சந்திரனையும் மற்றுமுள்ள தேவர்களையுமுண்டாக்குகின்றனளோ அத்தேவியே சிவை எனப்படுபவளாம். சூதர் ஓமுனிவர்களே! ஸ்கந்தர் இவ்வாறு வஸ்துநிர்த்தேசம்செய்து பின்னர் மகாஷ்டபத்யங்களால் தனது ஹ்ருதயகமலத்திலுள்ள சிவபெருமானைத் துதித்துப் பின்னர் அகில ஜகங்களுக்குமன்னையாகிய பராசக்தியையும் திவ்யபத்தியங்களால் த்யானித்து வழிபட்டவுடனே அவ்வறுமுகக்கடவுளுக்கெதிரில் திவ்யஜோதியால் ஸகல திக்குகளையும் ஜ்வலிக்கச்செய்கின்றவரும் சத்ரசாமரங்களால் உபசரிக்கப்பெற்றவரும் எண்ணிறந்த கணங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்றவரும் திவ்ய புஷ்பவருஷங்கள் எங்கும் வருஷிக்கப் பெற்றவரும் வ்ருஷபத்வஜரும் சகாபரணபூஷிதரும் நீலகண்டரும் [illegible]னேத்ரருமாகிய பரமேஸ்வரன் பார்வதியோடுகூட திவ்ய[illegible]

ருடராய் ஸ்கந்தருக்கு முன்னிலையில் திவ்யகோலாகலமாய்த் திருவுரு வங்கொண்டருளினர். மலர்ந்த திவ்ய தாமரைமலர்மாலை விளங்கும் மார்பினரும் ஸகல திக்குகளிலும் பரவும் திவ்யவாசனையுடையோ ரும் திவ்யரத்னமுத்துமாலைகளால் ஜ்வலிப்பவரும் கங்கணமாகிய நாகரத்னங்களின் ஒளியால் ஜ்வலிக்கும் கைகளையுடையவருமாகிய சதாசிவமூர்த்தி வெள்ளிமலைபோன்ற வ்ருஷபத்தின்மீது வீற்றிரு ப்பவராய் அங்கு தோன்றவே அங்குள்ள ஸகலதேவருஷி முனிவர்களும் ருத்திரகணாதீசர்களும் ஸ்கந்தரும் ஸ்ரீமஹாகணபதியும் தத்தம் ஆசனத்திலிருந்து சரேலனவெழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரி த்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு ஆனந்தவாரிபெருகி பரவுரு ராய்நின்றனர். ஜைகிஷவ்யமுநிவரும் ஸ்கந்தரும் மற்றுமுள்ளவர்க ளும் பரமேஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்தனர். பரமேஸ்வரனும் பார் வதியும் அவ்வாறு நிற்கும் ஸகலகணங்களையும் ஜைகிஷவ்யமுனிவரை யும் ஸ்கந்தரையும் ஸ்ரீமஹாகணபதியையும் கருணாரஸனாரமாகிய கடாக்ஷத்தாற் பார்த்துத் தமது புதல்வர்களைத் தழுவிமுத்தமிட்டு ஸ்கந்தரைப்பார்த்துக் கூறுவாராயினர்.

பிள்ளாய்! நீசெய்ததோத்திரத்தினால் நாங்கள் திருப்தியடை ந்தோம். நீ பூர்வங்கேட்டபடி சிவரஹஸ்யத்தை மஹாபக்தராகிய இச்ஜைகிஷவ்யரை முன்னிட்டு ஸகலசுரமுனிகண சமூகத்துக்குங் கூறுவாயாக. ஸ்கந்த! இவ்விதிகாசத்தைக்கூறுவதில் இடையூறு யாதும்வாராது. உனதுமூத்தவனாகிய விக்நராஜன் எதிரிலிருக்கின்ற னன்றோ வென்றுகூறி சிவன் மஹாதேவியைநோக்கி புன்னகைகொ ண்டு ஓ தேவி! எண்ணிறந்த புற்பூண்டு பசுபக்ஷியாதி ஜன்மங்களிற் சிக்குண்டு பலகோடிகாலஞ் சுழன்றுழன்று இம்மனிதப்பிறவிகிடை ப்பதாகும். அங்ஙனங் கிடைப்பினும் விப்பிரனாய் வேதமோதின வனாய் ஸதாசாரமுடையோனாய் யாகம் அன்னசத்திரம் வாபி கூபஸ்தாபனமுதலிய புண்யங்களைச்செய்பவனாய்ச் சிவலிங்கத்தை மிக்கபக்தியுடன் பூஜிக்கின்றவனாயிருப்பானாயின் அவன் முக்தனா வான். பற்பலவேதவிதிகளிற் காணப்படுவனவும் முக்குணங்களுக்கு வயப்படுத்துவதுமான கர்மங்களையே பரமெனநினைத்து காமமோக லீலையில்மூழ்கினவர்களாய் மனனவிசாரஞ் சிறிதுமற்றவராயிருக்கு மூடர்கள் நரகவாயிலையோ சுவர்க்கத்தையோ வடைந்து சிலகால மங்கிருந்து யாதனைபட்டுக்கொண்டு கர்மசேஷத்தால் மனிதலோகத் தையடைந்து எண்ணிறந்த யோனிகளிற்பிறந்து துர்ப்புத்தியுடைய வர்களாகின்றனரே! ஸகலவேதங்களாலும் ஒன்றுங்கொள்ளு. பேதி

க்கும் புராணராசிகளாலும் சண்டையைக்கூறும் பாரதாதிகளாலும் அற்பமாகிய தர்மங்களாலும் ஸாரமாகிய ஈசானனது சரிதமற்றவைகளாலும்ராமனது கதையைக்கூறும் காவியத்தாலும் என்னபயன்? மகாதுக்கமேயன்றி வேறுபயன் யாதென்றருளினர். அதனைக்கேட்டதுந் தேவி அஞ்சலிபந்தஞ்செய்தவளாய் ஸநாதனரும் ஜகதாதாரரும் அநாதாருமாகிய ஜகதீஸ்வரனைப்பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீரது கிருபைக்குப் பாத்திரமானவர்களுக்குத் துக்கம்யாதுமில்லை. ஸ்கந்தன் என்னிடமிருந்து வேதார்த்தமாகிய சிவரகஸ்யத்தைக்கேட்டிருக்கின்றான். அதனைத் தேவர் ருஷிகள் முனிவர் ருத்திரகணங்கள் இவர்களோடுகூட உமதுபக்தனாகிய ஜைகிஷவ்யனுக் குபதேசிக்கும்படி பிரஸாதஞ்செய்யுங்களென்றுபிரார்த்தித்தனள். அதனைக்கேட்ட இறைவன் உடனே மிக்கசந்தோஷங்கொண்டவராய் தமதுதிருக்கரத்தை ஸ்கந்தருடைய ஸிரசிலும் முனிவர்சிரசிலும் ஸ்பரிசித்தருளலும் அவ்விருவர்களும் சிவசரணாரவிந்தத்தை நமஸ்கரித்தனர். அவ்விருவருள் ஸ்கந்தர் சிவசரணாரவிந்தத்தைத்தமதுகைகளாற் றொட்டுக்கொண்டு "அயம்மேஹஸ்த" என்ற மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கண்களிலிருந்துபெருகும் ஆனந்தவெள்ளத்தால் இறைவனது திருவடிகளை அபிஷேகஞ்செய்பவராய் வேறெதனையுஞ் சிறிதுஞ் சிந்திக்காது அவ்வடிகளிலேயே மனம்லயிக்கப்பெற்றனர். அங்ஙனமாகிய ஸ்கந்தரையும் ஜைகிஷவ்யரையும்பார்த்து ஈஸ்வரன் ஓ ஸ்கந்தா! இம்முனிவன் எனக்கு மிக்கதிருப்தியுண்டுபண்ணி யிருக்கின்றான். எனது கிருபாபிரவாகத்தால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவனென்று கூறி கௌரியுடன் ஸகலதேவர்களாலுந் தோத்திரிக்கப்பட்டவராய் கைலைசென்றனர்.

பத்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸாம்ப்ரதீபாயநம:

பதினோராம் அத்தியாயம்.

பன்னிரு அம்பாவரலாறு.

ஸூதர்கூறுகின்றார். ஓமுனிவர்களே! சிவதரிசனத்தால் ஆனந்தபரவசராகிய ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரைப்பார்த்து ஓ ஜைகிஷவ்யரே! பக்தியின்பொருட்டு சிவபெருமானால் ரகஸ்யத்தினைக்கப்பட்ட

சிவரகஸ்யத்தை அப்பிரமேயராகிய மஹாதேவனேயும் தேவியை யும் மஹா கணபதியையும் சைவாசாரியர்களையும் நமஸ்கரித்துக் கூறுகின்றேன். ஸகலதேவருஷி முனிகணங்களோடுங்கேட்பீராக. இவ்விதிஹாஸத்தில் முதலாவதுஅம்சமானதுமாஹேசாம்சமென்று கூறப்படும். ஓ ஜைகிஷவ்யரே! இதில் மஹேஶ்வரன் உமக்கு அருளியதும், தேவர் முநிவர் சிவகணம் இவர்களின் ஸமாகமமும், என்னால் இறைவன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதும், கைலாஸ வர்ணனமும், தேவி மஹேசசம்வாதமும், கிரிசிரேஷ்டத்தில் நடந்த தேவி தேவசரிதமும், கைலாஸகிரிஶ்வர பூஜையும், ஈஶ்வரன் கணங்களுக்கும் எனக்கும் மஹாகணபதிக்கும் தேவிக்கும் துவாரப்பிரகாரங்களோடுகூடியஸ்தானத்தில் இருக்கும்படியருளியதும், ஸகஸ்ர லிங்காத்யாயமும், கைலாயம் தவம்புரிந்ததும், இறைவன் அவனுக்கருளியதும், அவனதுசிகரத்தை வாசஸ்தானமாய்க்கொண்டதும், பரமேஶ்வரன் ஸகல பர்வதங்களாலுங் கைலாஸத்திற்கு அபிஷேகஞ்செய்வித்ததும், தேவர்கள் ஞானத்தைவிரும்பியதும், தேவி ஆவிர்ப்பாவமாய்ஞானார்த்தத்தைக்கூறியதும், ஆத்மலிங்கபூஜையும் ஆகிய இவ்விஷயங்க ளடங்கிய கதைகள் மஹேஶ்வரனால் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் * திக்சங்கியை கிரந்தங்களடங்கியுள்ளன. இரண்டாவது அம்சம் பவாம்சமெனப்படும். அதில் தேவிதவஞ்செய்தலும், மணித்வீபம்வருதலும், கல்பவாடீபவனத்வீபங்களை வர்ணித்தலும், சிந்தாமணிமஹாமண்டபம் ஸ்ரீபுரம் இவைகளின் வர்ணனமும், கைலாயஞ்சென்றதும், ஹரனும் தேவியும் காமேச காமேசியுருவத்தோடிருத்தலும், தேவி இமாசலம்வருதலும், துர்வாஸர் தமஹிமையும் அவர் தவம்புரிதலுங்கூறப்பட்டுள்ளன. இது மூவாயிரம் ஸ்லோகங்களைக்கொண்டது. ஓ முநிவரே! மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வ பாகத்தில் முநிவர்கள் வியாசரைப் பிரார்த்தித்தல், காயத்திரிதவம் புரிதல், தேவிவருதல், கணங்களையனுப்புதல், தீர்த்தேசமஹிமை, ஸ்ரீசைலமஹிமை, பாணதபூஜை, யாக்ஞவல்கியஜனகசம்வாதம், பத்மாவதி ரத்னநிதிசம்வாதம் இவைகளும் உத்தரபாகத்தில் ரத்னநிதியின்பூஜை, பார்வதி பரமேஶ்வரர் யமலோகவிருத்தாந்தமறிதல்,

---

* வடமொழியில் கிரந்தத்துக்கு அக்ஷரசங்கியை முப்பத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், இச்சிவரகசியத்தில் பல வேறுவகைப்பட்ட ஸ்லோகங்களும் சர்திடங்களும் விரவியிருத்தலாலும் இக் முதலிய பதங்களுக்குப் படி அர்த்தம் பண்ணக்கூடியதா யிருத்தலாலும் இப்போதுள்ள சங்கியையின் பொருத்தமையாலும் பின்னர் நன்கு பரிசோதித்து விளக்கப்படும்

பார்வதி பரமேஸ்வரசம்வாதம், பஸ்மருத்ராக்ஷமஹிமை, கங்கை யும் நர்மதையும் தவஞ்செய்துவரம்பெறுதல், மஹேஸ்வரவிரதம், சைவார்ச்சனுதிகதனம், சிவதுண்டிசரிதம் ஆகிய விஷயசரிதங்களு மடங்கியுள்ளன. இம்மூன்றுவது அம்சம் முப்பத்துமூவாயிரம் கிரந்த சங்கியைகொண்டதாம். பின்னர் நான்காவது அம்சமானது சிவாம்ச மெனப்பெயரியது. அதில் பிருஹச்ஜாபாலதர்பமுதலிய தசதர்ம முரைத்தல், பஸ்மருத்திராக்ஷமஹிமை, சிவலிங்கார்ச்சனமஹிமை, சிவபக்தமஹிமை, சாம்பவருக்கன்னமளிப்பதின்மகிமை, சிவக்ஷேத் திரவாசமஹிமை, பில்வார்ச்சனமஹிமை ஆகிய இவைகள்கூறப்பட் டுள்ளன. அதன் கிரந்தசங்கியை நாலாயிரமுள்ளது. பின்னர் பர்க் காம்சமெனப்பெயரிய ஐந்தாமம்சத்தில் பன்னிருஜோதிர்லிங்கமஹி மை, வாமதேவோபதேசம், சுருதி சித்தாந்தம், கங்காஸாகரம் பிர யாகம் புஷ்கரம் எனும் தீர்த்தமஹாத்மியம், ஹரித்துவாரப்பிரபா வம், சிவசஹஸ்ரநாமம் எனுமிவ்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ் வம்சம் ஆறாயிரம் கிரந்தசங்கியைகொண்டது. பிறகு சங்கராம்ச மெனும் ஆறும் அம்சம் திக்சங்கியா கிரந்தசங்கியை கொண்டதும் ருத்ரோபவர்ணனம், சிவலிங்கார்சசனவர்ணனம், பஸ்மருத்திராக்ஷ தாரிகளாகிய சாம்பவர்களின்மஹிமை இவைகளை விஸ்தாரமாய்க் கூறப்பட்டதுமாகவுள்ளது. ஏழாம் அம்சம் உக்ராம்சமெனப்பெய ரியது. அதில் மஹேஸ்வரதேவி சம்வாதம், சஹஸ்ரநாமம், அவி முக்தமஹிமை, சதர்சசனர்தவம், அஷ்டோத்தரநாமமஹிமை, ஹரி செய்தமஹிமாஸ்துதி, புஷ்பதந்தர்செய்த மஹிமாஸ்துதி, காட கோடராஜர்சரிதம், க்ஷேத்திரங்களின்மஹிமை, ஸ்ரீசைலம், அருணு சலம், விருத்தாசலம், தக்ஷிணகைலாசம், புண்டரீகபுரம், ஸ்ரீகாஞ்சி, கும்பகோணம், மத்யார்ச்சனம் இவைகளின் மஹிமை எனும் விஷ யங்களடங்கியுள்ளன. அது பதினுலாயிரம் கிரந்தசங்கியைகொண்ட தாகும். எட்டாவது அம்சம் பீமாம்சமெனப்படுவதாம். அது திக் நாகசங்கியாசஹஸ்ர கிரந்தமுள்ளது. அதில் பாதாளலோகலிங்க மஹிமை, ஹாடகேசமஹிமை, சேஷன்தவமபுரிதல், மஹேஸ்வரன் சேஷனுக்குப் பூபாரதாரணத்தையருளுதல் எனும் விஷயங்களடங் கியுள்ளன. ஒன்பதாமம்சம் ஸதாசிவாம்சமெனப்படும். அதில் சம்பு வின்சரிதம், தேவியின்பொருட்டு சிவபெருமான்கூறிய ஸஹஸ்ரநா மம், கலியில்சைவாசாரத்தால் முக்தியளித்தல், மஹாசாம்பவதர்மம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அது எனதுமுகங்களின் சங்கியைகொண்டது. பத்தாமம்சம் ஈஸ்வராம்சமெனப்பெயரியது.

அதில் தசதர்மகீர்த்தனம் பில்வார்ச்சனம் ருத்திரஜபம்பஞ்சாக்ஷரம் சிவலிங்கார்ச்சனம் பஸ்மருத்திராக்ஷம் சாம்பவர்கள் சிவக்ஷேத்திரம் சிவபக்தார்ச்சனம் சிவநாமஸ்மரணம் இவைகளின் மஹிமைகூறப் பட்டுளது. ஓ முநிவரே! அது சங்கராக்யசங்கியா கிரந்தசங்கியையுள் ளது. பதினோராவது மஹாதேவாம்சமெனப்படும். அதன்கிரந்தம் எனது சேத்ரசங்கியா சங்கியைகொண்டது. அதில் சிவபூஜாக்கிர மம் அபிஷேகபலன் புஷ்பகீர்த்தனம் பத்துவித பக்தியின்விளக்கம் எனும் விஷயங்களடங்கியுள்ளன. கடைசி அம்சமானது முனிசங்கி யா கிரந்தங்கொண்டது. அப்பன்னிரண்டாம் அம்சத்தில் சிவநாம சஹஸ்ரமுரைத்தல், சங்கராநுக்ரஹம், எனதநுக்கிரஹம், சிவாத் ஞகரகதாமகாத்மியம், முனிவர்மகிழ்தல் எனும் விஷயங்களடங்கி யுள்ளன. * ஆயிரம் அத்தியாயமுள்ள சிவரஹஸ்யமெனும் இவ் விதிஹாஸம் சிவபெருமானால் தேவிக்குக்கூறப்பட்டுள்ளது. ஸதா சிவனுக்குச் சமானமானதெய்வம் மூவுலகிலு மிராதது போலவே சிவரகஸ்யத்துக்கு நிகராகிய கிரந்தம் யாதுமில்லை. இது சைவர் சார மஹாரத்னங்களுக்கு ஓர் கோசமாகும்; பரமபாவனமும் பத் திஸாரமுமாகிய கதைகளையுடையது; ஸம்ஸாரத்துக்குளடங்கிய வர் ணச்சிரமவிசாரமுதலிய சிரமஹேதுவாகிய கதைகளற்றதும் அத்யா ஸ்ரமதர்மங்களுக்கு இருப்பிடமும் பரமானந்தஹேதுவுமாய் லக்ஷத் திற்குமேற்பட்ட கிரந்தசங்கியையுடையதுமான இதிஹாஸோத்தம மாயுள்ளது. சைவஸாரகதாரத்னமாகிய இவ்விதிஹாஸத்தில் மஹே ஸ்வரனுக்குள்ள பிரியம் ஸ்கந்தரிடமும் கஜானனரிடமும் கௌரி யிடமுமுள்ள பிரியம்போன்றது. இதை ஓ முநிவரே! அபரிபாகிகளு க்குக்கூறலாகாது. அங்ஙனம் எமதடிகளில் பிரமாணஞ்செய்வீ ராக. இல்லாவிடில் உமதுதலை சிதறிவிடும். வேதாந்தஸாரரகஸ்ய மும் சிவபக்தியைவிளக்குவதுமாகிய இதனைப் பக்தனாகியபுத்திரனும் அகங்காரமற்றவனும் ஸாம்பவனுமாயுள்ள விப்ரனுக்குக்கூறவேண் டும். சிஷ்யனாயிருந்தால் ஒருவருஷங் கூடவிருந்து பார்த்துத் தக்கபரி பாகி, சிவத்யானஞ்செய்யத்தக்கவன் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு பின்னருபதேசிக்கவேண்டும். ஸகலஜகத்துக்கும் தந்தையாயுள்ள இறைவன் சராசரமாதாவாகிய தேவியைநோக்கி ஸகலதுக்கப்பிரள யங்களையும் வற்றச்செய்யும் சூர்யனாகிய இச்சிவரஹஸ்ய ரத்னத்தை க்கூறினர். ஸம்ஸாரமெனும் கானகத்தீயையொழிப்பதாகிய அதனை

---

* அத்தியாயங்கள் ஒன்றோடொன்று விரவியிருப்பதாக வேறுபடுகின்றமை யின் அத்தியாய சங்கியை பேதிக்கின்றது.

யே உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன். சிவரஹஸ்யத்தை அரைக்ஷணமாவது மிக்கசிரத்தையுடன் கேட்கின்றவனெவனோ அவனே ஸகலஸம்பத்துக்குமிருப்பிடமானவனும் மஹாபுண்யவானும் ஸகலவேதாத்யயனஞ்செய்தவனும் எண்ணிறந்ததானங்களாலும் கடல்சூழ்ந்தவுலகமுழுதுந்தானஞ்செய்வதாலுங் கிடைக்கும் புண்ணியமுடையோனும் சிவகணநாயகனுமாவான். பற்பலவர்ணாஸ்ரம தருமங்களைக்கூறும் கதைகளாற்பயனுண்டோ? மலைபோன்ற நெல்லுமிக்குவியலைச் சேதிப்பதால் அரிசிகிடைக்குமோ? சிவகதையின்றி மனிதருக்குச் சுபம் கிடைக்குமோ? சிவானந்தரஹஸ்ய ஸமுத்திரத்திற்கு மஹாத்வீபம் போலுள்ளது இப்பன்னிரு அம்சங்களும். அவற்றிற்குச சங்கரராலிடப்பட்ட நாமங்களைக்கூறுகின்றேன். முதலாவது மாஹேசம், இரண்டாவது பவம், மூன்றாவது ஹாரம், நான்காவது சிவம், ஐந்தாவது பார்க்கம், ஆறாவது ஸங்கரம், ஏழாவது உக்ரம், எட்டாவது பீமம், ஒன்பதாவதுஸதாசிவம், பத்தாவதுஈஸ்வரம், பதினோராவதுமஹாதேவம், பன்னிரண்டாவது ஈசமெனப்படும். வேதாந்தஸாரமாகியதும் மஹாபாபங்களையெல்லாந் தொலையச்செய்வதுமாகிய சொற்களாலும் அழகியவாக்யங்களாலும் அற்புதமாகிய அத்யாயங்களாலும் திக், லோக, அமர, பிரம்ஹவேத, ருத்ர, திங்நாக, எனதுமுகம், கேத்திரக்கிரமம், சங்கர, எனதுநேத்ரம், மூர்த்தி இவைகளின் சங்கியையுங்கொண்ட சங்கியையோடு கூடிய அம்சங்களாலுந் தேவிக்குக் கூறப்பட்டுளது என்றருளினர்.

பதினோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

சுகதிதயேநம:

பன்னிரண்டாமத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

சூதர்:-ஓ முநிவர்காள்! சிவனால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள கைலாஸ மாளிகைகள் கோபுரங்கள் இவைகளின் பிரமாணத்தையும் லிங்கசூலங்களது பிரமாணத்தையும் ஆலயங்களின் நிர்மாணத்தையும் ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யருக்குக் கூறியபடி யுங்களுக்குக்கூறுகின்றேன். கேளுங்கள், ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரைப்பார்த்து ஓமுநிவரே! சிவன் ஸர்வவியாபகராயிருப்பாராயினும் அவருக்கு ஸ்தானமாய் அநேக சிகரங்

கனோடுகூடி விளங்குங் கைலாயமென்றோரிடமுளது. ஈசானர் முத லிய கணத்தலைவர்க்கிடமாயுள்ள கைலாயம் தக்ஷிணாப்ரமமென்று கூறப்படும். ஓ முனிவரே! தேவர்களுக்கிருப்பிடம் மேரு எனப் படும். கீழே பதினாறாயிரமாயும் மேலே முப்பானிரண்டு வரையாயும் பிரிந்துள்ள இம்மேருவானது மஹாகைலாஸத்தினெதிரில் ஒருசிறு அணுபரிமாணமுடையதாகிய ஸ்தம்பமெனப்படும் பூச்சியை யொக்கும். இந்த கைலாயத்தின்கிழக்கில் ஐம்பதினாயிரம் யோஜனைகளுக்கு அப்பாலுள்ளதும் பற்பல ஸாதகர்களுக்கு வாசஸ்தானமாயும் ஜ்வலிக்கும் நெருப்புப்போன்றதும் ஆயிரம் யோசனைதூரமுடையதுமாகிய ஓர் ஸ்வர்ணமயமான பர்வதம். கைலாயமானது அடிமுதல் சிகரமீறாக லக்ஷம் யோசனை யுயரமுள்ளது; அதனுள் ஏழுகுலாசலங்களும் நாறுபிராகாரகோபுரங்களுமுள்ளன; பிராகாரத்திற்கிடையில் கோட்டை, ஸமுத்திரங்களோடுகூடிய ஏழுத் வீபங்களிருக்கின்றன. அதஸப்தசமுத்திர ஸுதாசமுத்திரங்களின் அலைக்காற்றுவீசப்பெற்று கோடியோசனை பிரமாணமுள்ளதும் ஆகிய ஓர் ரஜிதமயமாகிய மஹாபர்வதமாயுள்ளது; கீழேழுலோகங்களும் மேலேழுலோகங்களுஞ்சென்று ஐம்பது லக்ஷம்மானமுடையதாய் கோடி சந்திரனைப்போல் ஜ்வலிப்பதாய் நிகரற்றகாந்தியுடையதாய்ப் பதினான்குலோகங்களுங் கொடுமுடிகளிலடங்கப்பெற்றதாய் ஸுதா ஸமுத்திரத்தின் நுரையின் ஸாரமபோல் விளங்குவதாயுமுள்ளது. ருத்ரர்விஷ்ணு பிரம்மாமஹேந்திரன் முதலிய தேவர்களாவது கரு டன் உரகர் யக்ஷர் கந்தர்வர் அசுரர் இவர்களாவது பார்க்கச் சக்தி யுடைவர்களல்லர். அங்ஙனம் போவதற்குயாரால்முடியும்? அதனது காந்தியினால் ருத்ரவிஷ்ணு பிரமர்களின் உலகம் வியாபிக்கப்பட்டுள் ளது. ஸூர்யேந்து அக்னிவாயுககளும் அவ்வொளியிலடக்கப்பட்டுள் ளார். கைலாயத்தை ஸ்பரிசித்த வாயு அமுதஸமுத்திரத்தின் அலை களால் ஸம்பந்திக்கப்பெற்று ருத்ரவிஷ்ணு பிரம இந்திரர்களையும் ஸகலலோகங்களையும் பாவனஞ்செய்கின்றது. அதன் மஹிமையை வேதங்களாலுங் கூறமுடியாது. அதன்மஹிமாதிசயத்தை யுரைப்ப தற்கு ஆதிசேஷனாலும் மாளாதாயின் மிக்க அதமர்களாகிய ஸாதா ரணர்களாற்கூறமுடியுமோ? நாறுகுலாசலங்கள் அற்புதமாகிய கோபுரங்கள் போன்று உன்னதமாகிய கொடிமுடிகளுடன்கூடிப் பிராகாரம்போல் விளங்குகின்றன. அவைகளுக்கிடையில் ஏழுசமுத் திரங்களும் அகழிகளைப்போல்விளங்குகின்றன. பிராகாரங்களில் விளங்கும் அபபர்வதங்களையும கூறுகின்றேன் கேளும். குலாசல

பாரியாத்ரம், மைநாகம், இவைகள் கிழக்கிலிருக்கின்றன. தர்த்தரம் மலயம் விந்தயம் இவைகள் மேற்கிலிருக்கின்றன. உதயம் அஸ்தம் முஞ்சமுமாகிய மூன்றும் வடக்கிலுள்ளன. நீலம் தக்ஷிணகைலாசம் ஹிமவான் இம்மூன்றும் தெற்கிலிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் ஸமுத்திரம்வரையிற் சென்று எத்திசையிலும் பரவியிருக்கின்றன. அவ்வழிபோன்ற ஏழுசமுத்திரங்களின் இடையில் ஏழுத்வீபங்களும் ஏழுபர்வதங்களுமிருக்கின்றன. அங்கு தேவர் கந்தர்வர் அப்சரசுகள் ஸாத்தியர், நாகர், யக்ஷர், கருடர், கின்னரர், கிம்புருஷர், வித்யாதரர், சாரணர் முதலியவர்களும் முனிவர்களும் பற்பலவிடங்களில் வசித்துச்சஞ்சரிக்கின்றனர். அங்குபாற்கடலின் கரையாகிய த்வீபத்தில் விஷ்ணு பிரமாமுதலியவர்களும் ருத்திரமூர்த்திகளுஞ் சஞ்சரிக்கின்றனர். அதற்கப்பால் ஸ்வாத்தோதக ஸமுத்திரக்கரையாகிய த்வீபத்தில் பிரமதகணங்கள் சஞ்சரிக்கின்றனர். அதற்கப்பால் ரத்னமயமாகிய ஓர் பிராகாரம் பதினாயிரம் யோசனை பரிமாணமுள்ளது. அதன் காந்தியால் எங்குஞ் சோதிமயமாய்க் காணப்படுகின்றது. அங்கு நூறுயோசனையுயரமுடைய பத்மாரகரத்னமலை ஒன்று விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் சந்திரகாந்த மணியால் விளங்கும் ஓர் பிராகாரமுளது. அது ஐம்பதினாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமுடையதாய்க் காந்திப் பெருக்கால் எங்கும் அமுதப்பிரவாக மயமாய் விளங்கும் பிரதேசமுடையதாயிருக்கின்றது. அதற்கப்பால் பதினாயிரம்யோசனை பரிமாணமுடைய வச்சிரபர்வத மிருக்கின்றது. அதற்கு வெளியில் இந்திரநீல மணிமயமான பிராகாரமொன்று ஐம்பதுயோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது. நீலோற்பலம்போல் விளங்கும் இந்திரநீலமயமான பர்வதமொன்றுபதினாயிரம்யோஜனைவிஸ்தாரமுடையதாயிருக்கின்றது. அதற்கு வெளியில் பச்சைரத்னமயமாகிய பிராகாரமொன்றிருக்கின்றது. அதனது காந்தியால் அவ்விடமெல்லாம் பச்சை ஜ்யோதியாய் விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் இருபதினாயிரம் யோஜனை யுயரமுடையதும் அப்பிரதேசங்களைக் கொவ்வைக்கனியின் நிறம்போன்ற நிறமுடையதாய்ச் செய்வதுமாகிய பவளமலையொன்றிருக்கின்றது. அப்பால் கோமேதகமணியால் நிர்மிக்கபட்ட பிராகாரமொன்று முப்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுடையதாயிருக்கின்றது. அங்கு பதினையாயிரம் யோசனை யுயரமுடைய குருவிந்தமணிமலை யொன்றுளது. அதற்கப்பால் புஷ்பராகரத்னமயமாக்கப்பெற்ற பிராகாரமொன்று நாற்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுள்ளதாயிருக்கின்றது. அதற்கப்பால் முத்தாமணிக்கட்டடம்

களால் விளங்கும் ஓர் மலை விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் மஞ்சள் மயமான கற்களாலிழைக்கப்பெற்று விளங்கும் இருபதினாயிரம் யோசனை அகலமுள்ள பிராகாரமிருக்கின்றது. அப்பிரதேசங்கள் முழுதும் வைடூரியங்களாலமைந்துள்ளன. அதற்கப்பால் நவரத்ன மயமான ஓர்மலையிருக்கின்றது. அது ஓர்பக்கத்தில் மரகதக்காந்தியும் ஓர்பக்கத்தில் பவளக்காந்தியும் ஓர்பக்கத்தில் வச்சிரக்காந்தியும் ஓரிடத்தில் வைடூரியக்காந்தியும், ஓர்பக்கத்தில் மகித்தகுயிலின் கண் போற்குருவிந்தக்காந்தியும், ஓர்பக்கத்தில்புஷ்பராகக்காந்தியும் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதும் ஓர் பக்கத்தில் நீலமயமாயும் ஓர் புறத்தில் சிறந்த தேன்போல் நிறம்வாய்ந்த கோமேதகமயமாயும் ஓர்பக்கத்தில் முத்து மயமாயும் ஓர் பக்கத்தில் சுத்தஸ்படிகமயமாயும் ஓர் பக்கத்தில் பற்பல நிறம் வாய்ந்த இந்திரசாபமயமாயும் விளங்குவதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஆச்சரியமாய்விளங்கும் அந்த நவரத்னமலையில் ஓர் அற்புதமாகிய மண்டபமுளது. அது பற்பலரத்னங்களால் விளங்கும் பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களுடையது. அக்கம்பங்கள் சிங்கம் சார்த்தூலம் சரபம் யானை ஹம்சம் கிளி யாளி முதலியனபோலியற்றப்பட்ட பற்பல சித்ரப்ரதிமை வாய்ந்தனவும், நவரத்னங்களிழைக்கப்பெற்று அடிப்பீடமுதல் கொடுங்கை குறுக்குவட்டம்வரையில் மிக்க ம்ருதுவாயுள்ளனவும், நிர்மலமாகிய கண்ணாடி போன்ற பூமிபாகத்தையுடையனவும், சூரிய சந்திர அக்னி நக்ஷத்திரங்களின் காந்திகளையும் அடக்கும ஒளிவாய்ந்தனவும், இராப்பகலென்கிற பேதமின்றிச்செய்வனவும, வரிசைக்குப்பதினாயிரமாய் லக்ஷசங்கியையுடையனவுமாய் விளங்குகின்றன. அம்மண்டபத்தின் கோடிகளில் நவரத்னமயமான மாளிகையுடன்கூடிய பதினாயிரங்கோபுரங்கள் விளங்குகின்றன. கோபுரங்களின் பிரமாணத்தை மனதினாலும் நினைக்கமுடியாது. அக்கோபுரங்கள் ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ருத்ராவதார மூர்த்திபோன்ற பதுமைகளையுடையன; தேவதேவனாகிய இறைவன் தேவி ஸ்கந்தர் விநாயகர் நந்திமுதலியவர்கள் போன்ற எண்ணிறந்த ரத்னப்பதுமைகளுடையனவாய் மேலுலகத்துக்கும் அப்பாற் சென்றனவாய் விளங்குகின்றன. அங்கு ஓரிடத்தில் லிங்கோற்பவமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் வ்ருஷபவாகன மூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் கஜசர்மதாமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் உமாகணபதியுடன்கூடிய மூர்த்தியும ஓர்பக்கத்தில் உமாஸ்கந்த [illegible]யுடன்கூடியமூர்த்தியும ஓரிடம சிவகணங்களால் சூழப்பட்டமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் தேவியை விவாகஞ்செய்யுமூர்த்தியும் [illegible]

பிக்ஷாடனமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் சூலபாணிபுருவமும் ஓரிடத்தில் ம்ருகபாணியுருவமும் ஓர்பக்கம் த்ரிபுரசங்காரமூர்த்தியும் ஓரிடம் அந்தகாஸுரசங்கார மூர்த்தியும் ஓர்பக்கம் சின்முத்ரைதரித்து முனிவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்யும் தக்ஷிணாமூர்த்தி யுருவமும் ஓரிடம் தத்புருஷரும் ஓர்பக்கம்வாமதேவரும் ஓர்பக்கம் ஈசானரும்ஓர்பக்கம்அகோரரும் ஆகியதிவ்யமூர்த்திகளும்விளங்கப்பெற்றன. அம்மூர்த்திகளெல்லாம் ஜடை சந்திரகலைதரிப்பனவும் திவ்ய ரத்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றனவும் திக்பாலகபாலிகைகளோடுகூட விளங்குவனவுமாய் பரமேஸ்வரனால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் அக்கோபுரத்தின்மேல் உயர்ந்த கொம்புகளுடையனவும் கண்டமுதலியவிடங்களில் மணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்ய ரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பனவுமான வ்ருஷபங்கள் விளங்குகின்றன. கோபுரத்தினுச்சியில் சலிக்கும்த்வஜங்களாலலங்கரிக்கப்பெற்ற அழகியமஹா ரத்னகலசங்கள் ஜ்வலிக்கின்றன. அங்ஙனமான கோபுரங்களால் விளங்கும் அம்மண்டபத்துள் ஓர் கர்ப்பக்கிருகம் நவரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்றது. அதற்குள் அழகிய ரத்ன பீடமும் அதன்மீது சந்திரஸ்படிக வுருவமான மஹாலிங்கமொன்று ரத்னமயமாகிய நாகங்களின் படங்களோடுகூடியதும் மஹாரத்ன வனத்திலுண்டாகிய மலர்ந்த மலர்மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸ்வர்ணகசிதமான எண்ணிறந்த பில்வ சண்பகமலர்களாலர்ச்சிக்கப்பட்டதும் லோகாநுக்ரஹார்த்தமாய் சம்புவாலும் மஹாதேவியாலும் முப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதுமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு பூம்புகணங்கள் காகளம் முரசம் மட்டு டிண்டிமம் ஜர்ஜ்ஜரம் சங்கம் மத்தளம் பேரி நிஸ்ஸாணம் படகாநகம் கோமுகம் ஸ்வஸ்திபாதாளம் வேணு வீணை முதலிய வாத்யங்களை முழங்குகின்றனர். எண்ணிறந்த ருத்திரகன்னிகள் அற்புதமாய் நடனஞ்செய்கின்றனர். ஹாவபாவங்களால் மிக்கஅழகாகிய நடனங்களாலும் யௌவனமத நடனத்தால் கல்லெனச்சத்திக்கும் நூபுரங்களினோசையாலும் நூபுரங்களின் கீதங்களாலும் அற்புதமாய விளங்குகின்றது. ஸகல கணங்களையும் ஏவிக்கொண்டிருக்கும் நந்தீஸ்வரர் அம்மண்டபத்தின் வெளியிலிருக்கின்றனர். பூஜிக்கப்பட்ட அம்மஹாலிங்கத்தைப் பரமேஸ்வரனும் பரமேஸ்வரியும் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தமாய் ருத்திர கன்னிகைகளின் விரலால் மீட்டப்பட்டுண்டாகும் இனியநாதமுடைய வீணாகானத்தோடுகூடியதாகிய கந்தர்வர்களது கானத்தைக்கேட்டுக்கொண்டு சிவகுணாம்ருதத்தை பருந்திக்கொண்டிருக்கின்

றனர். ஈஸ்வரன் சந்தோஷபரவசராய் தேவியைநோக்கி ஓ தேவி! இக்கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தை பூஜித்தவுடன் தெரிசித்தால் அது என்னுடைய ஹ்ருதயத்தையும் அமுதபோகபரவசமாகும்படிச் செய்கின்றதென்று சொல்லுபவராய் அந்தலிங்காலயத்தைப்பார்த்து மகிழ்கின்றனராதலின் அவ்வாலயத்தை எப்படிப்பட்ட அபாரபுண்ணியவான்களாலும் பார்க்கமுடியாது. விஷ்ணு பிரம்மா ருத்திரர் மற்றுமுள்ள சுராசுரர்முதலிய யாவரும் அங்கு செல்வதற்கில்லை. ஸ்ரீ மஹாதேவனும் அம்பிகையுமே திவ்யரத்னங்களால் பூஜித்து அற்புதமாய் விளங்கும் அக்கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தைத்தெரிசிக்கின்றனர்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸாம்பாத்யக்ஷாயநம:

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

கைலாசேஸ்வரபிரதோஷ பூஜாவர்ணனம்.

சூதர் ஓ முனிவர்காள்! இவ்வாறு மஹாதேவன் ஸகலதேவர ஸமூஹகணங்களோடு பூஜிக்கின்றனரென்றார். உடனே ருஷிகள் சூதரைநோக்கி ஓ மஹா முனிவரே சகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்படும் பரமேஸ்வரனும் லிங்கபூஜைசெய்கின்றாரென்றது மிக்க விந்தையாயிருக்கின்றது. அவருக்கும் பூஜித்தாகவேண்டியதொன்றுண்டோ? அன்றியும் தமது ரூபத்தையே பூஜித்துக்கொள்வதுந் தகுதியோ? அதனது ரஹஸ்யத்தை எங்களுக்குரைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க சூதர்கூறுகின்றார். ஓ முனிவர்காள்! இச்சந்தேகத்தைக்கொண்டு ஜைகிஷவ்யரும் ஸ்கந்தரைக் கேட்டனர். அப்பொழுது ஸ்கந்தர் ஓ ஜைகிஷவ்யரே! சிவபெருமான் ஸர்வரூபராய் ஸர்வவியாபகராயிருக்கின்றவரேயாயினும் லிங்கார்ச்சனை புக்தி முக்தி தருமென்றவுண்மையை உலகத்தாரெல்லோருக்கும் போதித்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கியவர்களைக் கரையேற்றுவதின்பொருட்டுத் தாமும் பூஜித்தருளுகின்றனர். ஆனதனாலேயே விஷ்ணு பிரம்மா முதலிய சகலதேவர்களும் முனீந்திரகணங்களும் ஸாம்பவர்களாகிய அந்தணர்களும் பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றனர். பூஜையே மிக்க ஸ்ரேயஸ்ஸென்பதைக் காண்பிப்பதற்காகவே மஹாதேவன் தேவியோடுகூட அவ்விலிங்கத்தைப்பூஜிக்கின்றனர். காலாங்கயத்திலும் ஸமீப

பகலிலும் சாயங்காலத்திலும் ஸ்ரீ சதாசிவன் நந்திகேசர் முதலிய கணத்தலைவர்களும் ருத்திரமங்கையர்களும் பூஜாசாமக்கிரியைகளைச் சேகரித்தல் முதலிய பணிவிடைகள் செய்யக் கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தைப் பூஜிக்கு முறையைக்கூறுகின்றேன் கேளும். அவர்பூஜிக்கும் பொழுது தீர்த்ததாரைகள் வீழ்தற்குரிய பாத்திரங்கள் ஏழு ஸமுத்திரங்களேயாம். மனதினாலு மெண்ணுதற்கு முடியாத அபாரபூஜா சம்பாரங்களைக் கணங்கள் கொண்டுவர அச்சம்பாரங்களால் கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தை ஈஸ்வரன் பூஜிக்கின்றனர். அதைக்கேட்டாலும் முத்திபெறலாம். சாவதானமாய்க்கேளுங்கள். ஸம்பு கைலாஸகங்கையில் தேவி நந்தீசர் முதலியவர்களோடு ஸ்நானஞ்செய்து விபூதி பூசித் திரிபுண்டரமணிந்து ருத்ராக்ஷஹாரந்தரித்து பஞ்சாக்ஷரபரராயிருந்தருளுகின்றனர்.

அங்கு ஐந்துமுகத்தினராகிய பரமேஸ்ரவனது ஆகிர்திபோல் பஞ்சவக்திரேஸ்வரலிங்கமொன்று தனது ஐந்து முகங்களினின்றும் ஐந்து கங்காநதி பிரவகிக்கப்பெற்றதாய் விளங்குகின்றது. அந்நதிகள் அக்கைலாஸாசல மண்டபங்களினின்றுந் திவ்ய ரத்னப்படிக்கட்டுகளால் விளங்குகின்றனவாய் அமுதசமுத்திரம்போய்ச் சேருகின்றன. கிழக்கில் ரத்னகங்கையெனும் பெயரியதும் மேற்கில் தேவகங்கையெனும் பெயரியதும் வடக்கில் கைலாஸகங்கை யெனும் பெயரியதும் தெற்கில் உக்ரகங்கையெனும் பெயருடையதும் மத்தியில் பிரமகங்கையெனும் பெயரியதுமாய் ஸ்படிகம்போல் நிர்மல தீர்த்தத்துடன் செல்லுகின்றது. இவைகள் ரத்னலிங்கத்தின் ஐந்து முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டு அம் மண்டபத்தினின்றும் புறப்பட்டு அழகாகிய அலைகளோடும் மிக்கக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பிரவாகத்தோடும் நவரத்னமயமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகளால் ஜ்வலிக்கின்றவைகளாய் வில்வவனங்களாலும் மலர்ந்த நறுமலர் மரங்களாலும் பக்ஷி ஸமூகங்களாலும் விளங்கும் இருகரையுடையனவாய் இருக்கின்றன. அக்கரைகளில் விளங்கும் மண்டபத்தில் ரத்னமயமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட சிம்ஹாசனத்தில் தேவியோடு இறைவன் வீற்றிருக்கின்றனர். நந்திமுதலிய கணேஸ்வரர்கள் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து நிற்க அந்நதிப்பிரவாகங்களையும் பஞ்சமுகேஸ்வரலிங்கத்தையும் பார்த்துச் சங்கரர் மிகக்களிப்பெய்தினவராய் அந்நதிகளுக்கேதுவாகிய லிங்கமுகங்களைத்தோத்திரஞ்செய்து மகிழ்கின்னர். அத்தோத்திரமாகிய ஐந்துஸ்லோகங்களையும் எவர் விடியற்காலத்திற் பாராயணஞ்செய்கின்றனரோ அவர்கள் அபூகியவியானங்

களால் கைலையடைந்து சிவனெதிரில் சங்கரகணங்களோடு ஆனந்த மநுபவிக்கின்றனர். ஒருக்கால் பரமேஸ்வரன் அவ்விடமிருந்து கைலா சேஸ்வர ஆலயத்துக்குவந்து மிக்க ஆனந்தேஹதுவாகிய கைலாஸ லிங்கேஸ்வரரைப் பிரதோஷகாலத்திற் பற்பல பூஜாசம்பாரங்களாற் பூசித்துபவானியைநோக்கிக்கூறியதாவதுதேவி! எனது பூஜாசம்பா ரச்சிறப்பைப்பார்ப்பாய். ஸ்படிகமயமாகியபெருங்குடங்களில் அடங் கியுள்ளக்ஷீரப்பிரவாசத்தைப்பார். இவ்வாறுகோடிக்கணக்கிலுமடங் காத குடங்களிலுள்ள க்ஷீரதாரைகளால் யான் பூஜிக்கின்றேன். சக் திக்கியன்றவாறு க்ஷீராபிஷேகஞ்செய்கின்றவனுக்குச் சகல கஷ்டங் களையும் போக்கி அபார புண்யராசியைத் தந்து அவன் விரும்பும் பொருள்களையெல்லாம் கொடுப்பேனென்பதைவிளக்கப் பூசிக்கின் றேன். ததிசமுத்திரத்திலுள்ள ஆடைமிகுந்ததயிரை ஏராளமாய்க் கொண்டுவந்து இங்ஙனம் யான் சிவலிங்கத்தை யபிஷேகித்துப் பூஜி க்கின்றேனன்றோ? பசுகறக்குந்தருணமாகிய இப்பிரதோஷ சமயத் தில் சகல ஸுரர்களும் சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டியது. ஆன னதமாகிய ரத்னகுடங்களில் நிறைந்துள்ள சிறந்தநெய்யைப்பசுந் நெய்க்கடலிலிருந்து எனதுகணங்களால்கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின் றது. எத்திசையும் பரவும் பரிமளவாசனைவாய்ந்த இவ்வாஜ்யப்பிர வாகங்களால் கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தைப் பூஜிக்கின்றேன். திவ்விய குடங்களால் மதுக்கடலினின்றும் முகந்துகொண்டு வந்துசேகரித் திருக்கும் மதுக்குடங்களைக் கவனிப்பாயாக. இம்மதுவின்நிறம் சிறந்த கோமேதகங்களின் நிறம்போல் விளங்குகின்றதன்றோ? இதைத் தாராப்பிரவாகவுருவமாய்க்கொண்டு சிவலிங்கத்தை அபி ஷேகிக்கின்றேன். பனிவரையின் சிகரங்கள்போல் சேகரித்துவைத் திருக்கும் சர்க்கரைராசிகளைப்பார். இவ்வளவையும் இவ்லிங்க சிரசி லபிஷேகிக்கின்றேன். லக்ஷக்கணக்கான குடங்களில் நிரம்பி யிருக்குந் திவ்யநாரிகேள தீர்த்தத்தைக் கவனிப்பாயாக. இத்தீர்த் தம் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டு மஹாநதிகள்போல் பிரவகிக்கின்றது. ஏழிலம்பாலையின் கனிகளை மலைபோல் சேகரித்துவைத்து மேரு வினும் மிகுந்த பரிமாணத்தோடு விளங்குகின்றன. அளவிலா திவ்யமாங்கனியின் ரஸங்களால் நிறையப்பெற்று விளங்கும் ஏண் ணிறந்தகுடங்களும் இந்தலிங்கத்தை அபிஷேகிப்பதின் பொருட் டேயன்றோ? ஓ தேவி! மாதர்களின் தனங்கள்போல் விளங்கும் எலு மிச்சம்பழங்களின் ரஸப்பிரவாகத்தாலும் மிக்கநிர்மலமும் ஸுகந்த முமாகிய பரிமள தீர்த்தங்களாலும் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலினின்று

வாலமைழத்து வைத்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்காகிய மஹாகலசங்களி லடங்கியிருக்கும் ரஸப்பிரவாகங்களாலும் இந்த லிங்கத்தை அபி ஷேகஞ்செய்கின்றேன். திவ்யமாகிய கஸ்தூரி குங்குமசந்தனம் நிறை ந்தகுடங்களை இப்பிரதோஷத்தில் அபிஷேகத்துக்கு எடுத்து என் னிடம் கொடுப்பதில் நமதுகணங்கள் கையலுத்துப்போயினர். இவ் வாறு நான் அபிஷேகிப்பதினால் பிரவகிக்கும் தீர்த்தத்தை விஷ்ணு பிரமன் இந்திரன் வருணன் முதலியவர்கள் மஹாபுண்யமாகிய திவ்ய தீர்த்தமென்றறிந்து சம்ஸாரதுக்கத்தினின்றும் கரையேறி ஆனந்த மடைய விரும்பியவர்களாய் எப்பொழுதும் வந்து சேவிக்கின்றனர். இன்னம் ஆயிரக்கணக்காய சங்கங்களாலும் கோஶ்ருங்கங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காகிய ஸ்வர்ணகும்பங்களாலும் ஸ்வர்ணரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட சுபமழைகளாலும் க்ஷீராஜ்ஜியதைலகந்த தீர்த்த முதலியவைகளால் இந்த திவ்ய லிங்கத்தை ஸகல வாத்திய முழக்கத் தோடு அபிஷேகிக்கின்றேன். தூபம் மதுபர்க்கமுதலியவைகளைச் சமர்ப்பித்துப் பூஜிக்கின்றேன். அன்றியும் நான்குவேதங்களும் உரு வத்துடன் நின்று சதருத்திரத்தைத் தோத்திரஞ்செய்யவும் தேவர்க ளால் காணப்படாத திவ்யபரிமள சந்தனத்தால் அலங்காரஞ்செய்து திவ்யரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மிருதுவாகிய வெண்பட்டாடைக ளால் லிங்கத்தை அலங்கரித்திருக்கின்றேன் பார்ப்பாயாக. இதன் காந்தியை விஷ்ணுபிரமன் குபேரன் முதலியயாவராலும் காணமுடி யாது. இப்படிப்பிரதோஷ சமயத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதில் எனக்குள்ள ஆனந்தத்தை இவ்வளவென்று கூறமுடி யாது. மலர்ந்த வெண்டாமரை ரத்னதாமரை நீலோற்பலம் மந்தா ரம் தும்பை கதம்பமலர் சாயங்காலத்தில் விகசிக்கும் மலர்வகை கள் வாஸந்திகை மல்லிகை இவைகளாகிய அழகிய மாலை வரிசைகள் லிங்கத்தின் சிரசிலிருந்து பாதபீடம்வரையில் அழகாய் விளங்குவை தைப்பார்ப்பாயாக. இங்ஙனம் பிரதோஷத்தில் தரிசிப்பதே கண்க ளின் பயன். அச்சிவலிங்கம் பில்வம் ரத்னகமலம் புன்னாகம் நாகை சண்பகம் அறுகு நீலோற்பலம் அரளி தும்பை வெள்ளெருக்கு செவ்வரத்தை வெண்டாமரை வகுளம்கருநீலம் முல்லை இவைகளால் பூஜிக்கப்பட்டு அம்மலர்களின் நற் பரிமளமாகிய ரசத்தில் விருப் புற்று ஜங்காரஞ்செய்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் வண்டுகளால் எவ்வளவு அழகாய் விளங்குகின்றதுபார். நெய்யை நிரம்பவார்க் கப்பெற்று திவ்யவர்த்திகளோடு விளங்கும் ரத்னதீபஜாலங்களால் ஜ்யோதிமயமாய் விளங்கும் இச்சிவலிங்கத்தினழகைப்பார்க்க என்

க்குப் போசனத்தீமுண்டாகின்றது. ஓ கிரிஜே! பற்பல அன்னராசிவகைகளையும் நெய் பருப்பு முதலிய உபபக்ஷியவகைகளையும் இமயகிரிக்குச் சமானமாய் விளங்கும் க்ஷீரான்னம் தத்யன்னம் சர்க்கரான்னம் முதலியவைகளையும் நாரிகேளம் எலிமிச்சை இலந்தை மாதளை கதலி மா பேரீச்சை விளா நாரத்தை சுராதனம் ராஜாதனம முதலிய பழவகைகளையும் நிவேதனஞ் செய்திருப்பதைப் பார்த்தனையோ? இவைகளெல்லாம் எனக்கு அபாரமாகிய சந்தோஷத்தை யளிப்பன வென்றறிவாய். ஜாதிக்காய் லவங்கம் முதலியவைகளுடன் கூடியதும் முத்துச்சூரணம்போல் பச்சைக்கற்பூரமுதலியவைகளால் வாசனைசெய்யப்பெற்று விளங்கும் இனிப்பான பாக்குச் சீவல் வகைகளோடு மலைமலையாய்ச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் நாகவல்லி (வெற்றிலை) வரிசைகளையும் பிரதோஷகாலத்தில் யான் நிவேதனஞ்செய்கின்றேன். அன்றியும் பிரதோஷகாலத்தில் செவிக்கமுதமாய் திவ்ய கீதங்களை ருத்திரகன்னியர்கள் ருத்திரவீணையை மீட்டிகொண்டு சம்போசங்கர தூர்ஜடே த்ரிணயனு காலாந்தகாரே! ஹரா! பாஹீசப்ரமதாதிநாத பகவன் லிங்காக்ருதேபாஹிநஃ என்பதாதி நாமங்களைக் கானஞ்செய்யவும் ரத்னமயமாகிய மத்தளம் சங்கம் காகளம் மட்டு துந்துபி வேணு தாளம் ஜல்லரி முதலிய வாத்யங்கள் முழங்க அதன் நாதத்தைக்கேட்டு மிக்க ஆனந்திக்கின்றேன். ஓ தேவி, கைலாசேஸ்வரலிங்கசந்நிதியில் மத்தளம் வேணு வீணை இவைகளினாதத்தோடு ஏழு வகையான லயத்தோடுகூட இறைவனைத் துதிப்பதாகிய கீததோடும் ருத்திரகன்னியாகூட்டங்கள் திவ்ய ஹாவபாவங்களை விளக்குகின்றவர்களாய் நூபுரத்தின் அழகிய இனிய வொலிகள் கலீர் கலீரென்று சப்திக்க நடனஞ்செய்யுஞ் சிறப்பைப்பார்ப்பாயாக. நக்ஷத்திரவரிசைகள்போன்ற அழகிய முத்து ஜாலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பூரணசந்திரமண்டலம்போன்ற மேல் விதானத்தையுடையனவுமாகிய திவ்யசத்திரங்களை சிலகணத்தலைவர்பிடித்துக்கொண்டு நிற்கவும், பற்பல சாமரங்களை கணத்தலைவர் வீசவும் திவ்யரத்னமயமான பிடியோடுகூடிய விசிறிகளால் சிலகணங்கள் விசிறவும் சில பிரமதகணங்கள் ரத்னமயமான துவஜங்களைப்பிடித்து நிற்கவும்இங்ஙனம் அற்புத வுபசாரங்களோடு பூஜிக்கப்பட்டுவிளங்கும் அவ்விலிங்கத்தை அஹம்ஸஹ என்றபாவனையுடன் பூஜித்து பரமானந்தமடைகின்றேன். ஹேதேவி! ஸகலப்பிரபஞ்சஜாலமும் என்னினும் சிறிதேனும் பின்னமல்ல. ஜகத்முழுவதும எனது சங்கல்ப ஜாலமேயாம். இவையெலாம் இறுதியில் என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. யான் வடு

பொழுதும் ஏகன் அத்வயனென்று வேதங்களெல்லாங்கூறுகின்றன. எனது ஸ்வரூபம் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாதது. யோகிகள் வேதங்கள் விஷ்ணு பிரம்ஹாதி தேவகணங்கள் முதலியாவரும் எனது தன்மையையறிகின்றவர்களல்லர். ஞானஞேயவுருவமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சம் தோற்ற நிலையொடுக்கங்களைப் பெறினும் யான் அஸங்கனே. இவ்வாறு விஸ்வத்துக்கு அதீதனாயினும் யானில்லாதவிடம் ஒன்றுமில்லை. ஓ கிரிஜே! இஃதே எனது ஹ்ருதயம். இந்தரகஸ்யத்தை உனக்குக்கூறினேன். இதை மிக்க சாக்கிரதையாய் மனதிலேயே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி விஸ்வநாதர் திவ்யமலர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் அவ்விலிங்கத்தைப்பார்த்து ஆனந்தவசராய் தேவியையும் நோக்கிக்கொண்டு அந்தத்திவ்யமண்டபத்தில் லிங்கசந்நிதியில் ஆனந்தநடனஞ்செய்ய வாரம்பித்தனர்.

அண்டங்களைக் கண்டனஞ்செய்யும் கோஷமுடையவராய் சண்டதாண்டவத்தால் சலிக்கும் பிரம்ஹாண்டமுடையவராய் குண்டலீசனாகிய கர்ணகுண்டலத்தால் ஜ்வலிக்கும் கண்டம்(கன்னம்) உடையோராய் தண்டுவின் மண்டுநாதத்தோடு லயித்தசரணக்கிரமமுடையோராய் நந்தி பிருங்கிகள் முழங்கும் டிண்டிமநாதத்தோடும் துண்டிராஜரது சங்கநாதத்தோடும் ஷண்முகர் செய்யும் தூரியநாதத்தோடும் மண்டிதராய் தேவிசிவையோடு நடனமாடுவாராயினர். அகிலாண்டங்களுக்கும் ஈசனாகிய அமலன் சண்டதாண்டவஞ்செய்யும்போது அவரது ஜடாமுனையாலுரையப்பெற்று நக்ஷத்திரகணங்கள் பூமியிலுதிரவும் அஷ்டமஹாகஜங்களும் முகங்களால் உதிரத்தைக்கக்கவும் விஷ்ணுபிரம்ஹேந்திராதி சுரரும் முனிவரும் நடுநடுங்கவும் நிகழ்ந்தது. அவனது ஆனந்தநடனத்துக்குச்சலிக்காத ஜகம்யாதுமில்லை. அழகிய தாமரைமாலையானது சலிக்கப்பெற்ற மார்பினையுடையவராய் லீலாசலனம்பெற்ற கங்கணங்களாகிய நாகர்களது மகுடங்களிலுள்ள திவ்யரத்னங்கள் ஜ்வலிக்கப்பெற்ற கைகளையுடையவராய் உதயகாலசூரியன்போல் விளங்கும் ஜடாமுடி சலிக்க அங்கு விளங்கும் கங்கையும் ஜ்வலிக்க ஜல் ஜல் என்று ஒலிக்கப்பெற்ற கங்கணமுடையவராய் கலீர் கலீர் என ஒலிக்கும் நூபுரமுடையவராய் கிண் கிண் என ஒலிக்கும் ரத்ன ஒட்யாணமுடையவராய் புன்னகையுடையவராய் சகல சராசரங்களையும் மோகிக்கச்செய்யும் திவ்யசௌந்தர்யமுடையவராய் மின்னல்போல் பளபளவென வொளிப்பதாகிய சந்திரகலையால் விளங்குஞ் சடையுடையோராய் ஸகல ஜகத்துக்கும் ஆதிபுருஷராய் அகில இஷ்டங்களையும் அளிப்பவராய் அஷ்டமூர்த்தி

யாய் கஷ்டஹரராய் சிஷ்டசரணராய் திவ்யஸௌந்தர்யமூர்த்தியாய்
விளங்கும் நடராஜனது திருவுருவத்தைக்கண்டு தேவி ஆனந்தவசை
யாய் நின்றனள். அவ்வாறு கரணக்கரணத் திருப்தியடையாது கண்
களால் தமது திவ்ய சௌந்தர்யாமுதத்தைப் பானஞ்செய்து
கொண்டுநிற்குந் தேவியை மஹாதேவன் புன்னகைகொண்டவரா
ய்ப்பார்த்துச் சகலருத்திரகணங்களுக்கும் லோகங்களுக்கும் அபார
ஆனந்தத்தையுந்தந்து பின்னர் கிரிராஜதநயே! ஸகல சராசரங்
களுக்கும் தாயாகிய அம்பிகே! யாம் இக்கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தைப்
பலகோடிகாலம் பூஜித்திருக்கின்றோம். இந்த லிங்கத்தின் அடியையும்
முடியையும் வேதங்களுங் கண்டதில்லை. தேவர் முனிவர் முதலிய
யாவருமறிந்திலர். இதனைப்பூஜிக்க யாரால் மாளும்? பூஜை பூஜகன்
பூஜ்யன் என்பது அற்று விளங்கும் எனது ஸ்வரூபமே இந்தலிங்கம்.
இதனைத் தெரிசிப்பதினிமித்தம ஸகல சுராசுரமுனிவர்களும் இன்னு
முந் தவம்புரிகின்றனரென்றார். அதற்குத்தேவி ஸ்வாமியை நோக்கிப்
பரமேஸ்வரா! உம்மாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றதே. எனக்கதுமிக்க
ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. உமக்கும் லிங்க பூஜைபாலாகவேண்டிய
தொன்றுண்டோ? அவ்வுண்மையை எனக்குக் கூறுங்களென்று
வேண்டிக்கொண்டனள். அதனைக்கேட்ட பரமேஸ்வரன் ஓ தேவி!
கர்மங்களாலும் ஸமாதிகளாலும் ஜபங்களாலும் தபங்களாலும் பற்
பலயக்ஞங்களாலும் விரதங்களாலும் தானங்களாலும் நியமங்களா
லும் அடையக்கூடியது யாதுமில்லை. அவைகள் எனதுபாதாரவிந்த
பூஜையோடுகூடச் சேர்ந்தாலன்றிப் பயன்படா. ஆதலால் எனது
பூஜையே ஸகல பயன்களையுந்தந்து முக்திஹேதுவுமாகுமென்றவுண்
மையை லோகங்கள் தெரிந்துகொள்வதின்பொருட்டு யான் பூஜிக்
கின்றேன். இது எனக்கு மிக்கசந்தோஷஹேதுவே. வேதசிரசுக
ளாலடையக்கூடியதும் ஓங்காரத்தினால் கிடைக்கின்றதாகிய பரமா
ர்த்ததத்வமும் ஸுபோதமும் அனந்தரூபமும் அத்வைதமும் ஸத்ய
மும் ஞானமும் ஏகமும் சாஸ்வதமும் அவ்யயமும் ஆகிய சிவபரம்
பொருளையே யான் தியானிக்கின்றேன். இவைகளெல்லாம் உண்டா
தற்குமுந்தி எது இருந்ததோ எதைக்காட்டிலும் பரம் அபரம் வே
றொன்றில்லையோ எதிலும் குருவாகியது யாது மில்லையோ எதனு
லேயே காணப்படும் பிரபஞ்சமெலாம் பரிபூரணமோ அதனையே
இப்பொழுது யான் தியானிக்கின்றேனென்றுகூறிப் பரமசிவன்
அப்பொருளையே தியானித்துக்கொண்டு ஓர் வியாபாரமுமின்றி

ஸ்தாணுபோல் சலனமற்றிருந்தனர். தேவியும் மற்றுமுள்ள கணங்களும் ஆனந்தவசராயினர். ஓ முனிவர்களே! இதுஸத்தியம்.

பதின்மூன்றும அத்தியாயம முற்றிற்று.

உ
ஸுப்ரஹ்மண்யாயநம:

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

கைலாஸப்ராகாரவர்ணனம்.

௧. ஸ்ரீ முநிதேவகணங்கள் ஓ ஸ்கந்தபகவானே! பார மார ஸோதரே! அமராரிமஹா சூர ஸிம்ஹதாரக ஸூதனா! தேவரீர் வாக்கியங்களாகிய அமுதப்பெருக்கை அருந்தி எங்களது மனம் தன்னியமாயிற்று. கைலாசேஸ்வர பூஜாசரித்திரத்தைக் கேட்கக் கேட்க ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. மீண்டும் இதுபோன்ற சரித்திரத்தைக்கேட்பதில் பேராவலுடையோராயிருக்கின்றோமென்று பிரார்த்தித்தனர். இவ்வாறு தேவருஷி முநிகணங்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட குமாரக்கடவுள் எதிரிலுள்ள ஜைகிஷவ்ய முனிவர்முன்னதாக அவர்களைநோக்கி ஓ முனிவர்களே! பர்ஜ்ஞானர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் சாவதானமாய்க்கேளுங்கள். அபாம்பதியின் மகிமையைக் கூறுகின்றேன். ஓ ஸுபர்ணவாகனர்முதலிய தேவர்காள்! கர்ணாமுதமாகிய ஸ்வர்ணசலவாசியினது சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ்செய்யுங்கள். ஐந்துகோடி பிரமாணமுடைய மஹாகைலாஸ பூப்பிரதேசத்தில் மலைப்பிராகாரங்களின் மத்தியில் கணங்களுக்கு வாசஸ்தலமுளது. அதில கிழக்குத்துவாரகோபுரம் ஒன்பதுகைகூம் பிரமாணமுடையதும் நீலக்கற்களாலியற்றிய எண்ணிறந்தருத்திரகணங்களோடுகூடியதும் பற்பலதேவகோடிப்பதுமைகளையுடையதும் ஆகாயத்தைக்கிழிப்பதுபோன்றதும் பதினாயிரம் பலகணிகளோடு கூடியதும் சிலாமயமாய் விளங்கும் வ்ருஷபங்களால் சூழபபட்டதுமாய் மிக்க அற்புதமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு நந்தீசாலயம் ஸ்வர்ணமயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் ஜ்வலிக்கின்றது. பற்பல மேல் மாளிகைப்பிரதேசத்தை யுடையதும் புஷ்பவுத்யானங்களால் விளங்குகின்றதுமாயுள்ளது. த்வஜம் கும்பம் ஆயிரம் ஸ்தம்பம் இவைகளையுடைய ஓரற்புதமண்டபத்தில் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின் மீது

பொற்பிரம்பைக் கையிற்பிடித்தவரும் நவரத்னமயமாய் ஜ்வலிக்கும் கிரீடமணிந்தவரும் சந்திரன்போன்ற முகமுடையோரும் பாலேந்துகலா சேகரரும் நான்கு புஜங்களுடையோரும் விபூதி த்ரிபுண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் ஜடைமுடிதரித்தவரும் ரத்னகுண்டல மணிந்தவரும் இடையிடையே நன் முத்துக்கள் சேர்த்த ருத்திராக்ஷமாலையணிந்தவரும் சுயசாபதியும் எப்போதும் சிவத்தியானத்தால் தூய்மைபெற்ற சித்தமுடையோரும் கணேந்திர முநீந்திரஸுரேந்திரர்களாலும் கந்தர்வ அப்சரக்கூட்டங்களாலும் நாக சித்தர்களாலும் உபாசிக்கப்படுவோரும் பிரமதகணங்களால் சூழப்பெற்றவருமாய நந்திகேசர் விளங்குகின்றனர். அங்கு நவரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பதும் சுவர்ணப்பிராகாரமுடையதும் எண்ணிறந்த விருஷபங்களால் விளங்குவதுமாகிய ஓர் மஹாலய மிருக்கின்றது. அவ்வாலயத்தின் கர்ப்பக்ருகம் ஸ்படிகக்கற்களாலேயே நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நந்தீஸ்வரமென்னும் ஓர் சிவலிங்கமிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும் மஹா பாதகக்கூட்டங்கள் சூரியனைக்கண்ட இருள்போற்றொலையும். தூபதீபபக்ஷ போஜ்யங்களாலும் கமல நீலோத்பலமாலைகளாலும் பில்வங்களாலும் சண்பகபுந்நாக தத்தூர பாடலங்களாலும் ஸகஸ்ர பில்வபத்தரங்களாலும் பஞ்சாமிர்தங்களாலும் சாம்பிராணி அகரு தூபங்களாலும் கற்பூரதீபங்களாலும் அநந்தீஸ்வரலிங்கத்தை நந்திகேசர் தினந்தோறும் முப்போதும் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து கிழக்குப்பிராகாரகோபுரத்தில் கணங்களோடு வசிக்கின்றார். கிழக்குப்பிராகாரத்தில் நிடதமென்றும் ஹேமகூடமென்றும் பெயரிய இரண்டுபர்வதங்களிருக்கின்றன. பின்னர் ஆக்னேயதிக்கில் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையதும் ருத்திராவதார சரிதபதுமைகளாலும் வ்ருஷபங்களாலும் விளங்குவதுமாய் ஓர் கோபுரமிருக்கின்றது. அங்கு லக்ஷங்கணங்களால் சூழப்பெற்றவனான சுகேசனென்னும் கணநாதனிருக்கின்றான். அவன் அங்குள்ள ஓர் திவ்ய ஆலயத்தில் விளங்கும் ஸுகேசேஸ்வரமென்னு மிலிங்கத்தை முப்பொழுதும் பூசித்து வழிபடுகின்றான். நீலமென்றும் மந்தாரமென்றும் பெயரிய இரண்டு மஹாபர்வதங்கள் தெற்குப்பிராகாரத்திலிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையதாயும் பற்பல ருத்திரகணங்களோடு கூடியதாயும் தேவமார்க்கத்தைப் பிளந்துகொண்டிருப்பதுபோல் காணப்படுவதும் எண்ணிறந்த ருத்திராவதார சரிதங்களாலும் வ்ருஷபஸ்தம்பங்களாலும் ஜ்வலிப்பதுமாகிய கோபுரமிருக்கின்றது.

அங்கு சண்டீசனது ஆலயம் சுவர்ணமயமாய் விளங்குகின்றது. ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடியதும் முத்துத்தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதும் நீலமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட பற்பலகட்டுகளையுடையதும் ரத்னமயமாகிய சோபானவரிசைகளால்விளங்கும் சிம்ஹாசனமுடையதுமாகிய ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அச்சிங்காசனத்தின்மீது மின்னல்போல்விளங்குஞ் சடையுடையோனும் சந்திரகலைதரிப்போனும்விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்தவனும்ருத்திராக்ஷாபரணமணிந்தவனும் அற்புதமான ரத்னமயமாகிய திவ்யவஸ்திரந்தரிப்பவனும் கண்களைமூடிக்கொண்டு சம்புவின்பாதாரவிந்தத்தைத் தியானிக்கின்றவனும் கிம்புருடசித்த சாத்தியமுனீந்திரர்களாலும் கணேந்திரர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனும் ருத்திரசங்கங்களோடுகூடியவனுமாகிய சண்டீசன் வீற்றிருக்கின்றான். அங்குநவரத்னமயமாகிய பிராகார கோபுரங்களுடையதாகிய ஓர் திவ்யாலயமிருக்கின்றது. அங்கு சண்டிகேஸ்வரமெனும் ஓர் திவ்யலிங்க மிருக்கின்றது. அந்தலிங்கசோதியால் அத்திசைமுழுதும் சோதிமயமாய்க் காணப்படுகின்றது. அந்த சண்டிகேஸ்வரலிங்கத்தைச் சண்டீசன் முக்காலமும் பில்வம் மந்தாரம் மல்லிகை அலரி கர்ணிகாரம் முதலிய மலர்களாலும் தூபதீப நைவேத்யங்களாலு நடனகரதாள ஸ்தோத்திரங்களாலும் பூஜித்துவழிபட்டு எப்போதும் பரமசிவ பாதாரவிந்தத்தையே தியானித்துக்கொண்டு பரமானந்தாநுபவம் பெற்றிருக்கின்றான்.

பதினான்காம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
ஸ்ரீமஹாகணபதயேநம:

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

சைலப்பிராகார வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! நிருதிதிக்கில் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடைய ஓர் கோபுரமானது அநேகருத்திரசரிதங்களை விளக்குவதாகிய விசித்திர அமைப்புடன்கூடிய சிகரங்களால் மிக்க ஆச்சரியமாய் விளங்குகின்றது. அங்குபாணன் அநேக லக்ஷங்கணங்களோடு ஸ்ரீ மஹாதேவனை யுபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அங்கு நவரத்னமயமான ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடிய திவ்யமண்டபத்தால்

விளங்கும் ஓராலயமுளது. அவ்வாலயத்தில் பாணேஸ்வரனெனும் லிங்கமூர்த்தியைப் பாணன் பில்வதளங்களால் முப்போதும் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து மகிழ்கின்றான். மேற்குப்பிராகாரத்தில் அஸ்தாத்திரி பாரியாத்திரமெனும் பெயரிய இரண்டுகிரிகளிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம்யோஜனைப் பரிமாணமுடைய கோபுரமொன்று எண்ணிறந்த வ்ருஷபங்களாலும் ருத்திரலீலாவிலாசங்களாலும் கும்பங்களாலும் கைலாயத்திலும் மிக்கச்சுந்தரமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு ஆயிரம்ஸ்தம்பங்களுடையதும் மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பெற்றதுமாகிய ஓர் மாளிகையில் பஸ்மோத்தூளிதராய் திரிபுண்டரத்தால் விளங்கும் நெற்றியுடையோராய் பணிமாணிக்கங்கணமுடையோராய் பிறையணிந்தோராய் ஜடாதரராய் பெருஞ்சோதிபோல் ஜ்வலிப்பவராய் ஸ்ரீ பிருங்கிவீற்றிருக்கின்றனர். அவர் அந்தப் பிராகாரத்திலுள்ள நவரத்னமாகிய ஓரற்புத ஆலயத்திலுள்ள பிருங்கீஸ்வரரெனும் இலிங்கத்தை வாசுகி, சங்கபாலன், கம்பளன், அஸ்வதரன், சேஷன், தக்ஷகன் முதலியவர்களோடு முப்போதும் பஞ்சாமிர்தம் கனிரஸம் சந்தனம் பில்வம் தூபதீபநைவேத்ய தாம்பூலாதி சாதனங்களால் பக்தியுடன் பூஜித்துப்போற்றி மகிழ்கின்றார். வாயுபாகத்தில் ஐந்துலக்ஷம் யோஜனை பரிமாணமுடைய ஓர் திவ்ய கோபுரமும் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் விளங்குமண்டபமுமுளது. அவ்விடத்தில் விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்தவனும் சந்திரகலையணிந்தவனும் மகாபக்தனும் சிவத்யானத்தால் பேரானந்தமடைவோனும் இரண்டுலக்ஷம் கணத்தலைவர்களாலும் எண்ணிறந்த கணங்களாலும் போற்றப்பெற்றவனுமாய் ருடி என்பவனிருக்கின்றான். அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில் ருடீஸ்வரமென்னும் பெயருள்ள லிங்கத்தை அந்த ருடியானவன் மிக்கபக்தியுடன் முக்காலமும் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

ஓ முனிவரே! இனி வடக்குப்பிராகாரத்தில் துந்துபி மந்தரம் ரைவதம் எனும் மூன்றுகிரிகளிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் யோசனையுயர்ந்ததும் எண்ணிறந்த மணிவேதிகைகளாலும் சிகரத்துவஜங்களாலும் அழகிய கோபுரமொன்றிருக்கின்றது. அங்கு ஆயிரம் சுவர்ணஸ்தம்பங்களால் விளங்குவதும் திவ்யரத்னமயமாய் ஜ்வலிப்பதுமான ஓர் திவ்யமாளிகையிருக்கின்றது. அதனில் பஸ்மருத்திராக்ஷந்தரித்தவரும் முத்துமாலையணிந்தவரும் சிரசில் சந்திரகலைதரித்தவரும் திரிபுண்டரரேகைகளால் விளங்கும் நெற்றியுடையோரும் கையில் முச்சூலமும் வரதானமுத்திரையுந் தரிக்குங்கையுடை

யோரும் குபேராதி தேவருத்திரகணங்களால் தோத்திரஞ்செய்யப் பெற்றவருமாய் ஸ்ரீ காலாக்னிருத்திரர் வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு ஓர் மிக்க அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் காலருத்திரேஸ்வரமெனும் லிங்கம் விளங்குகின்றது. காலாக்னிருத்திரர் பில்வமுதலிய அபாரமாகிய பூஜாசாதனங்களால் ஸ்ரீ காலருத்திரேஸ்வரரை முப்போதும் பூஜித்துப்போற்றி வழிபடுகின்றனர். ஈசானபாகத்தில் ஐந்துலக்ஷம் யோஜனைப் பரிமாணமுடையதும் எண்ணிறந்த சுவர்ணரத்னகலசங்களால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய ஓர்கோபுரமிருக்கின்றது. அங்குள்ள ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் விளங்கும் மஹாமாளிகையில் ஈசானனும் ருத்ரகணத்தலைவராலும் சேவிக்கப்பட்டவரும் விபூதிருத்திராக்ஷந்தரிக்கின்றவரும் திரிபுண்டரமணிந்தவரும் ரத்னமயமாகிய கங்கணதோள்வளைகளாலும் ரத்ன ஹாரங்களாலும் விளங்கும் மேனியுடையோருமாய் ஸ்ரீ நீலருத்திரரிருக்கின்றனர். அவர் அங்கு நவரத்னமயமாகிய பிராகாரகோபுரங்களால் விளங்கும் திவ்யாலயத்தில் வீரபத்ரேஸ்வரமெனும் பெரிய லிங்கமூர்த்தியை முக்காலமும் ஒப்பற்ற பூஜாத்திரவியங்களால் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

ஓ முனிவரே! இவ்வாறு சைலாவரணத்தின் வைபவத்தைக் கூறினேன். இதுதான் சிவகணங்களிருக்குமிடம். பத்துலக்ஷம்யோஜனைப் பிரமாணமுள்ள அகழிகளும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களும் ஆயிரம்பதினாயிரங்கணக்காகிய ஸ்தம்பங்களால்விளங்கும் மண்டபங்களும் அற்புதமாகிய சிவலிங்காலயங்களுமாகிய இச்சைலாவரணத்தின் மஹிமை அளவிலடங்காது. இவ்வாறே உட்பிராகாரங்களிலும் பிராகார கோபுரங்களிருக்கின்றன. அவை எண்ணிறந்த பிரமதகணநாதர்களாலும் சைலத்வீப நதீதங்களாலும் அற்புதமாகிய உத்யானவனங்களாலும் அழகாய் விளங்குகின்றன. இவ்வத்தியாயத்தைச் சிந்திக்கும் விப்ரன் சிவகணனாவான். ஓ முனிவரே! ருத்திர பிரம்ஹவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் காற்று சந்திரன் சூரியன் அக்னிமுதலிய யாவர்களும் செல்லுதற்கரிய இந்த சப்தப்ராகாரமத்தியில் ஸ்ரீமஹாதேவன் அம்பிகையோடு விளங்குகின்றனர். அதன் சிறப்பை வேதங்களாலும்கூறமுடியவில்லை. நிஸ்வாஸமாகிய வேதத்தோடும் அம்பிகையோடும் விளங்கும் அவ்விறைவனது ஸ்வபாவ சித்தமாகிய சக்திகளே ஸகல ஜகத்தையுமுண்டாக்குகின்றன. அவரது பாதாரவிந்தத்தில் பக்திசெய்தவர்களே பரமசிவகணங்களாவர். பிரமன் இந்திரன்முதலியவரது பதங்களையடைவதற்கும் அவ்விறைவனது பாதாரவிந்தார்ச்சனையே ஹேதுவாகும் என்றருளினர்.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பான்பாயாபா?

பதினொராம் அத்தியாயம்.

பஞ்சப்ரம்ஹப்ராகாரவர்ணனம்

ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தனைநோக்கி ஓஸ்வாமி! இதுகாறும் தேவரீர் சைலப்ராகாரத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறியதைக்கேட்க மிக்க ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. இன்னும் எவ்வளவு பிராகாரங்கள் மஹேசாலயத்திலிருக்கின்றன. கோபுரங்களும் எவ்வளவு? அதனைத்தேவரீர் கருணைகூர்ந்துரைத்தருளுதல்வேண்டுமென வேண்டவே ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரைநோக்கிக் கூறியதாவது:-ஓ முனிவரே! பிரம்ஹவித்வார்களே! ஓ சனகாதியர்களே! கேளுங்கள். மஹேசாலயத்துக்குக்கீழ்த்திசையில் க்ஷீரசமுத்திரமாகிய அகழியோடுகூடிய கோட்டை ஒன்றுளது. அப்பிராகாரமானது அநேகரத்னமயமாகிய கோபுரங்களின் பிரபையை அத்திசை முழுதும் பரவச்செய்வதும் வெள்ளிக்கொம்புகளையுடைய மஹாவிருஷபங்களையுடையதும் ஸ்படிகமயமாகிய அழகிய மாளிகைகளையுடையதுமாயிருக்கிறது. அங்கு வைடூரியமயமாகிய கோபுரத்துடன்கூடிய ஓர் மாளிகையிருக்கின்றது. அம்மாளிகையில் நவரத்னங்களால் விசித்திரமாயமைக்கப்பட்டுள்ள சிம்ஹாசனத்தில் சூலமுதலிய ஆயுதங்களையேந்தியவர்களும் சடைமுடியில் சந்திரகலைதரிப்பவர்களும் திரிபுண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியில் கண்ணையுடையவர்களும் இடையே ரத்னங்களைக்கோர்த்தருத்திராக்ஷமாலைகளைக் கண்டத்திலணிந்தவர்களும் மேகம்போலும் நீலோற்பலம்போலும் விளங்குங் கண்டத்தையுடையவர்களும் சர்ப்பங்களையே ஆரங்களாயணிந்துள்ளவர்களும் பெரியவுடுக்கையின் நாதத்தால் திசையை நடுங்கச்செய்கின்றவர்களும் நாகங்களையே நூபுரம் தோள்வளை கங்கணம் முதலிய ஆபரணங்களாகக்கொண்டவர்களும்சிம்ஹம்போன்றவர்களும் புலித்தோலைத்தரிக்கின்றவர்களும் யானைத்தோலையுத்தரீயமாகக் கொண்டவர்களும் யானைத்துதிக்கைபோன்ற கைகளையுடையோரும் ஆகியகணதீசர்களாற்சூழப்பட்டவரும் சந்திரன் தும்பைமலர் முதலியன போன்றகாந்தியுடையோரும் ஜடாமகுடத்தில் விளங்குஞ் சந்திரகலையைத் தரித்தவரும் விபூதிபூசி முப்புண்டரமணிந்தோரும் நான்குகைகளையுடையோரும் முக்கண்ணரும் கறைக்கண்டரும் அநேககோடி பாலஸூரிய

ருகித்தாற்போல் தோன்றுவோருமாகிய தத்புருஷர் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் அங்குவிளங்கும் அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் தத்புருஷேஸ்வர மகாலிங்கத்தைப் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். இவ்வாறு கிழக்குத்திசையை தத்புருஷரெனும் ருத்ரகணேசர் பாலனஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். தென்திசையில் உவர்க்கடல் அகழியுடன்கூடியதும் காலாயஸ (இரும்பால்) த்தால் அமைக்கப்பட்டதுமாகிய கோட்டையிருக்கின்றது. அன்றியும் அந்தப் பிராகாரமானது இந்திரநீல மணிகளாற் சொலிக்கும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களையுடையது. அங்கு நாகமணிகளால் அமைக்கப்பட்ட மாளிகையின் திவ்யபீடத்தில் புருவத்தை நெறிப்பதனால் பயங்கரமாகிய முகத்தினையுடையோரும் மகாகோதண்ட முடையோரும் ஜடாமண்டலத்தில் விளங்குஞ் சந்திரகண்டத்தையுடையோரும் நீருண்டமேகத்தினிடையிற் காணப்படும் மின்னற்கொடிபோன்ற ஈற்றுப்பற்களையுடையோரும் காளமேகத்தினடுவில் காணப்படும் மின்னற்கொடிபோற் கருநிறம்வாய்ந்தநெற்றியில் விளங்குந் திரிபுண்டரமணிந்தோரும் வில் கத்தி முதலியவைகளைத் தரிப்பவரும் தன்னைப்போல் காணப்படுவோர்களும் மஹா பலசாலிகளுமாகிய ருத்திரகணத்தலைவர்களால் சூழப்பட்டவரும் கோரத்தோருமாகிய அகோரர் அத்தென்திசையைக்காத்துக்கொண்டு அங்குள்ள அகோரேசமஹாலிங்கத்தைப் பக்தியுடன் பூஜித்துத்துதித்து வழிபடுகின்றனர்.

மேற்குத்திசையில் புஷ்பராகமணிமயமாகிய கோட்டையிருக்கின்றது. புஷ்பராகமணிகளாலாகிய ருத்திரகிரீடாவிலாஸபதாகைகளாலும் விருஷபங்களாலும் திவ்யகலசங்களாலும் விளங்கும் அழகிய கோபுரங்களையுடையதாகிய ஓர் மஹா மாளிகையுளது. அங்குள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது சுகமாய் வீற்றிருப்பவரும் விபூதிபூஷிதரும் சந்திரகலையால் விளங்கும் பொன்மயமாகிய ஜடாமுடியோரும் நீலோற்பலம்போன்ற கண்டமுடையோரும் புஷ்பராகமணியால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத்தரிப்பவரும் புலித்தோலை இடையிற்கட்டியவரும் அஹிமன்யு முதலிய பற்பல கணங்களாற் சூழப்பட்டவரும் பாசாங்குச அபயங்களால் விளங்கும் கரத்தினையுடையோரும் பாசதாரால் சேவிக்கப்பட்டவரும் அகழியாகிய தயிர்க்கடலின் அலைக்காற்றால் வீசப்பட்டவருமாகிய ஸத்யோஜாதர் மேற்குத்திசையைக் காத்துக்கொண்டு ஸத்யோஜாதேஸ்வர மகாலிங்கத்தை மிக்கபக்தியுடன் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். வடக்குத்திசையில் நெய்க்கடலாகிய அகழியால் சூழப்

பட்டதும் கோமேதமணியால் அமைக்கப்பட்டதும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களால்விளங்குவதுமானபிராகாரம் ஒன்றிருக்கிறது. அங்கு மிக்க அற்புதமாகிய மாளிகையிலுள்ள திவ்ய ஸிம்ஹாசனத்தின்மீது முக்கண்ணரும் பஸ்மோத்தூளன திரிபுண்டரமணிந்தவரும் மின்னல் போன்ற ஜடையுடையோரும் கத்திகேடயந்தரிப்பவரும் பிரசந்நரும் நீலகண்டரும் சந்திரகலாதரரும் திரிபுண்டரமணிந்தவர்களும் சந்திர கலாதரர்களும் தூர்ப்பாணங்களைத் தரிப்பவர்களும் வீணைமுரசமி ருதங்கமுதலியவாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டு பரமானந்தமுடை யோர்களுமாகிய கணநீசர்களால் சூழப்பட்டவரும் ஸர்ப்பபூஷண ரும் வெண்பட்டாடை தரிப்பவருமாகிய வாமதேவர் அத்திசையைப் பாலனஞ்செய்துகொண்டு வாமதேவேச்வர மஹாலிங்கத்தைப் பூஜி த்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். இனி உச்சியில் வச் சிரமணிமயமாகிய ஓர் திவ்யமாளிகை மிக்க அற்புதமாயிருக்கிறது. அங்குள்ள திவ்யமாளிகையில் கோடிசூரியன்போல் ஜ்வலிக்கும் ஸிம் ஹாசனத்தின்மீது மத்யானகாலத்துச் சூரியன்போல் ஜ்வலிப்பவ ரும் சந்திரகலை தரித்தவரும் விபூதி பூஷிதரும் கஜசர்மவஸ்திரமணிந் தோரும் வயிரமகுடமணியால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் கவசம் அம்பறாத் தூணிகத்திமுதலிய[illegible]தங்களைக் கையிலேந்தியவர்களாகிய ருத்திர கணங்களாற் சூழப்பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீ ஈசானர் உச்சித்திசையைக் காத்துக்கொண்டு ஈசானேச்வர மகாலிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் பூஜித்துத்துதித்து வழிபடுகின்றனர். ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு மஹேசனது ஆலயத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் உச்சியிலுமிருக்கும் பஞ்சப்ரம்ஹ பிராகாரங்களின் நிலைமையை ப்ரவணஞ்செய்தால் ஸகலபாபங்களு நீங்கும். இவ்வைந்து பிராகாரங்கள் ரத்னப்பிரா காரமெனப்படும். இவை சிவனால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. சிவநிர்மாணமஹிமை அபாரமன்றோ? பரமாயாகிய அவ்விறைவ னது மாயை விசித்திரமாயுள்ளது. அம்மாயையின் சேஷ்டைமனோ வாக்குக்கெட்டாதது. எவனது அம்சலேசத்தின் லவலேச சதாம்ச லேசலேசங்களால் ஜகத்தின்தோற்ற நிலையொடுக்கங்கள் நிறைவேறு கின்றனவோ எவனது இடப்பாகத்தினின்றும் விஷ்ணுவும் வலப் பாகம் நேத்ரங்களினின்று முறையே பிரமருத்திரரு முண்டானார்க ளோ அவ்விறைவனது சரிதமானது மனோவாக்குக்கெட்டாததே. அவ்விறைவனே ஸ்வதந்திரன்; ஸகலகுணங்களற்றவனாயினும் சகுண னாய்த் தனது சக்தியால் ஜகத்வியாபாரத்தை நடாத்துகின்றனன்.

பதினாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பவாத்மஜாயநம:

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸப்ராசாதவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! இவ்வாறு பஞ்சப்பிரம்ஹ'ப்பிராகாரத்துள்ளும் சந்திரகாந்தமணிமயமாய் ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது. அது ஐந்துலக்ஷம் யோஜனையுயரமும் அவ்வளவு அகலமும் உடையது. அதனைச்சுற்றி அமுதசமுத்திரமே அகழியாக அமைந்துவிளங்குகின்றது. அது அமுதசமுத்திரத்தின் அலைகள் உல்லாசமாய் நான்கு பக்கத்திலும்மோதப்பெற்றதும் நான்குதிசைகளிலும் நான்குத்துவாரகோபுரங்களையுடையதும் ஸ்வர்ணகும்பங்களாலும் ரத்னங்களாலுஞ் சொலிக்கப்பெற்றதும் அநேக கோடிசந்திரன்போல்விளங்குவதும் சகலஜகங்களும் பிரதிபிம்பிக்கப்பெற்றதும் எத்திசைகளையும் சந்திரகாந்திமயமாய் விளங்கச்செய்வதும் சந்திரகிரண சம்பந்தத்தால்அமுதப்பெருக்கெடுக்கப்பெற்றதும்ஸ [illegible] ர்வதசௌந்தரியஸாரம்போன்றதுமாய்விளங்குகின்றது. அ [illegible] ட்டையின்மேற்பிரதேசத்தில் ஸ்படிகத்தால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷபங்களின்சிறப்பை யாவரால்கூறமுடியும்! கறுத்தகண்களும் திவ்யாபரணமணிந்தவால்கொம்புமுதலிய அங்கங்களும் குருவிந்தம்போல்விளங்கும் நாக்கும் அழகியதிமிலும் காதின்முனையில் தொங்கும் அழகிய சாமரைவரிசைகளு முடையனவாய் சிற்சில ஆனந்தத்துடன் ஒன்றையொன்று நோக்குவனவும் சிற்சில பசுவின் பின்பக்கத்தைப் போகசம்பிரமத்துடன் நோக்குவனவும் சிற்சிலசிறந்தவைரத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்ட தந்தவரிசைகளைக்காட்டுவனவும் சிலபவழத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷணம்தொங்க வுல்லாஸமாய் நான்குதிக்கையும் நோக்கிக் கர்ச்சிக்கின்றனவுமாய் மிக்க அழகாயிருக்கின்றன. அக்கோட்டையிலுள்ள வுத்யானவனத்தின்சிறப்பு மிக்க ஆச்சரியம். கற்பகவனம் அங்குதானுளது. அவ்வனத்தில் ஆறுபருவத்திலும் உண்டாகும் தளிர் இலை காய்கனிமுதலியவைகள் ஸகலமும் எப்போதுமிருக்கின்றன. அங்குள்ள மலர்களின்பரிமளத்தைப்பெற்றதும் சுகசீதமான மலர்த்தேன் துளிகளை எங்கும்இறைப்பதுமாகியகாற்று மிக்க ஆச்சரியகரமாயுள்ளது. நவரத்னமணற்றூள்களால் மூடப்பட்ட ரத்னமேடைகளும் மந்தாரம் பாரிஜாதம் சந்தானம் அரிசந்தன முத

ளிய விருக்ஷங்களின் சோலைகளும் பார்ப்பதற்குப் பேரானந்தத்தை யுண்டுபண்ணுவன. அம்மரங்களின் மலர்வாசனையால் எங்கும் குமுகுமுவென திவ்யபரிமளவாசனை வீசுகின்றது. அவ்வனத்தை நினைத்த விஷ்ணுபிரம்மேந்திர தேவர்களும் முனிவர்களும் தத்தம் நந்தனவனத்தை விரும்புகின்றதுமில்லை. அவ்வனத்திலுள்ள சுகாம்சத்தின் நூற்றிலொருபங்கின் நூற்றிலொரு அம்சங்கூட ஏனையவனங்களிலில்லை. அவர்கள் ஸ்ரீ மஹேசனது பிரசாதமில்லாமல் அங்குசெல்ல முடியுமோவென்று ஒருவரோடொருவர்வியந்துபேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் அவ்வனமத்தியில் அற்புதமாகிய நவரத்னங்களாற் கட்டப்பட்ட படித்துறைகளோடு கூடியதும் சுத்தமாகிய ஸ்படிகக்கல்போன்ற தீர்த்தமுடையதும் சுவர்ணமயமாகிய கொடிகளில் மலர்ந்து விளங்கும் ரத்ன கல்ஹார (தெய்வத்தாமரை) மலர்களால் எங்கும் வியாபிக்கப்பெற்றதும் இந்திரநீல மணிமயமான நீலோற்பல மலர்களாலும் செந்தாமரையாலும் விளங்குவதும் மலர்களின் பரிமளகந்தம் நான்குதிசைகளிலும் பரவப்பெற்றதுமாகிய ஓர்திவ்யசரசு மிக்க வுல்லாசமாயிருக்கின்றது.

ஓ முனிவர்களே! அந்தத்திவ்யசரசின் கரையில் திவ்யரத்னமயமாய் ஜ்வலிக்கும் எண்ணிறந்த மாளிகைகளிருக்கின்றன. விசித்திரமாகிய திவ்ய ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஸ்தம்பவரிசைகள் ஜன்னல் கொடுங்கை கவாட்சம் முதலியனவைகளுடன் கூடியும் உன்னதமாகிய ரத்னகும்பங்களாலும் எண்ணிறந்த சித்ரப்பதுமைகளால் விசித்திரமாயும் ஜ்வலிக்கும் மண்டபமுளது. அது ஓரிடத்தில் நவரத்னமயமாகிய திவ்ய சிம்ஹாசனமும் ஓரிடத்தில் ரத்னபாதங்களும் ஸ்படிக பலகையுமுடைய திவ்யமஞ்சங்களும் ஓரிடத்தில் இந்திர நீலமணி மேடைகளும் ஓரிடத்தில் முத்துஜாலவரிசைகளால் மேல்விதானம் அமைக்கப்பெற்றும் ரத்னமயமாகிய சங்கிலிகளோடு கூடியதும தலையணை திண்டுமுதலிய ஸாதனங்களுடன்கூடிய தொங்குமஞ்சங்களும் ஓர் பக்கத்தில் புஷ்பராக கோமேதவைடூரியங்களால் அமைக்கப்பட்ட பீடங்களும் ஓரிடத்தில் மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கும் ஆசனங்களும் விளங்கப்பெற்றதாய் மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது; அன்றியும் மேடு பள்ளமாகவும் பள்ளம் மேடாகவுங் காணப்படும் விசித்திரபிரமைப் பிரதேசங்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. அங்கு கணுதியர்கள் பிரமித்து மயங்கிவீழ்கின்றனர். கரைபோற்றோன்றும் ஜலப்பிரதேசமும் சலம்போற்றோன்றும் கரைகளுமிருக்கின்றன. கிளிகளுடன்கூடிய ரத்னக்கூண்டுகளின் வரிசைகளாலும் வீணா

விலாஸமயில்களாலும் மிக்க அழகாயுள்ளது; அங்குள்ள பக்ஷிக ளெல்லாம் சிவசங்கர பாஹி நஃ என்று கூவுகின்றன. தூபங்களின் புகையால் எங்கும்திவ்யகந்தம்வாய்ந்ததும் ஸோமஸூர்யர்களைப் பரி கசிக்கும் காந்தியுடையதும் உன்னதமாகிய சிகரங்களுடன் கூடியது மாய் விளங்குகின்றது.

அன்றியும் அந்தத்திவ்ய ஸரஸின் நடுவில் ஓர்அற்புதமண்டப மிருக்கின்றது. ரத்ன ஸ்தம்பங்களோடும் ஸ்வர்ணவஸ்திரங்களா லாகிய மேல்விதானங்களோடும் முத்துஜாலங்களோடும் கூடிவிளங் கும் அம்மண்டபநடுவில் ஒப்பற்றமிக்க அற்புதமான வயிரமணியால் அமைக்கப்பட்ட சிம்ஹாசனமொன்றுளது. ஸ்ரீ மஹா தேவன் தேவியோடுகூட ஒவ்வோர்சமயத்தில் அங்கு உல்லாஸமாய்வீற்றிரு ப்பார். ஓர் சமயத்தில் இறைவன் தேவி கையால்விசிறப்பெற்று அங்குள்ள பீடத்தில் பற்பல லீலாவிலாசங்களைச் செய்தார். தேவி யுடன் திவ்யமாளிகையடைந்து அங்குள்ள சிறப்பை மஹாதேவன் தேவிக்குக்கூறியதைக் கூறுகின்றேன். ஓ முனிவரே கேளும், ஸகி கணங்களோடுங்கூடிய தேவியைநோக்கி இறைவன் அக்கைலாயத்தி லுள்ள தென்னை, மா, பனை, கிருதமாலம், தமாலம், நெல்லி, வகுளம், மருதை, பாடலம், பலா, எலுமிச்சை, மாதுளை, கடம்பம், பெருங்கா யம், நாவல், வேப்பு, தக்கோலம், ஹிந்தாலம், அழிஞ்சில், ஆனை வணங்கி, அசோகம், திலகம், திந்துகம், பில்வம், புன்னாகம், கிரிநா கம், சர்ஜ்ஜம், சாம்பேயம், இலுப்பை, ப்லக்ஷம், அரசு, விளா, புளி, தவம, கிரிமல்லி, குரண்டம், கர்ணிகாரம், அஸ்வமாரம், சிவந்தை, புரசு, சந்தனம், செவ்வரத்தை, சுகதுண்டம், சிம்சுபம், மணிபுங்கம், நொச்சில், தேவதாரு, அகில், மந்தாரம், பாரிஜாதம், வகஜம், எழிலைம் பாலை, கமுகு, பேரிச்சை, நாரத்தை, ஜாதி, அத்தி, பூதாவாஸம், வன்னி, கிந்தரம், காரகில், வாகை முதலிய விருக்ஷங்களாலும், மல் லிமாலதி ஜாதிசண்பகம் முல்லை செவ்வரத்தை தாழை கௌஸும் பம் கமுகு முதலிய மலர்களாலும், திராக்ஷை கரும்பு வெற்றிலை முதலிய இனிய செடிகொடி வரிசைகளாலும் இன்னும் கௌஸும் பம், மாதுளை, மந்தாரம், புரசு, முள்ளிலவம், புன்னாகம் முதலியவிரு க்ஷங்களின் மலர்களாலும் இவ்வனம் எவ்வளவழகாயிருக்கின்றது பார். இன்னும் இத்தடாகத்திலுள்ள மலர்ந்ததாமரை நீலோற்பலம் செந்தாமரை ரத்னதாமரை முதலிய மலர்களையும் இதைச்சுற்றி விள ங்கும் பில்வ விருக்ஷங்களின் அடியிலுள்ள சிவலிங்கங்களையும் ஆன ந்த ஆனந்தமாயுட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் சக்கரவாகம் ராஜ

ஹம்ஸம், கொக்கு, வண்டாழ்வான் முதலிய பறவைவரிசைகளை
யும் விருக்ஷங்களில் ஆனந்தமாய்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் கபிக்
கூட்டங்களினால் உதிர்க்கப்பட்ட புஷ்பரேணுக்களையும் பார். எவ்
வளவழகாயிருக்கின்றது பார்த்தனையோ? இன்னும் ஆங்காங்கு
உல்லாஸமாய் நடனஞ்செய்யும் மயில்களாலும் இனிமையாய்க்கூவும்
கோகிலங்களாலும் இவ்விடம் எவ்வளவு சிறப்புற்றிருக்கின்றதுபார்.
இன்னும் குகைகளிலுள்ள சிம்ஹங்களின் கர்ச்சனையால் கதறும்
யானைகளின் தொனியாலும் பற்பல மிருகங்களின் தொனியாலும்
ஒரேநாதமயமாய் இவ்வனம் விளங்குகின்றது; மலர்வரிசைகளிலும்
தேனடைகளிலும் தடாகமலர்களிலும் ஜங்காரஞ்செய்துகொண்டு
சஞ்சரிக்கும் வண்டுகளின் நாதத்தாலும் எங்கும் வியாபிக்கப்பட்
டுள்ளது. இன்னும் சிங்கங்களின் நகங்களால் பிளக்கப்பட்ட யானை
மஸ்தகத்தினின்றுஞ் சிதறிய முத்துகளால் மூடப்பட்ட பிரதேசத்
தையுடைய வனப்பக்கங்களைப் பார். ஓரிடம் புற்றுகளினின்றும்
வெளிவந்து படமெடுத்தாடும் பாம்புகளின் பெருமூச்சுக்காற்றால்
வியாபிக்கப்பட்டும் ஓரிடம் சிங்கங்களின் நாதத்தால் குட்டிகளை
விடுத்தோடும் மான்களின் அடிச்சுவடு நிறைந்தும் ஓரிடம்சவரிமான்
களின் வாலின் சலனத்தால் சாமரைமயமாய்க் காணப்பட்டும்
ஓரிடம் பசுக்களின் க்ஷீரப்பிரவாகத்தாலும் பில்வபத்திரங்களாலும்
பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் காணப்பட்டும் அற்புதமாய் விளங்குவ
தாகிய இவ்வனத்தினழகைப் பாரென்றிவ்வாறு ஆனந்தமாய்க்கூற
அதனைக்கேட்டுத் தேவி இறைவனது மஹிமையை நினைந்து ஓ
ஸ்வாமி! உமது மஹிமையை என்னவெனக்கூறலாம். பாணம்
விஷ்ணு, வில் மஹாபர்வதம், குதிரைகள் வேதங்கள், பூமிரதம், பிர
மன்சாரதி, இப்படிப்பட்ட சாதனங்களோடுகூடிய வுமது லீலையா
னது விஸ்வாதிகமேயன்றோ? ஓ ஸ்வாமி! தேவரீரது இச்சையினாலே
யே ஸகல சராசரங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்குகின்றன. தேவரீ
ரது பார்வையாலேயே மன்மதனும் திரிபுரரும் எரிக்கப்பட்டனர்.
மஹாமுனீந்திரர்களுக்கு ஞானமளிப்பவர் தேவரீரன்றோ? ஈஸ்வரா!
நாதா! தேவரீரது திவ்யலீலாவிலாசத்தாலாகிய இவ்வனத்தின் சிறப்
பை எங்ஙனங்கூறலாகுமென்று போற்றி மகிழ்ந்தனளென்றனர்.

பதினோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

புராணபுருஷாயநம:

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸமேளனிவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர், இவ்வாறு தேவியாரால் போற்றப்பட்டவராய் சங்கரர் அந்த வஜ்ஜிர மஹாமாளிகையில் சிறிது வெய்யிலால் வாட்டமுற்றவர்போல் அங்கிருந்து தேவியோடுகூட தடாகத்தருகில்வந்து அங்குள்ள வைரரத்னஸிம்ஹாசனத்திலுட்கார்ந்து கொண்டு திவ்ய சந்தனம்பூசி மஹா அகருதூபப் (காரகில்) புகையால் சிகையைப் பரிமளிக்கச்செய்து ரத்னபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த திவ்யபோஜ்யத்தைப் புசித்தனர். பின்னர் தேவியும் கற்பகக்கனியைப புசித்தனள். சிறிது நேரங்கழித்து அமுதத்தையும் புசித்தனர். திவ்யரத்னக்கண்ணாடியில் தமது திருமுகப்பிரதி பிம்பத்தையும்பார்த்து, மிக்க சந்தோஷத்தோடு தேவியின் நெற்றியில் ரத்னத்திலகப்பொட்டிட்டு, திவ்யகஸ்தூரிபரிமளம்வாய்ந்த சந்தனத்தைத் தேவியின் தேகத்திற் பூசி, கூந்தலுக்குக் கற்பகப்பூ முதலிய மலர்களைச்சூட்டி ஹாரகேயூர ரத்னகங்கணமுதலிய ஆபரணங்களையணிவித்து, தாம் தமது சடையினின்றும் பயங்கரமாயுள்ள சர்ப்பத்தை விடுத்து திவ்யரதனாபரணமணிந்து, கண்டத்தில்காணப்படும் விஷவடுவைநீக்கித் திவ்யரத்னாபரணத்தையணிந்து, தேவியோடு உல்லாஸமாய் சிருங்காரலீலைசெய்வாராயினர். இவ்வாறு ரமிக்குங்காலையில் பிரமகற்பங்களில் நூறுசென்றன. காலாதீதனும் ம்ருத்யுஞ்சயனும் ஆகிய அவ்விறைவனுக்கு அது அரைக்ஷணமாயிருந்தது. அந்தக்கிரீடையை எவனால் கூறத்தகும். பின்னர் சிறிது வாட்டமுற்றவர்போல் தாராகிருகத்திற் சென்று தேவியோடுகூட அங்கு சிறிது நேரமிருந்து பின்னர் வைரமணிமண்டபத்திலுள்ள ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்துகொண்டு சீதோபசாரம்பெற்றுச் சந்தோஷமடைந்தவராய் அம்பிகையை நோக்கிக் கூறுவாராயினர்.

ஓ அம்பிகே! மணித்வீபத்தைப்பார். ஸுதாசமுத்திரத்தினலைகள்வந்துமோத திவ்யபரிமளக்காற்றுவீச உல்லாசமாயிருக்கின்றது. உனது அங்கங்களின் திவ்யசவுந்தரியத்தை இங்குள்ள கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொள்வாயாக. எமதுசிரசிலுள்ள சந்திரகிரணத்தாலும் தனதுகாந்தியாலும் இந்தக்கைலாஸமுழுவதும் ஒரேசோதியயமாய்

ஜ்வலிக்கின்றது; இனிமையாய்க்கூவுங் கோகிலங்களாலும், ஆனந்த
மாய் நடனஞ்செய்யும் மயில்களாலும்,மான்களாலும், வால்களை உய
ர்த்திக்கொண்டு அங்குமிங்குஞ்சஞ்சரிக்கும் சவரிகளாலும்,கட்கமிரு
கங்களாலும்,காட்டெருமைகளாலும்,நரிகளாலும், வெள்ளிபோன்ற
மாடப்புறாக்கள் இரத்னபாதமுடையனவாகிய நெருப்புக்கோழி
கள் அன்னம் சக்கிரவாகமுதலிய பறவைகளாலும் பார்க்கப்பார்
க்க மிக்க ஆனந்தத்தைவிளைவிக்கின்றது. இன்னுஞ் சிலபறவைகளை
ப்பார். தாமரைமலர்களின்மீது நிச்சலமாயும் மௌனமாயுமிருக்
கின்றன. கஸ்தூரிமிருகங்களது மடமையைப்பார். தமதுதேகத்தி
லுள்ள கஸ்தூரியின்பரிமளவாஸனையைத் தன்னிடமுள்ளதெனவறி
யாமல் எங்கிருந்தோவருகிறதென மயங்கித் திசைதிசையாய் அப்
பரிமளவஸ்துவையடைய வோடிவாடிமயங்குகின்றன. தனதுதேக
த்திலுள்ளிருக்கும் பரமானந்தஸ்வரூபனாகியஎம்மைப்பறியாமல் ஆன
ந்தலேசாபாசமாகிய பற்பலவிஷயங்களிற் சென்றுழன்று பிரமிக்
கும் மூடர்களுக்கொப்பாயிருக்கின்றன. ஓ தேவி! ம்ருதுவாகிய
தாழம்பூத்தூளிகளால்மூடப்பட்ட பிரதேசத்தையுடையஇந்தகிரியை
வந்தடைந்தவன் தேவலோகத்தைப் பரிகாசஞ் செய்யாதிருப்பனோ?
இந்திரநீலமணிபோன்ற காந்தியுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு
கொடுமுடிகளிலும் விருக்ஷங்களிலும் வரிசைவரிசையா யுட்கார்ந்து
கொண்டு சிவசிவசிவபோ ஜகதீசவிபோ சசிபூஷணபோ சங்கரஹர
போ அகிலேச்வரபோ அபராச்ரிதபோ ப்ருதிஸாரவிபோ ஹரசங்
கரபோ என்று இனிமையாய்க்கானஞ்செய்யுமநாமோச்சாரணச்சிற
ப்பை நோக்குவாயாக. கோகிலங்கள வரிசைவரிசையா யுட்கார்ந்து
கொண்டு ஹரஹர சிவவிச்வேச்வரபோ அநாதஜனகணவத்ஸல
போ என்று இனியகுரலோடு பாடுகின்றன வென்றிவ்வாறுகூறிக்
கொண்டு ஊசலில் இருவரும் உல்லாஸமா யாடிக்கொண்டிருந்
தனர். ருத்ராணிகள்திவ்யசாமரங்களாலுபசரித்தனர். அம்பிகை சிற
ந்தமாதுளம்பழத்தைத் தமது திருநகத்தாலுரித்து பத்மராகம்
போல் விளங்கும் அம்முத்துகளை இறைவன் கையிற்கொடுக்க
அதைத்தேவியாரது கையிலிருந்த கிளியானது புசிக்க ஆவலுடைய
தாய்ப் பரமேச்வரன்கையில் கொடுக்கும்போது அதைத்தடுத்துத்
தனதுவாயைத்திறக்கப் பரமசிவனுந் தேவியும் அதனைப்பார்த்துச்
சிரித்து முகமலர்ந்தவராய் அக்கிளியைநோக்கி ஓ கிளியே! அற்புத
மாய் சிவநாமகீதஞ்செய்வாயாயின் புசிக்கலாமென்றருள அதைக்
கேட்ட கிளியானது அவ்விருவரையும்வணங்கி இளமொழியால்

தேஹீஸம்ஸங்கரவிபோ! சிதிகண்டரூடா! சம்போ! மஹேசசரணாகத தீனபந்தோ என்று தோத்திரஞ்செய்ய பரமானந்தமுடையோர்களா யிருந்தனர். சிறிதுநேரங்கழித்து இந்திரநீலமணிமயமாகிய மாளி கைசென்று திவ்யமஞ்சத்தையடைந்து இறைவன் சயனஞ்செய்து கொள்ள தேவி தமது தாமரைமலர்போன்ற கரங்களால் அவரது பாதாரவிந்தங்களைப் பிடித்துப் பின்னர் வீணையைக்கையிலெடுத்துச் சங்கராபரணங்களைக் கானஞ்செய்த வப்பொழுது ருத்திராணிகளெல் லோரும் எதிரில்வந்துநின்று வீணையைமீட்டி நடனமாடிக்கொண்டு "சிவதேவ விச்வாதிக தீனபந்தோ பாஹிசம்ஸங்கரவிபோ தயயார்த் த்ர த்ருஷ்டியா பாஹி பரவசீத பதமத்தமாளா ராஜமாதங்கஜித்ர கமனே ஜகதாம்ஜனித்ரி" என்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய அச்சமயத்தி லிருந்த சிறப்பை எங்ஙனங்கூறலாம்? ஸகலசராசரங்களிலும் சஞ்ச ரிக்கும் சந்திரசூரியர்களும் பயந்து நிச்சலமாய்நின்றனர். அங்கு இரவுபகலென்கிற பேசமுண்டோ? மற்றையதேவராவது சஞ்சரி க்கமுடியுமோ? காற்றுந்தன்னிச்சையாய்ச்சஞ்சரிக்குமோ? "ஏகோ ருத்ர" என்றல்லவோ சுருதிகூறுகின்றது. அவரொழிந்த மற்றுயா வரும் அங்குசஞ்சரிப்பதற்கில்லை. தேவியும் இறைவனுமே அங்கு உல்லாஸமாய்சஞ்சரிக்கின்றனர். தேவியின் ஆக்ஞையையெதிர்பார்த் திருக்கும் ருத்திராணிகள்மாத்திரமே சஞ்சரிக்கலாகும். பிராகாரத் தின்மேல் ருத்திரகஹோடிபகோடிகள் சஞ்சரிக்கலாகுமென்றருளினர்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம
முற்றிற்று.

உ

பூஷ்ணே நமஃ

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! இங்ஙனங்கூறிய பிராகாரத்துள்ளும் வைடூரிய மணிப்பிரகார மொன்றுளது. அது வைடூரிய மணியாற் செய்யப்பட்ட விருக்ஷங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அதனுடையகாந் தியால் உருக்கியவெள்ளியும் மஞ்சள்நிறம் பெறுமாயின் அதன்சிறப் பை என்னவென்று கூறலாம்! அந்தக்கோட்டையிலும் நீலம் கோ மேதகம் வைரம் புஷ்பராகம் பவளம் மரகதம் மாணிக்கம் முத்து முதலியவைகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட கரைபிரதேசமுடைய திவ்ய

தடாகமிருக்கின்றது. அத்தடாகத்தில் நீலோற்பலம் பவளக்கொடிகள் முதலிய பற்பல மலர்க்கொடிகள் மிக்க வற்புதமாயிருக்கின்றன. இனியகாற்று அவ்வனத்திலுள்ள சண்பகமலர்த்தூளிகளை எத்திசையும் வாரியிறைக்கின்றதெனின் அம்மலர்மிகுதியை எவ்வளவென்றுரைக்கலாம். அக்காற்றைவெகுதூரத்திலிருந்துபரிசிக்கப்பெற்றுப்பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் கிருதார்த்தர்களாகின்றனர். அவ்வனமலர்களின் காந்தியினால் ஆகாயமுழுதும் சுவர்ணமயமாய்க் காணப்படுகின்றது. ரத்நாக்ஷ மணிமந்தாரங்களாலும் கொன்றைமலர்க்கொத்துகளாலும் புரசைப்பூங்கொத்துகளாலும் புன்னைகமலர்களாலும் ஆகாயமுழுதும் புதிய நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடியதுபோல் விளங்குகின்றது. தேவதாரு கருநொச்சில் ஒட்டுமா வகுளமுதலிய மரங்களின் பூங்கொத்துகளால் அபூர்வ சந்திரகிரணங்கள் வியாபித்தனவோவென் றெண்ணுதற்கிடமாகின்றது. பாரிஜாதம் பல்லாதகம் (சேராமரம்) ஸல்லகம் (ஆனைவணங்கி) தமாலமுதலிய விருக்ஷங்களின் மலர்களால் எங்கும் பரிமளமயமாயிருக்கின்றது. மரங்களிலிருந்து கீழுதிர்ந்துகிடக்கும் மலர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து உதிரும் நக்ஷத்திரங்கள்போலும் பக்குவமாய்க் கீழ்வீழ்ந்துள்ள கனிகள் புண்ணியமுடிந்து சுவர்க்கத்தினின்றும் வீழ்ந்த சீவர்கள்போலுங் காணப்படுகின்றன. கனிகளைச்சுமக்க முடியாது பலா எலுமிச்சை மா நெல்லி நாவல் மாதுளை முதலிய மரங்களெல்லாம் தலைவணங்கி அடியை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கோலம் (அழிஞ்சில்) வாகை மருதைமுதலிய மரங்கள் அழகிய மலர்க்கொத்துகளால் ஆகாயத்தை அலங்கரிக்கின்றன. பக்குவமாகிய கனிகளாலும் திவ்யபரிமளமுடைய புஷ்பங்களாலும்வியாபிக்கப்பட்ட பில்வம்நாரத்தை வாதா பேரீச்சை ஜாதி முதலிய விருக்ஷங்கள் பார்க்கப்பார்க்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றன. மல்லி முல்லை சாதி சண்பகம் செவ்வாத்தை குந்தம் வகுளமுதலிய செடி கொடி விருக்ஷங்கள் அங்கு விளங்குவதுபோல் மற்றெவ்விடத்திலுமில்லை. மூங்கில்கள் ஒன்றுக்கொன்று உரைந்துகொள்ளும் நாதமானது வீணாகானம்போலும்,மல்லிகைமுதலிய பூங்கொத்துகள் மந்தமாருதத்தால் அசைக்கப்படுவது மாதர்நடிப்பதுபோலும், பக்ஷிகள்பாடுவது வந்திகள் துதிப்பதுபோலும்,பொன்னிறமாகிய வண்டுக்கூட்டஞ்சஞ்சரிப்பது திவ்யதீபாராதனம்போலும் விளங்குகின்றது. திவ்யபடிக்கட்டுகளுடன் கூடியதும் அழகியநீலோற்பலமலர்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்ததுமாகியநல்லாவை லீலாதடாகமிருக்கின்றது. அதன் பக்கத்தில் ஜோதி

மயமாய்க்காணப்படும் ரத்னகலசத்தோடு விளங்கும் உன்னதமாகிய உப்பரிகையுடன் கூடிய மாளிகையொன்று ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் கட்டப்பட்ட மண்டபமுடையதாயிருக்கின்றது. அற்புதமாகிய ரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்ட கொடிங்கையும் ஆகாயமளாவிய உன்னதமாகிய துவஜமுமுடைய அம்மண்டபத்தில் ரத்னமேடையின்மேல் திவ்ய சிம்ஹாசனமொன்றிருக்கின்றது. அதில் தேவியோடுகூட இறைவன் ஒவ்வோர்சமயம் வீற்றிருக்கின்றார். ருத்திரகணகோடிகள் சூலத்தைக்கையிலேந்தியவர்களாய்ப் பிராகாரத்தின்மீதிருப்பார்களேயன்றி அவ்வனத்திற்குள்ளாவது மாளிகையின் சமீபத்திலாவது செல்லக்கூடாது. அதன் பக்கத்தில் திவ்ய பில்வ விருக்ஷங்களிருக்கின்றன. அதனடியிலிருக்கும் சிவலிங்கத்தை இறைவன் அம்பிகையுடன் அபாரமான அபிஷேகவர்க்கங்களாலும் புஷ்பவகைகளாலும் தூபதீப நைவேத்யவகைகளாலும் பூஜித்து ஆனந்தபரவசராகின்றனர்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

புஷ்கரோத்க்ஷிப்தவாரிணே நமஃ

இருபதாம் அத்தியாயம்.

க்ஷேத்ரவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர் கூறுகின்றார். ஓ முனிவரே ! அதற்குள்ளும் வச்சிரமயமாகிய லக்ஷம் யோசனை விஸ்தாரமுடையதுமாகிய ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது. அப்பிராகாரகாந்தியாலும் கைலாயத்தின் காந்தியாலும்திசைகளெல்லாம் ஜோதிமயமாய்க்காணப்படுகின்றன. அப்பிராகாரத்தில் ஓர் கோபுரம் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுயரமுடையதும் அடிமுதல் உச்சிவரையில் வயிரரத்னமயமாய் ஜ்வலிப்பதும் விருஷபம் மாடப்புறா தேவக்கூட்டம் ருத்திராவதாரவிலாஸமுதலியசித்ரப் பதுமைகளாலுங் கலசங்களாலுமிக்க அற்புதமாயும்விளங்குகின்றது. அந்தக்கோபுரத்தினுச்சியிலுள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் தேவியுடன் இறைவன் வீற்றிருப்பவராய் அம்பிகைக்கு அங்குள்ள சிறப்பைக்காட்டுவார். ஓ தேவி ! கைலாஸ கிரியின் சிகரத்திலிருக்கும் திவ்யலிங்கங்களை ஹரிப்பிரம்ஹ இந்திரர்களாலும் ஆதிசேஷனாலும் எண்ணிட முடியா. ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும் நதியின்

மணல்களையும் வருஷாகாலத்து மழைத்தாரைகளையும் எண்ணிவிட்டாலு மிடலாம். இவ்விலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாது. ஓ கிரிஜே! இதோகாணப்படுகின்றனபார். மந்தாரமாலை பில்வதளம் தூர்வாங்குரம் முதலியவைகளால் மிக்கப் பக்தி சிரத்தையுடன் பிரதோஷ சமையத்தில் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்யகீதாதிகளால் உபசரிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்றனபார். சர்வதேவாசுரபணிதர்களும் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தைப்பூஜித்து நற்கதியடையவேண்டுமென்று கருணையால் யானிவ்வாறு பூஜித்துக்காட்டுகின்றேன். கைலாஸாசலலிங்கமண்டலமென்பதிஃதே. இந்தலிங்கங்கள் விளங்குஞ்சடைமுடியும் கங்காதரமும் நீலகண்டமுமான வுருவத்துடன் திவ்யரத்ன மண்டபங்களுள் விளங்கின்றன. விருக்ஷங்களிலுள்ள மலர்களையும் பில்வதளங்களையும் காற்று லிங்கங்களின்மீது அருச்சிப்பதுபோலுதிர்க்க கோகிலங்கள் ருத்திரஜபஞ்செய்வதுபோல் இனிமையாக்கூவ அபிஷேகஞ் செய்வதுபோல் சந்திரகாந்தக் கற்களினின்றும் தனது சிரசிலுள்ள சந்திரகலையின் கிரணத்தாலூற்றங்கொண்டு பெருகும் தீர்த்தங்கள் நனைக்க நிவேதனஞ்செய்வதுபோல் திவ்ய விருக்ஷங்களிலிருந்து பக்குவமாகிய கனிகள் லிங்கங்களினெதிரிலுதிர்ந்து குவிய மாதர்கள் நடனஞ்செய்வதுபோல் மயில்கள் தமதழகிய தோகைகளை விரித்து நடனமாட சாமரம் வீசுவதுபோல் சவரிமான்கள் பில்வவிருக்ஷங்களினடியில் திவ்யலிங்கங்களின் அழகைப்பார்த்துக்கொண் டுல்லாசமாய் வால்களைவீசத் தெய்வீகமாய் நடக்கும் சிவ பூஜா சிறப்பினைப்பார். ஓ உமே! எனதுஸ்வரூபமாகிய லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பது ஒன்றேமுக்தி சாதனமாகும். மற்ற யக்ஞவிரததான ஜபங்களால் என்னபயன்? இவைகள் முக்தி ஹேது என்கிற எண்ணம் துக்கத்தின்பொருட்டேயாகும். சகல தேவகணங்களும் திக்பாலகர்களும் பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரர்களும் சப்தருஷிகளும் இக்கைலாயத்துச் சிவலிங்கத்தின் மஹிமையை நினைத்து மிக்க ஆச்சரியப்படுகின்றனர். ஓ தேவி! இன்னும் ஸப்தருஷிகளும் கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் மேருவைச்சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனர். இவையெல்லாம் பூஜாநிமித்தமேயன்றோ? அந்தந்தகாலத்தில் மூன்றுவித வாத்தியங்களும் பேரிமுதலியவைகளுமுழங்க நடக்கும் சிவலிங்கார்ச்சனா விசேடத்தைப்பார். ஹே கௌரீ! இதோ எதிரில் மிக்க கீழ்ப்பிரதேசத்தில் தோன்றுகின்றதே அதுதான் மஹாமேரு. நாமிருக்கும் இக்கைலாயத்திற்கு எவ்வளவு கீழிருக்கிறதுபார். மஹாமேருவின் சிகரத்திலுள்ள வுலகங்களையும் திக்பாலகரது ஆலயங்க

ளையும் பிரமவிஷ்ணு முதலியவராலகங்களையும்பார். அவை அதோ அடியில்காணப்படுகின்றன. ஹே தேவி! அதோ காணப்படுவதே சுவர்க்கம். அதோயமகாம். அதோகங்கை பிரவகிக்கின்றது. அதோ ஈசானனதுபுரி. அதோ எனது புரியும் எண்ணிறந்த சிவலிங்கங்களுமுடைய வாராணசியைப்பார். அன்னபூர்ணியென்னும் பெயருடைய உனது ஆலயத்தையும் விஸ்வேசராகிய எமதாலயத்தையும்பார். அதோ ஸகல சுராசுரர்களும் மஹாருஷிகளும் முக்தியின்பொருட்டு அவ்விடம் வந்துவசிக்கின்றனர். அதுபற்றியன்றோ வேதங்களும் அதனை அவிமுக்தமெனக்கூறுகின்றன. வேதங்களும் அதன்மஹிமையைக் கூறச்சக்தியுள்ளனவல்ல. இதோ உனது தந்தை சைலராஜனது சிகரத்தில் காணப்படுகின்றதே அதுதான் கேதாரம். அதுதான் கங்காதவாரம். அதோகங்கையும் யமுனையுஞ் சேருமிடத்தைப் பார். அங்கு ஸ்நானஞ்செய்த மனிதருக்கு முக்தி சித்தம். அதோ கங்கா சாகர சங்கமம் காணப்படுகின்றது பார். அதோ சோமேஸ்வரர் தெரிசிப்பவர்களது தாப பாபங்களைநீக்கி வேண்டும் வரங்களையருளுகின்றனர். அதோ கங்கையும் யமுனையும்கூடிவரும் பிரயாகையெனும் புண்ய க்ஷேத்திரத்தைப்பார். அங்கு ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்குப் பலகாலம் சுவர்க்கவாஸ சுகமும் முக்தியும் கிட்டுவது நிச்சயம். அதோ பிரமனது வேதியாகிய கயையெனும் புண்ய க்ஷேத்திரத்தைப்பார். ஓ பவானி! அந்தத்தலம் பிதுர்க்களது பேரானந்தத்தின்பொருட்டாகின்றது. எனது பதம் அங்கு காணப்படுகின்றது. அப்படியே விஷ்ணுபதமுமுளது. அதோ மகருஷிகளால் வசிக்கப்படும் புண்ணியவனமாகிய நைமிசாரணியங் காணப்படுகின்றது. அதோ சகல தேவர்களாலும் சேவிக்கப்படும் சித்ரகூட கிரியைப் பார்ப்பாயாக. ஓ தேவி! எழு புரிகளே முக்தி ஹேதுவாயுள்ளன. துவாதச லிங்கசங்கமன்பது அந்தந்தப்புரிகளிலுள்ளது. ஓங்காரர் குகர்ணேஸ்வரர் ஸ்ரீகாமநாதர் ஸ்ரீமகா காளவரர் நாகேஸ்வரர் வேணுவநசப்ஸ்ரயர் ஆகிய இவர்கள்விளங்குகின்றனர். அதோ எண்ணிறந்தகோடிக்கணக்கிலுமடங்காத சிவலிங்கங்களோடுகூடிய பரமபுண்ணியமாகிய ஸ்ரீ நர்மதாநதியைப்பார். அதோ சோணாநதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ ஸ்ரீருத்ரர், அதோ அமரகோடி, அதோ பிண்டாரகம், அதோ விந்தியகிரி, இவைகளைமுகைப்பார். அதோ ஸம்சார மஹாதாபத்தைத் தொலைப்பதாகிய ஸ்ரீசைல சிகரத்தைத்தெரிசிப்பாயாக. அதோ திரியம்பக சைலத்திலுண்டாகிய கோதாவரி நதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ கிருஷ்ணாநதியையும் அதன் கரையில்

ளன்னால் பூர்வம்ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அகஸ்தியர்வசிப்பதையும் பார். அதோ கோகர்ணம் விளங்குகின்றது. ஹே தேவி! மகாபெருமையுடன் கேசயன் கொண்டு அமரமார்க்கத்தைத் தகைந்துகொண்டு விளங்கிய உனது வாசஸ்தானமாகிய விந்தியகிரியைப்பார். கோலாகுரனை ஜயித்து உனக்குச் சுவாதீனமாகிய அந்தப்புரியைப்பார். ஹே தேவி! சற்று தென்திசையை நோக்குவாயாக. அதோ மகா பஹிமைபொருந்திய அருணாசலமும் எனது வாசஸ்தலமாகிய விருத்தாசலமும் அதோ கோ பர்வதமும் காணப்படுகின்றன. அதோ ஜகத்பிரசித்தமாகிய லிங்கத்தாலும் உனது வாசத்தாலும் உன்னை அர்ச்சிப்பதின் பொருட்டுவந்த ஹரியினாலும் ஜ்வலிக்கும் காஞ்சியைப்பார்.

காஞ்சீஜகத்கஞ்சிதலிங்கசய்யுசா ச்வதாஸ்ரயாத்காந்ததமாசஸைவ
த்வதர்ச்சனார்த்தம்ஹரிணாசஸேவிதா சேஷாசலஸ்த்வேஷதாசஸ்ரயோமம:

எமதாசுதன் வாசஸ்தானமாகிய சேஷாசலத்தைப்பார். ஹே தேவி! அதற்கு வடக்கில் தக்ஷிண கைலாயங் காணப்படுகின்றது. அதற்குமேற்கில் சஹ்யபர்வதம் காணபபடுகின்றதுபார். அக்கிரியினின்றும் பிரவகிக்கும் அபார மஹிமைபெற்ற கவேரகன்னிகையாகிய மஹாபுண்யநதியையும் அதனிருபக்கத்திலும் விளங்கும் சிவலிங்க மண்டலத்தையும், ஸ்ரீகண்டம், ரத்னாசலம், மாத்ருபூதம், ஜம்புகேசம், ஸ்ரீஹரி ஆகிய இவைகளையும், அதோ பஞ்சாபகேசர், கும்பேஸ்வரர், அருச்சுனர் முதலியலிங்கங்களையும், மயூரலிங்கர், ஸ்வேதேஸ்வரர் முதலிய புண்ய லிங்கங்களையும், அதோ சற்று வடக்குத்திக்கில் மிக்க பிரசித்திபெற்றதும் விரஜமாயும் விசோகமாயும் ஹ்ருத்புண்டரீகமாயும் எமது நடனஸ்தலமாயுமுள்ள சிதம்பரத்தையும்பார். ஓ தேவி! எனது நர்த்தனத்தை நீ எப்போதுந் தரிசிக்கின்றனையன்றோ? அதோ உவர்க்கடற்கரையிலுள்ள மிக்க புண்யமாகிய வேதாரணிய ஸ்தலத்தையும் கமலாலயத்தையும் ஸ்ரீ சுந்தரத்தையும் விஷ்ணுபுரத்தையும் பார். ஓ தேவி! அதோ கந்தமாதன பர்வதத்தில் ஸ்ரீ ஹரி பிருகு சபத்தால் மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்து தேடிச்சென்று ராவணனைக் கொன்றனரே. அங்ஙனம் வதஞ்செய்யப்போய்போது அவர் பூஜித்த லிங்கத்தைப்பார். அஃதன்றோ ஸேதுவசமெனப் பெயர்பெற்றுள்ளது? அதன் வடக்கில் மிக்கபுண்யமும் எமக்குப்பிரியமுமுள்ள ஹாலாஸ்யத்தைப்பார். ஹே தேவி! அதோ தாம்பிராசலத்தோடு சமுத்திரம் சம்பந்தித்திருக்கிறது. அங்கு எண்ணிறந்த க்ஷேத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதோ பாபமலைகளைப் பிளந்தெறியும் க்ஷேத்திரங்களைப்பார்ப்பாயாக. க்ஷேத்ராணாம்பதி: (க்ஷேத்திரங்களுக்கிறைவன்)

என்று வேதங்களுட்கூறப்பட்ட எமக்கு மிக்க பிரியமான க்ஷேத்தி
ரங்கள் பஸ்மருத்திராக்ஷதாரியாய் மிக்க ஆசாரவோடு எவனால் தெரி
சிக்கப்பட்டனவோ அவனுக்கு முக்தியையருளுவேமென்பதிலைய
மில்லையென்றனர்.

இருபதாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

௨

அக்ஷகண்யாயநம:

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்.

பிராணிகதி நிரூபணம்.

இவ்வாறு இறைவன் கூறவே தேவி ஓ ஸ்வாமி! அதோ சூரிய
மண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சிலர் செல்லுகின்றனரே, அவர்
கள் யாவர்? அதோசிலர் சந்திரமண்டலத்திற்பிரவேசித்தவர்களாய்ப்
பின்னர் அங்கிருந்து திரும்பிப்புகைபோற்செல்லுகின்றனரே, அவர்
கள் யாவர்? அதோ சில மங்கையர்கள் சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும்
விமான மூர்ந்து மிக்கவானந்தமாய்ச் செல்லுகின்றனரே, அவர்கள்
யாவர்? ஓ ஸ்வாமி! அதோ கோரமான புருஷர்களால் கசையா
லடிபட்டுக்கொண்டும் இருப்புலக்கைகளால் புடைக்கப்பெற்றும்
பாசக்கட்டோடு தென்றிசையை நோக்கிச்செல்லுகின்றனரே, அம்
மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும் பாலர்களும் யாவர்? முத்தொழிலையும்
நடாத்துந் தேவரீர் அதனைக்கூறியருளுங்களென்று பிரார்த்தித்த
னள். ஸ்கந்தர் ஓ முநிவரே! இவ்வாறு பிரார்த்திக்கப்பட்ட மஹா
தேவன் தேவயானங்களையும் பிதுர் யானங்களையும் காட்டிக்கொண்
டு தேவியைநோக்கி ஓ தேவி! கமலமுகி! நீலோத்பலலோசனே! உல
கிற் குருமுகமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை விசாரித்துத் தத்வமஸி என்ற
மகாவாக்கியத்தின் தாத்பரியத்தையுணர்ந்த யதிவரர்கள் பிரமலோ
கஞ்செல்லுவோர்களாய்ச் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துச்செல்லு
கின்றனர். ஓ உமே! அவ்வந்தணர் இனித்திரும்பிப் பிறப்பதில்லை,
பிரமலோகத்திலிருந்து முத்தியடைவார்கள். இனிப் பூவுலகில் யா
தொருவர் சப்தபிரமஹ பரர்களாய் உயிர் துறக்கின்றார்களோ அவர்
கள் மந்திரமஹிமையால் சூரியமார்க்கம்வந்தாலும் அங்கிருந்து மின்
னல்போற் றிகழ்ந்தவர்களாய்ப் பிராமணர்களாய்ப்பிறந்து சந்நி
யாச ஆஸ்ரமத்தைப்பெற்று குருமுகமாய் வேதாந்தார்த்தத்தையுண

ர்ந்து உபாஸனை செய்துகொண்டு இவ்வழியாய்ச்சென்று பிரமனை யடைந்து வேதாந்தோபதேசம்பெற்று முக்தராகின்றனர். அதேச சந்திரமண்டலஞ்செல்லுகின்றனரே அவர்கள்பூவுலகில் அக்னிஆஹுதிகளைச்செய்து யாகத்தையுஞ்செய்து மின்னல்போன்ற காந்தியுடையவர்களாய்வாருங்கள் வாருங்களென்று பிரார்த்திக்கப்பட்டவர்களாய்ச்செல்லுவோர்களென்றறிவாயாக. நித்யாக்னிஹோத்ரம் பூர்ணமாஸம் தெரிசம் ஆக்ராயணம் பசுபந்தம் சாதுர்மாஸ்யம் சவுத்ராமணி இஷ்டிகள் சோமம் அக்னிசயனம்முதலிய வேள்விகளைச்செய்த கர்மசுத்தர்கள் அச்சந்திரமண்டலம்செல்லுகின்றார்கள். ஓதேவி! யாகங்களுங்களாலும் ஸ்மிருதி தர்மங்களாலும் என்னபயன்பெறலாம்? இஷ்டாபூர்த்தாதிதர்மங்களை எவன் எமதுபாதாரவிந்தபூசையின்றிச் செய்கின்றானோ அவன் பேசம்புகை ராத்ரி கிருஷ்ணபக்ஷம் இவைகளின்வழி சந்திரனை யடைகின்றான். எவர் வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களில் பிரீதியுடையவராயினும் என்னையுபாசிக்கின்றனரோ அவர்கள் கர்மப்புற்று நீங்கினவர்களாய் குருவேதாந்தங்களைச்சேவித்தவர்களாய்அக்னி பகல் உத்தராயணம் சுக்லபக்ஷம் இவைகளிற்சென்று சூரியமார்க்கஞ்செல்லுகின்றனர். பின்னர் அங்கிருந்து சந்திரன் மேகம் புகை வாயு மின்னல் மழை ஓஷதி என்னும் இம்முறையாயிறங்கி அன்னமாய் புருஷரேதஸாய் ஸ்திரீயின்கர்ப்பத்திற்செல்லுகின்றனர். எவர் பாபமுடையோர்களோ அவர்கள் நாய் சண்டாளன சர்ப்பம் பன்றி முதலிய யோனிகளிற்பிறக்கின்றனர். எவர் புண்யவான்களோ அவர்கள் பிராமணர்க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்ரர்முதலியவர்களாய் புண்யகர்ப்பங்களிற்சென்று பிறக்கின்றனர். எவர் இஷ்டாபூர்த்தங்களிலேயே முக்யமாய்ச்சென்று அன்யதேவதையையே பூஜித்துத் தியானித்துக்கொண்டு இதனிலும் பரம் யாதுமில்லையென் றெண்ணுகின்றனரோ அவர்கள் மஹா அதமர்கள். ஓ தேவி! இந்த தர்மங்களெல்லாம் அல்பங்களே. ஸகலவேள்விகளும் அங்ஙனமே. இவைகளைக்கொண்டு பவக்கடலைத்தாண்டுதலில்லை. தீக்ஷைகளாலும் தவத்தாலும் விரதங்களாலும் கிருச்சிரங்களாலும் தானங்களாலும் யோகங்களாலும் வேதாத்தியானஞ்செய்தலாலும் செய்துவைப்பதாலும் யாகங்களாலும் சத்திரம் தடாகம் முதலியவைகளைப் பிரதிஷ்டிப்பதாலும் சித்தசுத்திவந்து வேதாந்தார்த்த விசாரஞ்செய்வதால் ஆனந்தமாயிருக்கும் மனிதன் பிரமசாரியாயினும் கிருகஸ்தனாயினும் வானப்பிரஸ்தனாயினும் தனதாஸ்ரம தர்மத்தினின்றும் வழுவாது இருப்பவன் அந்த பலத்தையநுபவிப்பவனே அதனிலும் சிறந்தபல

னை எமது பாதாரவிந்த பூஜையினால் அடையலாம். விநாயகன் சுப்பிரமணியன் ஹரி பிரமா இந்திரன் முதலிய சகலதேவர்களும் பூவுலகில் நடக்கும் யாகத்திலுள்ள அவிர்ப்பாகத்தைப்புசித்து விமானமூர்ந்து சொர்க்கஞ்செல்லுகின்றனர். அக்கூட்டம் அதோ காணப்படுகின்றது. ஓ தேவி! யாகஞ்செய்த கர்மடர்கள் அதோ தூமமார்க்கத்தின்வழிச் சென்று சந்திரனையடைந்து கர்மங்களின் பலனைப்புசித்து இறுதியில் கீழ்வீழ்கின்றனர். அதோ யாகத்தைச்செய்த கர்மடர் தலைவனின் பின்பக்கம்போன்ற ரம்பையின் அல்குலுக்கு ஆசையுடையோர்களாய் அவர்களது தனதடங்களையே பரமென்றுநினைப்போர்களாய் அவர்களது உதட்டெச்சிலைப் புசிப்பவர்களாய் மயங்குகின்றனர்பார். ஓ கிரிஜே! அதோ திவ்ய யவ்வனத்தோடு சகல சவுந்தர்யமும் வாய்ந்தவர்களாய் திவ்ய ரத்னாபரணங்களை யணிந்தவர்களாய் அழகிய விமானமூர்ந்து செல்லுகின்றனரே அவர்கள் தமது கணவரோடு அநுமரணஞ்செய்த மங்கையர்களன்றோ? அதோ திவ்ய சாமரங்களாலுபசரிக்கப்பட்டு சந்தோஷமாய் விமானத்தின்மீது செல்லுகின்றனரே அவர்களைக் கோ பூமி வஸ்திரம் அன்னம் சுவர்ணம் வெள்ளி ரத்ன முதலியவைகளைத் தானஞ்செய்த புண்ணியவான்களென்றறிவாயாக. பூவுலகில் யுத்தகளத்தில் மிக்கவீரர்களாய் யுத்தஞ்செய்து இறந்தவர்கள் அதோ சூரியமண்டலத்தின்வழிசென்று பலகாலஞ் சுவர்க்கசுகமனுபவித்துப்பின்னர் கீர்த்தத்திலாவது ஓஷதியிலாவதிறங்குகின்றனர். ஓ தேவி! யமபடர்கள் பாசங்களாற்கட்டி உலக்கையாற்புடைக்க உதிரம் தாரைதாரையாய்ப்பெருகி ஓலவென அலறிப் போகின்றனரே அவர்கள் பாபிகள். அவர்களை யமலோகத்திற் பழுக்கக்காய்ச்சிய நெருப்புச்சட்டியிலிட்டுவறுத்தும் கும்பீபாகமுதலிய கிருமிகளால் வியாபிக்கப்பட்ட மலபயமாகிய நரகங்களிலும் நரிகழுகு காக்கை தேள் பாம்பு இவைகளாற் கடிக்கப்படுதற்குரிய விட்டமாகிய நரகங்களிலுந் தள்ளி மிக்கவருத்துவார்கள். ஓ தேவி! அதோ நரகத்தில் மிககொடுந்துயரத்தை யனுபவிக்கின்றனர்கள் பார்த்தனையோ அவர்கள் எப்போதும் வயிற்றுக்காரியத்திலும் பரஸ்திரீகளோடு சேருவதிலுங் காலங்கழித்தவர்களும் குருசைவலிங்கங்களும் வழியில் செல்லுவோர்களையடித்துத் திருடுவோர்களும் பரான்னத்திலாவலுடையவர்களும் சூதாட்டமுதலிய கொடியசெயலுடையவர்களுமாகிய பாஷண்டர்களென்றறி. எவர்களது நெற்றியில் விபூதியின் றிபுண்டரமிலையோ எவர் ருத்திராக்ஷமற்றவர்களோ எவர் லிங்கார்ச்சனஞ்செய்யாதவரோ எவர் சிவநாமோச்சாரணஞ் செய்யாதவரோ

களோ எவர் ருத்திராக்ஷதாரணத்தில் விருப்பற்றவர்களோ எவர் பஞ்சாக்ஷரமற்றவர்களோ எவர் எமதுபக்தர்களை நிந்திக்கின்றன ரோ விஸ்வாதிகளும் ஈஸ்வரனும் ஸகலஜகங்களுக்கும் ஆதாரனுமா கிய எம்மை விஷ்ணு பிரமாமுதலிய தேவர்களோடு சமமென்றெண் ணுகின்றனரோ எவர் பிரதோஷ பூஜையற்றவர்களோ எவர் எமது நிவேதனமின்றிப் புசிக்கின்றனரோ அவர்களெல்லாரும் அடைவது இக்கதியே. அவர்கள் அதோபார், இக்கொடிய நரகங்களிலிருந்து கற்பாந்தத்திலுங் கரையேறுதற்கில்லை. ஓ சிவே! சிவாலயத்தையிடி ப்பவர்களும் சிவோத்யானபுஷ்பங்களை யபகரிக்கின்றவர்களும் சிவ த்துரோகியைச் சிலாகிக்கின்றவர்களும் எம்மை நிந்திப்பவர்களுமா கிய பாபிகளயாவரோ அவர்கள் யமாலயத்தில் கொடுநரகங்களில் சீழ் முதலியவைகளைப் புசிக்கின்றவர்களாய் கிருமி முதலிய வாய்க் குட்சென்று கடிக்கப்பெற்றவர்களாய் அபார கொடும் யாதனைகளை யடைகின்றனர். எவர் ருத்திராக்ஷ விபூதி திரிபுண்டரமணிவோர்க ளும் சிவநிவேதனமுதத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும் சிவமஹாதே வாதி நாமங்களில் விருப்புற்றவர்களும் சிவலிங்கார்ச்சன தற்பர்க ளும் ருத்திரார்த்த விசாரஞ்செய்தவாகளும் எமது திவ்யசரித சிரவ ணத்தில் மிக்க விருப்பமுடையோர்களுமா யிருக்கின்றனரோ அவர் களிங்குவருவதில்லையாய் நமது கணங்களாய்வருவார். அவர்களே நமக்குச்சம்மதர்கள். அவர்களே சாம்பவர், அவர்கள்வசிப்பது இவ் விடமே. ஓ தேவி! வேதங்கூறிய ஆசாரத்தை விடாதவர்களும் நமது சரணாரவிந்தத்தில் அபாரபக்தியுடையோர்களும் சுத்தமாகிய மன முடையோர்களும் இந்த சம்சார மகாசமுத்திரத்தில் வெறுப்புள்ள வர்களுமாகிய சாதுக்கள் சிறிதுந்தடையின்றி நமதாலயம் வருகின் றனர். சந்திரகலாபூஷிதர்களும் நீலோற்பலம்போன்ற முக்கண் ணுடையோர்களும் நீலகண்டர்களுமாகிய ருத்திரகணமூர்த்திகளாய் நமது பார்சுவத்தில் வசிப்பார்களென்று சத்தியமாய்க்கூறுகின்றே மென்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவனே! இவ்வாறு ஸ்ரீ மஹாதேவன் கைலாயகோபுரத்தில் தேவிக்குக்கூற அதனைக்கேட்ட தேவி இறை வனைநோக்கி ஓ ஸ்வாமி! வேதங்கள், மங்கை பிரஜை பசு சுவர்ண முதலியவைகளைக் கூறுகின்றனவாயினும் முக்குணவயப்பட்ட பிர வர்த்திசீலர்களாகிய மூடர்களை நோக்கியேயன்றி புண்மையில்லை; மீன்கள் தம்மைப்பிடிப்பதினிமித்தம விடப்பட்ட தூண்டிலிலுள்ள ஆகாரத்தைத்தமக்கு ஸௌக்யமென்று மயங்கி எங்ஙனம் அகப் படுகின்றனவோ அதுபோல மூடர்களும் பெருந்துக்க ஜாலமாகிய

இப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையை சுகமென நினைத்துக் கிலேசப்படுகின்றனர். அவர்கள் மூக்திஹேதுவாகிய தேவரீரது பாதாரவிந்தத்தை எங்ஙனமடையக்கூடும்? சிதானந்தரூபனும் சத்யனுமாகியதேவரீரை அசத்தியத்தில் பிரவர்த்திக்குமூடர் சிறிதும் சிந்திக்கமாட்டார்களன்றோ? முயலினிடம்கொம்புஎனும் வார்த்தைக்கும்பாலைவனத்தில் புனல் எனும்வார்த்தைக்கும் இடமிராததுபோல பிரபஞ்சத்தில் சுகமெனும்வார்த்தைக்கு மிடமில்லையன்றோ? அந்தோ! பாலைவனத்தில் நின்றுகொண்டு பால்வேண்டுபவன்போல் பிரபஞ்சத்தில் சுகத்தை விரும்புகின்றனர். பிரபஞ்சத்தில் ஸுகந்தோன்றுவது மனோமாத்திரமன்றி வேறல்ல. எது மனோகற்பனைக்கிடமின்றோ அஃதன்றோ பூமாவாகிய தேவரீர்? அந்த சிவதரமாகிய பொருள் தேவரீரே. சந்திரகலாதரரும் மங்கைபாதியருமாகிய மூர்த்தியாய்க் காமனையெரித்து காமனையற்ற சித்தமுடைய பெரியோர்களைக் கரையேறச் செய்கின்றீரன்றோ? ஓ ஸ்வாமி! தேவரீரையடைந்து அநுபவிக்கும் ஆனந்தத்தில் சிறிதும்விருப்பமின்றி மூடர்களாய் வீணில்கெடுகின்றனரே யென்றனளென்றனர்.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

அத்ராபூஜயாயகப:

இருபத்திரண்டாமத்தியாயம்.

கைலாஸலிங்கவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ ஜைகிஷவ்யரே! இவ்வாறு அடிக்கடி தேவி பஹுரதேவ சம்பாஷணம் வாச முதலியதிற்கிடமாகிய கைலாயத்திற்கெதிரில் ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் கிரியே மஹாமேருவெனப்படும். அது கைலாயத்திற்கு மூன்றுலக்ஷம் யோஜனைக்கு அப்பாலுள்ளது. அது சகலதேவர்களுக்கு மிருப்பிடமாம். அங்குள்ள விருஷபஸ்தம்பத்தில் துருவன் முதலியவரிருக்கின்றனர். காலசக்கிரத்தினடுவில் துருவன் சப்தருஷி திரிசங்கு முதலியவர்கள் இடைவிடாது சம்பூரக்ஷையால்சுற்றிவருகின்றனர். அம்மேருவில் மிக்க அழகிய வனமிருக்கின்றது. அங்கு மிக்கவிஸ்தாரமும் மலர்ந்த கல்ஹாரம் பொற்றாமரைமுதலிய மலர்களடர்ந்ததும் நிர்மலமாகியதீர்த்தமுடையதுமான மானஸமெனும் சரஸிருக்கின்றது. அந்த மேருவின்சிகரத்தில்

பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிய சத்தியலோகம் வைகுண்டம் ருத்திரபுரங்களிருக்கின்றன. திக்பாலகர் கந்தர்வர் முதலியவர்களும் அம்மலையிலேயே வசிக்கின்றனர். அந்தமேருவின் சிகரத்தில் ரத்னசால வனமென உத்தியான மொன்றிருக்கின்றது. அதனடுவில் ரத்னமயமாகிய கோபுர மாளிகையொன்றிருக்கின்றது. அதில் ஒவ்வோர்சமயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியோடு கிரீடிப்பார். அதன் சுற்றுப்பக்கத்தில் எவன் பிரவேசிப்பானோ அவன் பெண்ணாவானென்று ஈஸ்வரனால் சபிக்கப்பட்டமையால் அங்கு யாரும்போவதில்லை. ஓ முநிவரே! அம்மேரு கைலாஸத்திற்கு விருஷபஸ்தம்பம்போல் எதிரிலிருக்கின்றது. மேருவின் சிகரத்தில் மேர்வீசமென்னும் ஓர் மஹாலிங்கமிருக்கின்றது. அதன் கோபுரம் மாளிகை முதலியவைகளெல்லாம் மிக்க அற்புதமாயிருக்கின்றன. அவ்விலிங்கத்தை பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் பில்வம் சுவர்ண தாமரைமுதலிய மலர்களாலும் தூபதீபநைவேத்யங்களாலும் ஆராதித்து பிரதக்ஷிண பிரணாமாதிகளைச்செய்து துதித்து வழிபடுகின்றனர். அதுநிற்க, ஓ முநிவர்களே! கைலாஸத்தின் செய்தியைக்கூறுகின்றேன். இக்கைலாயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியுடன் எப்போதும் வசிக்கின்றனர். அற்புதமாகிய ரத்னமயமாளிகையில் தேவியுடன் இறைவன் கிரீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனிற் சிறிது கூறுகின்றேன். மஹா சௌந்தர்யமும் நவயௌவனமுமுடையோர்களாய் திவ்ய ரத்னாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு மின்னல்போல் ஜ்வலிப்பவர்களாய் கல் கல் என்று சப்திக்கும் நூபுரமுதலியவையுடையோர்களாய் பக்தியானந்தபரிதர்களாய் விளங்கும் ருத்திரகன்னியர்களும் ருத்திரர்களும் ஸர்வலோகதாதருமாகிய மஹாதேவி மஹேஸ்வரரை எவ்வெச்சமயத்தில் எவ்வண்ணஞ் சேவிக்கவேண்டுமோ அவ்வண்ணஞ்சேவித்து வழிபடுகின்றனர். சிறிதுஞ் சிரமமற்றவர்களாய் திவ்ய தீர்த்தங்களானிறைந்த ரத்னகலசங்களைக் கையிலெடுத்து சுகமாய் ஸ்நானஞ்செய்வித்தல் திவ்யகந்தத்தை ஸமர்ப்பித்தல் கேசங்களைப் பரிமளவாசனைப்புகையால் ரஞ்சிப்பித்தல் படுக்கையைச்சரிசெய்தல் சத்ரசாமரங்களால் உபசரித்தல் கண்ணாடிமுதலியவைகளைக்காட்டுதல் திவ்யதாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்தல் வீணைவாசித்தல் முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு ஒன்பது கோடி ருத்ரகன்னியர்கள் ஸ்ரீமஹாதேவியைச்சேவிக்கின்றனர். அவ்வண்ணமே பத்துகோடி ருத்திரர்கள் இறைவனைச் சேவிக்கின்றனர். [illegible]வி திகம்பரர் இவர்கள்கோடிசங்கியையுடையவர்களாயிருக்கின்

றனர். மூன்றுகோடி யோகினிகளும் சுற்றுப்பக்கத்தில் டாகினி கோடிகளும் தேவிதேவர்களைச்சேவிக்கின்றனர். ஸ்ரீ கைலாயத்தில் நவசக்தி ரத்தினங்களால் விளங்குவதும் ஒருகோடிதத்வவாக்குடன் கூடியதுமாகிய திவ்யபீடத்தில் ஸ்ரீசக்ரமத்தியிலுள்ள பிந்துவில் ஓர் பக்கம்சந்திரனும் ஓர்பக்கம் சூரியனுமாய்விளங்குவதும் நான்கு பீடமுடையதும் பஞ்சப்பிரம்ஹமயமாயுமுள்ள மஞ்சத்தில் தேவி வீற்றிருப்பதை நாம் எப்போதும் தியானிக்கின்றோம். ஒவ்வோர் சமயம் திவ்யரத்னமயமாகிய ஓடத்தின்மீது இறைவன் அம்பிகையுடனடைந்து உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்க அதை அலைகள் விநோதமாய் இங்குமங்குமிழுக்க ஆனந்தபரவசராயிருப்பர். ஓர் சமயம் கைலாசகிரியின் காந்தியைக்காட்டிலும் மிக்க வெண்ணிறம்வாய்ந்ததும் காதருகில விளங்குஞ் சாமரஙகளால் வீசப்பெற்றதுமாகிய மஹா விருஷபத்தின்மீது தேவியோடுகூட வீற்றிருப்பாராய் ருத்திரகணங்களெல்லோரும் ஆனந்தவசமாய் "பாஹிசசங்கரவிபோசிவ சந்திரசூடமஹாதேவ" என்று துதிக்கக்கைலாயசிகரங்களிலுள்ள சிவலிங்க சமூகங்களைத்தெரிசித்து அம்பிகைக்கும் தெரிசிப்பித்து மகிழ்வார். ஓர்சமயம் சுவர்ணமயமாய்சசோபிப்பதும் மிக்க வுன்னதமாயுள்ளதும் அற்புதமாகிய துவஜகும்பமுடையதுமாகிய திவ்யரதத்தில்தேவியோடுகூட வீற்றிருப்பாராய் அந்தரதமானது தமது திருவுளத்தையநுசரித்துச்செல்ல உல்லாஸமாயிருப்பார். ஓர் சமயம் அநேகரத்னங்களாலும் முத்துகுச்சஙகளாலும் அற்புதமாகிய மேல்விதானத்தாலும் திவ்யதுவஜத்தாலும் சத்ர சாமரங்களாலும் மிக்க அழகுவாய்ந்த விமானத்தின்மீது தேவியோடு வீற்றிருக்க அது உல்லாஸமாய்ச்செல்ல தேவர்களையும் அவருலகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு தேவியைநோக்கி ஓ தேவி! தேவலோகத்தில் சுகம்புஜிக்கவேண்டுமென்று பெரிய விமான மூர்ந்துவரும் கர்மதேவர்களைப்பார். ஓ தேவி! அதோதேவலோக வுத்யானவனத்தில் தேவமங்கையர்களது கையிலுள்ள கங்கணமணிகளினொலியானது எத்திசையும்பரவ திவ்யபரிமளக்காற்றுவீச அவர்களது அதரத்தைப் புசிப்பதினால் ஆனந்தபரவசர்களாய் போகமேபெரிதெனமயங்கிக்கிடக்கும் தேவர்களைப்பார். ஓ தேவி! விஷ்ணு பிரம்ஹா முதலியவர்களெல்லோரும் என்னைச் சமமாய்ப்பார்க்கும் அதமன் அடைந்திருக்குங்கதியைப்பார். அவன் எச்சில் நீர் மலம் மூத்திரம் முதலியவை நிறைந்தமடுவில் மூழ்குகின்றவனாய் ஓவென்று வாய்திறந்து கதற, கிருமிகளோடு மலமூட்டுக, அத்துக்கத்தைச்சகிக்காமல் மீண்டுங்கதற, அவனை நீண்ட

கசைச்சாட்டையால்யமதூதர் அடித்துவதைக்க பஹுகோரயாதனை யநுபவிக்கிறான். ஓதேவி! என்னை நிந்தித்தவர்கள் சிவலிங்கதெரிசனஞ்செய்யாதவர் முதலியவர்களெல்லோரும் பெரிய இருப்புக்கடாகத்தில் தீயால்கொதிக்குந்தைலத்திற்றள்ளப்பட்டு கஷ்டப்படுகின்றனர்பார். அதோ ருத்திராக்ஷகுண்டல கிரீடஹாரங்களையணிந்து ஜ்வலிப்பவர்களாய் பிரதோஷகாலத்தில் லிங்கார்ச்சனை லிங்கதெரிசனஞ்செய்து மகிழ்ந்த புண்ணியவான்கள் நமது கைலாயம் வருகின்றனர்பார். கைலாயகிரியிலுள்ள திவ்விய மகாலிங்கங்களைத் தரிசிப்பதில் மிக்க ஆவலுள்ளவர்களாய் சூரிய சந்திரர் ஜ்வலிப்பது போல் வருகின்றனர்பார். ஓ தேவி! எமக்கு இவர்களே சம்மதர்கள். எனக்குச்சம்மதமில்லாதவர் அபாரமஹிமையுடைய இவ்விடம் வரக்கூடுமா? ஓ கிரிஜே! இங்கு ஆங்காங்கு பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் லிங்கங்களைப்பார். கரதாளம் சங்கம் மத்தளம் டிண்டிம முதலியவைகளின் நாதங்கள் முழங்க புதிதாகிய பில்வபத்திரங்களால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் சிவலிங்கசமூகங்களை வகித்துக்கொண்டிருக்கும் இக்கைலாயத்தின் பாக்கியமே பாக்கியம். இந்தக் கைலாயகிரியினால் பூர்வம் மிக்கதீவிரமாகிய தவஞ்செய்யப்பட்டது. ஆதலால் இங்ஙனம் இவனுக்கு அருள்புரிந்திருக்கின்றோம். இதனைப்போல் எந்தத்தேவரும் முனிவரும் தவமியற்றியதில்லை. ஆதலின் எமது அபாரமாகியதயவுக்கு இவனாளாயினனென்று தேவியைநோக்கி ஸ்ரீ மஹாதேவன் ஆனந்தங்கொண்டவராய் கைலாசகிரியின் குணங்களை வர்ணித்தனர்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

அக்ரகாமிநேநம:

இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓபிரம விஷ்ணுவாதி தேவர்களே! ஜைகிஷவ்யரே! இதுகாறுங்கூறியபிராகாரத்துள்ளும் கோமேதகமணிமயமான பிராகாரமொன்றுளது. அதன் நான்கு திக்கிலும் லக்ஷம்பிரமாணமுள்ளதாகிய கோமேதகமணிமயமான கோபுரங்களிருக்கின்றன. அந்தக் கோபுரமாளிகைகள் சத்ரதோரணகும்பத்துவஜங்களாலும் ருத்திரா

வதாரசரிதம் விருஷபமுதலிய ஸ்படிகமயமாகிய சித்ரங்களாலும் தேவகோஷ்டிப்பதுமையாலும் சுவர்ணமயமாயும் ரத்னமயமாயும் நிர்மிக்கப்பட்ட கணங்களாலும் மிக்க அற்புதமாய்விளங்குகின்றன. அன்றியும் அந்தப்பிராகாரத்தில் ஆயிரம்ஸ்தம்பங்களுடன்கூடிய எண்ணிறந்த மண்டபங்களும் சாலைகளும் சரஸின்மத்தியிலுள்ள மண்டபங்களும் மிக்க அற்புதமாயுள்ளன. அதற்குள் தென்திசைக்கோபுரத்தருகில் எமது ஆலயமிருக்கின்றது அது லக்ஷம்ஸ்தம்பங்களோடுகூடியதும், நவரத்னமயமாகிய அநேக மேல்மாளிகையுடையதும், திவ்யபதுமைகளால் விளங்குவதும், திவ்யரத்ன கவாக்ஷ (ஜன்னல்)களாலும் இந்திர நீலமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட மயில் கோழிப்பதுமைகளாலும், மணிமயமாகியதுவாரம் கதவு முதலியவைகளாலும் மஹா அற்புதமாயுள்ளது. அதனருகில் ஓர் உத்தியானவனமிருக்கின்றது. அது நவரத்னமணல்களோடுகூடிய ரத்னமேடைகளாலும் தேவவிருக்ஷ வரிசைகளாலும் ஆச்சரியமாயுள்ளது. அங்கு கௌமாரமென ஓர் திவ்யஸரஸிருக்கின்றது. அது மணிமயமாகிய படிக்கட்டுகளுடன் பக்கங்களிலுள்ள ரத்தின மண்டபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அன்றியும் அது மான்முதலிய மிருகங்களும் ஹம்சமுதலிய பக்ஷிகளும் வசிக்கப்பெற்றது. அந்தத் தடாகத்தினருகிலுள்ள மண்டபங்களுள் மிகச்சிறந்த ஓர் மாளிகையுளது. அதின் உப்பரிகை கோபுரம் மிக்கவுன்னதமாயுள்ளன. அம்மண்டபத்தின் உப்பரிகை மாளிகையில் ஐந்துயோசனை விஸ்தாரமுள்ள திவ்யரத்ன சிம்ஹாசனமுளது. அங்கு பற்பலவாயுதங்களையுடையவரும் சிங்கம்போன்ற பராக்கிரமமுடையவர்களும் மதயானையின் துதிக்கைபோல் நீண்டு பருத்தகையுடையோர்களும் திவ்யவஸ்திராபரணமணிந்தவர்களும் உலகமெங்கும்பிரஸித்திபெற்றவர்களுமான வீரபாகுமுதலிய நவவீரர்களாலும் லக்ஷவீரர்களாலும சேவிக்கப்பட்டவனாய் யான் வல்லிதேவசேனையோடு அறுமுகத்தோடும் பன்னிருகண்களோடுகூடிய மூர்த்தியாய் அந்த சிம்ஹாசனத்தின்மீது வீற்றிருப்பேன். ஓ முநிவரே! முற்கூறிய தக்ஷிணகோபுரத்தருகில் குமாரபுரமெனும் எனது நகரமிருக்கின்றது. அது எண்ணிறந்த மாளிகைகளாலும் கௌமார கௌமாரிகணங்கள் வசிக்கப்பெற்றதாய் ரத்னங்களால் பெருஞ்சோதியாயும் ஜ்வலிக்கின்றது. அந்நகரில் கௌமாரேஸ்வரர் ஆலயமிருக்கின்றது. அவ்வாலயம் மிக்கவிஸ்தாரமுள்ள பிராகாரங்களோடும் நவரத்னமயமான மஹாமண்டபவாகனமண்டப அர்த்தமண்டப கர்ப்பக்கிரகங்களோடுகூடியதாய் நவரத்

திங்களின் காந்தியினால் ஆகாயமுற்றுஞ் சோதிமயமாய் விளங்கச்செய்யுங் கோபுரத்தோடுகூடியதா யிருக்கின்றது. அவ்வாலயத்தில் எனதிஷ்டதெய்வமாகிய கௌமாரேஸ்வர லிங்கமிருக்கின்றது. அந்த லிங்கத்தை யான் பஞ்சாமுதங்களாலும் தூபதீப நைவேத்தியங்களாலும் வீணாவேணு ம்ருதங்கசங்க காகளங்களாகிய வாத்ய நாதங்களாலும் அற்புதமாகிய கீதங்களாலும் கௌமாரகன்னிகைகளின் நடனத்தாலும் முப்போதும் ஆராதித்துத்தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தமடைகின்றேன். இங்ஙனம் கௌமாரபுரத்திலிருந்துகொண்டு சக்திதரர்களாகிய எண்ணிறந்த வீரர்களாலும் கணங்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனாய் யான் தென்திசைத்துவாரத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

இருபத்துமூன்றும் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
மந்திர க்ருதேநம:

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவரே! கைலாய சிவாலயத்திற்கு மேற்குத் திக்கில் ஐந்து லக்ஷம் பிரமாணம் விஸ்தாரமுடைய பிராகாரத்தில் எண்பத்தெட்டாயிரம் யோஜனையுயரமுள்ள வோர்கோபுர மிருக்கின்றது. அங்கு மரகதமயமாகிய மஹா மண்டபம் தேஜோமயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது. அம்மாளிகையின் நடுவில் எழுலக்ஷங்கண சிரேஷ்டர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் விக்னமலைக்கு மஹாவச்சிராயுதமாயிருக்கின்றவரும் பற்பல ரத்னாபரணமணிந்தவரும் ஸிந்தூரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோரும் ரத்னாபரண முடையோரும் திவ்யமாணிக்க கிரீடமுடையோரும் அழகிய துதிக்கையுடையோரும் திவ்யகுண்டலங்களால் ஜ்வலிக்குங் காதுகளையுடையோரும் திவ்ய ரத்னாபரணமணிந்த தந்தமுடையோரும் விபூதித் திரிபுண்டரமணிந்த கும்பமுடையோரும் கன்னத்தினின்றும் பெருகும் மதபரிமளவாசனையிலாவலோவந்து பிரமித்துக்கொண்டிருக்கும்வண்டுகளை திவ்ய முத்துக்குச்சங்களுடைய காதுகளின் அசைவால் ஓட்டச்செய்பவரும் சிவபாதாரவிந்தத் தியானத்தால் பரமானந்தமுடையோரும் மிக்க கருணையோடு கணங்களை கடாக்ஷிப்பவரும் மஹா

நாகத்தால் கடிசூத்ரமுடையவரும் பெருத்த வுதரமுடையோரும் மலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற சரணமுடையோரும் பாசம் அங்குசம் மோதகம் தந்தம் இவைகளையுடைய கரத்தினையுடையோரும் ரத்னமயமாகிய தோள்வளையுடையவரும் திவ்ய மஞ்சீரமணிந்த கால்களுடையோரும் ரத்னஹாரமணிந்தவரும் இருபக்கத்திலும் சித்திபுத்தி எனும் தேவிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் தண்டம் சத்ரம் சாமரமுதலியவைகளோடுகூடிய கணேந்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் விஸ்வேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீகணேசானர் திவ்ய ஸிம்ஹாசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றனர். அவ்விறைவனது திருவுருவம் போன்ற வுருவமுடையவர்களான ஏழுலக்ஷங்கணநிபர்கள் குடார முதலிய ஆயுதங்களைக் கையில்வைத்துக்கொண்டு அந்தப்பிராகார கோபுரத்தைக்காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனருகில் மஹா கோபுரத்தோடு கூடிய ரத்னமயமான ஆலயமொன்றுளது. அவ்வாலயத்தில் அவரது இஷ்டதெய்வமாகிய கணேசரேஸ்வரரென்னும் லிங்கமுள்ளது. அதனை அவர் முப்போதும் பில்வபத்திரம் மந்தாரம் சண்பகம் கமலமுதலிய மலர்களாலும் அறுகம்புற்களாலும் தூபதீப நைவேத்திய தாம்பூலங்களாலும் சத்ரசாமரகீத நிருத்தவாத்தியங்களாலும் ஆராதித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

சாமீகரப்பிரபாயநம:

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவரே! கைலாயசிவாலயத்திற்குக் கிழக்குத்திக்கில் புஷ்பராகத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்டதும் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையதுமாகிய பிராகாரகோபுரமிருக்கின்றது. உதயகாலத்திலுள்ள சூரியன்போல் ஆயிரஞ் சூரியர்களது காந்திக்கு நிகராகிய காந்தியுள்ளதும் புஷ்பராகமணியால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷபம் ருத்திராவதார சரிதமுதலிய பதுமைகளோடுந் திவ்ய துவஜமுடையதுமாகிய அக்கோபுரத்தருகில் சிறந்த ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்டதும் பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடியதும் விசித்திரமான கொடிக்கைகள் அழகிய ரத்னமேடைகள் ரத்தினபீடம் ரத்தின ஹா

லம் முதலியவைகளுடன்கூடியதுமான ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்தில் ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனம் நவரத்னமயமாய் விளங்குகின்றது. அதில் அறுபதினாயிரம் ருத்திரகணாதிபர்களாலும் அநுவிமன்யுமுதலியவர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவராய்த் தர்மஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீ விருஷபர் வீற்றிருக்கின்றார். தர்மத்துக்காதாரமாயுள்ள சரணங்களையுடையவரும் யுகத்தை நாபியாகவுடையவரும் யுகங்களின் சந்தியம்சங்களைக் குளம்புகளாக வுடையவரும் தர்மசாத்திரங்களை மணிமஞ்சீரநாதமாக வுடையவரும் நான்குவேதங்களும் உபவேதங்களும் வேதாந்தங்களும் புராணநியாய மீமாம்சங்களும் தந்திரமும் ஆகிய இவைகளைப்பெருமணிகளா யமையப்பெற்றவரும பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்களைக் கண்டாநாதமாகவுடையவரும் கைலாயந்தான் ஜங்கம வுருவம்பெற்றதோ என்று தோன்றக்கூடிய இரண்டுகொம்புகளோடுகூடியவரும் அமுதத்திரளின் மண்டலம்போல சுத்தவெண்மைநிறமுடையவருமாகிய அந்தத்தர்ம விருஷபர் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையவராயிருக்கின்றார். கற்பூரம்போன்ற நிறமுடையவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் லக்ஷம் யோஜனை விசாலமுள்ள முதுகும் பதினாயிரம்யோஜனையுயர்ந்த திமிலும் முப்பதினாயிரம் யோசனையுள்ள முகமும் இரண்டாயிரம்யோசனை பரிமாணமுடைய நேத்திரமும் ஐயாயிரம் பிரமாணமுடையகாதும், ஆயிரம் யோசனைப் பிரமாணமுள்ள கொம்பும், ஐயாயிரம் யோசனைப்பிரமாணமுடைய நாசியும், ஆயிரம்யோசனைபபிரமாணமுள்ள நாவுமுடைய தேகமுடையோராய் அவர் இமைகொட்டாது கண்களால் ஈஸ்வரனைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அன்றியும் திவ்ய முத்து ஜாலர்கள் தொங்கும் ரத்னகம்பளத்தால் முதுகையலங்கரித்துக்கொண்டு விளங்குவோரும் தமது மூச்சுக்காற்றால் மகாகிரிகளையும் நடுங்கச்செய்வோரும் சமுத்திரம் நதி தடாகமுதலியவைகளைக் குளம்படியால் கலங்கச்செய்கின்றவரும் பூமியைக் கலகலவெனக் குலுங்கச்செய்கின்றவருமா யிருக்கின்றனர்;ஐம்பதுலக்ஷம்பிரமாணமுள்ள கால்களோடும் பதினாயிரம் பிரமாணமுள்ள இந்திரநீலமணிபோன்ற குளம்புகளோடும், ஐயாயிரம் யோசனையுடைய கழுத்துத் தாடியோடும் நூறு யோசனை பருத்த விருஷணத்தோடும் முப்பதினாயிரம் யோசனை நீண்டவாலோடுங்கூடியவராய் காமதேனு கணகோடிகளால் சூழப்பட்டவராயிருக்கின்றனர். அங்கு ஓர் சிவாலயத்தில் விருஷபேஸ்வரரெனும் ஓர் மகாலிங்கமானது அவருக்கிஷ்டதெய்வமாயிருக்கின்றது. நந்தி காமதேநுவின் மடியினின்று அபிஷேகத்துக்கப்போது

புதிதாய்க் கறக்கப்பட்ட க்ஷீரப்பிரவாகத்தால் பரமேஶ்வரனை அபி ஷேகித்துப் பில்வம் மந்தாரம் தாமரை தூபதீபநைவேத்தியம் பாய சம் அபூபம் தாம்பூலம் சத்திரசாமரம் இவைகளாலாராதித்துப் பர மானந்தவசராய்த் திகைத்து வழிபடுகின்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! அந்தத்தர்ம விருஷபமூர்த்தியே தேவதேவனாகிய இறைவனை வகித் துச் செல்லுகின்றனரன்றியும் அங்கு சகல கணங்களாலுஞ் சூழப் பெற்றவராய் அகத்துவாரத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு ஸ்ரீ கைலாய சிருங்கத்தில் கஜாநனகணங்களாலும் கௌ மாரகணங்களாலும் விருஷபேந்திர கணங்களாலும் ருத்திரர்களா லும் சூழப்பெற்றதாய் பிரமவிஷ்ணு இந்திரர்களாலும் சுருதிகளா லும் முனிவர்களாலும் மனதினாலுஞ் சிந்திக்கமுடியாததாய் மிக்க அற்புதமாய் ஸ்ரீ கைலாய ஆலயம் விளங்குகின்றது.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸர்வாயநம:

இருபத்தாறும் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:-இனி அங்கு வடக்குப்பிராகாரமானது வைடூரிய மணிமயமாயிருக்கின்றது. அதன் காந்தியால் அத்திசை முழுதும் மஞ்சள்நிறமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு அடிமுதல் சிகரம்வரையில் ஆச்சரியகரமாகிய ருத்திராவதார சரிதப்பதுமைகளால் சித்திரிக் கப்பட்டும் பற்பல பக்ஷிவகைப் பதுமைகளால் ரஞ்சிக்கப்பட் டும் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுள்ளதுமாயோர் கோபுரமிருக்கின் றது. அதன் சிகரத்தில் அற்புதமாய் ஐந்நூறுரத்ன கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பிராகாரகோபுரத்தை அஸ்திரா யுதங்களைக் கையிலுடையோரும் திரிபுண்டரம் விளங்கும் நெற் றியுடையோரும் சந்திரகலை விளங்குஞ்சடாமுடியுடையோரும் திவ்ய குண்டலமணிந்தோரும் ஸர்வாபரணமணிந்தோருமாகிய ஒன்பது கோடி ருத்திரகணங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்கு ரத்னமயமான எண்ணிறந்த மாளிகைகளுடன் கூடியவோர் அரண் மனையிருக்கின்றது. அது மாணிக்கங்களிழைத்த ஆயிரம் ஸ்தம் பங்களோடுகூடியதும் அரிய வைரம் புஷ்பராகம் நீலம் வைடூரியம்

கோமேதகம் முத்து பவளம் இவைகளாலாகிய மேல்தளமுடைய துாம் இந்திரநீலக் கற்களாலாகிய கொடுங்கைகளும் முத்துமணிக்குச்சுகளும் விளங்கப்பெற்றதுமாய் மிக்க விநோதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. அங்கு சந்திரகாந்தக்கல்லால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது. அது இருபதினாயிரம் யோசனைப்பிரமாணமுடையதும் கோபுரங்களோடுகூடிய நான்கு கோட்டைவாசலுடையதும் தேவிக்கு வாகனமாகிய ரத்னசிங்கப்பதுமைகளுடையதும் ஆகாயமுழுதும் ஒளிமண்டலமாய் விளங்கச்செய்வதுமாயிருக்கின்றது. அதற்குள் பதினாயிரம் யோஜனைபரிமாணமுடையதாய் வைரத்தினத்தினால் விசித்திர வேலையுடையதாய் கோடிசந்திரனுதித்தது போல் ஆனந்தகரமாய் கோடிசூரியனுதித்ததுபோல் ஜ்வலிக்கின்றதாயுள்ள யோர் மஹா மாளிகையில் சோதிமயமாய் திவ்ய பீடமொன்றிருக்கின்றது. அருகிலுள்ள திவ்ய ஸரஸிலிருக்கும் தாமரைமலர்களின் பரிமளவாசனையோடுகூடிய காற்று வீசப்பெற்றதாகிய அவ்விடத்தில் ஓர் ரத்ன சிம்ஹாசனமிருக்கின்றது. அதில் தேவி எண்ணிறந்த யோகினிகணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவளாய் வீற்றிருக்கின்றாள். ஓர் சமயம் பவளமயப்பீடத்திலும் ஓர் சமயம் மாணிக்கமயமாகிய மாளிகையிலும் வீற்றிருந்து அழகிய பந்தையெடுத்து விளையாடுகின்றாள்; ஓர் சமயம புஷ்பவுத்தியானவனத்தால் சூழப்பட்ட ரத்னமாளிகையில புஷ்பமஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள். ஓர்சமயம் திவ்ய தாமபூலங்களைக்கையிலெடுத் தணிந்துகொண்டு புஷ்பராகமாளிகையிலும் ஓர் சமயம் கதம்பவனத்தின் மத்தியிலுள்ள வைரமணிமாளிகையிலும்வந்து லீலார்த்தமாயுள்ள கிளியைக் கையிலுடையவளாய்ச் சாரிகையின் அழகிய மொழியைக் கேட்டு மகிழ்கின்றாள்; ஓர்சமயம் நீலரத்ன மஹாமாளிகையடைந்துல்லாஸமாயிருக்கின்றாள்; ஓர்சமயம் திவ்யரத்ன பூஷணங்களையணிந்துகொண்டு சந்திரகாந்தமாளிகையடைந்து ரத்னபாத்திரத்திலுள்ள பற்பல கனிகளையும் அமுதத்தையும் புசித்துத் திவ்ய புஷ்பஹாரத்தையணிந்து ஜ்வலிக்கும் சந்திரகலையோடுகூடிய கிரீடமுடையவளாய் யோகினிகளால் காண்பிக்கப்படும் ரத்தினக்கண்ணாடியைப் பார்க்கின்றவளாய் ரத்ன சலாகையால் திவ்யாஞ்சனமணிபவளாய் மிக்க அற்புதமாய் சுவர்ண நூற்களானிர்மிக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தைத் தரிக்கின்றவளாயலங்கரித்துக்கொள்கின்றாள்; ரத்னமயமாகிய வேறொருமாளிகையை யடைந்துமலர்க் குச்சங்களுடைய திவ்யமணி பீடத்தில் வீற்றிருப்பவளாய் ருத்திராணிகளா லுபசரிக்கப்படுகின்

றாள்; மந்தாரம் புன்னாகம் தாழை சண்பகம் அசோகம் மல்லிகை, மாலதீ ஜாதீ முதலிய மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேசபார முடையவளாய் கஸ்தூரி பரிமளமுடைய கஞ்சுகமுடையவளாய் ருத்திராணிகளால் சிந்தூரரேகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேச சீமந்த முடையவளாய் எத்திசையும் பரவும் காந்தியுடையமணிமோதிரங்களை யணிந்தவளா யுல்லாஸமாய் வீற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் வைடூரியமாளிகையடைந்து ருத்திராணிகளின் நடனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நீலரத்னத்தாற் செய்யப்பட்ட சுரைக்குடுக்கையோடு கூடிய திவ்ய வீணையைக்கையிலெடுத்து மீட்டிக்கொண்டுல்லாஸமா யிருக்கின்றாள்; ஓர்சமயம் ஆனந்தபரவசையாய் சிவநாமகானஞ் செய்கின்றாள்; ஓரிடத்தில்திவ்ய சாமரங்களாலும் மணிமயமாகிய பிடியோடும் மயிற்றோகையுடனுங்கூடிய விசிறியாலும் உபசரிக்கப்படுகின்றவளாய் பூர்ணசந்திரன்போன்ற திவ்யசத்திரம்பிடிக்கப்பட்டவளாய் தாம்பூலரஸபரிமளத்தோடுகூடிய முகமுடையவளாய் தாம்பூலத்தைக் கையில் தரிக்கின்றவளாய் சித்திரதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அற்புதமாயெழுதியிருக்கும் சதாசிவ ரூபத்தைத் தரிசித்து ஆனந்தமுற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் பவளம் கொவ்வைக்கனி முதலியன போன்ற அதரமுடையவளாய் ரத்தினமயமாகிய ஹாரமணிந்தகண்டமுடையவளாய் இனியநாதமுடைய மணியால் விளங்கும் ரத்னஸரமும் அழகிய வங்கியு மணிந்தகையுடையவளாய் சூரிய சந்திரர்கள்போல் ஜ்வலிக்கும் தாடங்கமணிந்த காதுடையவளாய் உதிக்கும் சுக்கிரன்போல் விளங்கும் முத்துடன் கூடிய நாஸிகாபரணந்தரிப்பவளாய் திவ்ய ரத்னஹாரமணிந்த மார்புடையவளாய் ரத்தின ஒட்டியாணமணிந்த இடை யுடையவளாய் அற்புதமணிகளாற் செய்யப்பட்டு இனிமையாயொலிக்கும் நூபுர மணிந்த கால்களுடையவளாய் அன்னப்பறவைபோன்ற நடையுடையவளாய் நெற்றியிலணிந்த ரத்தின திலகமானது பளீர் பளீரென மின்ன கேசாபரணங்களாகிய ரத்தின சூரிய சந்திர பிரபாபரணங்கள் ஜ்வலிக்க திவ்ய சௌந்தர்ய ரூபமுடையவளாய் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரியானவள் யோகினிகோடிகளால் அங்கு சேவிக்கப்படுகிறாள்; ஓர் சமயம் இந்திரநீலமணிமயமாகிய மஹா மாளிகையடைந்து அங்கு தூபங்களால் பரிமளிக்கப்பெற்றதும் மணித்தீபங்களால் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதும் முத்துவிதானங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட மேற்பிரதேசமுடையதும் அற்புதமாகிய திண்டு தலையணை யுடன் கூடியதுமாகிய மஞ்சத்தையடைந்து வீற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம்

பவளமணி மண்டபத்தையடைந்து ருத்திராணிகளால் வீணவாத்தியத்துடன் கானஞ்செய்யப்படும் சிவநாமங்களைக் கேட்டுக்கொண்டானந்தமாயிருக்கின்றாள்; ஓர்சமயம் சுவர்ணவாழைகளாலும் திவ்ய விருக்ஷங்களாலுஞ் சூழப்பெற்ற ஸ்படிகமணிமாளிகை யடைந்து லாவபக்ஷி மயில் கோழி முதலியவைகளின் சண்டையையும் ஆடு மான் இவைகள் முட்டிக்கொண்டு சண்டையிடுவதையும் பார்த்துக் கொண்டுல்லாஸமாயிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் செந்தாமரைத்தடாகத்தருகிலுள்ள மணிமண்டபத்தை யடைந்து அங்குரத்ன கூண்டிலிருக்கும் கிளிகளுக்கு மாதளம்பழமுத்தைக் கையாலெடுத்துக் கொடுத்துக்கொண்டும் பக்கத்திலுள்ள தாராஸாரயந்திரத்திலிருந்து விழும் தீர்த்தத்தால் நனைந்ததும் திவ்ய பரிமளமுடையதுமான கழுகுத்தோட்டத்தின் மத்தியிலுள்ள அழகிய மேடையை யடைந்து மயில்கள் நடனமாடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் பற்பல விசித்திர சித்திரங்களெழுதிய வஸ்திரத்தாலமைக்கப்பட்ட மாளிகை யடைந்து சகிகளோடுகூட வுல்லாஸமாய் சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றனள்; ஓர் சமயம் ரதம்போல் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள மஹாமாளிகையடைந்து அதன் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றனள். ஓ முனிவரே! இவ்வாறுதேவி வுல்லாஸமாயிருக்கின்றனள். தேவியின் அரண்மனைக்குள் ஓர் திவ்ய கிருகமிருக்கின்றது. ஈசன் அவ்விடத்தில் தேவியோடுரமிக்கின்றார். அந்தக்கிருகம் ஸ்ரீ சக்கரம்போன்றதும் ஆயிரம்யோசனை விஸ்தீரணமுள்ளதும் ரத்ன கவாக்ஷமுடையதும்சித்திரக்கொடுங்கையுள்ளதும்திவ்ய விதானமுடையதும் முத்துஜாலருடையதும் சந்திரமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கும் மெத்தை திண்டுதலையணையுடையதும் பக்கத்தில் தூபதீபப்பாத்திரம் தாம்பூலபாத்திரம் ரத்னகெண்டி கனிக்கலம் சாமரம் விசிறி கண்ணாடி முதலிய சாமக்கிரியைகளோடுங்கூடியதும் ருத்திரகணம் சகி முதலிய யாருமின்றி ஏகாந்தமாயுமுள்ளது. ஓ முனிவரே! இவ்விதம் கைலாயத்தில் நவசக்தி மயமாகிய ரத்ன பீடத்தில் ஸ்ரீ சக்கிரமத்தியில் விளங்கும் பிந்துஸ்தானத்தில் சூரியசந்திர வுருவமாகிய இரண்டு கோடிகளுடன் கூடியதும் பஞ்சப்பிரம்ஹமயமுமாகிய மஞ்சத்தில் தேவியுடன் மஹாதேவன் கிரீடிக்கின்றார்.

இருபத்தாறும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸர்வோபாஸ்யாயநம:

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

தேவி பூஜா சரிதம்.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! அங்கு தேவிக்கு இன்னுமோராலயமொன்றிருக்கின்றது. அது மரகதத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்டு நாலு யோஜனை விஸ்தீரணமுடையதாய்க் கொடுங்கை கவாக்ஷம் கும்பம் மணிபீடமுதலியவைகளால் ஜ்வலிக்கின்றதும் திவ்ய சித்ரங்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட கப்பங்களுடையதாயு மிருக்கின்றது. அம்மாளிகையில் புஷ்பமெத்தை கூடிய மஹா மஞ்சமிருக்கின்றது. மேல்விதானமானது இலாமிச்சை வெட்டிவேர் முதலியவைகளோடுகூடிய சுத்த வஸ்திரத்தால் நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருகாலத்தும் வாடாத ரத்னதாமரைமலராலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நல்ல புஷ்பாபரணங்களை யணிந்த கேசபாசங்களை யுடையவர்களும் சந்திரன்போன்ற முகமுடையவர்களும் மிக்க சவுந்தரியமுடையவர்களும் நித்ய யௌவனமுடையவர்களும யானையின் கும்பம்போன்ற தனதடங்களையுடையோர்களும் ரத்ன கண்டாபரணம் முத்தாரம் ரத்னதோள்வளை முத்து நாஸிகாபரணம சப்திக்கும் மஞ்சீர முதலிய ஆபரணமணிந்தவர்களும் சந்திரகலைதரித்த கேசபாசமுடையோர்களுமாகிய ருத்ராணிகளாற் சூழப்பட்டவளாய் ஸ்ரீ மஹேஸ்வரி வீற்றிருக்கின்றனள். சாமரபாணிகளாய் நிற்பவர் சிலரும சந்தனத்தைக் கையில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் சிலரும் காளாஞ்சியேந்தி நிற்பவர் சிலரும் குடை பிடிப்பவர் சிலரும தாம்பூலப் பெட்டியை யேந்திநிற்பவர் சிலரும் மையைக் கையிலெடுத்து நிற்பவர் சிலரும் சிப்பைக்கையிலுடையோர்கள் சிலரும் ஆபரணப் பெட்டியை வைத்திருப்பவர் சிலருமாய் ருத்திராணிகள் தேவியைப் பற்பல வுபசாரஞ்செய்துகொண்டு சேவிக்கின்றனர். அன்றியும் ருத்திராணிகளுட் சிலர் தனித்தனி அரித்திரா குங்குமம், சிந்தூரம், ரத்னபாதுகை, ரத்னவஸ்திர ரவிக்கை, ரத்ன வீணை, லீலாசுகம், இந்திரநீல மணிமயமாகிய மயில், ரத்தின கண்ணாடி, மலர்கள், ரத்ன கெண்டி, பந்து, சொக்கட்டான் பெட்டி ஆகிய இவைகளையும், சிலர் கத்திகேடகம் பாணமுதலிய ஆயுதங்களையும், சிலர் அம்பறாத்தூணியையும், சிலர் ரத்ன சூலங்களையும், சிலர் தூபங்களையும், சிலர் ரத்ன தீபங்களையும், சிலர் பரிமளவாசனையுடைய தைலம் நிறைந்த ரத்ன

கும்பங்களையும், சிலர் வெற்றிலை மடிப்பையும், சிலர் கனிகளையும், சிலர் தாமரை மலர்களையும், சிலர் அமுதம் நிறைந்த ரத்தின குடங்களையுங் கையிலேந்தியவர்களாய் இவ்வாறு தத்தமக்கேற்ற பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு அந்தருத்திராணிகள் அம்பிகையின் தயவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு தேவி வீற்றிருக்கும் அரண்மனையில் நவரத்தினத்தால் விசித்திரமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆலயமொன்றிருக்கின்றது. அதில் தேவிருசொரூபம் லிங்கமூர்த்தி விளங்குகின்றார். அந்த லிங்கமூர்த்தியை அம்பிகை எண்ணிறந்த ரத்னகலசங்களில் நிறைந்துள்ள அமுதத்தாரையாலும் பஞ்சாமுததாரையாலும் பரிமள தீர்த்தத்தாலும் அபிஷேகித்து பில்வம் சண்பகம் துத்தூரம் ஜாதி மல்லிகைமுதலிய மலர்களால் அர்ச்சித்துத்தக்கோலம் அகருமுதலியவைகளாலாகிய தூபத்தாலும் ரத்னமணி தீபத்தாலும் தாமரை நீலோற்பலமுதலிய மலர் மாலை ரத்னமலர் மாலை இவைகளாலும் பூஜித்து ஆயிரம் பில்வதளங்களால் அர்ச்சித்து பட்சியம் போஜ்யம் தாம்பூலமுதலிய நிவேதனவகைகளாலும் திவ்யகற்பூர நீராஜனத்தாலும் சங்கம் காகளம் மத்தளம் வீணை புள்ளாங்குழல் மட்டீ ருந்துபிமுதலிய வாத்தியமுழக்கங்களாலும் ருத்திரகன்னியர்களின் நடனத்தாலும் யோகினிகணங்களின் வாத்தியத்தாலும் முப்போதும் ருத்திராக்ஷம் விபூதிதரித்து ஆராதித்து பிரதக்ஷிண நமஸ்கார அஞ்சலி தோத்திரங்களைச்செய்து வழிபடுகின்றனள்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
ஸர்வகர்த்ரேநம:

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

சைலப்பிராஸாத வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:-அந்தக் கோட்டைக்குள்ளும் ரத்னமயமாகிய ஓர் பிராகாரம் ஈச்வரனது மனதினால் நிர்மிக்கப்பட்டுளது. அது தேவர் கந்தர்வர்யக்ஷர் முதலிய எவராலுங் காணக்கூடாததும் பிரமாண்ட அடியிலிருந்து முடிவுபரியந்தம் செல்வதாயுமுயர்ந்திருக்கின்றது. அதன் எட்டுத்திக்கிலும் நிஷதம் ஹேமகூடம் விந்தியம் மலயம் தர்த்துரம் மந்தரம் ஹிமவான் நீலம் எனும் எட்டுக்கிரிகளிருக்கின்

றன. அந்தப்பர்வதங்கள் பூர்வம்பலகாலந் தவஞ்செய்தனர். அதனால் திருப்தியடைந்து பரமேஸ்வரன் பிரஸந்நராய்த்தோன்ற அப்போது அப்பர்வதங்கள் ஓ ஸ்வாமி! தேவரீரருகில் வசிக்கவேண்டியதையே விரும்புகின்றோம். இவ்வரத்தை எங்களுக்குத் தரல்வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவைகளை அவ்வாறே தம்மருகிலும் ஓருருவத்துடனிருந்து ஆராதித்துய்யும்படி இறைவனனுக்கிரகித்தனர். ஆதலின் அம்மலைக ளெங்குமிருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் அம்மலைகள் சிலாவுருவத்தோடும், அவ்விடத்தில் ரத்னமயமாயு மிருக்கின்றன. அவ்வெட்டுப்பர்வதங்களும் ரத்னமயமாய் விளங்கினும் அதிஷ்டான தேவருவத்தோடு அவ்விடத்தில் விளங்குகின்றன. அப்பிராகாரத்தின் கீழ்த்திசையில் நிஷதமும் அக்னி திசையில் ஹேமகூடமும் தென்றிசையில் விந்தியமும் நிருதி திசையில் மலையமும் மேற்றிசையில் தர்த்தூரமும் வாயுதிசையில் மந்தரமும் வடதிசையில் ஹிமவானும் ஈசானதிசையில் நீலபர்வதமும் இருக்கின்றன. இவ்வெட்டுரத்ன மலைகளின் சிகரங்கள் மிக்கவுயர்ந்தும் விஸ்தாரமாயுமிருக்கின்றன. நிஷதசைலமானது மாணிக்கமயமாய்க் கீழ்த்திசையில் மிக்க வுன்னதமாய் அழகியரத்னகோபுரமுடையதாய் விளங்குகின்றது. அக்கோபுரத்தின் விருஷபம் ருத்திராசரிதம் பீடம் வேதிகை ரத்ன கலசம் முதலிய சித்ரப்பதுமைகள் மிக்க ஆச்சரியகரமாயுள்ளன. உச்சிவரையிலேறுதற்குரிய அழகிய ரத்னப்படிக்கட்டு முடையதாய் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடிய ஓர் மஹா மாளிகையோடுங்கூடியதாயிருக்கின்றது. அம்மஹாமாளிகை மண்டபத்தி னடுவிலுள்ள ஓர்திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் ஸ்ரீமஹேஸ்வரன் தேவியோடுகூட ஸகல கணங்களாலுஞ்சேவிக்கப்பட்டவராய்க்கிழக்குத்திசையிலுள்ள அமராவதி எனும் நகரத்தையும் இந்திராதி தேவர்களையும் ஸமுத்திரங்களையும் நதிநத பர்வதங்களையும் வனங்களையும் ஸ்வர்க்கபோகத்தின் பொருட்டுச் செல்பவரையும் புசித்தபின் கீழ்வீழ்வோரையும் பார்த்துக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு நிஷதசைலம் திவ்ய தேகத்தோடு மூர்த்திமானாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில் விளங்கும் நிஷதேச்வரலிங்கத்தைப் பரமபக்தியுடன் முப்போதும் பூஜித்துத் துதித்து வழிபடுகின்றான். இனி அக்னி திக்கில் ஹேமகூட பர்வதமானது கோமேதரத்ன மயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது. மஹர்லோகத்தையுங்கடந்துயர்ந்துள்ளகொடி முடிகளோடும் ரத்னமயமாகிய கும்பங்களுடைய கோபுரத்தோடுங் கூடியுளது. அங்குள்ள கோமேதமயமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்

திசையில் அழகிய சிம்மாசனத்தின்மீது ஜகதீஸ்வரன் அம்பிகை யோடுகூடியவராய் அக்னிதிசையிலுள்ள மஹாபரிஜனங்களை, மிகவு மானந்தமாக்கித் தம்முன்னே நிற்கும் தேவர்களையும் திருவருட் பலகாய் வீற்றிருக்கின்றார். அக்கினிகோணத்தில் அக்னீஸ்வரமென்னு மோர் லிங்கத்தை அக்கினிதேவன் முதலியவர் பூஜித்து வழிபடுகின் றனர். பூர்வம் அக்னி யதனைப் பூஜித்ததினாலேயே எல்லாவற்றை யும் புசிக்கும் பாபத்தினின்றும் முக்தனாயினன். அவ்வாலயத்தில் அம்பிகையுந் தாமும் பார்த்து மகிழ்கின்றனர். அந்த ஹேமகூட பர்வதத்தில் அசலராஜன் மூர்த்திமானாய் மிக்கபக்தியுடன் ஹேம கூடலிங்கத்தைப் பூஜித்துத் துதித்து மகிழ்கின்றான்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸர்வஜ்ஞோத்தரமே:

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

அஷ்டசைலேச வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவரே! பூர்வம் மகாமேருவோடு மாச்சரியங் கொண்டு மிக்க வுன்னதமாய் வளர்ந்து சூரியசந்திரர்கள் தவழ்தலைத் தகைந்ததும் உனது இருப்பிடமாயிருக்கின்றமையால் உலகில் பிர ஸித்தி பெற்றதுமாகிய விந்தகிரியானது கைலாயமாளிகைக்குத் தென்திசையில் இந்திரநீலமணிபோல் விளங்குகின்றது. அது எண் ணிறந்த சித்திரப்பதுமைகளால் சித்திரிக்கப்பெற்ற கோபுரம் மே டை ஜன்னல் கொடிகை முதலியவைகளுடன் கூடி அற்புதமான ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடைய மண்டபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றது. அம் மண்டபமாளிகையிலுள்ள அழகிய மஞ்சத்தில் ஈஸ்வரன் [illegible] கித வுருவமுடையோனாய் தேவியோடுகூடியவனாய் [illegible] கணத்தலை வர்களாலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவனாய் வீற்றிருந்து, தென்றிசையி லுள்ள யமபுரத்தையும் பஸ்மருத்திராக்ஷந்தரிக்காதவரும் [illegible] சனைசெய்யாதவரும் சிவகாமமற்றவர்களும் உருத்திராத்தியாய பஞ்சா க்ஷரங்களை ஜபிக்காதவர்களும் சிவநைவேத்தியஞ் செய்யாததால் மலத்திற்குச்சமானமாகிய அன்னத்தைப்புசிப்பவர்களும் இன்னும் பற்பல பாபங்களைச் செய்பவர்களுமாகிய பாவிகளைப் பண்ணாய் வாட்டி வதைக்கும் நரகங்களையும் அதன் பக்கங்களிலுள்ள பூமி

களையும் அந்திசையில் மற்றுமுள்ள புண்ணியநதி மலை உத்தியான
வனம் முதலியவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அம்மலை
யில் விந்தகிரி மூர்த்திமானாயிருந்து அங்குள்ள விந்தியேஸ்வரரெ
னும் லிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் முப்போதும் பூசித்துத்தோத்
திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றான். நிருதித்திக்கில் மலையபர்வதமானது
புஷ்பராகமணிமயமாய் அருவி வனம் கொடுமுடி முதலியவைகளு
டையதாய் அழகிய ஆயிரம் ஸ்தம்பவரிசையுள்ள மண்டப கோபுரங்
களையுடையதா யிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்தில் ரத்தினகுச்சங்க
ளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் சிம்ஹாசனத்தின்மீது தேவியோடு
சங்கரர் ஸகலாபரணபூஷிதராய் திவ்யபரிமள சந்தனந் தரித்தவராய்
சந்தனபரிமளம் பொருந்திய மந்தமாருதம் வீச அந்த நிருதிதிசையி
லுள்ள சமுத்திரம் நதிபர்வதம் நகரமுதலியவைகளையும் நிருதி நக
ரத்தையும் அரக்கர்களையும் பார்த்துக்கொண் டுல்லாஸமாய் வீற்
றிருக்கின்றார். அங்கு மலயகிரி மூர்த்திமானாய் மலயேசமென்னும்
மகாலிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் முப்போதும் பூசித்து வழிபடுகின்
றான். மலத்தைத் தொலையச்செய்கின்றதெனும் பொருள்பற்றிவந்த
மலயமெனும் பெயரின்ஸம்பந்தமுடைய அந்தலிங்கமானது மிக்க
மகிமைபெற்றுளது. இனி மேற்றிசையில் தர்த்துரமெனும் கிரி
யானது வைடூரியமாகிய பற்பல கொடுமுடிகளோடும் ரத்ன கலசம்
கவாட்சம் விசித்திரப்பதுமை த்வஜம் முதலியகளால் ஜ்வலிக்குங்
கோபுரம் ஆயிரக்கால்மண்டப முதலியவைகளோடும் விளங்குகின்
றது. அங்குள்ள அழகிய ரத்னமண்டபத்தில் முத்துவிதானத்தோ
டுகூடியதும் ஐந்துயோசனைப் பரிமாணமுடையதுமாகிய வைடூரிய
மணி சிம்ஹாசனத்தில் மகேஸ்வரியோடு ஸ்ரீ மகேஸ்வரன் வீற்
றிருக்கின்றவராய் மேற்றிசையிலுள்ள ஸமுத்திர நதிவன நகரங்
களையும் வருணபுரத்தையும் பாசத்தைக் கையிற்றரித்துப் பயங்
கரமான வுருவமுடைய வருணதூதர்களையும் வருணனையும் பார்த்
துக்கொண்டிருக்கின்றார். அங்கு தர்த்துரகிரி மூர்த்திமானாயிருந்து
மிக்க பக்தியுடன் அங்குள்ள தர்த்துரேஸ்வரலிங்கத்தை ஸகல பூஜா
சாமக்கிரியைகளுடன் முப்போதும் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்
றான்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸைவஸித்தி ப்ரதாயமம்

முப்பதாம் அத்தியாயம்.

அஷ்டசைலேக வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓமுநிவரே! வாயுதிசையில் மந்தரகிரியிருக்கின்றது. அங்கு எண்ணிறந்த மந்தாரவிருக்ஷங்களுடைய வனமும் அற்புதமாகிய கவாட்சம் கொடிகை கும்பம் த்வஜமுதலியவைகளுடைய வுன்னதமாகிய கோபுரத்தால் ஜ்வலிக்கும் அழகிய மண்டபமுமிருக்கின்றது. அம்மலையின் காந்தியால் ஆகாயமுற்றும் இந்திரநீலமணிபோல் ஜ்வலிக்கின்றது. அங்குள்ள இந்திரநீலமணி ரத்னமயமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தினடுவில் அழகிய சிம்ஹாசனத்தின்மீது தேவியோடுகூடிய இடப்பாகமுடைய மகேசன் கணத்தலைவரால் சேவிக்கப்பெற்றவராய் வாயுதிக்கிலுள்ள ஸமுத்திர நதி நகரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு விளங்குகின்றார். அங்கு மந்தரகிரிமூர்த்திமானாய் மந்தரேஸ்வரரெனும் லிங்கத்தை மிக்க பக்தியோடு சகலசாமக்கிரியைகளுடன் பூஜித்துப் போற்றிமகிழ்கின்றான். ஓமுநிவரே! இனி வடதிசையில் எனது அன்னையின் தந்தையாகிய ஹிமவான் வைரமணிமயனாய் விளங்குகின்றான். அங்குமிக்க வுன்னதமாகிய கோபுரத்தோடும் சந்திரகாந்தமணிமயமாகிய கம்பங்களோடும் எண்ணிறந்த சித்திரப்பதுமை கும்பம் த்வஜமுதலியவைகளோடும் ஜ்வலிப்பதும் ஆயிரம்ஸ்தம்பங்களுடையதுமாகிய மண்டபமொன்றிருக்கின்றது. அதன்காந்தியால் வடதிசைமுழுமையும் வச்சிரமணிச் சோதிமயமாய் விளங்குகின்றது. அங்கும் கங்கை பிரவாஹிக்கின்றது. இவ்வாறு விளங்கும் ஹிமவான் அகிலசராசரங்களுக்கும் தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேஸ்வரர்களைத் தியானித்துக்கொண்டு ஆனந்தபாஷ்பம் பிரவகிக்கும் நேத்திரமுடையோனாய் மூர்த்திமானாய் விளங்குகின்றான். அம்மண்டபத்தில் வச்சிரத்தக்கால்களோடும் ஆச்சரியமாகிய விமானங்களோடுங்கூடிய மஹாமஞ்சத்தில் பார்வதிசமேதராய் பரமேஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார். தேவியும் உலகில் தந்தைவீட்டில் கணவனோடுகூடிய பெண்போல் மிக்க சந்தோஷமாய் ஜகதீஸ்வரனோடு விளங்குகின்றாள். பரமேஸ்வரன் அம்பிகையோடு அங்கு வீற்றிருக்கின்றவராய். அத்திசையிலுள்ள அளகாபுரியையும் பொன்மயமாகிய பூமியையும் தேவோத்தியானங்களையும் பொன்பனி மரங்களையும் அமுதசமுத்திரமத்தி

தெற்கு மேற்கு வடக்குப் பக்கங்களாகிய நாற்பக்கங்களிலும் நான்
கிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் விஸ்தாரமுடையதும் கைலாய பர்வ
தத்திற்குத் திலகம்போன்றதும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் நான்
கு வேதங்களையும் ஙிகாரகக்கொண்டதும் சாயங்கால நடனஞ்செய்
யுமிடமாயும் ஆயிரம் சுவர்ணகலசமுடையதும் ரத்னமயமாகியசோ
பான வரிசைகளுடையதும் ஆயிரம் சுவர்ணஸ்தம்பங்களுடையதும்
மணிமயமாகிய மேடைகளாகவும் கொடுங்கையுமுடையதும் முத்துக்
களால் ஹம்ஸங்கள்போலவும் பவளங்களாலும் இந்திரநீலமணிகளா
லும் கிளிபோலவும் புஷ்பராகமணிகளால்சிப் ஹப்போலவும்நீலமணி
களால் யானைபோலவும் சுவர்ணத்தால் வாழை தாழை முதலியன
போலவும் மரகதத்தால் ஏழிலைப்பாலைபோலவும் பற்பல ரத்தினங்
களால் பலா மாதுளை எலுமிச்சை முதலிய மரங்கள் போலவும் நிர்
மிக்கப்பட்ட சித்திரப்பதுமைகளுடையதும் இரத்தினவ்ருக்ஷபங்க்தி
ரஜிதஸ்தம்பங்களையுடையதுமாய் தூபதீபஜாலங்களாலும் சகஸ்ர
தீபபாத்திரங்களாலும் ஜ்வலிக்கின்றது. அச்சபாமண்டபம் ஒவ்வொ
ன்றும் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடும் தோன்றூற்று தத்துவஜாலத்
தோடும் ரத்தின கும்பங்களோடும் ரத்தினப் பிடியுடைய சத்திரசா
மர வரிசைகளோடும் ரத்தின கண்டா மணிகளோடும் சங்கம் துந்
துபி நிஸ்ஸாணம் பணவம் ஆனகம் கோமுகம் காகளம் வேணு வீணை
முதலியவாத்தியங்களின் முழக்கத்தோடும் ரத்தினமந்தாரவகுளபா
டல அசோக சண்பகமலர் மாலைகளோடும் புன்னை கொன்றை
குருந்தம் மல்லிகை ஜாதி முதலியமலர்க்கொம்புகளோடும் நக்ஷத்திரங்
கள்போற் காணப்படும் முத்து வரிசைகளோடும் கணத்தலைவர்கள்
முழக்கும் தாளம் மட்டு இவைகளின் நாதத்தோடும் நடனஞ்செய்வ
தால் இனிமையாய்ச் சப்திக்கும் நூபுரமணிகளினோசையோடும் பிர
மனது நான்கு முகங்களால் துதிக்கப்பட்ட வேதசிகையின் நாதத்
தோடும் வாமதேவ மந்திரமுதலிய வேத முழக்கத்தோடும் மஹா
கணேசர் ஸ்கந்தர் செய்யும்காகளவாத்திய முழக்கத்தோடும்நந்திபிரு
ங்கிகளின் திக்தான் திக்தான் என்னும் மத்தளவாத்திய முழக்கத்தோ
டும் தண்டுவின் டிண்டிம நாதத்தோடும் சிவகாமவனிதையின் ராகம்
மூர்ச்சையோடினிமையாய் மீட்டும் ஸரஸ்வதியின் மஹா வீணாகான
த்தோடும் நாரதர்முதலிய முனிவர்களது தோத்திர கீதத்தோடும்
ஹா ஹா ஹூ ஹூ முதலியவர்களின் சுருதிலயங்களோடு கூடி
மூன்றுஸ்தாயி மூர்ச்சனைகளைக் காட்டும் கானத்தோடும் மயில் குயில்
கிளி முதலிய பறவைகளின இனிய குரலோசையோடும் பர்தமாகு

தத்தினால் சமைக்கப்பெற்ற ரத்தினவல்லி தோரணங்களோடும் பிரகாச
முந்த ஸௌவர்ணமாய் விளங்குகின்றது. இவைகளில் கிழக்கிலுள்
ள ஸபையானது சுவர்ணத்தாலும் தெற்கிலுள்ளது மஹாரத்தினத்
தாலும் மேற்கிலுள்ளது வெள்ளியாலும் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளது;
இனி வடக்கில் மிக்க அற்புதமாய் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள ஸபை சிற்ச
பையெனப்படுவதாம். இங்ஙனமாகிய நான்கு சபைகளையும் பிரம
விஷ்ணு ருத்திரர்களாலும் வேதங்களாலும் வர்ணிக்கமுடியாது. ஆயி
னும் ருக்வேதமானது இருபத்தொரு சாகைகளாலும் யஜுர்வேத
மானது நூறுசாகைகளாலும் ஸாமவேதமானது ஆயிரஞ்சாகை
களாலும் அதர்வணவேதமானது இருபதுசாகைகளாலும்
முறையே நான்குதிசைச்சபைகளில் மூர்த்திகளாய் நின்று இறை
வனைத் துதிக்கின்றன. ஓ முனிவர்களே! இப்படிப்பட்ட மஹா சபை,
களில்பிரமத ஜனத்தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய் சபாபதியா
னவர் நடனஞ்செய்கின்றனர்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

[illegible] டி. எஸ் மகாதேவ

மஹாபலாயநமஃ

முப்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

சபாநடன வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவர்களே! அச்சபைகளில் மகாகணபதி ஷண்முகர் நந்தி
பிருங்கி ருடேஸ்வரர் தண்டு குண்டர் ஜகண்டர் பாணன் ராவணன் சண்
டி சநாதனர் சனந்தனர் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய்
சபாபதியாகிய இறைவன் தேவியின் எதிரில் சாயங்காலந்தோறும்
தாண்டவஞ் செய்கின்றார். அதனைக்கேட்பீர்களாக. அம்பரத்
தை யழுத்திய பாதாரவிந்தமுடையவராய் கஜசர்மவஸ்திரராய்
பின்னற்சடைமுடியராய் கங்காதரராய் காளகண்டராய் குண்ட
லீப் ஸாகுண்டலராய் சந்திரன்போன்ற முகத்தினராய் மலர்ந்த தா
மரைபோன்ற மூன்று கண்களையுடையவராய் திரிபுண்டர ரேகையால்
விளங்கும் நெற்றியுடையவராய் பஸ்மம் பூசிய மேனியராய், செம்
பஞ்சூட்டிச் சிவந்த நகம்போல் விளக்கும் நகங்களையுடையதும் தா
மரையிதழ்போல் விளங்குவதுமாகிய விரல்களால் மிக்க அழகிய இட

தனையுடையவர்களும் மஹாஜாவாமணிகளும் முத்து மணிகளுங்கூடிய ருத்திராக்ஷமாலையணிந்தவராய் நாகங்களின் சிரோ ரத்னங்களாலாகிய மாலைகளால் விளங்குங் கழுத்துடையவராய் ரத்னங்களையணிந்த கழுத்துடையோராய் இனியாத மணியுடைய ஒட்டியாணமணிந்த இடையுடையவராய் ஓர் கையில் உடுக்கையும் ஓர் கையில் அக்னியும் ஓர்கையில் அபயமுத்திரையும் தரிக்கின்றவராய் இடையில் புலித்தோலுடுத்தவராய்ப் பிரமருண்ட மாலைகளைக் கழுத்திலணிந்தவராய் கலீர் கலீர் என்று சப்திக்கும் மணித்தண்டையணிந்த பாதமுடையோராய் ஆநந்தமாகிய (இறுகி வளர்ந்ததாகிய) நடனத்தால் மூவுலகங்களையுங் கோஷிக்கச்செய்கின்றவராய் இறைவன், மகாரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடத்திலுள்ளவளும் சந்திரமண்டலத்தைப் பழித்த முகமுடையவளும் அழகிய அளகத்தோடு விளங்குந் திலகமுடையவளும் ரத்னதாடங்கமுடையவளும் உதிக்குஞ் சுக்ரன் போன்ற மூக்குத்துடன்கூடிய நாசியுடையவளும் மும்மடிப்புள்ளதும் ரத்னமாலையால் ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய கண்டமுடையவளும் உன்னதமாகியமதயானையின் கும்பம்போன்ற தனமுடையவளும் மூவளிமடிப்புடையதும் மூவுலகங்களுக்கும் சமபுடமுமாகிய உதரமுடையவளும் சிம்ஹத்தினிடைபோன்ற இடையுடையவளும் அற்புதமாகிய ரத்தின ஒட்டியாணமணிந்தவளும் சுவர்ண சரிகைமயமாகிய வஸ்திரந்தரித்தவளும் சண்பகம் அசோகம் புன்னை முதலிய நறுமணமலர்களைத்தரித்த கேசமுடையவளும் கேசவேணிமண்டலத்தின் நடுவில் ரத்னசீமந்த ஆபரணமணிந்தவளும் நெற்றியில் ஜ்வலிக்கும் சிந்தூரரேகையுடையவளும்கரத்தில் கிண்கிண்ணெனசப்திக்கும் திவ்யரத்னகங்கணமணிந்தவளும் விரல்களில் பளீர் பளீர் என ஜ்வலிக்கும் ரத்னமோதிரமணிந்தவளும் நடனசபை முழுதும் செஞ்சோதிமயமாகச் செய்யும் சரணாரவிந்தமுடையவளும் கால்விரல்களிலணிந்த மணிமஞ்சீர ஆபரணத்தால் அச்சபாமண்டபத்தை ஒலிக்கச்செய்கின்றவளும் அகரு கஸ்தூரி கர்ப்பூர சந்தன மணிந்தவளும் சௌந்தர்ய ஸாரமாயுள்ளவளும் பாசாங்குச வரதாபயந்தரிக்கின்றவளும் இறைவனது முகத்தை ஆனந்தமாய் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவளுமாகிய தேவியின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்தநடனமாடுகின்றனர்.

நந்திபிருங்கி மஹாகாளர் ஸ்கந்தர் ஹேரம்பர் முதலியவர்களைச் சூழப்பெற்றவராய் வாத்தியகோஷங்களும் வேதகோஷங்களுமுழங்க இறைவன் செய்யும் நடனக்கிரமத்தை யான் நினைக்கிறேன். அவ்வாறு நடனஞ்செய்யும் இறைவனையே நினைக்கப்பரமானந்தமா

யிருக்கின்றது. அவ்விதமே தென் பக்கத்திலுள்ள ரத்னஸபையி லும் மேற்கிலுள்ள வெள்ளிசபையிலும் தேவியின் முன்னிலையில் நட னமாடுகின்றனர். இனிவடக்கிலுள்ள சிற்சபையில் அம்பிகையைப்பார் த்துக்கொண்டு இறைவன் நடனம் செய்யும் அழகை என்னவென் றுரைப்பேன். இவ்விதம் அபாரமஹிமைபெற்றதாகிய நடனத்தை இறைவன் தேவியின் சந்தோஷத்தின் பொருட்டுச்செய்து உலகத் திற்கருள்புரிகின்றனர். ஹரிப்பிரமாதிகளாலும் சநந்தன சநாதனர்க ளாலும் ஹர சுநந்தி நந்தி முதலியவர்களாலும் முழங்கப்பெற்ற மத் தள முதலியவாத்தியநாதத்தோடும் தாளக்கிரமத்தோடும் இறைவன் சபைகளில் திவ்ய நடனஞ் செய்தருளுகின்றனர் என்றுகூறி இறை வனை மனதில்நினைந்து ஸ்கந்தர் ஓ வேதாதீசுவரா! உமது நடனம் விளங்கப்பெற்ற சபைகளை மிக்க பக்தியுடன் வேதமே வணங்கித் துதிக்கின்றது. உமது மஹிமையை அவ்வேதமும் முழுது மறிய மாளாது. இங்ஙனமிருக்க ஏனையோர் எங்ஙனமறிவது? என்று போற்றினர்.

முப்பத்து மூன்றும் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
ஹேரம்பாயநம:

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்.

சதுர்வித புருஷார்த்த மண்டபவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓமுனிவரே! முற்கூறிய மண்டபங்களுக்கப்பால் சந் திரகாந்தக் கல்லாலமைந்த பற்பலமாளிகைகளிருக்கின்றன. அம்மா ளிகைகளிருக்கும் பிராகாரத்தில் நான்கு மண்டபங்களிருக்கின்றன. அவை இருபதினாயிரம் யோஜனைப் பிரமாண முடையனவாய்ப் பற் பலரத்னங்களால் விருஷபங்கள்போலும் ருத்ராவதார விலாஸங்கள் போலும் பின்னும் பற்பல மிருகபக்ஷி விருக்ஷகொடி செடி முதலி யனபோலும் சித்திரிக்கப்பட்ட பதுமைகளும் துவஜம் கும்பம் கவா ட்சம் முத்துக்குச்சம் கொடுங்கை முதலியனவு முள்ள கோபுரங்க ளோடு கூடியனவாயிருக்கின்றன. அவைகளுள் கிழக்கிலுள்ள மண் டபமானது கர்ப்பக்கிரகமுதல் கோபுரம் வரையிலும் ரத்னமயமா கிய ஸ்தம்பங்களுடையதாய் தூபதீபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றதாய் சந் தனம் கற்பூரம் முதலிய பரிமளவாசனைத் திரவியங்களாலும் மல்லி

கை மந்தாரம் முதலிய மலர் வகைகளாலும் முத்துச்சரங்களாலும் ஆச்சரியமாய்க்காணப்படும் மணி மேடை சுவர் முதலியனவோடுங் கூடியதாய் சாமீப்பியமுத்தி மண்டபமெனப் பெயரியதாயிருக்கின்றது. தெற்கிலுள்ள மண்டபமானது பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதாய் கோமேதகத்தா லிழைக்கப்பட்டதாய் ரத்னங்களால் வாழைகமுகு பற்பல புஷ்பவகைச்செடி கொடியடர்ந்த உத்யானவனம் போலியற்றப்பட்ட சித்ரவேலைகளுடையதாய் உன்னத கோபுரமுடையதாய் சாரூப்பிய மோக்ஷதானமண்டப மெனப்பெயரியதாயிருக்கின்றது. மேற்கில் பதினாயிரம் கம்பங்களாலமைக்கப்பட்டதும் உன்னதமாகிய கோபுரமுடையதும் வைடூரிய ரத்னமயமாயுள்ளதும் சாலோக்கிய மோக்ஷதானமண்டபமென்னும் பெயருடையதும் மிக்க அற்புதமாகிய சித்ரசிற்ப முடையதும் தூபதீபங்களால் பரிமளவாசனையும் திவ்யசோதியும் வாய்க்கப்பெற்றதும் ரத்னபீடம் சிம்ஹாசனம் மஞ்சமுதலியனவுள்ளதும் ருத்ரவீணைகானத்தாலும் துந்துபிமுதலிய வாத்திய நாதங்களாலும் முழங்கப்பெற்றதுமாய் ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. இனிவடக்கில் புஷ்பராகமணியா னிர்மிக்கப்பட்டுப் பவளத்தாலாகிய மான் யானை சுகம் முதலியனபோல் சித்ரவரிசையுடையதும் ரத்னோத்யானவனம் ரத்னதடாகம் ரத்ன விமானம் முதலிய சிற்பசித்திர முடையதும் சாம்பிராணி அகரு முதலிய தூபங்களால் மிக்க பரிமள வாஸனை பெற்றுளதும் ரத்ன தீபவரிசைகளால் ஜ்வலிக்கின்றதும் சாயுச்சியதானமெனும் பெரியதும் த்வஜகும்பங்களோடு ஜ்வலிக்கும் உன்னதமான கோபுரமுடையதுமாயோர் மண்டபமிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்திலுள்ள திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது அம்பிகையோடு கூடி இறைவன் ஸகலகோடி கணங்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

மபஜடாரயநம:

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸ லிங்கவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓமுனிவரே! இனி அதற்குள் உன்னதமாகிய கோபுரத்தோடுகூடியதாய் பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஓர் பிரா

காரமிருக்கின்றது. அது ஓர் பக்கத்தில் பச்சைமணிபோலவும் ஓரி டம் குருவிந்தமணி போலவும் ஓரிடம் கண்மைபோலவும், ஓரிடம் மின்னல் போலவும் ஓரிடம் நீலமேகம் போலவும் ஓரிடம பாலஸூரி யன்போலவும்ஓரிடம் புரசம் பூப்போலவும் ஓரிடம் இந்திர நீலமணி போலவும்ஓரிடம்மயிலின்கழுத்துப்போலவும் ஓரிடம்மாடப்புறாவின் கழுத்துப்போலவும், ஓரிடம் சந்திரன்போலவும் ஓரிடம் வச்சிரமணி போலவும் ஓரிடம் கோமேதகம் போலவும் ஓரிடம் புஷ்பராகம் போலவும் ஓரிடம் வைடூரியம் போலவும் ஓரிடம் பவளம்போலவும் ஓரிடம்முத்துப்போலவும் ஜ்வலிக்கின்றதாய் மாணிக்கத்தால் நிர்மிக் கப்பட்டு ருத்திராவதாரசரிதம் வ்ருஷபம் கலசம் துவஜம் முதலிய வைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோபுரமுடையதா யிருக்கின்றது. அந்தப்பிராகாரத்தின் நாறறிசைகளிலும் நான்குகோபுரத்துவாரங் களிருக்கின்றன. இங்ஙனமான பிராகாரத்துள் நவரத்னகண்டமாய் அமைக்கப்பட்ட கர்ப்பக்கிருகமும் அதற்கெதிரில் சிந்தாமணியா லமைக்கப்பட்ட ஆயிரம் கம்பங்களோடு கூடிய மண்டபமொன்று மிருக்கின்றது. அதுமுக்திமண்டபமென்று பெயரியதும்ஸர்வவேத சிகைகளால் துதிக்கப்பெற்றதும் தனது காந்தியால் ஸகலலோகங் களையும் விளங்கச்செய்வது மாயிருக்கின்றது.

அது பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் திக்பாலகா யக்ஷர் ரக்ஷர் நரகர் உரகர் கின்னரர் அப்சரஸ் முதலியவர்கள் போலும் நிர்மிக்கப்பட்ட சித்ரகம்பம் ரத்னதோரணம் ரத்னகொடுங்கை கவாட்சம் கும்பம் துவஜமுதலியவைகளோடு கூடியதாய் எண்ணிறந்த ரத்ன தீபவரி சைகளால் ஜ்வலிக்கபெற்றதாய் செந்தாமரை செந்தாழை மந் தாரை சண்பகம் கதம்பமுதலிய மலர்களாலாகிய தோரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாய் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாச் சிறப்புடைய தாய் விளங்குகின்றது. கர்ப்பக்கிருகத்தின் தென்பக்கம் தக்ஷிணா மூர்த்தியாலும் ஏனைய மூன்று பக்கங்கள் அந்தகாரராதி திரிபுரசங் காரகர் பிர்மவிஷ்ணுதபவர் தாண்டவேசர் கஜசர்மதரர் ஸ்கந்த ஹேரம்பசஹிதர் பிக்ஷாடனர் கங்காளர் சூலதரர். சோமாவதம் சர் அக்ஷபாதா உமாசஹிதர் கௌரியின் முகத்தின்கீழ் கரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஸமாதானம் செய்விக்கு முருவமாகிய கௌ ரிப்பிரஸாதனபரர் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வ்யாக்ரசர்மாம்பரர் விஷகண் டர் சந்திரகலாகங்காதரர் இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பிரமவிஷ்ணு சேவிதர் யமனுக்குப்பயமது ஆலிங்கனம் செய்த முனி வனுக்கருளிய மூர்த்தி அலைநிலையோடு கூடிய கன்னகை[illegible]

குஞ் சடையுடையோர் விஷ்ணுநேத்ரார்ச்சித சரணகமலர் கண்டநலத்தில் பிரகாசிக்கும் பிரமமுண்ட கர்ணகுண்டல சோபிதர் முதலிய சிவமூர்த்திகளாலும விளங்குகின்றன.

அன்றியும் அந்தக்கர்ப்பக்கிரகத்தின் நாற்பக்கத்திலும் இந்திர நீலக்கல்லாலமைந்த அம்பிகா மூர்த்தியும் திவ்யரத்னங்களாலாகிய பிரமவிஷ்ணு இந்திரன் திக்பாலகர் முதலியவர்போன்ற பதுமைகளும் விருஷபஸ்தம்பங்களும் விளங்குகின்றன. இங்ஙனம் திவ்யமூர்த்திகளால் சூழப்பட்டதும் மனதினாற் சிந்திப்பதற்கு முடியாத சிறப்புடைய வயிரமணியால் நிர்மிக்கப்பட்டதும் ஐம்பது யோஜனை விஸ்தாரமுடையதும் கோடி சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய அந்தகர்ப்பகிரகத்தில் மணிபீடத்தில் சோதிமயமாய் விளங்கும் ஓர் ஸ்படிக லிங்கமிருக்கின்றது. நவரத்னமயமாகிய மலர்களாலும் பில்வங்களாலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டதாய் ஆயிரம் தலையுடைய ஆதிசேஷனது பணாமணிகளால் மறைக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்றதும் திரிபுண்டரமணிந்ததுமாகிய அந்தலிங்க மூர்த்தியின் மஹிமையையார் கூறவல்லவராவர்? கைலாஸேஸ்வரமெனும் பெயரிய அம்மூர்த்தியின் மஹிமையை ஓர் சிறிதும் வேதங்களாலும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களாலும் முனிவர்களாலும் அறியமுடியாது. அதனைச்சொல்லுவதில் வேதங்களும் ஊமைத்தன்மையடைகின்றன.

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

ஹேரம்பஸ்வக்ரீவாயநம :

முப்பத்தாறும் அத்தியாயம்.

கைலாஸேஸ்வரலிங்க பூஜாகதனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவரே ! பதினான் குலகங்களும் அந்தலிங்க மூர்த்தியினின்று முண்டாயின. பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர் முதலிய தேவர்கள் அதனின்றே தோன்றினர். ஈரேழுலகங்களும் சகல சராசரங்களோடு பிரளய காலத்தில் அவ்விலிங்கமூர்த்தியிடமே யொடுங்குகின்றன. ஸகல ஜகமும் அதனிடம் லீனமாகின்றமையால் லிங்கமென்று கூறப்பட்டது. எங்குமனோவாக்குகள் செல்லமுடியாது திரும்புகின்றனவோ எது ஏகமாகிய பிரமமோ அப்பரம்பொருள் அலிங்கமாயினும் கைலாஸேஸ்வர லிங்கமூர்த்தியாயிருக்கின்றது

அஃதே ஜ்யோதிகளுக்குச் சோதியும் சேதனத்துக்குச் சேதனமும் ஸத்யமும் ஆனந்தமும் அகண்டைகரஸமுமாகியது. அந்த லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதில் மனோவாக்குகள் சிறிதுஞ் சக்தியுடையனவல்ல. நேதி நேதி (இல்லை இல்லை) என்று விலக்கி வேதாந்தங்களால் அந்த லிங்கமே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அதனையே பிரம்ஹமென்றறி. இங்குபேதஞ் சிறிதுமில்லை.ருசமும் ஸத்யமுமாகியது பரப்பிரம்மம். அந்த ஆன்மா மனதுக் கெட்டாதது. அது நிரிந்திரியமும் நிஷ்களங்கமும் அசங்கமும் அசலமுமானது. சர்வதர்மமற்றதும் பிரபுவும் ஆகாசமும் அநாகாசமும் ஸாகாரமும நிராகாரமும் காரணங்களுக்குங் காரணமுமாகிய பிரம்ஹமானது அந்த லிங்கமே. நாமரூபமற்றதும் சாந்தமும் குணாதீதமும் குணாஸ்பதமும் பாணிபாத மற்றதும் சுவச்சமும் ஆனந்தகனமும் அத்புதமுமாகியசிவபெருமானது நிர்க்குணரூபமானது மஹான்கள் தவிர ஏனையோர்களால் காணக்கூடியதல்ல. அஃதே வியாபகமாய் விளங்குகின்றது. அஃதே தமஸைக்கடந்தது.அதனைவேதவேதாந்தஙகளாலும் குருவாலும் மற்று எச்சாதனங்களாலுங் காண்பதற்கும் அடைவதற்கு முடியாது. அஃதே தேவதேவனது நிர்க்குணரூபம; அங்ஙனமாயினும் ஸகல லோகஙகளுக்கும் திருஷ்டிகோசரம் போன்ற லிங்கமூர்த்தியாயிருககின்றது. அந்த லிங்கமூர்த்தியை தேவியோடு சம்புவானவர் பாஹ்யமாயும் ஆந்தரமாயும பூஜிக்கின்றனர். முக்கண்ணரும் நீலகண்டரும் சந்திரசேகரும அகம்பாவமுதலிய வற்றவரும் பாவாபாவமற்றவருமாயுள்ளவர் அவரே.பனிதரும் தேவரும் எவனை அகம்பிரம்ஹமென்று கூறுகின்றனரோ எவன் த்யானம் த்யேயம் இவைகளைக் கடந்துள்ளவனோ அவன் கேவலம் சிவனொருவனே. தமஸைக்கடந்தவராகிய அந்த மஹாதேவர் சகுணநிர்க்குணராய்த்தேவியோடுகூடி பாஹ்யபூஜையை பற்பலவுபசாரங்களாற் செய்கின்றனர். அவ்விறைவன் எப்பொழுதும் மனதினுலேயே நடந்தேறுவதாகிய ஆந்தர பூஜையைச் செய்கின்றவராயினும் பிரதோஷகாலங்களில் மிக்கச்சிறப்பாய் பூஜிக்கின்றனர். அவரது பூஜையின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்பீர்களாக. அதாவது:-

நான்குதேகங்களையுங் கடந்தவனும் சகல இந்திரியங்களற்றவனும் அகங்காரமற்றவனும் அத்வயனுமாகிய இவன்யானே. வ்யாப்பியங்களில் வியாபித்திருக்கின்றவன்யானே. குணமற்றவன், யானே. எனக்கு ஆதியந்தமில்லை. யானே ஸகலன். யானே விமலன். யானே விஸ்வாதீதன். அஜனும் அசங்கனும் வியாபகனும்

பூரணனும் குணமற்றவனும் நிரூபனும் யானே. விஸ்வபூதான்மாவும் தேகதர்மமற்றவனும யானே. ஆகாசனும் வியாபகனும் சிதறுவனவற்றுள் சிதறுதலற்றவனும் சத்தியனும் ஞானானந்தனும் போதகமற்றவனும் யானே. என்னிடமே எல்லாந் தோன்றின. என்னிடமே எல்லாம நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. ஆதலின் அத்வயனாகிய பிரம்ஹம் யானே. என்று இவ்வாறு பாவிக்கின்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முநிவரே! இவ்வாறு முதலில் தீரனாய் (இந்திரியங்களை யடக்கி) பாவித்து வெளியிலுள்ள லிங்கத்தை யர்ச்சிக்கவேண்டும். விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்து ருத்திராக்ஷாபரண மணிந்து பஞ்சாஸ்ய த்யானத்திலும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்திலும் தற்பரனாய்க் கொண்டு கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்குமுகமாகவாவது சுகாசனபந்தத்தோடிருந்து தனது ஹ்ருதய கமலத்தில் வீற்றிருப்போனும் சுத்தஸ்படிகம் போன்றவனும் கருணைமுகனும் முக்கண்ணனும் த்ரிபுண்டரசோபிதனும் சந்திரசேகரனும் நீலக்ரீவனும் உமாபதியுமாகிய இறைவனை ஸ்படிகலிங்கத்திலாவது பாணலிங்கத்திலாவது பொன்வெள்ளி முதலிய லோகத்தாலமைக்கப்பட்ட லிங்கத்திலாவது ம்ருத் (பிருத்வி) லிங்கத்திலாவது மணலிலாவது ஸ்தாவர (புல் பூண்டுசெடிகொடி) லிங்கத்திலாவது ஆவாஹனஞ் செய்துகொண்டு பூஜிக்கவேண்டும். பஞ்சாமிர்தங்களாலும் பஞ்சகவ்யங்களாலும் தீர்த்ததாரைமுதலியவைகளாலும் பஞ்சப்பிரஹம பாவமானம் ருத்ரம் ஸாமம் முதலிய வேதமந்திரஜபத்தோடு சிவனை அபிஷேகித்துப் பின்னர் வஸ்திரங்களை மஹேஸ்வரரூபமாகிய அவ்விலிங்க மூர்த்திக்குடுத்தி சந்தனத்தை யணிவித்து அக்ஷதைகளாலும் ரத்னங்களாலும் அலங்கரிக்கவேண்டும். பின்னர் பில்வபத்ரங்களாலும் கல்ஹாரங்களாலும் சண்பகம் அலரி முதலிய புஷ்பங்களாலும் மற்றும் கானகத்திலுள்ள பரிமளமலர்களாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டும். பின்னர் தூபதீபநைவேத்தியங்களாலும் தாம்பூலங்களாலும் ரத்தினதீபங்களாலும் நீராஜனங்களாலும் ஆராதித்துச் சத்ர சாமரங்களாலுபசரித்து நமஸ்காரம் ஸ்தோத்திரபடனம் பிரதக்ஷணம் நடனம் மீண்டும் பிரதக்ஷணம் ஆகிய இவைகளை முறையேசெய்து பின்னர் தனது ஹ்ருதயகமலத்தில் இறைவனை வீற்றிருக்கச்செய்து பூஜோத்வாஸனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பூஜாக்கிரமத்தோடு பரமேஸ்வரனைப்பூஜிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் பூஜையை எந்தமனிதன் திரிகாலம் அல்லது ஓர்காலமாவது செய்கின்றனோ அவனே திவ்யக்யானமுதிக்கப்பெறுவான். ஓ முநிவரே! கைலாஸேஸ்வர லிங்கத்தின் மஹிமை

யின். வேசேலேசத்தின் கோடியிலொர் பங்கின்லேசமும் வேதங்களா லும் ஈஶ்வரனாலும் தேவியாலும் கஜானனனாலும்ஷண்முகனாலும் நந்திரர்களாலும் பிரமவிஷ்ணு ஹரர்களாலும் முனிகணங்களாலும் தந்திரங்களாலும் ஆகமங்களாலும் கூறுவதற்கு முடியாது. ஓ முனிவரே! அதனைக்கேட்பதற்கும் அறிவதற்கும் இம்மூவுலகில் யாருமில்லையென்றெண்ணுகின்றேன்.

முப்பத்தாறும் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

மஹோத்தராயணம்:

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவாஸ மஹிமை.

ஸ்கந்தர்:- ஓ முநிவரே! கைலாஸசைலமானது அபாரமஹிமையுடையதாயிருக்கும்படி சூலபாணியாகிய இறைவனால் அருளப்பட்டது. அனேக ரத்ன ப்ராகார கோபுரமாளிகைகளும் அநேக ரத்னசிகரங்களும் அனேக மண்டபங்களுமுள்ள அவ்விடத்திலேயே ஸகலருத்திரகணங்களின் இருப்பிடமும் இறைவன திருப்பிடமுமிருக்கின்றன. எல்லாம் அவன திருப்பிடமாயினும் தேவிஸ்கந்தர் கணபதி நந்திகேசர் முதலியவர்களோடுகூட மஹேசன் அவ்விடத்திலேயே விசேஷமாய் விளங்குகின்றார். காசியிலாவது ஹிமகிரியிலாவது மந்தரகிரியிலாவது நிஷதகிரியிலாவது கந்தமாதனகிரியிலாவது மற்றுமுள்ள கிரிகளிலாவது மஹேஶ்வரன் அவ்வளவு பிரீதியுள்ளவரல்லர். ஸர்வதீர்த்த மயமாயும் ஸர்வலிங்கமயமாயும் ஸர்வக்ஷேத்திரமயமாயும் ஸர்வஔஷதமாயும் ஸர்வவனமயமாயுமுள்ளது கைலாஸகிரியாதலால் அஃதேசிவனுக்கு எப்போது மிருப்பிடமாயிருக்கிறது. கைலாயசிகரத்தில் சம்பந்தித்த காற்றானது மிக்கப்பாவனமாதலால் விஷ்ணுபிரமாதி தேவர்களாலும் முநிவர்களாலும் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் கைலாயத்தைத் தரிசிக்கும்படியான தவத்தைச் செய்தோமில்லையே; எப்பொழுது கைலாயசம்பந்தமான காற்றானது நம்மிடம் சம்பந்தித்துப் பாவனஞ்செய்யுமோ என்று நினைத்து காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். பறவைகளும் சூர்யசந்திராக்னிகளும் அவ்விடஞ் செல்லக்கூடாதென்று ஈஶ்வரனால் நியமிக்கப்பட்டுளது. கைலாயமாளிகையில் ஒருகணமிருப்பு

தனால் எச்சுகமுளதோ அச்சுகாம்சத்தின் கோடியிலொருபங்கும் விஷ்ணுபிரம இந்திரலோகங்களிலும் மற்றுமுள்ள பதினான்கு புவனங்களிலுங்கிடைக்காது. அரனருள் சம்புவின் அநுக்கிரகத்தினாலேயே செல்லலாகும். கர்மத்தினாலும் தவத்தாலும் மற்றுமுள்ள தர்மங்களாலும் அங்கு செல்லமுடியாது. விஷ்ணுபிரமாதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கைலாஸகிரியைத்தரிசிப்பதற்கு மிக்க ஆவலுடையோர்களாய் சிவப்ரஸாதசித்தியின் பொருட்டுப் பஞ்சாக்னி மத்தியினின்றவர்களாயும் காற்றைப் புசிக்கின்றவர்களாயும் புகையைப்புசிக்கின்றவர்களாயும் விபூதிபூசி ருத்திரத்தைச் செபிக்கின்றவர்களாயும் பஞ்சாக்ஷரபாராயணர்களாயும் ருத்திராக்ஷகிரீடந் தரிப்பவர்களாயும் சிவநாமபாராயணர்களாயும் முக்காலும் லிங்கார்ச்சனை செய்கின்றவர்களாயும் மிக்கவுக்ரமாய் இன்னமுந் தவம்புரிகின்றனர். இன்னம் சகல உலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற முநீஸ்வரர்களும் ஸதாசிவப்ரஸாதத்தின் பொருட்டே தவஞ்செய்கின்றனர். அவர்களுக்கு இறைவனருள் கிடைக்கும். கைலாயஞ் சென்றவருக்குப் புனராவர்த்தியில்லை. சம்புவைமிக்க சிரத்தையுடன் பூசித்தபெரியோர்கள் மஹாமேருவின் சிகரத்திலுள்ள கைலாயமாகிய ஈசானபதத்தையடைந்து ஆனந்தமநுபவிக்கின்றனர். அநேககோடி கற்பங்களிற் செய்ததவத்தினாலேயே அஃதடையக்கூடியது. மலை மலையாய் சொர்னத்தைத்தானஞ்செய்வதாலும் யாகாதி கர்மங்களாலும் அஃதடையக் கூடியதல்ல. ஓ முனிவரே! அநேகயுககாலம் தவம்புரிந்து சிவாநுக்கிரகத்தால் நாங்களும் அக்கைலாஸத்தில் வசிக்கப்பெற்றோம். தேவியாலும் என்னாலும் கணேசராலும் நந்தியாதியராலும் கைலாஸத்தின் வெளிப்பிராகாரத்திலேயே வசிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டுளது. கைலாஸ சிகரங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாது. ஆதலின் கோடிலிங்கம்லக்ஷலிங்கம் ஸகஸ்ரலிங்கம் ஆகிய இவ்வுத்தமலிங்கங்களை தேவிக்குக் கூறினாராயினும் அவைகளை இறைவனே இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறினாரில்லை. அங்ஙனமாயின் மற்றெவனாலெண்ணமுடியும்? அநிர்வசனமாயையுடையோனாகிய இறைவனது மஹிமையை எவனறிவான்? வேதமே நிஸ்வாசமாயுடையவனும் சர்வக்ஞனும் சந்திரசேகரனுமாகிய அவ்விறைவனே அதனையறியவேண்டும். அவ்விறைவனது திருவுளத்தினாலேயே அவ்வளவுலிங்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்றனர்.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மதோத்கடாயநம:

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸலிங்க மண்டல பூஜாகதனம்.

ஸூதர்-கூறுகின்றார். ஜைகிஷவ்யர் ஒ தாரகாராதே! சிவபக்த
வரா! அமலா! உமது பாதார விந்தத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.
இறைவன் தேவியாருக்குக் கூறிய விஷயமானது ரகஸ்யமாயினும்
பிரகாசமாயினும் எனக்கதனை யுரைத்தருளு மென்று பிரார்த்திக்க
ஸ்கந்தர் புன்னகை கொண்டவராய் ஸ்ரீ மஹாதேவனை ஹ்ருதயக
மலத்தில் தியானித்துக்கொண்டுஸகலதேவமுனி கணங்களையும் நோ
க்கிக்கூறலாயினர். ஒ சாம்பவ சிரோ மணிகளே! பூர்வம் கைலா
யசிகரத்தில் பரமேஸ்வரன் தேவியோடு ஏகாந்தமாயிருக்கும்போது
ஆச்சரியமடைந்தவர்போல் சிரித்தனர். அதைக்கண்டு தேவிஇறை
வனை வணங்கி ஒ ஸ்வாமி! தேவதேவா! மஹாதேவா! சங்கரா! கரு
ணாலய! எணாங்கமௌளே! ஸர்வக்ஞ! கங்காசலசடாதரா! ஸகல
ஜகங்களுக்கும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கும் தோற்ற நிலையொ
டுக்கங்கள் உமது கடாக்ஷத்தினாலேயே நடந்தேறுகின்றன. லீலையா
கவே பிரளய உதயங்களை நடத்துவோராகியவுமக்கும் ஆச்சரியத்தி
ற்கேது ஒன்றுளதோ? எந்த ஆச்சரியத்தைக்கண்டு தேவரீர் நகை
த்தீர்? அதனை யுரைத்தருளவேண்டு மென்றனள்.

அப்போது ஈஸ்வரன் ஒ தேவி! உன்னிடம் கூறக்கூடாத ரக
ஸ்யமொன்றுளதோ? அதனைக்கூறுகின்றேன். இக்கைலாய சிகரங்
களில் என்மனதா லமைக்கப்பட்டுள்ள லிங்கங்களை நினைத்து ஆச்
சரியங்கொண்டேன். யானே கோடிலிங்க ஸ்வரூபமாயிருக்கின்
றேன். அவைகளைப் பூஜிப்பவனும்யானே. தேவர் முனிவர்கந்தர்
வர் முதலியயாவராலும் இங்கு பூஜிக்கப்படுவதில்லை. இதனைத்தரிசி
க்கவுமுடியாது. இங்குவருகிறதற்கும் ஒருவராலும் முடியாது. அப்
படிப்பட்ட இந்த லிங்கங்க ளெல்லாவற்றையும் யான் பார்த்தமாத்
திரத்தில் யாவும் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன. ஒதேவி! உனது
கடாக்ஷம் நிகழ்ந்ததும் இந்தலிங்கமண்டலமெல்லாம் சந்திரகலாதர
மாயும் குண்டலீச பூஷிதமாயும் புண்டர சோபிதகபாலமாயுமுள்ள
திருவுருவத்தோடு விளங்குகின்றவுமாய் பில்வசண்பக தாமரைமலர்
களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கைலாஸமானது ரத்ன
சிருங்கங்களில்விளங்கும் லிங்கங்களாலும் பில்வம் முதலிய புண்யவிரு

க்ஷங்களாலும் பரிமள மலர் விருக்ஷசெடி கொடிகளாலும் மிக்கஅற்புதமாயிருக்கின்றமையால் இவ்விடத்தில் எனக்குமிக்கப்பிரீதியுளது. ஓதேவி! லிங்காலயங்கடோறும் தூபங்களின் கந்தமும் தீபங்களின் பிரகாசமும் திவ்யமலர்களின் பரிமளவாசனையும் வியாபித்திருக்குஞ்சிறப்பினைப்பார். நைவேத்யராசிகளும் ஆங்காங்கு லிங்காலயங்கடோறும் விளங்குகின்றதைப்பார். அர்ச்சிக்கப்பட்டு மலைமலையாய்க்குவிந்திருக்கும் புஷ்பராசிகளைப்பார். சாமரம் போடுதலையும் மயில்கள் நடனமாடுதலையும் குயில்கள் ராகத்தோடு கூவுதலையும்பார். இவைகள் பூஜையின் பொருட்டே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாய்க்காணப்படுகின்றன வென்றனர்.

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

மஹாவிநாயகாய:

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

லிங்கவைபவகதனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓமுனிவரரே! ஈஶ்வரன் பின்னும் தேவியைநோக்கி ஓசங்கரி! எனக்கு லிங்கபூஜையில் எவ்வளவு பிரீதிசிரத்தை யிருக்கின்றதோ அவ்வளவு சகத்தின்சிருஷ்டியிலும் ஸ்திதியிலும் அழிப்பதிலுமில்லை. பூர்வம் இந்த கிரியானவன் என்னைக்குறித்து மிக்கவுக்கிரமானதவம் புரிந்தான். அப்போதுயான் இங்ஙனமருளினேன். ஓகிரீந்திர! உனது கிரியின் சிகரங்களில் எண்ணிறந்த லிங்கங்களோடுயான் வசிக்கின்றேன். உனக்குஎனது சந்நிதிமஹிமையால் பிரளயத்திலும் நாசமில்லையென்று வரமளித்தேன். ஓதேவி! பிரளயத்தில் மஹாப்பிரவாகமாய் ஒன்றுசேர்ந்து புரண்டுவரும் சப்தசமுத்திரங்களும் இக்கைலாயத்தின் அடிப்பிரதேசத்தி லடங்கிகிற்கும். ஓகிரிஜே! யான் கேதாரேஶ்வரரெனும் பெயருடன் ஹிமாசலத்திலும் மந்தரத்திலும் வசிப்பேன். மகாமேருவின் சிகரத்திலும் எனது வாசஸ்தலமுளது. சகலதேவர்களால் அங்கும்யான் பூஜிக்கப்பட்டு வசிக்கின்றேன். ஓதேவி! யான் ஏகனும் அத்வைதனும் நிரூபனும் ஆயினும் எல்லாமெனக்கிருப்பிடமாயினும் இக்கைலாயசிகரத்தில் உன்னோடுமிக்க திருப்தியுடன் வசிக்கின்றேன். இக்கைலாயத்தில மண்டபமாளிகை கோபுரங்களோடு கூடிய திவ்யரத்னாலய

ங்களில் விளங்கும் கோடிலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாதாயினும் இவைகளுள் ஸகஸ்ரலிங்கமானது எனக்கு மிக்கத்திருப்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றது. அந்தலிங்கமானது தவத்தாலும் யாகங்களாலும் யோகங்களாலும் கிடைக்கக்கூடியதல்ல. ஓதேவி! கைலாஸேஸ்வரமுதலிய லிங்கங்களையான் முப்போதும் பூஜிக்கின்றேன். அந்தந்தலிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. இந்த திவ்யலிங்க நாமத்தை உச்சரித்தாலும் ஸ்ரவணஞ்செய்தாலும் மனிதர் ஸகலபாபங்களு நீங்கி ஸ்வர்க்காப வர்க்கங்களைப் பெற்றுமகிழ்வார். கைலாயத்தின் தெற்குமேற்கு வடக்குச்சிகரங்களிலுள்ள லிங்கங்களின் எண்ணிக்கையை சொல்லுவதற்கு பதினாயிரம் கல்பம்வரையினும் ஆதிசேஷன் முயன்றாலும் முடியாது. ஆகாயத்தை ஊடுருவிச்சென்ற அற்புதமாகிய கும்பங்களாற் சொலிக்கும் கோபுரரத்னமண்டபமுடைய ரத்னாலயகர்ப்பக் கிரகங்களில் திவ்யமணி பீடங்களில் விளங்கும் ஸ்படிகலிங்கங்களைப்பார். இந்தலிங்கங்கள் பில்வம்மந்தாரம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்யதூபதீபங்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்றன. ஒவ்வொன்றும் சந்திரகலாதாரமும் சர்ப்பமணியால் மறைக்கப்பட்டும் வச்சிரமணியால் திரிபுண்டர மணியப்பட்டும் கஸ்தூரிதிலகம் ஜ்வலிக்கப்பெற்றும் விளங்குகின்றது. ஓதேவி! இந்தலிங்காலயத்தின் மாளிகையின் கும்பத்தைத் தெரிசிப்பதாய் நினைத்தாலு முக்திபெறலாம். இதனை நமஸ்கரிப்பாயாக. பூலோகத்திலாவது பாதாளத்திலாவது சத்தியலோகத்திலாவது இப்படிப்பட்டலிங்கமில்லை.

ஓகிரிஜே! பூலோகலிங்கத்திலும் பாதாளலோகலிங்கம் சிறந்தது. பாதாளலிங்கத்திலும் ஸ்வர்க்கலோகலிங்கம் உத்கிருஷ்டமானது. அதனிலும் ஸத்யலோகத்திலும் வைகுண்டத்திலுமுள்ளலிங்கங்கள் சிறப்புப்பொருந்தியவை. இத்திசையிலுள்ள லிங்கங்கள் எண்ணிறந்தனவாயினும் இவைகளில் இருநூற்றைம்பது லிங்கங்கள் மிக்க அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளனவாதலின் அவைகளின் நாமங்களைக்கூறுகின்றேன். இவைகளுள் முதன்மைபெற்றது கைலாஸேஸ்வரலிங்கம். இதன்மஹிமையை ஸகலவேத வேதாந்தங்களும் அறியச்சக்தியுடையனவல்ல. பிரம்ஹவிஷ்ணு மஹேஸ்வரர்கள் இதனிடமே லயிக்கின்றமையால் லிங்கமெனப்படுகிறது. ஓமஹேஸ்வரி! நிற்குணமாகிய எனதுருவமே இஃதென்றறி. இதனாலேயே ஸகலலோகங்களும் விளங்குகின்றன. இதன் சேதனத்தினாலேயே ஜகங்கள் சைதன்ய முடையதாகின்றன. இதன் ஆனந்தலேசத்தினாலேயே ஸகல

மும் ஆனந்தமயமாகின்றது. இஃதேபிரம்ஹம். சூக்ஷ்மமயமாயுள்ளதும் ஸகலேந்திரியங்களுக்கு மெட்டாததும் ஸகலதர்மமற்றதும் சக்ஷுவுக்கு சக்ஷுவும்பிராணனுக்குப் பிராணனுமாயுள்ளது. உலகில் எதனைப்பூஜித்தாலும் த்யானஞ்செய்தாலும் முக்தனாகின்றானோ அஃது இந்தலிங்கமே. இனி ஏனையலிங்கங்களையுங் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக.

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உ

மந்த்ரூணேகம:

நாற்பதாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸ ப்ராக்த்வாரலிங்க நாமகதனம்.

ஈப்வரர் ஓதேவி! ஸ்ரீகைலாசேஸ்வரர் பூதேஸ்வரர் அம்பிகேஸ்வரர் சூதேஸ்வரர் கணேசேஸ்வரர் ஸ்கந்தேஸ்வரர் தாரகேஸ்வரர் கங்கேஸ்வரர் நந்திசேஸ்வரர் பிருங்கீஸ்வரர் பாணகேஸ்வரர் சண்டேஸ்வரர் முண்டிகேஸ்வரர ரத்னேஸ்வரர் கந்தகேஸ்வரர் பார்க்கேஸ்வரர் வீரேஸ்வரர் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரர் குஸுமேஸ்வரர் வீரபத்ரேஸ்வரர் கந்துகேஸ்வரர் பணீஸ்வரர் ஸாதேஸ்வரர் கபஸ்தீஸ்வரர் ருத்ரேஸ்வரர் பைரவேஸ்வரர் கரவீரேஸ்வரர் நிஷதீஸ்வரர் வடேஸ்வரர் கச்சபேசர் கஸ்யபேசர் ஆபத்தீஸ்வரர் க்ரிணீஸ்வரர் கலசேஸ்வரர் தேவிகேஸ்வரர் பத்மேஸ்வரர் மகதேஸ்வரர் துண்டேசர் ஹாண்டேஸ்வரர், ஸௌரேஸ்வரர் வருணேஸ்வரர் வாருணேஸ்வரர் வைக்ரதீஸ்வரர் மோக்ஷேஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் மண்டலீசர் குண்டலீஸ்வரர், பாண்டலீஸ்வரர், பிண்டேஸ்வரர் கருடேஸ்வரர் சந்திரேஸ்வரர் மாருதேஸ்வரர் விதீஸ்வரர் ஸாதீஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் மூரீஸ்வரர், உமேஸ்வரர் கபர்த்தீஸ்வரர் பத்ரகணேஸ்வரர் வேகேஸ்வரர் விஷ்ணுவீசர் வைராகேஸ்வரர் மகேஸ்வரர் அஹிர்புத்னேஸ்வரர் ஜமதக்னீஸ்வரர் விஸ்வாமித்ரேஸ்வரர் ராவணேஸ்வரர் பலீஸ்வரர் மஹேந்த்ரிகேஸ்வரர் ஸாதாகாபேஸ்வரர் மார்த்தண்டேஸ்வரர் லலந்தீஸ்வரர் ஸ்வலீனேஸ்வரர் த்ருவேஸ்வரர் கந்தர்ப்பேசாதி விப்ரேஸ்வரர் பாரிபத்ரேஸ்வரர் கர்ப்பேசர்ம்ருதங்கேஸ்வரர் தோரணேஸ்வரர் தரிதீஸ்வரர் உத்பலேஸ்வரர் மஹேந்திரேஸ்

வரர் ஸ்தாண்வீஸ்வரர் பஸீதேஸ்வரர் அநந்தேஸ்வரர் கர்த்தபேஸ்
வரர் ம்ருடேஸ்வரர் வம்ரகேஸ்வரர், வாகுரீஸ்வரர் வப்ருகேசர்
வடபத்ரேஸ்வரர் ஸ்ரீராமகேஸ்வரர் ம்ருகேந்திரேஸ்வரர் ஹிரண்ய
பேசர் பபீஸ்வரர் ஆக்னீத்ரேஸ்வரர் சந்நதீஸ்வரர் ப்ரஹதீஸ்வரர்
ரணேஸ்வரர் கிராதேஸ்வரர் கர்ஜகேஸ்வரர் வேணுதாரேஸ்வரர்
ஜயந்தேஸ்வரர் மத்யமேஸ்வரர் ஸங்கபேஸ்வரர் கநீஸ்வரர் வித்யுத்
கர்ப்பேஸ்வரர் திரிபுரேஸ்வரர் ஹரீஸ்வரர் பலப்ரமதநேஸ்வரர் உசி
நரேஸ்வரர் கர்க்கேஸ்வரர் மந்திரேசேஸ்வரர் தந்திரேஸ்வரர் ஸாம
வ்யோமகேஸ்வரர் திகீஸ்வரர் கபாலமோசனேஸ்வரர் மணிகர்ப்பே
ஸ்வரர் ஜாது கர்ணேஸ்வரர் ந்ருகேஸ்வரர் பாடலேஸ்வரர் கர்ணி
கேஸ்வரர் சத்ரகேஸ்வரர் பிங்களேஸ்வரர் சிலேஸ்வரர் மத்வீஸ்வ
ரர் வாமகேஸ்வரர் யௌவநேஸ்வரர் ஸ்திரேஸ்வரர் ப்ராந்தீஸ்வரர்
ஜந்துகேசேஸ்வரர் கோபேதேஸ்வரர் அகிலேஸ்வரர் விசாலேஸ்வ
ரர்சிம்ஹிகேசேஸ்வரர் கண்டாகர்ணேஸ்வரர் வ்யாக்ரேஸ்வரர்ஜம்பு
கேஸ்வரர் லலிதேஸ்வரர் த்ருதீஸ்வரர் வேதேஸ்வரர் துண்டிகேஸ்வ
ரர் கஹோளேசர் அத்வநேஸ்வரர் பிந்து கேஸ்வரர் கண்டகீசர் நர்
மதேஸ்வரர் நீலேஸ்வரர் பிசண்டிலீஸ்வரர் அத்ரீஸ்வரர் கனகேஸ்
வரர் அத்வரேஸ்வரர் ஸத்யோஜா தேஸ்வரர் குலிசேஸ்வரர் ப்லவே
ஸ்வரர் ஸோமேஸ்வரர் வாருணேஸ்வரர் சரபேஸ்வரர் ஜடேஸ்வ
ரர் பாககாரேஸ்வரர் முக்தகேஸ்வரர் ராகேஸ்வரர் பல்லகேஸ்வரர்
வீரகேஸ்வரர் க்ருதநேஸ்வரர் தநேஸ்வரர் உரகேஸ்வரர் கடோரேச்
வரர் தர்க்துரேசர் வரீஸ்வரர் க்ஷிப்ரேஸ்வரர் தால்பேஸ்வரர் விந
தேஸ்வரர் சசீஸ்வரர் ககுதேஸ்வரர் முகுந்தேஸ்வரர் பவாநீஸ்வரர்
சநீஸ்வரர் வ்ருஷபேஸ்வரர் ரூக்ஷேஸ்வரர் சந்திரேஸ்வரர் மத்ஸ்
யேஸ்வரர் பாவநேஸ்வரர் தாரங்கேஸ்வரர் மதங்கேஸ்வரர் கணதீஸ்
வரர் பரீஸ்வரர் ஜலந்தரேஸ்வரர் ப்வேதாப்வேஸ்வரர் பிகேஸ்
வரர்ரைப்பியேஸ்வரர் முசுகுந்தேஸ்வரர் கங்கணேஸ்வரர் ப்ரதேஸ்
வரர் வித்யாதரேஸ்வரர் நீலேஸ்வரர் கக்ஷியேஸ்வரர் ப்ரபேஸ்வரர்
மருதேஸ்வரர் சக்தீஸ்வரர் ஸ்வர்க்கேஸ்வரர் மலயேஸ்வரர் மங்க
ணேஸ்வரர் ஜாகதீஸ்வரர் விபுதேஸ்வரர் கிரீஸ்வரர் வரவணேஸ்வரர்
விசூர்ணேஸ்வரர் கோக்ஷவாகஜேஸ்வரர் கந்தர்ப்பேஸ்வரர் சூர்ய
கேஸ்வரர் புஷ்டேஸ்வரர் துஷ்டகேஸ்வரர் விநாயகேஸ்வரர் மணி
கண்டேஸ்வரர் திரேஸ்வரர் வதீஸ்வரர் வித்ருபேஸ்வரர் லதேஸ்
வரர் விரிஞ்சீஸ்வரர் பத்ரகேஸ்வரர் சநேஸ்வரர் விஸ்வகேஸ்வரர்
பராசுதேஸ்வரர் லோகேஸ்வரர் பிராணிகேஸ்வரர் அந்தகேஸ்வரர்

ழுக்திகேஸ்வரர் ஹரிசேஸ்வரர் ருஷீஸ்வரர் கருடேஸ்வரர் பதங்கேஸ்வரர் கன்னிகேஸ்வரர் தவளேஸ்வரர் கந்தபத்ரேஸ்வரர் சகரேஸ்வரர் அருணேஸ்வரர் அநாக்பேயவரர் கசேஸ்வரர்திரியம்பகேஸ்வரர் கௌதமேஸ்வரர் கபேஸ்வரர் விதண்டேஸ்வரர் கண்டேஸ்வரர் வராஹேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் கேதாரேஸ்வரர் பலேஸ்வரர் கிங்கரேஸ்வரர் அமிர்தேஸ்வரர் என்னும் லிங்கங்கள் திவ்யாலயத்தில்பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டனவாய் கைலாயத்தின் கிழக்குபக்கத்திலிருக்கின்றன. ஓதேவி! இந்த திவ்யலிங்கங்களை ஸ்பரிசித்தாலும் லிங்க நாமங்களை ஸ்ரவணஞ்செய்தாலும் உடனே ஸகலபாபங்களு நீங்குமென்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு கூறியதைத்தேவி கேட்டு ஆனந்தவசமாயினள் என்றனர்.

நாற்பதாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

மங்களஸ்வராயநம:

நாற்பத்தோராம் அத்தியாயம்.

கைலாஸதக்ஷிணத்வார லிங்ககதனம்.

ஸ்கந்தர்:- ஓ முனிவர்களே! ஈஸ்வரன் மறுபடியுந் தேவியை நோக்கி ஓதேவிஇனிக்கைலாயத்தின் தென்சிகரங்களிலுள்ள லிங்கநாமங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. அகோரேஸ்வரர் கபாலீஸ்வரர் குக்குடேஸ்வரர் நளேஸ்வரர் இந்திரேஸ்வரர் யமேஸ்வரர் நைருதேஸ்வரர் நடேஸ்வரர் உத்தராவர்த்தகேஸ்வரர்தக்ஷிணாவர்த்தகேஸ்வரர் விகுண்டேஸ்வரர் மௌலிகேஸ்வரர் அர்ச்சுநேஸ்வரர் கநீஸ்வரர் பகதந்தேஸ்வரர் நகுஷேஸ்வரர்ம்ருதேஸ்வரர் தங்கணேஸ்வரர் ஸத்தீஸ்வரர் மத்தயேஸ்வரர் கலேஸ்வரர் வித்யேஸ்வரர் பங்கேஸ்வரர் க்ருதநேஸ்வரர் கிரேஸ்வரர் திவோதாஸேஸ்வரர் ராதிரதேஸ்வரர் சௌநகேஸ்வரர் கணபத்ரேஸ்வரர் சேஷேஸ்வரர் வாஸுகீஸ்வரர் ஸங்கபாலேஸ்வரர்சித்ரகுப்தேஸ்வரர் தண்டபாணீஸ்வரர் துர்க்கேஸ்வரர் ஸாரஸேஸ்வரர் ஹம்ஸேஸ்வரர் மயூரேஸ்வரர் சக்ரவாகேஸ்வரர் மதாங்கேஸ்வரர் மன்மதேஸ்வரர் ரதீஸ்வரர் சந்தேஸ்வரர் பாண்டரேஸ்வரர் வகேஸ்வரர் புரந்திரீஸ்வரர் பலேஸ்வரர் காரணேஸ்வரர் தாரணேஸ்வரர் கிருத்திவாசேஸ்வரர் ஜனார்த்தகேஸ்வரர் ஸிம்ஹேஸ்வரர் மஹாகாளேஸ்வரர் சரஸ்வதீஸ்வரர் லக்ஷ்மீஸ்

வரர் சசீஸ்வரர் சக்ரகேஸ்வரர் புலஹேஸ்வரர் புலஸ்திரேஸ்வரர்
ருருத்தகாளேஸ்வரர் பரத்வாஜேஸ்வரர் ஸாகரேஸ்வரர் ரமேஸ்
வரர் விலேகநேஸ்வரர் சித்ரேஸ்வரர் பாதகேஸ்வரர் பிண்டாரேஸ்
வரர் வலீஸ்வரர் திலகேஸ்வரர் த்ருவேஸ்வரர் பலேஸ்வரர் அர்ண
வேஸ்வரர் க்ஷிப்ரணீஸ்வரர் தளேஸ்வரர் கரந்தமேஸ்வரர் இருஷ்
ணேஸ்வரர் ரபேஸ்வரர் கரணகேஸ்வரர் கங்காதரேஸ்வரர் மௌ
நேஸ்வரர் குருபத்ரேஸ்வரர் கந்தளேஸ்வரர் சாலேஸ்வரர் தா
லேஸ்வரர் பில்வகேஸ்வரர் அப்சரேஸ்வரர் மோக்ஷகேஸ்வரர் பூதா
ரேஸ்வரர் பதேஸ்வரர் விராதேஸ்வரர் கோகரேசர் ரளேஸ்வரர்
சலேஸ்வரர் ஹரித்ரேஸ்வரர் குங்குமேஸ்வரர் நரகோத்தாரணேஸ்
வரர் ஸாகேஸ்வரர் க்யானசேஸ்வரர் பக்தீஸ்வரர் முக்திகேஸ்
வரர் ரணமோசேஸ்வரர் காந்தீஸ்வரர் பவநேஸ்வரர் புரஞ்ஜேஸ்
வரர் கோகர்ணேஸ்வரர் வடேஸ்வரர் சரஸ்சேஸ்வரர் விசா
லேஸ்வரர் வீதிஹோத்ரேஸ்வரர் விம்பேஸ்வரர் பீமேஸ்வரர்
சங்கரேஸ்வரர் மிதேஸ்வரர் பாரிஜாதேஸ்வரர் மந்தாரேஸ்வரர்
ஜடேஸ்வரர் த்ரிஜடேஸ்வரா சிகண்டேஸ்வரர் பர்ஹீஸ்வரர் பங்
ளேஸ்வரர் பணமணீஸ்வரர் ராமேஸ்வரர் லக்ஷ்மணேஸ்வரர் அரு
ந்ததீஸ்வரர் வாகீஸ்வரர் பத்மகர்ப்பேஸ்வரர் ஹரிங்மணீஸ்வரர்
பக்ஷயேஸ்வரர் குசலீஸ்வரர் தரீஸ்வரர் உத்தாலகேஸ்வரர் நக்தஞ்
சரேஸ்வரர் பர்ணகேஸ்வரர் சாண்டில்யேசவரர் காலேஸ்வரர் கிரி
சேஸ்வரர் குசேஸ்வரர் தூர்வேஸ்வரர் மதித்ரேஸ்வரர் கர்கதேஸ்
வரர் குணேஸ்வரர் குருவிந்தேஸ்வரர் பதீஸ்வரர் குடஜேஸ்வரர்
ஸ்ரீசைலேஸ்வரர்கவேஸ்வரர் ஹரித்வாரேஸ்வரர் கங்காத்வாரேஸ்
வரர் குருக்ஷேத்ரேஸ்வரர் ஸாராபாண்டேஸ்வரர் யயாதீஸ்வரர்
குமுதேஸ்வரர் வாராணசீஸ்வரர் அவிமுக்தேஸ்வரர் காலஹஸ்தீஸ்
வரர் விஷ்ணுசக்ரப்ரதேஸ்வரர் ரோமந்தேஸ்வரர் அகஸ்தீஸ்வரர்
மாலவேஸ்வரர் பகேஸ்வரர் அங்கொலேஸ்வரர் ப்ரதரணேஸ்வரர்
மாருதேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் நக்ஷத்ரேஸ்வரர் தாலகேஸ்வரர் பல்லி
கேஸ்வரர் குஹேஸ்வரர் ரோகஹாரீஸ்வரர் த்ரிஜடேஸ்வரர் கநேஸ்
வரர் ஸாபர்ணேஸ்வரர் தாண்டவேஸ்வரர் மண்டலேஸ்வரர்
மதீஸ்வரர் தக்ஷகேசேஸ்வரர் ப்ரவாளேஸ்வரர் ஹரிபத்ரேஸ்வரர்
விரோதேஸ்வரர் அம்புரேஸ்வரர் நாரதேஸ்வரர் கரேஸ்வரர் ரம்
பேஸ்வரர் விக்ருமேஸ்வரர் கர்த்தமேஸ்வரர் த்ருணேஸ்வரர் ஆல
டங்கேஸ்வரர் சத்மகேஸ்வரர் பலீஸ்வரர் மருதாபேஸ்வரர் ஸித்
தாதேஸ்வரர் க்ரிணீஸ்வரர் ப்ராதேஸ்வரர் ப்ரயாகேஸ்வரர் ப்ரதிஷ்

டா புரேஸ்வரர் கோதாவரீஸ்வரர் தாம்ருபரணீஸ்வரர்ப்ருதவநேஸ்வரர் பமபேஸ்வரர் பங்கிலேஸ்வரர் யேநேஸ்வரர் புத்புதேஸ்வரர் ஆவர்தேஸ்வரர் ஸாலேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் விராடேஸ்வரர் பலாசேஸ்வரர் ஸ்திதீஸ்வரர்ப்ரளதேஸ்வரர் ஜாகதீஸ்வரர் த்ரிலோகேஸ்வரர் க்ஷிதீஸ்வரர் பஞ்சகேஸ்வரர் வ்ரதீஸ்வரர் யக்ஞேஸ்வரர்பலீஸ்வரர் பகவீஸ்வரர் பவப்ருகேஸ்வரர் கந்தத்வாரேஸ்வரர் கண்டேஸ்வரர் வருணேஸ்வரர் ப்ராபாஸேஸ்வரர் ருத்ரகோடீஸ்வரர் வல்மீகேஸ்வரர் ஸாதாரேஸ்வரர் த்ரிணஜ்யோதீஸ்வரர் காயத்ரீஸ்வரர் சவித்ரீஸ்வரர் காலத்வாரேஸ்வரர் தாங்கேஸ்வரர் பீமசண்டேஸ்வரர் ரத்னகர்ப்பேஸ்வரர் தேவேஸ்வரர் ஹீரகேஸ்வரர் ரந்திதேவேஸ்வரர் காலஞ்சரேஸ்வரர் அப்தீஸ்வரர் பைப்பிலாதேஸ்வரர் கந்தர்வேஸ்வரர் திரிசூலேஸ்வரர் ரஜநீஸ்வரர் திநேஸ்வரர்சித்ரகண்டேஸ்வரர் த்வாரபீடேஸ்வரர் திரிகூடேஸ்வரர்மங்களேஸ்வரர் மாலகேஸ்வரர்மூத்ரேஸ்வரர் தாடகேஸ்வரர் திரிதண்டீஸ்வரர் கஜேஸ்வரர் காத்யாயநீஸ்வரர் யாக்ஞவல்கேஸ்வரர் த்வஷ்டேஸ்வரர் விஸ்வகர்மேஸ்வரர் யமேஸ்வரர் ரதிகேஸ்வரர் வசுந்தரேஸ்வரர்கௌபேஸ்வரர் நாளகேஸ்வரர் மித்ரேஸ்வரர் கர்த்தீஸ்வரர் காவ்யேஸ்வரர் விபுதேஸ்வரர் பௌபேஸ்வரர் பாத்ருகேஸ்வரர் காஹுட்டேஸ்வரர் கர்த்ரேஸ்வரர் ககநீஸ்வரர் காவ்யேஸ்வரர் சுவர்ணதேஸ்வரர் என்னும் இப்போது கூறிய ஒவ்வொரு லிங்கமும் ரத்ன ஆலயத்தில் அற்புதமாய் ஜ்வலிக்கின்றன பார்த்தனையோ என்றருளினார்.

நாற்பத்தோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பரமதாயகம?

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

பச்சிமத்வாரலிங்க கதனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முநிவரே ! பின்னர் இறைவன் தேவியை நோக்கி ஓ தேவி ! இனி மேற்பக்கத்திலுள்ள லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாக. தத்புருஷேஸ்வரர் ஸ்தாண்வீஸ்வரர் பைகேஸ்வரர் குடஜேஸ்வரர் ஸாலேஸ்வரர் ஸ்தானகேஸ்வரர் வைநதேஸ்வரர் கைலேஸ்வரர் முசலேஸ்வரர் ஹாடகேஸ்வரர் ருத்ரதன்வீஸ்வரர் ஜ்வாரபஹாரகேஸ்வரர் க்ஷயஹரேஸ்வரர் ப்ராணேஸ்வரர் விதப்

பேஸ்வரர் தேகேஸ்வரர் அதலேஸ்வரர் அநங்கேஸ்வரர் சம்பரேஸ்வரர் உக்ரேஸ்வரர் சான்யகேஸ்வரர் வக்ரேஸ்வரர் கனகோஷேஸ்வரர் வேதகர்ப்பேஸ்வரர் ஓங்காரேஸ்வரர் சிகீஸ்வரர் கேதாரேஸ்வரர் பில்வஜூலேஸ்வரர் ஸத்ரேஸ்வரர் பாரதீஸ்வரர் துங்கபத்ரேஸ்வரர் சநாதனேஸ்வரர் வைத்யேஸ்வரர் குலிங்கேஸ்வரர் ப்ரஜேஸ்வரர் மாண்டவ்யேஸ்வரர் ஸ்தம்பகேஸ்வரர் போதேஸ்வரர் விகஸேஸ்வரர் பிரகஸேஸ்வரர் ருப்வீஸ்வரர் கணகேஸ்வரர் சுக்ரேஸ்வரர் பிரவிித்தேஸ்வரர் சித்தேஸ்வரர் சநேஸ்வரர் பக்ஷீஸ்வரர் பத்ரிகேஸ்வரர் குலீஸ்வரர் வசீஸ்வரர் பர்வேஸ்வரர் பர்வதேஸ்வரர் ஸர்வேஸ்வரர் காந்திகேஸ்வரர் பர்ஹித்வஜேஸ்வரர் கபோதேஸ்வரர் கணீஸ்வரர் சதேஸ்வரர் ரோமகேஸ்வரர் காவ்யேஸ்வரர் வர்ஷகேஸ்வரர் ஸோமநந்தீஸ்வரர் கரேஸ்வரர் ஹநேஹதீஸ்வரர் சதுர்ச்சேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் விக்நேஸ்வரர் காம்பீஸ்வரர் ஞருவேஸ்வரர் கணேஸ்வரர் வர்த்திசேஸ்வரர் ஸத்ரீஸ்வரர் த்ரிககேஸ்வரர் சித்ரவ்யாதேஸ்வரர் ரௌப்யேஸ்வரர் பந்தகேஸ்வரர் பசுபதீஸ்வரர் பயஹாரீஸ்வரர் ஜன்மஹாரீஸ்வரர் துக்கஹாரீஸ்வரர் பிரம்ஹயோநீஸ்வரர் விஷ்ணுகர்ப்பேஸ்வரர் ருத்ரலோபேஸ்வரர் இந்திரதாபேஸ்வரர் சந்திரசூடேஸ்வரர் அக்னிகர்ப்பேஸ்வரர் வாயவீஸ்வரர் ஜலேஸ்வரர் மேகேஸ்வரர் வைத்யுதேஸ்வரர் ஆமோதேஸ்வரர் தித்திரீஸ்வரர் த்யாவாபூமீஸ்வரர் கஜாஜினதரேஸ்வரர் நரஸிம்ஹேஸ்வரர் ஔபாசநேஸ்வரர் ஹவ்யேஸ்வரர் கணகேஸ்வரர் கர்ணிகேஸ்வரர் ததீசீஸ்வரர் ஜங்கேஸ்வரர் கர்க்கேடேஸ்வரர் ஜாபாலேஸ்வரர் ஸோபாலேஸ்வரர் புரத்தாரேஸ்வரர் ருக்வேதேஸ்வரர் அதர்வகேஸ்வரர் புராணேஸ்வரர் ஊர்வசீஸ்வரர் இதிஹாஸேஸ்வரர் தர்மஸாரேஸ்வரர் சாங்கியேஸ்வரர் யோகேஸ்வரர் மௌனீஸ்வரர் பாலிகேஸ்வரர் குஜம்பேஸ்வரர் ஜம்பேஸ்வரர் ராஜராஜேஸ்வரர் கௌதுபீஸ்வரர் விசாகேஸ்வரர் ஸ்கந்தேஸ்வரர் பவிகேஸ்வரர் தகலீஸ்வரர் ப்ரஷ்டகீஸ்வரர் பிருத்வீஸ்வரர் கார்முகேஸ்வரர் அந்தரிக்ஷேஸ்வரர் மைத்ரேஸ்வரர் சூந்தபேஸ்வரர் உதாவஸேஸ்வரர் மல்லேஸ்வரர் பிரம்ஹகேஸ்வரர் தாங்கேஸ்வரர் குரங்கேஸ்வரர் மகரந்தேஸ்வரர் ஸோதாதரேஸ்வரர் த்ருதகேசேஸ்வரர் வியாலேஸ்வரர் விதர்க்கேஸ்வரர் காநநேஸ்வரர் மூநீஸ்வரர் பத்ரமாலேஸ்வரர் கேதுமாலேஸ்வரர் மந்தரேஸ்வரர் விந்தகேஸ்வரர் ஹிமேஸ்வரர் நீலகேஸ்வரர் மஹேந்திரேஸ்வரர் கர்மகேஸ்வரர் ருத்வீஸ்வரர் தூநகேஸ்வரர் வீதஹவ்யேஸ்வரர் அஸ்வத்தா

மேஸ்வரர் சிகரேஸ்வரர் ஸ்தீர்த்தகேஸ்வரர் த்ரிநவேஸ்வரர் அப்ஜகேஸ்வரர் அபஸ்மாரஹரேஸ்வரர் ஸோமசண்டேஸ்வரர் மார்க்கஸஹாயேஸ்வரர் தேவீஸ்வரர் அர்ணஜேஸ்வரர் ஜ்வலநேஸ்வரர் பாவகேஸ்வரர் ஆங்கிரஸேஸ்வரர் கக்ஷேஸ்வரர் விதக்ஷேஸ்வரர் மைநாகேஸ்வரர் ஸதீஸ்வரர் ப்ரமதேஸ்வரர் ப்ரமாதீஸ்வரர் போஜ்யேஸ்வரர் விக்ரயேஸ்வரர் ஈட்யேஸ்வரர் யாக்ஞேஸ்வரர் கர்ணவேதேஸ்வரர் தர்ணகேஸ்வரர் பாண்டரேஸ்வரர் மேகவாஹேஸ்வரர் கனிஷ்டேசர் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரர் தாம்ரேஸ்வரர் சௌநகேஸ்வரர் அநாஹதேஸ்வரர் பீடேஸ்வரர் தாம்ரகேஸ்வரர் பந்தமோசநேஸ்வரர் சதேஸ்வரர் ப்ரமரேஸ்வரர் காண்டேஸ்வரர் த்ருமசண்டேஸ்வரர் விசாலாக்ஷேஸ்வரர் ஸங்கேஸ்வரர் ககேஸ்வரர் கஜாஸுரஹரேஸ்வரர் நீலகண்டேஸ்வரர் சுமித்ராவருணேஸ்வரர் களஹம்ஸேஸ்வரர் சாவித்ரீஸ்வரர் கோமதீஸ்வரர் கோநர்த்தேஸ்வரர் வ்ருஷபேஸ்வரர் கதிப்ரதேஸ்வரர் வியாஸேஸ்வரர் கோளகேஸ்வரர் மஹாபூதேஸ்வரர் ரம்பேஸ்வரர் கந்தகேஸ்வரர் பாடபேஸ்வரர் படேஸ்வரர் ஸர்வபிராணதிகேஸ்வரர் தடாதகேஸ்வரர் கர்ப்பகோசேஸ்வரர் தோரணேஸ்வரர் ரதீஸ்வரர் ஆதபேஸ்வரர் சசீஸ்வரர் துநதீஸ்வரர் வலிந்த்ரீஸ்வரர் ஜவநேஸ்வரர் கூபேஸ்வரர் வரபத்ரேஸ்வரர் கர்ணதாரேஸ்வரர் தாம்ருத்வஜேஸ்வரர் கோவிதாரேஸ்வரர் சத்திரிதீஸ்வரர் மஹாரோகஹரேஸ்வரர் காமதாநேஸ்வரர் பில்வாதேஸ்வரர் நீபீஸ்வரர் ருத்ரேஸ்வரர் நாககேஸ்வரர் தாரணேஸ்வரர் அம்பிகேஸ்வரர் என்னும் நாமமுடையனவாம். ஓ தேவி! சரத்காலசந்திரன்போலும் அமுதப்பிரவாகம்போலும் மிக்க வெண்ணிறமுடையனவும் இந்திரநீலம்போன்ற நிறமுடைய பில்வங்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டனவும் சந்திரகலையணிந்தனவும நாகபடங்களால் மறைக்கப்பட்ட சிரமுடையனவும் விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்தனவும் பரிமளசந்தனத்தாலும் வஸ்திரத்தாலும அலங்கரிக்கப்பட்டனவும் ஆகிய இந்தலிங்கங்களைத் தரிசிப்பாயாக. கண்கள் இதனாலேயே ஸபலமாகவேண்டும். இந்தலிங்கங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும அற்புதமாகிய ரத்னமயம் காணப்படுகின்றது. ஓ தேவி! இந்த லிங்கக்கூட்டமானது மகாபாவங்களையும் நீக்குவனவும் ஸகல துக்கங்களையும் தொலையச் செய்கின்றனவும் ஸகல கோரிக்கைகளையுந் தருவனவுமாம் என்றனர்.

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ப்ரமதாயநம:

நாற்பத்துமூன்றும் அத்தியாயம்.

கைலாச உத்தரத்வார லிங்க நாமகதனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! மறுபடியும் ஈஸ்வரர் தேவியை நோக்கிக்கூறியதாவது:- ஈஸ்வரர் ஓ தேவி! இப்போது மேற்குத்திசையிலுள்ள லிங்க நாமங்களைக் கூறினேன். இனிவடக்குப்பக்கத்திலுள்ள லிங்கங்களைக்கூறுகின்றேன். பக்தியுடன் கேட்பாயாக. வாமதேவேஸ்வரர் கிரிகேஸ்வரர் ஸோகேஸ்வரர் பிரஹஸ்பதீஸ்வரர் வர்த்தனீஸ்வரர் பிகேஸ்வரர் கோகிலேஸ்வரர் பிசண்டேஸ்வரர் வாமகர்ணேஸ்வரர் ஆனந்தேஸ்வரர் கர்மரேஸ்வரர் சாமரேஸ்வரர் பதீஸ்வரர் வைராக்யேஸ்வரர் கல்யகேஸ்வரர் ஹரிப்பிரம்ஹேஸ்வரர் கணேஸ்வரர் குணேஸ்வரர் பிரம்ஹாண்டேஸ்வரர் சடேஸ்வரர் விலாசேஸ்வரர் ககேசேஸ்வரர் ஆமகேஸ்வரர் ப்லவேஸ்வரர் அன்னகோசேஸ்வரர் பிராணகோசேஸ்வரர் விக்ஞானேஸ்வரர் கநாசேஸ்வரர் ஆத்பேஸ்வரர் ரக்ஷகேஸ்வரர் ஆகாத்யேஸ்வரர் முக்தேஸ்வரர் கோஷசேஸ்வரர் விஸர்ப்பீஸ்வரர் நாமநேஸ்வரர் ஆம்ரேஸ்வரர் கமடேஸ்வரர் சநாசநேஸ்வரர் குருகாயேஸ்வரர் கபிஞ்சலேஸ்வரர் கர்க்கேஸ்வரர் ஷண்டகேஸ்வரர் அசங்கேஸ்வரர் ஸங்கேஸ்வரர் ஜ்யோதீஸ்வரர் கரணேஸ்வரர் ஹரிருத்ரேஸ்வரர் க்ருபாணேஸ்வரர் நியலீஸ்வரர் கனகாவர்த்தகேஸ்வரர் ஹரிசோபாருணேஸ்வரர் ஆம்ரேஸ்வரர் அதர்ப்பகேஸ்வரர் ரந்தகூசேஸ்வரர் உதாரேஸ்வரர் இந்துமௌளீஸ்வரர் மகேஸ்வரர் ஸபேஸ்வரர் ஹரிகேஸ்வரர் கிஶோரேஸ்வரர் உத்தாலேஸ்வரர் அர்ப்பகேஸ்வரர் யுவேஸ்வரர் வ்ருத்தேஸ்வரர் தர்த்துரேஸ்வரர் ப்ரலீஸ்வரர் மதீஸ்வரர் வனஸ்தேஸ்வரர் க்ருஹஸ்தேஸ்வரர் ருஜேஸ்வரர் ஸஹஸ்ரேஸ்வரர் ஸதேஸ்வரர் லக்ஷேஸ்வரர் கோடிகேஸ்வரர் சாஷேஸ்வரர் பாநுகேஸ்வரர் ஆவர்த்திகேஸ்வரர் கஸ்தூரீஸ்வரர் மதந்தீஸ்வரர் மநஸ்வீஸ்வரர் புதேஸ்வரர் ஐராவதேஸ்வரர் தஞ்சேஸ்வரர் விடுகேஸ்வரர் அகங்காரேஸ்வரர் பலநேத்ரேஸ்வரர் ஜலிலீஸ்வரர் க்ருசேஸ்வரர் சர்கேஸ்வரர் பத்மாஸநேஸ்வரர் வாரேஸ்வரர் தர்கேஸ்வரர் வடமூலேஸ்வரர் த்ரசங்கேஸ்வரர் ஹுதீஸ்வரர் ககுபேஸ்வரர் வம்சேஸ்வரர் பத்மநேத்ரேஸ்வரர் உபசாந்தேஸ்வரர் தநேஸ்வரர் வ்ருத்தகேஸ்வரர் உலூகேஸ்வரர் ருண்டேஸ்வரர் காலேஸ்வரர் கயலேஸ்

வரர் பகந்தரேஸ்வரர் பத்ரேஸ்வரர் பரணீஸ்வரர் அகிநீஸ்வரர்
ரோஹிணீஸ்வரர் பங்கஜேஸ்வரர் அவடேஸ்வரர் நிதநேஸ்வரர் ஊர்த்
தேஸ்வரர் பஸ்மேஸ்வரர் ஸோமேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் சர்வேஸ்வரர்
வேதேஸ்வரர் சாம்பவேஸ்வரர் ஜ்வாலேஸ்வரர் சாலகேஸ்வரர்
தமாலேஸ்வரர் புண்யகேஸ்வரர் உபத்யேஸ்வரர் அணிமாண்டேஸ்
வரர் ஸர்வாக்தேஸ்வரர் சுனபங்கேஸ்வரர் மாதநேஸ்வரர் ப்ரதேஸ்
வரர் சிபிவிஷ்டேஸ்வரர் அம்சேஸ்வரர் ம்ருகேஸ்வரர் கஜான
னேஸ்வரர் பாணேஸ்வரர் வீரகேஸ்வரர் சண்டேஸ்வரர் முண்
டேஸ்வரர் சக்ரேஸ்வரர் பணீசேஸ்வரர் அவகுரேஸ்வரர் கந்தமா
தேஸ்வரர் ஈஸ்வரர் பண்டேஸ்வரர் ப்ரஜங்கேஸ்வரர் காலகண்
டேஸ்வரர் ம்ருத்யுஞ்சயேஸ்வரர் சைலேஸ்வரர் சாரசேஸ்வரர்
கதீஸ்வரர் ஸ்வப்நேஸ்வரர் ஜாக்ரதீஸ்வரர் சுஷுப்தீஸ்வரர் ஹரீஸ்
வரர் சிதிகண்டேஸ்வரர் சூர்யேஸ்வரர் காந்திகேசேஸ்வரர் ஸ்படி
கேஸ்வரர் ஸ்வருத்ரேஸ்வரர் வரதேஸ்வரர் ந்ருணீஸ்வரர் சார்த்தூ
லேஸ்வரர் ரபஸ்யேஸ்வரர் புண்டரேஸ்வரர் நடனேஸ்வரர் ருத்ரா
க்ஷேஸ்வரர் கவீந்திரேஸ்வரர் கலசேஸ்வரர் மணீஸ்வரர் பிலிப்பி
லேஸ்வரர் ஆமர்த்தேஸ்வரர் க்ருணேஸ்வரர் பிதாமஹேஸ்வரர்
குடிலேஸ்வரர் ஜஷேஸ்வரர் பாதேஸ்வரர் கேஸரீஸ்வரர் சக்ஷுஸ்
ரோத்ரேஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் லங்கேஸ்வரர் மணிபத்ரேஸ்வரர்
கடோத்கசேஸ்வரர் புரேஸ்வரர் நடேஸ்வரர் கரமர்த்தேஸ்வரர்
அப்ராதகேஸ்வரர் பணிபூதேஸ்வரர் ரத்னபூதேஸ்வரர் பிடாள
கேஸ்வரர் அணீஸ்வரர் மகதீஸ்வரர் புருஷேஸ்வரர் பரம்பேஸ்வரர்
இரீஸ்வரர் ரமணீஸ்வரர் கலங்கேஸ்வரர் கரீந்திரேஸ்வரர் மாகேஸ்
வரர் பாஷ்கனேஸ்வரர் மஹாநாதேஸ்வரர் மண்டபேஸ்வரர் பலீஸ்
வரர் நாரிகேஸ்வரர் கூர்மகேஸ்வரர் சதுர்ப்பர்த்ரேஸ்வரர் புஷ்பரா
கேஸ்வரர் கோமேதேஸ்வரர் லவேஸ்வரர் க்ரதீஸ்வரர்க்ஷுபேஸ்வரர்
ஸ்வரப்ரஸாதேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் வச்சிரேஸ்வரர் க்ஷேத்ரகேஸ்
வரர் கர்ணிகாரேஸ்வரர் கரவீரேஸ்வரர் புண்டரீகேஸ்வரர் வீணா
பாணீஸ்வரர் தந்திரீஸ்வரர் நாககேஸ்வரர் ஹாஹாஹூ வீஸ்வரர்
பயோதேஸ்வரர் க்ருதேஸ்வரர் குணஸாரேஸ்வரர் ஸ்வேததாணப்ர
தேஸ்வரர் ப்ரதாகேஸ்வரர் சிலாதேஸ்வரர் கந்தேஸ்வரர் பததேஸ்
வரர் திரிலோசநேஸ்வரர் பாலாக்ஷேஸ்வரர் ஸ்தூலகர்ணேஸ்வரர்
ப்ரகடேஸ்வரர் தாரகேஸ்வரர் கோசாதிதேஸ்வரர் யந்திரேஸ்வரர்
மந்திரேஸ்வரர் கநகேஸ்வரர் கர்க்கரேஸ்வரர் ப்ரதாபேஸ்வரர்
ஆதாரிபேஸ்வரர் குணீஸ்வரர் பகீரதேஸ்வரர் திலீபேஸ்வரர்குதீஸ்

வரர் அநாதீஸ்வரர் மந்திரவிதீஸ்வரர் கணஹரேஸ்வரர் சங்கேஸ்வரர் பிசங்கேஸ்வரர் பார்யேஸ்வரர் தாரணேஸ்வரர் ககாரேஸ்வரர் மாத்ருகேஸ்வரர் குஷ்டஹாரீஸ்வரர் ஹாரீதேஸ்வரர் அக்ஷேஸ்வரர் பகதாலப்யேஸ்வரர் லோபாமுத்திரேஸ்வரர் ஸௌராபாண்டேஸ்வரர் மணிஹஸ்தீஸ்வரர் சித்ரத்வஜேஸ்வரர் ரத்னத்வஜேஸ்வரர் காமேஸ்வரர் ருத்ராணீஸ்வரர் அவந்தீஸ்வரர் கர்ப்படேஸ்வரர் த்வஜேஸ்வரர் சத்ரகேஸ்வரர் தேவகன்னியேஸ்வரர் நாககன்னியேஸ்வரர் ஸத்யேஸ்வரர் ஸௌநாதேஸ்வரர் குவிரேஸ்வரர் வகேஸ்வரர் பவித்ரேஸ்வரர் வலக்ஷேஸ்வரர் மஹாக்ஷேஸ்வரர் நகேஸ்வரர் அதேஸ்வரர் விசுதீஸ்வரர் புல்வசௌலாலிகேஸ்வரர் சபாரேஸ்வரர் தாவகேஸ்வரர் ஸமாவிரேஸ்வரர் ஸர்வகாமஸமர்த்தீஸ்வரர் சச்சிதீஸ்வரர் சுகேஸ்வரர் ப்ரணதார்த்திஹரேஸ்வரர் பஞ்சகவ்யேஸ்வரர் பத்பநாபேஸ்வர் பஞ்சவக்திரேஸ்வரர் பஞ்சாக்ஷரேஸ்வரர் சந்தேஸ்வரர் சுதேஸ்வரர் கௌசிகேஸ்வரர் ஆதர்சேஸ்வரர் காலகேஸ்வரர் காலவர்தேஸ்வரர் தாம்ரத்வஜ வரர் ஹம்ஸத்வஜேஸ்வரர் வ்ருஷபத்துவஜேஸ்வரர் சிம்ஹதுவஜேஸ்வரர் பிஞ்சேஸ்வரர் குமாரேஸ்வரர் நிபங்கேஸ்வரர் குலீஸ்வரர் ஈசானேஸ்வரர் விகர்த்தேஸ்வரர் சுரபீஸ்வரர் அனுகேஸ்வரர் ஸாரங்கேஸ்வரர் கட்கேஸ்வரர் பந்துகேஸ்வரர் கமேஸ்வரர் சசீஸ்வரர் மாதுரேஸ்வரர் ருத்ரகணேஸ்வரர் எனும்நாமமுள்ள லிங்கங்கள் வடதிசையிலிருக்கின்றன. ஓ தேவி! யாதொருவன் இந்தலிங்காத்யாயத்தைக் காலையில் படிக்கின்றானோ அல்லது பூஜிக்கின்றானோ அவன் கைலாயத்திலுள்ள லிங்கங்களைப் பூசித்ததினாலடையவேண்டியபயனைப்பெறுவான். மிக்க புண்ணியமாகிய இந்த லிங்காத்யாயத்தைப் படித்தவன் ருத்ரகணனாவான். ஓ தேவி! கைலாயத்திலுள்ள லிங்கங்களைக்கணக்கிடமுடியாது. ஆயினும் அவைகளுள் மிக்க சிரேஷ்டமாகிய ஆயிரம் லிங்கமூர்த்தி நாமங்கள் கூறப்பட்டன. கைலாயமானது ஸர்வலிங்கமயமென்று கூறத்தகும். ஓதேவி! இக்கைலாயமானது சிவலிங்காலயத்தின் சிகரத்திலுள்ள கலசவரிசைகளால் எண்ணிறந்த ஸூர்யசந்திரகோடிகளுதித்திருக்கின்றனபோல் காணப்படுகின்றது. இந்தக்கைலாயமானது சந்திரகலாஸ்வரூபமாகிய லிங்கத்தை அர்ச்சித்து ஸகல பாபங்களுநீங்கிய பெரியோர்களாலேயே அடையக்கூடியது; யோகத்தாலும யாகத்தாலும் பற்பல தவங்களாலும் அடையக்கூடியதன்று. பூர்வம் இக்கைலாய சைலன் என்னைக்குறித்து வெகு தவஞ்செய்து பிரஸன்னமாகிய எம்மிடம் தன்

னிடத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்ற வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டானென்றருளினர். ஸ்கந்தர் ஓமுநிவரே! இப்படி இறைவன் கூறியதைக்கேட்டுதேவி லிங்கசங்கங்களைப்பார்த்துப் பரமானந்தமுடையவளாய்ச் சந்திரசூடனது சரணாரவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துக் கூறலானாள். ஹே சம்போ! ஜகதீஸ்வரா! நாதா! கைலாஸன் என்ன தவமியற்றினன்? இங்ஙனம் திவ்ய லிங்காலயங்களுக் கிருப்பிடமாயிருக்கும் பாக்யம் பெற்றானன்றோ? இவனே தன்யன். ஸகல லோகேஸ்வரராகிய உமக்கும் திவ்யலிங்கங்களுக்கும் இருப்பிடமாயிருக்கும் இக்கைலாயசம்பந்தமாகிய வசனத்தாலும் முக்திபெறலாமன்றோ?

நாற்பத்துமூன்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ப்ராக்ஞாயநம:

நாற்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்.

கைலாயகிரி தவமியற்றல்.

ஈஸ்வரன் ஓ தேவீ! கைலாயந்தவஞ்செய்ததைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பூர்வம் யானே மிக்க அற்புதமாயிருக்கும் இக்கைலாயத்தை மனதினால் சிருட்டித்தேன். சிருஷ்டித்தமாத்திரத்திலேயே எனக்கு இவனிடம் ஓர் பிரீதி யுண்டாயிற்று. மேலும் இவன் எனதநுக்கிரகத்திற்காளாகவேண்டுமென்று பத்து யுகம் அருந்தவமியற்றினன்; பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்து சதருத்ரீயத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஆயிரவருடமும் சருகுகளைப்புசித்துக்கொண்டு ஆயிர வருடமும் வாயுவைப்புசித்துக்கொண்டு ஆயிரம் வருடமும் நீரைப் புசித்துக்கொண்டு ஆயிரம்வருடமும் ஆகாரமின்றி ஆயிரவருடமும் எப்போதும் விபூதி பூசித் தவம்புரிந்து வந்தான். பின்னர் ஓர்யுகம் சைலேஸ்வரன் என்னும் லிங்கத்தை முப்போதும் பக்தியோடு பூஜித்து வந்தான். அன்றியும என்னை முக்கண்ணனும் கண்டங்கறுத்தவனும் பிறையணிந்தவனும் கங்கை தரித்தவனும் ஜடைமுடியனும் விபூதி பூசியவனும் ஸர்ப்பபூணூலுடையவனும் சர்ப்பாபரணமணிந்தவனும் விபூதித்திரிபுண்டரத்தால் விளங்குவோனும் உமையோடுகூடியவனும் மந்தாரம் குந்தமுதலிய பலமாலையைக் கழுத்தி

லணிந்து விளங்கும் மார்புடையவனும் யானைத்தோலைத் தரித்தவ னும் ரத்னத்தால் விளங்கும் ஸர்ப்பத்தையே குண்டலமாகவணிந்த வனும் மிக்க அற்புதமாகிய வைரபத்மராக மணிகளாலாகிய கங்க ணந்தரிக்கின்றவனும் திவ்யவஸ்திரந் தரிக்கின்றவனும் மலர்ந்த தாம ரைபோன்ற புன்னகைபுரியும் முகமுடையோனும் அஷ்டமிசந்திரன் போன்ற நகங்களையுடையோனும் மாதுளைக்கனியின் விதைபோன்ற பற்களையுடையோனும் பக்குவமாகிய கொவ்வைக்கனிபோன்ற உத டுடையோனும் நீலோற்பலம்போன்றதும் அழகாய்ச் சிறிது சிவந் துள்ள கண்களையுடையோனும் அருணைக்கங்கொண்டவனும் ஸகல ஜாகங்களுக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவனும் ஈச்வரனுமாய் விளங்கும் எம்மையும் எமது மடிமீது வீற்றிருக்கும் இந்திரநீலமணிபோல் ஜ்வலிக்கின்றவளும் திவ்யமலர்களோடுகூடிய கேசபாரமுடையவ ளும் உதிக்கும் சுக்ரன்போன்ற முத்தாரணமணிந்த மூக்குடையோ ளும் கேசமகுடமிளப்பலங்காரத்தோடுகூடிய அலங்காரத்தால்விளங் கும் நெற்றியுடையவளும் மணித்வஜமஹாசாபம்போன்ற புருவங் களையுடையவளும் கஸ்தூரி திலகத்தாலழகிய நெற்றியுடையவளும் நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடையவளும் வச்சிரமணிபோன்ற நிர்மலமாகிய பல்வரிசையுடையவளும் மாதுளம்பூப்போன்ற அதர முடையவளும் தாம்பூலந்தரித்துவிளங்கும் முகமுடையவளும் பிர ஸன்னையும் மந்தஹாஸமுடையவளும் ஸோமசூர்யர்போல் விளங் கும் கர்ணதாடங்கமுடையவளும் கர்ணாபரணரத்னத்தால் ஜ்வலிக் குங் கன்னமுடையவளும் கன்னமாகிய கண்ணாடியால் ஜ்வலிக்கும் திசையுடையவளும் சண்பகம் கல்ஹாரம் வகுளம் அசோகம் மல்லி கைமுதலிய மலர்மாலைகளை யுடையவளும் கூந்தலில் ரத்னசந்திர கண்டமணிந்தவளும் ரத்னபதக்கம் ரத்னஹாரம் அணிந்த கழுத்து டையவளும் நவரத்னஹாரத்தால் விளங்கும் மார்புடையவளும் மதத்யானையின் கும்பம்போன்ற தனதடமுடையவளும் மும்மடிப் புகளோடுகூடிய வுதரமுடையவளும் கஸ்தூரி சந்தனப் பூச்சுடைய வளும் ரத்னமயமாகிய ரவிக்கையணிந்தவளும் தாமரைத்தண்டுபோ ன்ற இரண்டு கைகளையுடையவளும் பற்பல நவரத்னங்களால் கூத பந்த சித்ரவேலைசெய்யப்பட்டு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்துக் குச்சங்களோடுகூடிய அற்புதமாகியவங்கிரத்னபங்கஜம் மணிமாணிக் கங்கணமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தவளும் ரத்ன அங்குலீயங்க ளாற் பிரகாசிக்கும் விரல்களையுடையவளும் அழகிய மணிகளோடு கூடிய திவ்யரத்ன ஒட்டியாணந்தரிப்பவளும் மாதுளப்பூவின் நிறம்

போன்ற காந்தியுள்ள வஸ்திரந் தரிக்கின்றவரும் மணிமஞ்சீரத்தால்
ஜ்வலிப்பதும் செம்பஞ்சூட்டியதுமான பாதாரவிந்தமுடையவரும்
இந்திரப்பிரம்ஹ விஷ்ணுக்களையுண்டாக்கியவரும் எமது மடியா
கிய மேகத்துக்கு மின்னலாயுள்ளவருமாகிய உன்னையுந்தனதுஹ்ரு
தயகமலத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு வெகு வருஷங்களைக்கழித்
தான்; விபூதி ருத்ராக்ஷபஞ்சாக்ஷர ருத்ராத்தியாய ஜபத்தோடு தியா
யனஞ்செய்துகொண்டு பின்னும் பற்பல காயக்கிலேசங்களோடு
தவஞ்செய்தான். தேவர்களெல்லோரும் அவனது தவத்தைக்கண்டு
ஆச்சரியமுற்றனர். அவன் இந்திரியங்களையடக்கி நாசிமுனையில்
கண்களைச்செலுத்திப்பிராணயாமஞ் செய்துகொண்டு பிரணவத்யா
னத்தோடு அஷ்டாங்கயோகத்தையு மநுஷ்டித்தான். தனது மன
தைத் தூர்ஜடியாகிய எமக்குப் பிரீதிகரமாகிய வீடாக்கிக்கொண்டு
புற்றுகளால் தேகம் மறைபட்டதையு மறியாது பத்துயுகம் தவம்
புரிந்தான். சூரியன் அவனுக்கு மின் மினிப்பூச்சுபோலும் மஹா
மேரு மண்ணாங்கட்டிபோலும் கற்பகவிருக்ஷம் கட்டைபோலும்
சிந்தாமணிகற்பாறைத்துணுக்குபோலும் அரசர் வேலைக்காரர்போ
லும் ஸம்ஸாரம் துரும்புபோலுமிருந்தவேயன்றி அவை பொருளாக
மதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தேகமொன்று மாத்திரம் சுமைபோல்
தோன்றியது. ஓ தேவி! இவ்வாறு ஒப்பிலாத்தவத்தைக் கைலாய
கிரியானவனியற்றினான்.

நாற்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

ப்ரமோதாயநம:

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸகிரி வரப்ரதானம்.

ஈஶ்வரர்: ஓதேவி! அப்படிப்பட்ட தவநிலைமையைக்கண்டு
களிப்படைந்த நீ அவனுக்கு அருளவேண்டுமென்று கூறினையன்
றோ? உடனே யான் சரத்காலத்து மேகம்போன்றதும் ரத்நசிம்
ஹாசனத்தோடுகூடியதும் ரத்னகம்பளத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
தும் முத்துக்கடிவாளத்தால் விளங்கும் நாசியுடையதும் அழகிய
கிரீடத்தோடுகூடிய கொம்புகளையுடையதும் காதில் தொங்கும் சா
மரமுடையதும் உதிக்கும் சூரியன்போன்ற நேத்ரகாந்தியுடையதும்

அழகியமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்துடையதுமாகிய திவ்ய வ்ருஷபத்தின்மீது நாமிருவரும் ஆரூடர்களாய் ஸகலகணக்கூட்டங்களால் சேவிக்கப்பட்டவராய் நந்தி கைகொடுத்துபசரிக்க முநிவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய துகண்டர் ரத்னக்குடைபிடிக்க சோமநந்தி துகண்டி எனுமிருவரும் ரத்னசாமரம் வீச சண்டி விசிறியாலுபசரிக்க பாணன் ஆயிரங்கரங்களிலும் வில்லேந்திந்திவர அழகிய கலாபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு சண்டிநடனஞ்செய்ய தண்டு டிண்டிமத்தை முழக்க ஸரநந்தர் சங்கம் வாசிக்க ஏரம்பரும் சண்முகரும் காசளமுழக்க பைரவர் ரத்னபாதுகையேந்திவர நாரதர் மதுரமாய் வீணையை மீட்டிக்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய ஜல்லரிமுதலிய வாத்தியங்களைக் கேசரியானவன் வாசிக்க ஸுகேசன் கொம்பு வாத்தியம் வாசிக்க ஸுபத்திரன் ஆனகவாத்திய முழக்க விஷ்ணு பிரமஹா இந்திராதிகள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய மிக்க கருணையோடு சென்று தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும அக் கைலாஸனெதிரில் பிரஸன்னரானோமன்றோ? கைலாஸகிரியை யாம் கரத்தால் தொட்டு ஓ கைலாஸா! உனது தவத்தால் திருப்தியடைந்தேம். நீ வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக வென்று யாமருளியதும் அதனைக்கேட்டு எமது கரத்தால் ஸ்பரிசிக்கப் பெற்றுப் பரமானந்தமடைநத கைலாஸன் எழுந்து நமஸ்கரித்தான்; பின்பு அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கொண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பெருகின்று தன்னை மறந்தான்; கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு தழுதழுத்த சொல்லுடையவனாய் மயிர்ச்சிலிர்ப்புடையவனாய்க் கூத்தாடி "பவசிவபகவந்பிநாகபாணே ஸுரவர கின்னர மௌனி சோபிதாங்க்ரே நிரவதிகருணாபயோதி ராஜத் சசிதாமன் ப்ரணதோஸ்மிதேபதாப்ஜம்" ஓ இறைவனே! சந்திரனாகிய கண்ணால் நோக்கி அடியேனைக் காத்தருளுங்கள். எனது சிரசில் தேவரீர் வசிக்கவேண்டும், ஓ இறைவனே! அப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தையும் கணேந்திரத்துவத்தையும் அடியேனுக்கருளுங்களென்று எம்மைப் பிரார்த்தித்தான். ஓ மஹேஸ்வரி! அவனுக்கு எவருக்குங்கிடைக்காத பாக்கியத்தோடுகூடிய காணாபத்தியந் தந்தேம். கிரீந்திர சக்ரவர்த்தித்துவங்கொடுக்க நினைத்தேம். உடனே ஹிமவான் நிஷதன் விந்தயன் மந்தரன் மேருநீலன் மஹேந்திரன் ருஷபன் சித்திரகூடன் கங்கதன் ரைவதன் பாரியாத்ரன் கேஸரி ஐராவதன் பத்ரன் மைநாகன் கந்தமாதனன் ஹிரவான் ஹஸ்திசைலன் மலையன் தர்த்தரன் சஹ்யன் கோவர்த்தனன் உதயன் அஸ்தமயன் ஆகிய இக்கிரிக்

ர்களெல்லோரும் யாம் நினைத்தமாத்திரத்தில் எதிரில்வந்து நம
ஸ்கரித்து அவர்கள் ஓ பகவானே! பூதநாதனே! சர்ப்பஹார
னே! தேவரீர் எங்களிடம் செய்யவேண்டிய ஆக்ஞாபனத்தை
அருள்புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அப்பொழுது யான்
ஓ கிரீந்திரரே! கைலாஸனுக்கு யாம் எமக்கு வாசஸ்தானமாயி
ருக்குந்தன்மையையும் கிரிச்சக்கிரவர்த்தித்துவத்தையு மருளினோம்.
நீங்கள் அவனுக்கு திவ்வியதீர்த்தங்களால் விதிப்படி சக்கிரவர்த்
தித்வ அபிஷேகஞ்செய்து வணங்குங்களென்றாக்கியாபித்தோம். அவ்
வாறே ஸகல கிரி சிரேஷ்டர்களும் தேவர்களும் கைலாஸனுக்குச்
சக்கிரவர்த்தித்வ அபிஷேகஞ்செய்து ஓ கைலாஸ கிரீந்திரரே! நீரே
தன்னியர். ஜகதீஸ்வரனது அபார கருணைக்கு நீரே பாத்திரரானீர்.
உமது புண்ணியபாக்கியத்தை என்னவென்று சொல்வோமென்று
பிரார்த்திக்க கைலாஸனும் எல்லாம் சிவனது அருளேயென்றுகூறி
அவ்விறைவனை நினைந்து பூரித்த விருத்தியடைந்து ஆனந்தபரவச
னாய் மனமுருகி, ஈஸ்வரா! தேவதேவா! தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்
றேன். தேவரீர் எனது சிகரங்களில் எண்ணிறந்ததிவ்ய லிங்கஸ்வ
ரூபராயு மிருந்தருளுங்கள். ஓ இறைவனே! வேதங்களும் தேவரீரை
யன்றோநேகமோர்த்தமாகவுடைய எண்ணிறந்தவாக்யங்களால் வணங்கி
சர்வாத்மத்தன்மையை நிரூபிக்கின்றது? அப்படிப்பட்ட பராத்
பரனாகிய தேவரீர் என்னிடம் அபாரகருணையுடையவரா யிருக்கும்
பாக்கியத்தைப்பெற்றவனாகிய எனது புண்ணியமே புண்யம். எனக்
கருளுங்களென்று பிரார்த்தித்து நிற்கும் கைலாயனைப்பார்த்து ஓ
கிரீந்திரா! உனது சிகரங்களில் அற்புதமாகியமாளிகை மண்டப
கோபுரங்களோடு கூடிய திவ்வியாலயத்தில்எண்ணிறந்த சிவலிங்க
வுருவமாயும் ஸ்வரூபமாயும் வசித்தருள்கின்றோமென் றருளினோம்.

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

யோதகப்ரியாயநம:

நாற்பத்தாறும் அத்தியாயம்.

கைலாஸ கர்வபங்கம்.

ஈஸ்வரன். ஓ தேவி! இவ்வாறு கைலாஸகிரியானவன் எம்மா
லனுக்கிரகிக்கப்பெற்ற சகலகிரிராஜர்களுக்குங் கிடைக்காத மஹா
பாக்கியத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்திருந்தான். ஆனால் அவன் "யானேகிரி

ற்றபாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றேன், பார்வதியாருக்குயானே மிக்க பிரீதிஹேதுவாயுள்ளவன், ஸகலலிங்கங்களுக்கு மிருப்பிடமாயிருக்கின்றேன், என்மீதே அற்புதமாகியரத்னமாளிகையில் ஈஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார். மேரு பாரியாத்ரன் மைநாகன் மந்தரன் விந்தயன் நிஷதன் ஹிமவான் நீலன் ஹஸ்தன் உதயன் பத்ரன் சதசிருங்கன் ரைவதன் வாமன் ஸ்ரீகன் குமுதன் கந்தமாதனன் மஹேந்திரன் மலயன் ஸஹ்யன் தர்த்தரன் சித்ரகூடன் ஆகிய இந்த கிரிகளெல்லாம் எனக்கு எவ்வளவு" என்று மிக்க கர்வங்கொண்டு கற்போன்ற மனமுடையவனானான். ஓ தேவி! பூர்வம் விஷ்ணு பிரம்ஹா ருத்திரன் இந்திரன் முதலியதேவர்களையும் தக்ஷனையும் வீரபத்ரனால் சிக்ஷித்திருக்கின்றேம். ஓ தேவி! அவர்கள் சிவ நிந்தனை செய்தமையால் பின்னும் யுகந்தோறும் அசுரர்களால் ஹிம்சிக்கப்பட்டவர்களாய் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கிலேசப்படும்படிச் செய்தேம். எம்மிடம் பக்தியில்லாதவர்களை நரகத்திலும் வாட்டச்செய்கின்றேம். சுவர்க்கத்திலும் அசுரர்களால் தொந்தரைப்படும்படிச்செய்கின்றேம். ஓ தேவி! எம்மிடத்திலும் விபூதி ருத்திராக்ஷத்தினிடத்திலும் சைவர்களிடமும் சிவலிங்கத்திலும் சிவக்ஷேத்திரத்திலும் வேதவழிப்பட்ட திரிபுண்டரத்திலும் எமதுபக்தனிடத்திலும் எவன் தூஷித்து அபராதஞ்செய்வானோ அவன் தேவனாயினும் அரசனாயினும் யதியாயினும் மறறெவனாயினும் மகாதுக்கங்களில் மூழ்கும்படிச்செய்கின்றேம். வேதாந்தம் குரு அவிமுக்தம் பஞ்சாக்ஷரம் ருத்திராத்தியாயம் எண்ணிறந்த சாகைகளில் கேட்கப்பட்ட எமது மந்திரம இவைகளைத் தூஷிக்கின்றானோ அவனினும் கோரமாகிய யாதனைகளையனுபவிக்கவேண்டிய பாபிவேறுண்டோ? ஓ தேவி! மஹா ருத்திரனொருவனே பூஜ்யன் என்றல்லவோ சுருதிகூறுகின்றது? ருத்திரனும் விஸ்வாதிகனுமாகிய வென்னை ஏனையோருக்குநிகராய்க்கூறுவோன் மஹாபாபியேயன்றோ? ஏனைய எல்லாவற்றையும்விடுத்து பார்வதிபதியாகிய எம்மையே தியானிக்கவேண்டும். எமக்குச்சமானனாவது மேலானவனாவது காணப்படுவதுமில்லை. கேட்கப்படுவதுமில்லை. அணுவுக்குமணுவாயும் மஹத்துக்கும் மஹத்தாயும் இந்திரமித்திர முதலியவாக்கியங்களால் ஸகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி என்றுகூறப்படுகின்றவனும் ஆகிய எம்மையே ஸகலவேதங்களும் வேதாந்தங்களும் கூறுகின்றன. துரியன் யாமே. சிவாத்வைதனும் சத்யக் ஞானானந்தனும்யாமே. எம்மை மறந்து மடைந்த மனிதர் வேதத்திற்கூறப்பட்ட வாக்கியங்களால் வேதவிதி

மாய்க்கொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட துற்புத்திகளை நரகத்தி
லும் பாபயோனிகளிலும் வீழ்த்துகின்றேம். ஸகலஜகத்காரணி
யாகிய நீ எனது பராசத்தியேயன்றோ? உனது நோக்கத்தாலேயே
ஸகல ஜகங்களுந்தோன்றுகின்றன. எமதுலிங்கத்தைப்பூஜிப்பதில்
கலியில் பாபிகளுக்கு புத்தியுதிக்காது. ஓதேவி! அவர்கள் துக்க
ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கித்தவிப்பார். எம்மிடம் பக்தியற்றபிராமணர்
ஸங்கரஜாதியாய்ப்பிறந்து பலமுறை எப்போதும் மஹாதுக்கங்க
ளையநுபவிப்பார். மஹேசார்ச்சனை யற்றவர்களும் சதருத்திர ஜபஞ்
செய்யாதவர்களும் பஞ்சபிரம்ஹ மந்திரம் லிங்கசூக்தம் பஞ்சா
க்ஷரம் இவைகளைச் ஜபிக்காதவர்களும் சிவத்யானஞ்செய்யாதவர்
களும் விபூதி பூசாதவர்களும் திரிபுண்டரமிடாதவர்களும் ருத்ராக்ஷ
ந்தரிக்காதவர்களும் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யாதவர்களும் பிர
தோஷார்ச்சனைசெய்யாதவர்களும் பூதார்ச்சனையற்றவர்களும் சோம
வார பூஜையில்லாதவர்களும் அஷ்டமியிலர்ச்சிக்காதவர்களும் எம
துக்ஷேத்திரம் விடுத்தவர்களும் ஏனையக்ஷேத்திரத்தி லிருக்கின்றவர்
களும் எமது நாமத்தை யுச்சரிக்காதவர்களும் எமக்கு நிவேதனஞ்
செய்யாதவர்களும் எமது லிங்கத்தோடு விஷ்ணுவாதிகளைச சம
மாய்ப்பூசிக்கின்றவர்களும் ஆகிய அசைவ துராத்மாக்களாகிய
பாவிகளுக்குத் துக்க விபத்துகளும் கடூரமாகிய நரகயாதனையும் மிக
அபாரமாயுள்ளது. பில்வபத்திரமற்றவர்களும் எம்மை விஷ்ணுவா
தியரோடு ஸமமாய்ப்பார்க்கின்றவர்களுமாகியபாவிகளைவிட்டு ஆபத்
துகள் ஒருபோதும் நீங்கா. எனது பக்தர்களை ஏனையபக்தர்களோடு
சமமாய்ப்பார்க்கின்றவர்கள் பேராபத்துகளில் மூழ்கும் பாபிகளே.
ஓ தேவி! தர்மமார்க்கத்தைவிடுத்து இப்படிப்பட்ட மஹாபாதகங்
களைச்செய்த சுரர்களும் மனிதர்களும கழுதையாய்ப்பிறந்திருக்கின்
றனர். எவர மிக்கபடித்தவர்களும் பிரஸித்திபெற்றவர்களுமாயிருந்
தும் அசைவமூடமதிகளாய்மண்ணினல் ஊர்த்துவ புண்டரந்தரித்து
க்கொள்ளுகின்றனரோ அவர்களே எமனுக்கு அதிதிகளாய் நரகஞ்
செல்லும் பாபிகள். ஹேதேவி! எவருக்கு விபூதிருத்திராக்ஷதாரணத்
திலும் சிவார்ச்சனையிலும் லச்சையிருக்கின்றதோ அவர்களே நரகில்
வீழ்கின்றவர்கள். எவர்ஸகல சுருதிகளாலுங் கூறப்பட்ட நித்ய சிவ
லிங்கார்ச்சனத்தைவிடுத்து இதர தேவபூஜை செய்கின்றனரோ அவர்
கள்பலகோடிகாலம் நரகத்தை யநுபவித்துக் கழுதைகளாய்ப் பிறக்
கின்றனர். மண்ணை நெற்றியிலுடையோர்களும் கொளுத்திய சக்ர
முத்ரை தரிக்கின்றவர்களுமாகிய விப்ரர்கள் மஹா ஆசாரவான்கள்

போல் காணப்படினும் அவர்கள் கர்மத்திற்கும் தக்கவரல்லர்; சண்டாளரே யாவர். எவர் எம்மை இதர தேவரோடு சமமென்று ஓர் கணப்போதாவது சிந்திக்கின்றனரோ எவர் எமது லிங்கத்தை ஏனையலிங்கங்களோடு பூஜிக்கின்றனரோ அவர்களெல்லோரும் லிங்கத்தால் கொளுத்தப்பட்ட அங்கமுடையோர்களாய் பன்றியோனியிற் பிறக்கின்றனர். ஆதலால் வைதிகர்கள் எமது தியானத்தையும் அர்ச்சனையையும் விடக்கூடாது. எமது லிங்கார்ச்சகர்களுக்கே ஆத்மஞ்யானங்கிட்டும். எவர் விபூதிதரிக்கின்றனரோ எவர் ருத்ர அத்யாயப்பொருளை யறிகின்றனரோ எவர் பஞ்சாக்ஷரஞ்செபிக்கின்றனரோ எவர் ருத்ராக்ஷம் தரிக்கின்றனரோ எவர் எமது க்ஷேத்திரத்தில் பிரியமுடையவரோ அவர்கள் எமது மிகுந்தகருணைக்காளாய்ப் பேரானந்தமடைவார். ஓ தேவி! இப்படிப்பட்ட எமது தர்மத்தினறிவையிழந்து பிரமிக்கின்றவர்களைப் பலகாலம் வருத்துகின்றேனன்றோ? ஆதலின் கர்வித்த தேவர்களை யடக்குதலின்பொருட்டு விஸ்ரவசின் புதல்வனாகிய ராவணனை யுண்டாக்கினேம். விஷ்ணுவும் பிருகுசாபத்தினால் மாநுடராய்ப்பிறப்பார். அவன் ஸகலமுநிவர்களையுந் தொந்தரைசெய்து மிக்க கர்வத்தோடு நமது கைலையைக் கைகளால் அசைத்துப் பெயர்க்கவாரம்பித்தான். பற்பல லிங்கங்களுக்கிருப்பிடமாகிய கைலையைப் பெயர்க்கமுயன்றதும் மஹாமன்யு(பெருங்கோபமுடையோன்)ஆகிய யாம் சிறிதழுத்தினேம். நமது பெருவிரலின் முனையாலழுத்தப்பட்ட கைலாஸகிரியினடியில் அவனது கைகளகப்பட்டுக்கொண்டு நசிக்கவே அவன் மிகுந்த கிலேசமடைந்தவனாய் ஸாமவேதத்தை பத்துமுகங்களாலுமுச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரம் வருடமெம்மைத் தோத்திரம் புரிந்தான். அதனால் அவனிடம் திருப்தியடைந்து அத்துக்கத்தினின்றும் விடுவித்தேம். அவன் எம்மைத்தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிக் கர்வமறறவனாய்ச் சென்றான். பின்னர் அவன் இத்திசையையும்பார்ப்பதில்லை. அவ்விராவணன் சிவபூஜை செய்வதில் சிரத்தையுடையவனாய் ஸகலதேவர்களையுஞ்செயித்துச் செயமுடையோனாயிருந்தபின்னர் சிவகணனாயினன். ஓ தேவி! அவனைப்போல் தவஞ்செய்தவர்யாவருமில்லை. தனது சரீரத்தை வெட்டி. எமக்கு ஹோமஞ்செய்தான். தனது தலைகளைத் தாமரை மலர்மாலைபோற்செய்து சிவலிங்கத்துக்கணிந்து பூஜித்தான். இங்ஙனமாகிய ராவணன் அசைத்ததனாலும் கைலாயனும் கர்வம் நீங்க மிக்க வணக்கமுடையோனாயிருந்தனன்.

நாற்பத்தாறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

காந்திமதேநம:

நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

வேதரஹஸ்ய கதனம்.

ஸ்கந்தர்:-இவ்வாறு கூறிய இறைவனைநோக்கித் தேவி! தேவ தேவா! மஹாதேவா! கருணைக்கடலே! சந்திரசேகரா! யான் ஓர் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளுகின்றேன். அதற்குத் தேவரீர் அருள் செய்யவேண்டும், ஸகல வேதங்களின் ரகஸ்யார்த்தம் யாது? அதனை யுரைத்தருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தனள். அதனைக்கேட்டதும் ஈச்வரன் உடனே அங்குள்ள திவ்ய ரத்னமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருப்பாராய் சாளரவழியாய் லோகசேஷ்டையைச்சிறிது நோக்கலாயினார். சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களது நிலைமையையும், பூவுலகில் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்களாய் யுத்தசந்நாகராயுள்ள அரசர்களின் நிலைமையையும், தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஆச்சிரமிகளின் தர்மத்தையும், புண்ணியகர்மஞ் செய்து போகவிருப்பமுடையோர்கள் சுவர்க்கஞ் செல்வதையும், அவர் போகமுடிந்தபின் கீழ்வீழ்ந்து ஜன்மங்களெடுத்தலையும், பாபிகளது நரகயாதனையையும், ப்ரஜைகளின் போக்குவருத்தையும், பிறத்தல் வளருதல் நசித்தல் இவைகளையும் தமது திருக்கண்களாற் சற்றுபார்த்தனர். இவ்வாறு மாளிகையில் தேவியோடுகூட சர்வபூதங்களுக்கும் நாதனாகியும் காலவரையற்றவனுமாகிய மஹாதேவன் சற்றுல்லாஸமாயிருந்தனர். காலவரைக்குள்ளடங்கினவராகிய பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்திரர் இந்திரன்முதலியதேவர் முனிவர் கிரகங்கள் ருஷிகள் சாத்தியர் பிதுரர் ஆகிய இவர்களையும் தோன்றினவும் தோன்றுவனவுமாகிய பொருள்களையும் அச் சங்கரேயுண்டாக்கி நிலைபெறுவித்து அழிக்கின்றனர். அவ்விறைவனே மாயையால்மோஹித்தவராகிய பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களது சரீரத்திற்பிரவேசித்து ஸகலசராசரங்களின் ஸ்ருஷ்டி திதிலயங்களை நடாத்துகின்றனர். அவனே மங்கை அன்னபானமுதலியவைகளைப்புசிப்பதால் அவ்வத் தேகங்களினின்று மிக்கப்ரீதியடைகின்றான். அவ்விறைவனே ஜடங்களுள் ஜடமல்லாதவன். அவன் சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளில் யாதும் அவஸ்தையற்றிருக்கிறான். அம் மஹேஸ்வரனொருவனே ஸகலபூதங்களிலும் முறங்குகின்றான். அவனே ஆனந்தமூர்த்தியாயுள்ளவன். அவனது ஆனந்தலேசத்தினாலேயே ஜகத்தின்சுகங்காணப்

படுகின்றது. இச்சடமான பிரபஞ்சமெல்லாம் அசத்தியமே. அவ்விறைவனது சத்தியத்தாலேயே சத்தியம்போற்காணப்படுகின்றது. அவன் சேதனர்களுக்குச் சேதனன். இச்சகங்களில் அச்சங்கரனெப்பொழுதும் அசங்கனாய்க்காணப்படுகின்றான். சம நிலைமையுடையோனாயினும் விஃவேசனாயிருக்கின்றான். சகலத்திற்கும் உள்ளிருப்பவனாகியசிவனே புத்தியைப்போதிப்பவனும் மனதையெண்ணச்செய்கின்றவனும் அப்பிராணனையும் பிராணரூபனையும் ஆகாசத்திலுமேற்பட்டவனையும் பிரம்ஹஸ்வரூபராயுமிருக்கின்றான். உண்மையாய்ப்பார்க்கின் அவனுக்குக்காரணமும் காரியமும் கிரியையுமில்லை. தேகம் ஜீர்ணமாயினும் அவன் எப்பொழுதும் ஜீர்ணமில்லாதிருக்கின்றான். விகாரமாகிய ஜகத்தில் நிர்விகாரமாயிருக்கின்றான். நசிக்காதவனும் கிலேசமுறாதவனுமாகிய அவன் கேவலம் சிவனே. அவனே பிராணிகளின் ஹ்ருதயகுகையிலுள்ளவனும் இச்சையற்றவனுமாயிருக்கின்றான். அவன் எப்பொழுதும் பேதமற்றவன். காரணங்களுக்குங் காரணன். தமஸுக்கு அப்பாலுள்ளவனாகிய மஹான். எவனிடமிருந்து பிரம்ஹ இந்திர விஷ்ணு ருத்ரர்களும் ஸகலதேவர்களு முண்டானார்களோ அவ்விறைவனாகிய மகாதேவனிலும் அதிகன் யாருமில்லை. பற்பலசாகைகளோடுகூடிய வேதங்கள் எவனது மூச்சுக்காற்றோ, எவனது ஞானத்தினால் எல்லோருக்குமுத்தியோ, அவனே அஸாரமாகிய இச்சம்சாரத்தைத் தாண்டுவிக்கின்றான். அவனது ரஸத்தினாலேயே இச்சகம்ரஸமாயிருக்கின்றது. அவனே சோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி. அவனே சக்ஷுஸு. அவனே தவவுருவன். அவனே கேவலானந்தஸ்வரூபனாகியபூமான். அவன் கேவலம்போதவடிவனாகிய சிவன். அவனேபெரிதற்றவன். அவனே அணுவல்லாதவனும் ருத்திரனும் ஸகலாதுதுக்கத்தையுமொழிக்கின்றவனுமாம். அவனே இந்திரியமற்றவனும் இந்திரியங்களுக்குக் கதியாயுள்ளவனும் அவனே சாஸ்தாவும் மஹேஸ்வரனும் நிராபாஸனும் நிராசங்கனும் எல்லாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்றவனுமாயுள்ளவன். அந்த மஹாதேவனாகிய பிரமத்தினிடமே ஸகல ஜகமும் மாயையாற் காணப்படுகின்றது. அவனது அருளால் அவனையறிந்தால் எல்லாம் சிவமாகவே தோன்றுகின்றது. அவனே சோடசான்மாவாகிய புருஷன். அவனினும் பேதம் இங்குயாதுமில்லை. அவிகாரனாகிய அவனிடம இதெல்லாம் விகாரப்பட்டதேயன்றோ? அவனது தவத்தாலும் அவனைத்தியானித்தலாலும் விசாரிச்சனையாலும் ஸகல சோகங்களும்

நீங்குமென்பதிற் சிறிதுமையமில்லை. விஸ்வாகாரமாயிருக்கும் அந்த மஹாதேவனாகிய ஆன்மாவை ஏகத்துவமாய்க் காண்போனுக்கு மனோமோகங்களெல்லாந் தொலையும். அக்னிவாயு ஜலம் பிருத்வி ஆகிய இவைகளாய் அம்மஹேஸ்வரனிருக்கின்றான். இவைகள் முறையோடும் முறைபிறழ்ந்தும் அம்மஹேஸ்வரனிடம் தோன்றி மறைகின்றன. சராசரமெல்லாம் ஈசனிடமே யிருக்கின்றது. அவனிடமே எல்லாம் பிரவர்த்திக்கின்றது. எவன் பரமேஸ்வர பிரஸாதத்தாலும் குருவின் பிரஸாதத்தாலும் வேதவேதாந்தங்களால் சிரத்தையோடு இவ்வாறறிகின்றானோ அவனே சர்வக்ஞன். அவனே சாம்பவன். அவனே முநிவன். அவனே சிவன். அவனே சிவக்கியானமுணர்ந்த பெரியோன். ஓமுநிவர்களே! அப்பரம்பொருளினது மஹிமையை என்னவென்று கூறலாகும் என்றுகூறி, ஸ்கந்தர் ஓ பரம்பொருளே! நீயே தேகமற்றதும் இந்திரியமற்றதும் சப்தஸ்பரிசரூபரஸகந்தாதி சகலத்தையு மறிகின்றதுமாயுள்ளாய். உன்னை யாது மறிந்ததில்லை. திருஷ்டிக்கும் த்ருஷ்டாவாகிய வுன்னை யாது மறிகின்றதில்லை. கிழவனும் பாலனும் யுவாவும் நீயே! பெண்ணும் நீயே! அலியும் நீயே! நிற்கின்றதும் போகின்றதும், தோன்றியதும் தோன்றுவதுமாகிய சகம் நீயே. தேகங்களோடுகூடி நீயே விளங்குகின்றாய். ஆதலின் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றனர்.

தாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
த்ருதிமதேநம:

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

லிங்கோற்பவரகஸ்ய கதனம்.

சூதர்:- ஓமுநிவர்காள்! இவ்வாறு கூறிப்பின்னுங் கூறுவாரானார். ஸ்கந்தர்:-ஓ முநிவரே நிருபனாயினும் (உருவமற்றவனாயினும்) உருவமுள்ளவன்போலிருக்கும் இங்ஙனமாகிய மஹாதேவனை தேவி மீண்டும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்து நின்று ஓ ஸ்வாமி! கருணைக் கடலே! கலையணிந்தசடையனே! அநாதாரனே! ஜகங்களுக்காதாரனே! நாதனே! இக்கைலாஸ சிகரங்களில் இவ்வளவு லிங்கங்கள் காணப்படுகின்றனவே. இந்த லிங்கங்களினுற்பத்தியைக்கேட்க மிக்க ஆவலுற்றிருக்கிறேன். அதனைத் தேவரீர் கருணைகூர்ந்துரைக்

கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனள். அதனைக்கேட்டு மகேசன் மிக்க திருப்தியடைந்தவராய்த் தேவியைநோக்கிக் கூறியதாவது:-ஓ தேவி! கேட்பாயாக. இது மிக்க ரகசியமாயுள்ளது. என்னிடம் பக்தியுள்ளவனுக்கே கூறவேண்டியது. மற்றவற்குரைத்தால் பதிதனாவான். எவன் விபூதிபூசுவதிலும் திரிபுண்டரமணிவதிலும் ஆவலுள்ளவனோ, எவன் ருத்திராக்ஷங்களைக் கைகளில் அலங்கரித்துக்கொள்ளுகின்றானோ, எவன் ருத்திரஜபத்தில்பிரீதியுடையவனோ, எவனெனது லிங்கத்தை யர்ச்சிப்பதில் ஆவலுடையவனோ, எவன் பஸ்மத்தில் படுப்பவனோ, எவன் பஞ்சாக்ஷரஜபத்தில் ஆதரவுடையவனோ, எவன் பில்வார்ச்சனையில் பிரீதியுள்ளவனோ, எவன் எனதுபக்தியமுத சரித்திரத்தை சிரவணஞ்செய்வதில் சிரத்தையுடையவனோ, எவனெனது நிவேதனசேஷத்தைத்தவிர வேறு புசியானோ, எவன் என்னைத்தவிர மற்றவரைத்தியானியானோ, எவன் எனது நாமம் தவிர வேறு நாமத்தை யுச்சரியானோ, எவன் எனதுக்ஷேத்திரம்தவிர வேறு க்ஷேத்திரத்தில் வஸியானோ, எவன் எனது நாமங்களையே உச்சரிக்கின்றானோ, எவன் எனது க்ஷேத்திரங்களிலேயே வசிக்கின்றானோ, எவன் எனதுபக்தர்களிடமேபிரீதியுள்ளவனோ, எவனெனதுபக்தர்களையே தனத்தால்போஷிக்கின்றானோ, எவன்யமமுதலியநியமமுடையவனாய் எப்போதுஞ் சிவபூஜை செய்கின்றானோ, எவன் வேதாந்தஸாரமுணர்ந்தவனோ அவனிடமே இந்தரகஸ்யத்தைக்கூற வேண்டும். மற்றவனிடம் கூறவே கூடாது. கதாஸாரத்தை வித்யாவானிடம் கொடுத்தால் முக்தியடையலாம். நல்ல பூமியில் ஆலம் விதையை விதைத்தால் அது எப்படி விருத்தியடையுமோ அப்படியே இஃதும். அல்ப ஆராய்ச்சியுடைய மூடனுக்கு இந்தரகஸ்யத்தைக் கொடுத்தால் வீணாய்ப்போகின்றமையால்அதுமிக்கபாபத்துக்கிடமாகும். நல்லவாசனைபொருந்திய சந்தனத்தைக்கழுதைக்குப் பூசினால் அது தெருவிலுள்ளசாம்பல் சாணமுதலிய புழுதிகளில் கிடந்துருண்டு வீணாக்கிக் கொள்வது போலவே அசாம்பவனிடங்கொடுப்பதுமாம். ஓதேவி! ஜலத்தில் விடுத்த தைலமானது எப்படிவிஸ்தாரமடைகின்றதோ அப்படியே சாம்பவனுக்குக்கொடுப்பது விஸ்தாரமாகும். ஆதலின் ஓ தேவி! அதுஸாதுக்களிடமேகூறவேண்டியது. அதாவது இக்கைலாஸமானதெனதுமனதினாலேயேசிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதுகோடியோசனைவிஸ்தாரமுடையதாய் பத்மராகமாளிகை கோபுரம் கூடம் முதலியவைகளோடு கூடியதாயினும் சிவலிங்கமிருக்கப்பெறாதாயின் இவ்வளவுஞ் சூன்யமேயாமன்றோ? ஓதேவி! எந்தக்கிராமத்திலாவது

நகரத்திலாவது சிவலிங்க மில்லையோ அது அமங்கலமேயன்றோ? சிவலிங்க மெங் கிருக்கின்றதோ அவ்விடமே மங்களமுள்ளது. ஓ சிவே! எனது லிங்கமிராதவிடம் ஸ்மசானஸிகரேயாம். எவ்விடத்திலாவது உன்னதமாகிய ஆலயத்தோடுகூடிய லிங்க மிருக்குமாயின் அவ்விடமே அவிமுக்தக்ஷேத்திரமாம். கிராமமாயினும் அரண்யமாயினும் எங்கு சிவலிங்க மிருக்கின்றதோ அதுவே தன்யம். எங்கு லிங்கார்ச்சனையில் பிரியமுடையவர்களும் விபூதிருத்திராக்ஷந்தரிப்பவர்களுமாகிய சாம்பவப் பிராமணரிருக்கின்றனரோ, எங்குருத்திர ஜபத்தில் பிரியமுடையவ ரிருக்கின்றனரோ, எங்கு பஞ்சாக்ஷரஜபஞ் செய்கின்றவரிருக்கின்றனரோ, எங்குபில்வவனமுளதோ, ஓதேவி! அஃதே பரமபுண்யஸ்தலமாம். அதனைத் தரிசித்தாலும் ஸகலபாதகங்களுநீங்குகின்றன. விபூதியற்றநெற்றியைச்சுடுக. ஆலயமற்றகிராமத்தைச்சுடுக. சிவார்ச்சனையியற்றாத ஜன்மத்தைச்சுடுக. சிவசம்பந்தமில்லாத வித்தையையுஞ்சுடுக. ஒபத்ரே! யான்வியாக்ரசர்மந்தரித்தவனும் விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்து விளங்கும் நெற்றியுடையோனும் கங்காசந்திரகலைகளால்விளங்குஞ்சடையுடையோனும் மூக்கின்முனையில் செலுத்திய நேத்திர முடையோனும் என்னில் ஆன்மாவையே தியானித்துக்கொண்டிருப்பவனும் நூறு வருடம் சமாதி நிஷ்டைபெற்றிருந்தேன். ஓதேவி! அதனைச்சொல்லமுடியுமோ? ஸகலத்தையுங்கடந்ததும் சாந்தமும்வியாபகமும் சநாதனமும் அஜமும் அவ்யயமும் கிரியையற்றதும் மனோவாக்குகளாலும் வேதங்களாலும் காணவொண்ணாததும் கோசங்கடந்ததும் தேசகாலமற்றதும் அஸங்கமும் அஜடமுமாகியதேஜோராசியானதும் தேஜஸற்றதும் குணங்கடந்ததும் வ்யாப்பிய வியாபகத் தன்மையில்லாததும் ஆனந்தமும் போக்ய போகாதியற்றதும்சோகமற்றதும்ரஜஸற்றதும்சூக்ஷ்மமும்ஸத்யகாமமும் ஸத்யசங்கல்பமும் கற்பனையற்றுள்ளதும் சேஷ்டையற்றதுமாகியகேவல ப்ரம்மானந்தமாத்திரமாய்யானிருந்தேன். அப்படியானிருக்கும்போது எனதுதேகத்தினின்றும் புளகமுண்டாய் ஆனந்தஜலத்திவலைகளுண்டாயின. ஓ தேவர்காள்! அங்ஙனம் எனதுரோமங்களினின்றும் தோன்றிய ஆனந்தபிந்துக்களேஇப்போது ஸகலாயத்தில் லிங்கங்களாயிருக்கின்றன. ஓ தேவி! காலாந்தரத்தில் சமாதிநீங்கி விழித்தபோது அவைகளெல்லாம்லிங்கங்களாயிருக்கக்கண்டேன். சந்திரன்போல்ஜ்வலிக்கின்றனவும் மூன்றுகோடியிலும் அதிகமாகியசந்நிதியுடையனவும் திவ்யரத்னங்களால் விளங்கும் மௌளிகண்டங்களுடையனவும்மாளிகைகோபுரம் பிராகாரம்முதலியவைகளோடு

கூடியதிவ்யாலயங்களில்பில்வம்மந்தாரம் முதலியவைகளால்அர்ச்சிக் கப்பட்டனவும்நாகங்களின்படங்களால்குடைபோல்மறைக்கப்பட்ட மௌலியுடையனவுமாகிய அவ்விலிங்கங்களைக்கண்டுமிக்க ஆச்சரியங் கொண்டேன். அவைகளையாலும் பூஜித்தேன்.ஒதேவி! இப்போதும் பூஜிக்கின்றேன். இஃதோரகஸ்யம். இதனை அசாம்பவருக்குக்கூறற்க. கூறினால் வேதமந்திரங்களால் சாம்பலிலே ஹோமஞ் செய்யப் பட்டது போலும். மருகாந்தாரத்தில் பயிர்செய்தது போலுமாம். விபூதித்திரிபுண்டரமற்றவனும் என்னையர்ச்சிக்காதவனும் எனது கதையை ஶ்ரவணஞ்செய்யாதவனுமாகிய அதமன் எப்போதும் நரகயாதனைக்கே அருகனாவன். மலஜலங்களால் அசுத்தமாயுள் ளபன்றியானது சிங்கம் போலாகுமோ? எனது திவ்யநாமங்களை நாவினாலுச்சரித்தும்,கையினால் பில்வபத்திரங்களா லர்ச்சித்தும்,கா துகளால் சிவசரிதங்கேட்டும் தம்மைப் பாவனஞ்செய்து கொள்ளும் புண்ணியவான்கள் ஸகலசுகபோகங்களைப்பெறுவதுமன்றி சம்சார மெனும் மஹாதுக்கம்நீங்கினவர்களாய் முக்தியெய்துகின்றனர். ஒ தேவி! சந்திரசூடார்ச்சகர்கள் இக்கைலாயத்தை வந்தடைந்துசுகம் பெறுவதுநிச்சயமென்றருளினர்.

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
காமிகேநம ஃ

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

சிவஸ்வரூப கதன ப்ரார்த்தனை.

ஸ்கந்தர்:-ஒ முனிவர்களே! ஈஸ்வரன்பின்னுந்தேவியை நோக் கிக் கூறியதாவது:-ஒதேவி! பூர்வம் மந்தரகிரியில்எண்ணிறந்தமலர் வகையுடைய செடிகொடி விருக்ஷங்களால்சூழப்பட்டதும்,திவ்யசர சின்பக்கத்திலுள்ளதும், தேவதாருவிருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதும், சித்தர்முனிவர்கந்தர்வர்முதலியவர்களால்ஸேவிக்கப்பட்டதும்,மயில் மான் வானரம் மதயானை ஆண்குயில் முதலியவைகளின் தொனி களால் வியாபிக்கப்பெற்றதும் மந்தாரமலர்களின் பரிமள மிகுந்த மகரந்தத்தை வாரி யிறைக்கும் காற்றினால் உல்லாஸமாயுள்ளதும், கின்னர கிம்புருடர்கள் வாசிக்கும் மிருதங்கத்தின் தொனியுடன் கூடியசுற்றுப்பக்கங்களுடையதும்,உயரக்கையைத்தூக்கிக்கொண்ட

வர்களும் விளங்குஞ்சடைமுடியில் பறவைகள் கூடுகட்டப்பெற்றவர்களும் மத்யான காலத்துச்சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும் மிக்கவுக்ரமாய்த் தவம்புரியும் வைகாநஸ வாலகில்ய முநிவர்களும் மஹரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள முநிவர்களும் வசிக்கப்பெற்றதும், திவ்ய தூபதீபங்களால் அற்புதமா யுள்ளதுமாகிய ஓர் மாளிகையிலுள்ள ஸிம்ஹாசனத்தில் உதயகாலத்துச்சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவனுஞ் சந்திர சேகரனுய் நாககங்கணனுய் நாகஹாரனுய் நீலகண்டனுய் மூக்கண்ணனுய் புலித்தோல் தரித்தவனுய் கங்காஜடாதரனுய் முச்சூலமேந்திய கையனுய் ம்ருகதரனுய்விளங்குமியான் உன்னோடு கூட வீற்றிருந்தேன். அப்போது தேவர்களெல்லோரும் எனது காந்தியைக்கண்டு பிரமித்தவர்களாய் நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலி செய்து நின்று என்னைப் பார்த்துக் கூறியதாவது:-ஓ ஸ்வாமின்! ஈசா! தேவரீர் யாவர்? உமதுருவம் மிக்க ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதே. நிர்வாணராயு மிருக்கின்றீர்.முண்டத்தால்விளங்குங்கழுத்துடையோரும் முக்கண்ணரும் கறைக்கண்டரும்சர்ப்பாபரணரும் ஸ்மசான பஸ்மாவைத் தரிப்பவரும் சடையுடையோரும் மஹாவ்ருஷப வாகனரும் மீன் ஆமைபன்றிநரசிம்ஹம் ஆகியஇவைகளின் சர்மங்களையும் யானையின் தோலையும் தரிக்கின்றவரும் சிரசில் சந்திரனைத் தரிப்பவரும் மானையும்மஹா சூலத்தையு மேந்தினவரும் இடப்பாகத்தில் ஓர் காமினியையுடையோருமாய் இவ்விடத்தில் காணப்படுகின்றீர்.ஓதேவா!உமது கணங்கள் கணக்கிடமுடியாதுபோற் காணுகின்றனவே. உமக்கிவர்கள் தம்பிகளா? உமது சரித்திரம்யாது? உம்மைப் பார்க்கப்பார்க்க ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. ஓஇறைவனே.நீர் கருணாநிதியாய்க்காணப்படுகின்றீர். உமதுதேஜஸைப்பார்த்தால்நீர் உலகங்கடந்த மஹாபுருஷரென்றே காணப்படுகின்றது. இவ்வுலகங்களில்சேதனராசிகளை மயக்கும்மாயை உமக்குள்ளடங்கியிருக்கின்றது எனத்தோன்றுகின்றது.ஓதேவனே!நீர்கணபதிகுமாரனெனுமிரு புத்திரர்களோடுகூடியவராதலின்சரீரமுடையோரென்றே தோன்றுகின்றதாயினும் தேகதர்மமுடையவரல்லீர்போலும்.எங்களுள் ப்ரம்மன் ஸிருஷ்டிக்கின்றார். விஷ்ணு பாலனஞ்செய்கின்றார். ருத்திரர்சங்கரிக்கின்றார். இந்திரன் முதலியவர் அசுரர்களை யழிக்கின்றனர்.விசுவதேவர் அஸ்வனிதேவர்கள் எப்போதும் வேள்வியைப்புசிக்கின்றனர்.சூரியன்உலகைக்கிரணங்களால்விளக்குகின்றான்.சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் அக்கினி யமன் நிருதி வருணன் மருத்துக்கள் யக்ஷர்குபேரன் ஈசானன் மநுக்கள்ருஷிகள் மஹேஸ்வரன்இவர்களெல்லோரும்

தத்தம் காரியங்களைநடாத்துகின்றனர். ஓ தேவா! இவர்களெல்லாம் உமதாக்ஞைக்கடங்கினவரெனத்தோன்றுகின்றது. நீர் இவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனேயன்றோ? நீர் யாவர்? உமதுருவம்யாது? உம்மைச் சற்றுகவனித்தால் குணாதீதரென்றே தெரிகின்றது. வேதங்களெல்லாம் உம்மையே போற்றுகின்றனவன்றோ? உமக்குவிபூதிருத்திராக்ஷத்தில் மிக்கபிரியமுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அதனைத்தரிப்பவர்களும் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் ஜபிக்கின்றவர்களும் ருத்திராத்தியாயத்தின்பொருளையுணர்ந்தவர்களுமாகிய பக்தர்களது ஸகலபாபங்களையுநீக்கி முக்தியளிக்கின்றவரன்றோ? நீர் எங்களைப்போல் ஒருவராய் ஸ்திரீ அன்னம் பசி தாகம்முதலியவைகளையுடையவர்போற்றோன்றினும் உண்மையாய் அத்தன்மைக்குடபடாது என்று தோன்றுகின்றது. ஓஸ்வாமி! மன்மதன் முப்புரம் யமன் அந்தகன் கஜன் ஆகியஇவர்களையடக்கியது தேவரீரேயன்றோ? உமதுண்மையையுள்ளபடியறிந்துகொள்ளத்தக்க பரிபாகம் எங்களுக் கில்லை. ஆதலின் நீரே அதனைக் கருணைகூர்ந்துரைக்கவேண்டுமென்றனர். ஸ்கந்தர்:-ஓமுநிவரே! இவ்வாறு அத்தேவக்கூட்டங்களால் கேட்கப்பட்டவராய் மஹேசரானவர் அவர்களை நோக்கிக்கூறலானார்.

ஓ முநிவரே! அங்ஙனங்கூறியது ஸகலவேதாந்தங்களின் ரகஸ்யமே. அவ்விறைவனுக்கன்னியராய் மற்றெவரை கூறக்கூடும். அவரே சக்திமான். அவர் ஒருவரேயாயினும் பற்பலவாறாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றார். பிரபஞ்சத்திற்குட்பட்டவர்போல் அம்பிகையோடுகூடித் தாமும் ஓர்சமயம் திவ்யமாளிகையில் கிரீடிக்கின்றார். ஓர்சமயம் சிவலிங்கங்களைப் பூசிக்கின்றார். ஓர்சமயம் மாளிகையின்மீது ஜன்னலின்வழியாய் ஸகல ஜகங்களையும்பார்த்து ஆனந்திப்பவர் போலிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் தேவியோடு கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு மலர்மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் வில் அம்பு முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு மிருகத்தை விரட்டிச் செல்லுகின்றார். ஓர் சமயம் தேவியோடு உத்தியானவனஞ் சென்றுமலர்கொய்கின்றார். ஓர்சமயம் திவ்யஸரஸிலிறங்கி தேவியோடுகூட ஸ்நானஞ் செய்கின்றார். ஓர்சமயம் மலர்சந்தனம் முதலியவை யணிந்துகொண்டு சந்தோஷிக்கின்றவர்போற் காண்கின்றார். ஓர்சமயம் நாட்டியம்பார்ப்பவர்போல் காணப்படுகின்றார். ஓர்சமயம் வீணாவாத்யத்தைக்கேட்பதில் மிக்க அவாவுள்ளவர்போலிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் திவ்யபக்ஷியங்களைப் புசிக்கின்றார். ஓர்சமயம் அம்பிகையோடு ஊசலாடுகின்றனர். ஓர்சமயம் தேவியோடு

உன்னதகோபுர மாளிகையில் ரத்னஜன்னலி லுட்கார்ந்துகொண்டு ஞூதாடுகின்றனர். ஓர்சமயம் அழகியபந்தையெடுத்துத் தேவியுடன் விளையாடுகின்றனர். ஓர்சமயம் தனதாத்மதத்துவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு ஆனந்தவசராயிருக்கின்றனர். ஓ முனிவரே! அவ்விறைவனது மஹிமையை யானெவ்விதம் கூறுவேன். அவனது பாதாரவிந்தத்திலுள்ள பக்தியின்பலத்தாலேயேகூறவேண்டும்.

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ
கபித்தபஞ்சாஶப்ரியாயஞ:
ஐம்பதாம் அத்தியாயம்.

விபூதிகதனாரம்பம்.

ஸ்கந்தர்:- அவ்வாறுதேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராய் ஈஶ்வரன் மிக்க கருணையோடு தேவர்களைநோக்கிக் கூறியதையம்பிகைக்குரைப்பாராயினர். ஓதேவி! மாயையால் மோகித்தவர்களாகிய அந்தபிரம்ஹவிஷ்ணுமஹேசர்களையும் இந்திரன் முதலியதேவர்களையும்ஏனையருஷிகளையும் முனிவர்களையும் வஸுக்களையும்நோக்கியான் கூறியதாவது: ஓ தேவர்களே! எனதுமாயையால் நீங்கள்மோகித்திருக்கின்றீர்கள். நீங்களெல்லோரும்பசுக்கள். யான் மாயாமயங்களும் ஈஷணைகளுமாகிய பாசங்களால் ஸகலசுராசுரர்களையுங் கட்டிவிட்டு தேவியோடெல்லாஸ மாயிருக்கின்றேன். யானே பக்தியினால் வழிபடுவோனுக்குமுக்தி தருகின்றேன். எனதுரூபத்தையுள்ளபடியறியாமல் என்னைவிஷயங்களில் பிரியமுள்ளவனென்று கருதி மோகங்கொண்டீர்கள். அம்மோகத்தைஇப்பொழுதேபோக்குகின்றேன். ஸகலசுருதிகளுக்கும் சிரஸுபோன்றதாகிய அதர்வசிரசிலுள்ளதும் மிக்கரகசியமுமாகிய தத்துவத்தை யுபதேசிக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக. யானே நிராதாரனாயிருக்கின்றேன். ஆகாயம்போன்றவனாய்ச்சிறிதும் ஒன்றினும்சம்பந்தமில்லாதவன், எனக்கு மனம் இந்திரியம் தேகம் மகாபூதங்கள் காலம் திக்கு வஸ்து இவைகளோடு சிறிதும் சம்பந்தமில்லை. யான் அசங்கனும் நிராமயனும் அவ்யக்தனும் பரமான்மாவும் எல்லாரினுள்ளும் ஆன்மாவு மாயிருக்கின்றவன். யானே ஆதி மத்தி அந்தமுமாயிருக்கின்றேன். எனக் குலகின் தோற்ற முதலியவைகளோடு யாதுஞ்சம்பந்தமில்லை. என்னிடமிருந்தே இவைகள்தோன்று

கின்றன. பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்திர இந்திரர்களாகிய நீங்கள்என்னிட
மிருந்தே தோன்றிய வர்களன்றோ? உமையோடு கூடியயானே உங்
களெல்லோரையுமுண்டாக்குகின்றேன்.உங்களோடு இப்பிரபஞ்சமு
மென்னிடமேயுள்ளது. எனக்கந்நியமானபொருள் ஓர்சிறிதுமில்லை.
என்னையறிந்தாலிப்பொருளெல்லா மறியப்பட்டவாகும். யானொருவ
னேயென்றறிந்தவனுக்கு மோகம் ஏது? என்னை யறிந்தவர்களுக்கே
சாந்தியுண்டாகும்.காமகர்மமயங்களாகிய பந்தங்கள்நீங்கும். எனது
மாயையால்மோகமடைந்துநீங்கள் குணமயங்களாகியவாக்யங்களால்
காமகர்மங்களிற்கட்டுண்டவர்களாய்அதனதன் பயனையநுபவிக்கின்
றீர்கள். எவர்கள் பற்பலஉபாஸனையால் என்னை ஆராதிக்கின்றன
ரோ அவர்களது கோரிக்கையையானே நிறைவேற்றுகின்றேன். நா
னேஸகலத்தையும் ஏவுகின்றேன்.என்னைபிரேரகனென்றறியாதவன்
தானே கர்த்தாவென்றெண்ணுகின்றான்.சர்வேந்திரியமற்றவனும்ஸ
கலத்துக்குமபிரபுவும் ஆதாரனும் பாணிபாதமற்றவனாயினும் மிக்க
வேகமாய்ச் செல்லுகின்றவனும் நேத்ரமில்லாதவனாயினும் ஸகலத்
தையும்பார்க்கின்றவனும் காதில்லாதவனாயினும் ஸகலத்தையுங்கே
ட்கின்றவனும் பிராணன் மனம்இவையில்லாதவனு மாயிருக்கின்றவ
ன்யானே. ஸகலசரீரங்களிலும் விக்ஞானமாயிருக்கின்றவன்யானே.
என்னை யோகத்தினாலும் காண்கின்றவனில்லை. யான்பஞ்சகோசங்
களும் பஞ்சபூதங்களும் பஞ்சபிராணன்களுங்கடந்தவன். தேகேந்
திரியம்யாது மெனக்கில்லை. பக்ஷபாதமற்றவனாய் ஸகலபூதங்களினு
மிருக்கின்றேன். சூரியன் ஸகலவுலகங்களையும் நடாத்துகின்றானாயி
னும் உலககாரியங்களோடு சிறிதும் சம்பந்திக்காதிருக்கின்றான்.அவ
னைப்போல்யானும் பிராணன்மனம் ஆகியஇவைகளின் தர்மங்களோ
டாவது அகங்காரத்தின்தர்மங்களோடாவதுசிறிதுஞ்சம்பந்திக்கின்
றேன்இல்லை.யானே ஸகலத்திற்கும் எல்லை. எல்லாவற்றையும் விளங்
கச்செய்கின்றேன். என்னிடம் பயத்தினாலேயே காற்று வீசுதலும்
சூரியனுதித்தலும் சந்திர யம அக்கினிகள் தத்தந்தொழிலை நடாத்
தலுமாமென்றறியுங்கள்.ஏகத்துவமாவது த்வியத்துவமாவதுபஹு
த்துவ மாவது ஒன்றுமில்லை, முக்தியுமில்லை, பந்தமுமில்லை, சாக்ஷியு
மில்லை, சாக்ஷிக்குவிஷயமுமில்லை, அணுவுமில்லை, மகத்துமில்லை,நிர்க்
குணமுமில்லை, ஸகுணமுமில்லை, மாயையுமில்லை,மாயையுடையோனு
மில்லை. ஈச்வரனுமில்லை. பின்னையாதெனின் யான் பரமானந்தமாகிய
ரஸஸ்வரூபனே. ஸகலவஸ்துக்களையுங் கடந்தவன்யானே. நீங்களெல்
லோரும் யானேயன்றோ? வேதவாதத்தாலாவது வேதாந்தங்களா

லாவது குருவாக்யத்தாலாவது கர்மத்தினாலாவது தவங்களாலாவது என்னை யொருவனுமடைவதில்லை. எனது பிரஸாதத்தினாலேயே அடைகின்றனர். எனது நிஷ்டையையுள்ளபடி எவனாவதொருவனறிகின்றானோ? இல்லையோ? மூர்க்கர்கள் வேதாந்தங்களுக்கு வேறுவிதமாய்ப் பொருள் கொள்கின்றனர். அவர்களென்னை யறிவதுமில்லை. துக்கங்களினின்று விடுபடுகிறதுமில்லை. எனது விபூதி (அம்சமகிமை) யைக் கூறுகின்றேன். ஓதேவர்களே ! அதனைக் கேட்பதிலும் பெரிய லாபம் யாதுமில்லை. எவர் முப்புண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோராய் ருத்திராக்ஷந்தரிக்கின்றோராய் ருத்ராத்தியாயத்தில் விருப்புள்ளவர்களாய் சிவபூஜைசெய்கின்றவர்களாய் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்கின்றவர்களாய் சிவக்ஷேத்திரத்தில் விருப்புற்றவர்களாய் வேதாந்தத்திலும் குருவினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் மிக்க சிரத்தையுடையவர்களாய் வக்ரத்தன்மையற்றவர்களாய் எனது நாமத்தில் விருப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றனரோ அவர்களுக்கே இஃது விளங்கும். ஸகல தேவர்களிலும் யான் சிறந்தவனென்று எவருக்குத் தோன்றுகின்றதோ அவருக்கு இஃது விளங்கும். எனது தியானமே ஸகலவேத வேதாந்த தாத்பரியத்தைச் சிந்தித்தலாம். ஏனெனின் வேதாந்ததாத்பரியத்தைச் சிந்திப்பதில் சக்தியில்லாதவர்கள் உமைபாதியனும் நீலகண்டனும் முக்கண்ணனும் சந்திரசேகரனுமாகிய திவ்யரூபமுடைய என்னைத்தமது ஹ்ருதய கமலத்தில் சிந்திக்கவேண்டியதன்றோ? அப்படியே எப்போதும் சிந்திப்பாராயின் ஞானமுதிக்கும். பின்னர் நிச்சயமாகிய அபரோக்ஷஜ்ஞானமுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட ஸாதனமிலாதவர்களுக்கு ஞானங்கிடைப்ப தரிதன்றோ? தமது புத்தியினால் சப்தார்த்தங்களறிவதினாலும் குரு கூறுவதைக்கேட்டல் மாத்திரத்தினாலும் கற்பகோடி காலத்திலும் அந்த ஞானங்கிட்டாது. கிருகஸ்தனாயினும் வானப்ரஸ்தனாயினும் சந்நியாஸியாயினும் எனது பிரஸாதமற்றவன் ஞானம்பெறான். விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரிக்கின்றவர்களாய் ருத்திராத்தியாயம் ஜபிக்கின்றவர்களாய் சிவலிங்கத்தை யர்ச்சிக்கின்றவர்களாய் மிக்க பக்தியோடு என்னை யாராதிக்கின்றவர்களுக்கு எனது கிருபையினால் அந்த ஞானமுதிக்குமன்றோ என்றருளினார்.

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பிரம்மசாரிணேநம:

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம்.

விபூதிகதனம்.

ஸ்கந்தர்:-ஈஸ்வரன்மீண்டும்தேவர்களைநோக்கிதேவர்களே! எதனையறிந்தமாத்திரத்தில்மீண்டும் அறியவேண்டுவது யாதுமின்றோ அத்தகையஎனது விபூதியைக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள். ஸகலத்திற்கும் ஆதாரமா யிருப்பவன்யானே.இவையெல்லாம் என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. சிலந்திப்பூச்சி எப்படி நூறகளை சிருஷ்டித்து ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றதோ அப்படியே இந்த ஜகத்தை உங்களோடு உண்டாக்கி யொடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேன். யானே காலஸ்வரூபன். ஸகலஜகமும் எனக்கு அன்னம். யமன் ஊர்காய். யான்சகல பூதங்களிலும் பிரவேசித்து பிராணிகளின் ஹ்ருதயகுகையில் எப்போதும் வசிக்கின்றேன். சூரியனை அத்தமிக்கவும் சந்திரனைத் தெளிவுறவிளங்கவும் வாயுவைச்சலிக்கவும் அக்னியைத்தகிக்கவும் இந்திரன் யமன்முதலியவர்களை ஐஸ்வர்யமுடையவராகவும் குபேரனைத்தனாதிபனாகவும் அஸ்வனி தேவர்களைத் தேவவைத்தியராகவு மிருக்கவும் செய்திருக்கின்றேன். தேவர் அசுரர் இவர்களுக்கு ஒவ்வோர் சிறப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றவனும்யானே. யானே முக்குணவுருவனும் குணமற்றவனும் தமசுக்கு அப்பாலுள்ளவனும்ஜலத்திற்கு ரஸமாயுள்ளவனும் சோதிக்குச்சோதியாயுள்ளவனும் வியாபகனும்பிருதிவிக்குக்கந்தமாயுள்ள வனுமாயிருக்கின்றேன். சேதனாசேதனமாகிய இப்பிரபஞ்சமானது என்னா லுண்டாக்கப் பட்டதாயினும் அதனாலெனக்குச் சிறிதும் மாறுபாடில்லை.யானேஸகலத்துக்கும்ஸாக்ஷியாகிய சநாதனன். காந்தசந்நிதியில் இரும்பு சேஷ்டிப்பதுபோல எனது சந்நிதியில் உலகெலாம் சேஷ்டிக்கின்றது. இவைகளெல்லாம் எனக்கு விளையாட்டு உபகரணங்களாம். எனதுஸ்வரூபம் உங்களாலறியமுடியாது. யான்பஞ்சகிருத்தியங்களுமற்றுள்ளவன். பிரமனாகவிருந்து ரஜோகுணத்தினால் உலகை சிருட்டித்தும் விஷ்ணுவாகவிருந்து சாத்துவிககுணத்தால்ரக்ஷித்தும் உருத்திரனாகவிருந்து தமோகுணத்தினால் அழித்தும் ஸதாசிவனாயிருந்து உலகை யநுக்கிரகித்தும் ஈஸ்வரனாயிருந்து எனதுமாயையால் உலகைமோகிக்கவுஞ் செய்கின்றேன். எவனால் நீங்களும் ஸகலலோகங்களும் மோகித்து மயங்கு

கின்றீர்களோ அவள் விக்ஷேபஆவர்ணஸ்வரூபியும் பராசக்தியுமாகிய இவளே. இப்பராசக்தியே சகலவுலகங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்கு வதற்குக்காரணமாயிருக்கின்றனள். இவள் எனது பரமசக்தி. பற்பல வாறாயிருக்கின்றவளும் ஞானத்தைக்கொடுக்கின்றவளும் இவளே. எனது பிரசாதத்தினால் கர்மவிபாகம்வரின் இந்த ஆவர்ணசக்தி நசிக்கின்றது. ஆயினும் எனது அம்சமே தன்னையறியாமையால் ஜீவனாயிருந்து பற்பலயோனிகளிற் புகுந்து துக்கத்தை யநுபவிக்கின்றது. இவ்வாறு சரீர மெனும் விருக்ஷத்தில் இரண்டு பறவைகள்போல் ஜீவேஸ்வரர்களாய் இருக்கின்றது, அதனில் ஒருவன் கர்மபயன்களாகிய சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கின்றான். மற்றொருவன் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டு சாக்ஷி மாத்திரமாயிருக்கிறான். இதனையே 'துவாசுபர்ணா' என்கிறமந்திரங் கூறுகின்றது. ப்ரம்ஹமே தனது அவித்தையினால் சம்சாரத்தைப் பெற்றும்தனது வித்தையினால் முத்திபெறுகின்றது. அகங்காரத்தினால் ஸுகதுக்கங்களைப்புசித்துக் கர்மங்களைச் செய்கின்றவனாய் ஸ்வர்க்கமும் நரகமுஞ் சென்றுழல்கின்றான். ஓதேவர்காள்! எனது ஞானத்தினாலேயே ஜீவன் முக்தியடைவானன்றி ஏனையகர்மங்களினாலில்லை. அறுவகை ஊர்மிகளற்றவன் யானொருவனே. அறுகோசமாகிய இத்தேகத்தில் பிரவேசித்து யானே எல்லாவற்றையும் விளங்கச் செய்கின்றேன். யான் ஸத்தியகாமனும் சங்கல்பத்தினாலேயே ஸகலவுலகங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கின்றவனுமாம். என்சங்கல்பத்தினாலேயே பிதுரர் தேவருண்டாகின்றனர். எனக்கு சோகம் மோகம் பசிதாகம் ஆகிய இவைகளில்லை. யான் சரீரமற்றவனாயினும் எண்ணிறந்த சரீரங்களுள்ளிருக்கின்றேன். விபுவாயும் அழிவற்றவனாயும் மூவவஸ்தை கடந்தவனும் அசங்கனும் ஆகிய ஈஸ்வரனாய் என்னையறிகின்றவனே ஸகலமு மறிந்தவன். பிரம்ஹமாகிய என்னையறிந்தவன் பிரம்ஹமே. பிரமமுளதென்று என்னையறிவோனுக்கு முத்திதருகின்றேன். உள்ளறிவன் வெளியறிவனென்பது அல்லேன். யான் பிரக்ஞானமாகிய பிரமமாயிருக்கின்றேன். சாக்ஷிசாக்ஷியம் (காணப்படும்பொருள்) என்பன வற்றவனும் தேசகாலவரையற்றவனுமாகிய இவ்வான்மாவே பிரம்ஹம். அஃதேநீ. தத்வமேதது ஸர்வமஸிஎன்பதாதிவாக்யங்களால்பிரதி பாதிக்கப்படுகின்றவனவனே. எல்லாவாக்யங்களிலும் யானே விளங்குகின்றேன். பிரமமாகியஆனந்தமென என்னையறிந்தவன் பவக்கடலைத் தாண்டுகின்றான். என்னையுபாஸித்தவரே சோக மோகங்களைத்தாண்டுகின்றனர். நீங்கள் என்னையே அறியுங்கள். மற்றனைவீனே. ஸத்யக்ஞானு

னந்தனாயிருக்கின்றேன். எனது சத்தியத்தினாலேயே உலகத்திற்குச் சத்தியதையுளது. என்னாலேயே ஜடமாகிய ஜகத்தானது சேதனம் போலாகின்றது. பேரானந்தக்கடலாகிய என்கண் ஜகத்தின்ஸ்வரூபமெல்லாம் ஒர் திவலைபோன்றதே. ரஸமெனப்படுபவன்யானே. ஆகாசனாகிய என்னையின்றி எவன்ஜீவிக்கின்றான்? என்னிடம் மனம் இந்திரியம் இவையாவும் சலிக்கின்றதில்லை. பிரமாணப்பிரமேயமற்றவனும் தர்க்கத்தினாலடையக்கூடாதவனும் ஸகலத்தையுமறிகின்றவனுமாயிருக்கின்றேன். இந்திரியங்கள் வெளிமுகமாகவே நோக்குவனவாதலின் என்னையறிகின்றதில்லை. எனது திருவருள்பாலிக்கப்பெற்றவனொருவனே என்னைக்காண்கின்றான். இவையெலாம் என்னிடமேயடங்குகின்றன வாதலினாலொருவனே அத்வைதன்; துரியன்; சிவன். இச்சகமெலாம் ஊகித்துப்பார்க்கின் கானனீருக்கு நிகராகின்றது. அஃது எவனுக்கு சம்புமாத்திரமாய்த் தோன்றுகின்றதோ அவனுக்கே யென் ஆனந்தம். இவ்வாறு இறைவன் தேவருக் குபதேசித்ததை தேசிக்கருளினார்.

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பிரம்மணே நமஃ

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

விபூதி கதனம்.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! பின்னும் இறைவன் கூறியதாவது: ஓதேவர்காள்! நித்யனும் அநித்யனும் யானே. பிரமனும் வேதமும், கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, உச்சி, கீழ்த்திசைகளிலுள்ள பொருள்களும் சகல லோகங்களும் இடைத்திசைகளும் புருஷனும் அலியும் பெண்ணும் யானே. யான் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல. சோதிகளுக்கெல்லாம் எப்போதும் சோதியளிப்பதாகிய ஆன்மச்சோதி யானே. பூதங்களென்னை யறிகின்றதில்லை. சந்தங்களுக்கும் யானே ஆதி. யானே கர்ருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்னி. ஸத்தியனும் சோமும் கௌரியும் பெரியோனும் இளையோனும் யானே. இருக்கு யஜுஸ் சாமம் அதர்வணம் இவை எனது மொழிகளே. யானே அக்ஷரனும் க்ஷரனும் ரூபியனும் புஷ்கத்தனும். யானே அணுவில் அணுவானவன். பெரிதில் பெரிதானவன். சர்

கும் கண்ணுடையோனும் எங்கும் காதுடையோனும் எங்கும் தலை
யுடையோனும் எங்குங் காலுடையோனும் யானே. யானேசகஸ்ர
க்ஷனும் சகஸ்ரபாதனுமாம். இவைகளையெல்லாம் ஓர் கோடியிலடக்
கிக்கொண்டு அப்பாற் பட்டிருக்கின்றேன். மோக்ஷத்திற்கு ஈசான
னும்பொன்னிறமீசை யுடையோனும் ஆகியபுருஷன்யானே.யானறி
கின்றவனுமல்ல. அறியாதவனுமல்ல. இருவகையா யறிகின்றவனு
மல்ல. ஸகல பூதங்களும் தூங்கும்போதும் யான் விழித்துக்கொண்
டிருக்கின்றேன். காரிய காரணமற்றவனும் க்ஷராக்ஷரமில்லாதவனும்
இரவு பகலற்றவனும் சதசத்தில்லாதவனுமாகிய ஆன்மா யானே.
ஆகாயத்தை யாடைபோல் உடுத்திக்கொள்ளமுடியுமானால் என்னை
யறியாது முக்தியடையலாம். ஸகலவேதங்களாலு மறியப்படுகின்ற
வன் யானே. வேதாந்தங்களில் யான் நிலைபெற்றிருக்கின்றேன். யா
னே தனது மஹிமையிலுள்ளவனும் உபநிடதபரனும் வேதாரம்பத்
திலுள்ள ஸ்வரமாகிய பிரணவமும் ஸகலமந்திர ஸ்வரூபனும் பஞ்
சாக்ஷர மயனும் பாதகமிராதவனும் அஸங்கனல்லாதவனும் சங்க
னல்லாதவனும் ஸகலவுருவனும் ஸகலமுங்கடந்தவனும் உமாபதியு
மாயிருக்கின்றேன். ஓதேவர்களே ! நீங்களெல்லோரும் பசுக்களே.
எனதுபிரஸாதத்தினால் முக்தியடையமுயலுங்கள். எனது ஞானமா
னது வேதவாக்யங்களாலேயே உதிக்கும். ஓதேவர்காள்! அது வொ
ழிந்தயேனையவை சில்பங்களேயாம். பிரம்ஹமாகிய யான் அவித்தை
யினால் ஸம்ஸாரத்தைப்பெற்று வித்தையால் முத்தி பெறுகின்றேன்.
தேவாசுர மநிதர்களை முக்திபெறச்செய்கின்றேன். சிரவணத்தினா
லும் கர்மத்தினாலும் என்னையறிதற்கில்லை. எவ்வளவோ மஹா யதி
சிரேஷ்டர்கள் சிரவணஞ் செய்துகொண்டே யிருப்போராயினும்
என்னையறிகின்றாரில்லை. எனக்கன்னியமாகிய ஸகலமும் பொய்யே.
ஓ தேவர்காள்! இந்த ஜகமெல்லாவற்றையும் நீங்கள் ஏன்உண்மையா
யெண்ணுகின்றீர்கள். அதன்காரணத்தை என் முன்னிலையிற் கூறு
ங்கள். இதுகாறும் யான் கூறிய விபூதித்தத்வத்தைப் பரிபாகமில்லா
தவனுக்குக் கூறக்கூடாது.அபரிபாகர்க்கு வேதாந்த வாக்யத்தைப்
போதித்தவன் தனது முன்னோர்களுடன் நரகையடைகின்றான்.இது
காறும் யான்கூறியது ஸகலவுபநிடதங்களின் ஸாரமாயுள்ளது. சிஷ்
யனும்பக்தனும் புத்ரனும் சாம்பவனு மொழிந்த ஏனையோர்க்குக்கூ
றக்கூடாது. ஓதேவர்காள்! சிரோவிரதம் அநுட்டித்தவர்களுக்கே
இதனைக்கூறவேண்டும். சிரோவிரதமாவது அக்னிரிதிஎன்பதாதி மந்
திரங்களால் விபூதியை யெடுத்து அங்கங்களிற்பூசவேண்டும். ஓதே

வர்காள்! பசுபாசமோக்ஷஹேது வாகிய இதுமிக்க புண்ணியமானது.
சிரத்தையோடு கூடவிபூதித்திரிபுண்டராந்தரித்தவனாய் எனது லிங்க
த்தை அருச்சிப்பவன் முக்தியடைகின்றான். பஞ்சாக்ஷரஜபத்தினும்
பஞ்சமகாபாபங்களும் நீங்கும். பில்வமூலத்திலிருந்து ருத்திராத்தி
யாயஞ்ஜபிப்பதாலும் எனது க்ஷேத்ரங்களில் வசிப்பதாலும் வாரணா
சியில் வசித்து அவ்விடத்திலேயே மரித்தலாலும் எனது மூர்த்தியை
த்தியானித்தலாலும் ஆனதருளைப்பெற்று ஞானமுடையோனாகலாம்.
ஓ தேவர்காள்! ஸகலவேதங்களிலுமுள்ள ஸாரகஸ்யமன்றோ விது
இப்படிப்பட்டஞானத்தை விடுத்து மற்றதனாலென்ன பயன்? ஓ தேவர்
களே! உங்களது வீரியம்யாது? ஓ ஹரிஹரபிரம்ஹ இந்திரசூரியசந்திர
அக்னிவாயு விஸ்வ அஸ்வினி வசுமுதலிய தேவர்காள்! கூறுங்கள்.
உமது பலம்யாது. அதனைச்சற்று காட்டுங்களென்றருளினர். ஸ்கந்
தர்:-ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு சங்கரன் கூறியதைக் கேட்டதும்
ஸகலதேவர்களும் அவ்விறைவனை வணங்கித் தத்தம்போக்யதையைக்
கூறத்தொடங்கினர். பிரமன் யான்தேவர்மனிதன் ஸமுத்திரம் மலை
நதிநதம் வனம் மற்றுமுள்ள ஸகல சகங்கள் ஆகிய இவைகளோடு பிர
பஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றேன். உமது பிரசந்நமாகிய திருமுகத்தி
னின்றும் வந்தஸகலவேதங்களையு மறிவேனென்றான். விஷ்ணு யான்
லோககண்டகர்களாகிய அசுரர்களையெல்லாம் சக்கரத்தாலறுத்துத்
தள்ளி ஸகலசராசரங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றேன். எனக்குநிகர் யாரு
மில்லையென்றார். ருத்திரர் எனது சூலமூலத்தால் சகல சரா சரங்களை
யும்வாட்டி வதைத்து அழித்துப்பிரளயஞ்செய்கின்றேனென்றார். இந்
திரன்யான் ஸ்வர்க்கத்தில் வசிப்பவனாய் ஐராவதமெனும் மஹாயா
னையின்மேல் வீற்றிருப்பவனாய் திவ்யகிரீடமணிந்தவனாய் ஸகலதேவர்
களால் போற்றப் பெற்றவனாயிருக்கின்றேன். யான் வச்சிராயுதத்தை
யெடுத்து விருத்திரன் முரன் ஜம்பகன் முதலிய மகாவசுரர்களைக்
கொன்ற வீரன். வேள்விகளிலுள்ள சோமத்தைப் புசிக்கின்றவன்.
ஆதலின் எனக்கு நிகரானதேவன் யார் என்றான். வாயு ஸகலஜகத்
திற்குப்பிராணனும் ஸகலகிரிசமுத்திரங்களையும் கலங்கச்செய்கின்ற
வனும் யானே யென்றான். சூரியன் கடோரமாகியகிரணங்களால் உலகி
லுள்ள நீரையெல்லாமிழுத்து மேகமாகச்செய்து அதனால் உலகிலு
ள்ள செடிகொடிமரங்களையும் மற்றுமுள்ள ஜீவராசிகளையும் வளர்ச்
செய்வோன்யானேயன்றோ வென்றான். அக்னி சுவாலைகளில் ஸகலஜக
த்திற்கும் அன்னாதி பாகஞ்செய்வித்தும் தேகத்திற்குள்ளிருந்து அந்
ந ஜீரிக்கச்செய்வித்தும் தேவர்களுக்கு அவிசைச் சேர்ப்பித்தும்

ஸமுத்திரத்தினுள்ளிருந்து எத்தனைகோடிப் பிரவாகங்கள் வரினும் அவைகளை உறிஞ்சியும் சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணாயிருந்தும் விளங்குகின்றவன் யானேயன்றோ வென்றான். யமன் ஸகலப்பிராணிகளுக்கும் ஓர்பக்ஷபாதமின்றி அவ்வவர் வினைக்கேற்பப் பயன்களைக் கொடுத்து பாவிகளை எனது படர்களால் வருந்தச்செய்துகொண்டு தர்மஸ்வரூபனாய் சிவத்தியானபரனாயிருப்பவன் யானன்றோவென்றான். குபேரன் ஸகலதனங்களோடுங் கூடினவனாய் ஜகதீஸ்வரனுக்கு மித்திரனாய்த் தனமற்றவர்களைப் பிரபுவாய்ச்செய்கின்றவன் யானன்றோ வென்றான். சந்திரன் ஸகலஔஷதிகளையும்வளரச்செய்கின்றவனும் தேவரீருக்கு இடது கண்ணாயுள்ளவனும் உமது ஜடையில் விளங்குகின்றவனும் உமது அபாரகருணைக்குப் பாத்திரமாயுள்ளவனும யானே யன்றோ வென்றான். வருணன் ஸகலபுண்ய நதிகளுக்கு நாதனாய்ப் பாவிகளை பாசத்தாற்கட்டுபவனாய் ஸகலகணங்களாலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவனாய் சிவபூஜாதுரந்தரனா யிருப்பவன் யானன்றோ வென்றான். ஸகலதேவர்களும் ஓஸ்வாமி! நாங்களெல்லோரும் இந்திரனோடு ஸோபானஞ் செய்துகொண்டு திரிலோகங்களையுங் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோமன்றோவென்றார். ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! இப்படிக்கூறிய தேவர்களைநோக்கி ஈஸ்வரன் சற்றுமுகமலர்ந்து ஓ தேவர்களே! உங்களது பராக்கிரமத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன். புல்போன்ற ஓர் புருஷனை இதோ எனது சங்கற்பத்தினால் சிருஷ்டித்திருக்கின்றேன். நீங்கள் கூறிய தன்மையாயின் இவனிடம் உங்களது பலத்தைக்காட்டிஜயம் பெறவேண்டுமென்று கூறி அவ்வாறு அந்த த்ரிணபுருஷனை அவர்களெதிரில் விடுத்து தேவியோடு தானும் அந்தர்த்தானமாயினர். உடனே விஷ்ணு பிரம்ஹாருத்திரன் இந்திரன் யமன் வாயு அக்னி சூரியன் சந்திரன ஈசானன் குபேரன் நிருதி முதலிய தேவர்களெல்லோரும் த்ரிணம் போன்ற அந்தநரனிடம் தத்தம் ஆயுதாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துத்தங்களால் கூடிய மட்டும் முயன்று பார்த்தனர். ஆனால் அந்தத்ரிணநரனை ஓர் சிறிதளவும் சலிக்கச்செய்வதற்கும் சக்தியுடையவராகவில்லை. உடனே ஆச்சரியமுற்றவர்களாய் ஜகதீஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்ய வாரம்பித்தனரென்றார்.

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௨

பிரம்மவித்யாகிதாசபுவேசம ॥

ஐம்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

தேவி வெளிப்படுதல்

ஸூதர்:-ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரை வணங்கி ஓஸ்வாமி! இந்தசரித்திரத்தைக்கேட்க மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. இறைவன் இவ்வாறு த்ருணாநரனை முன்னர் விடுத்து அந்தர்த்தான மடைந்தவுடன் தேவர்கள் தங்களால் கூடியவளவையில் முயன்று யாதொரு பயனும் படாமற்போனபின் அவர்கள்யாதுசெய்தனரென்றுகேட்க அப்பொழுது ஸ்கந்தர்கூறலாயினர். ஓமுநிவரே! தூர்ஜடியினது அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச்சிரவணஞ் செய்வீராக. தேவர்களெல்லோரும் அவ்வாறு சக்தியற்றவராய்ப்போகவே கருணாகாரரூபிணியும் ஜகன்மாதாவும் விளங்கும் ஆபரணமுடையவளுமாகிய உமாதேவியை நினைத்து அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டு தோத்திரஞ் செய்தனர். ஓ சராசர மாதாவாகிய ஈஸ்வரீ! உம்மால் மோகமடைந்தவர்களாய் நாங்கள் மஹேஸ்வரனை யறியாது மயங்குகின்றோம். காரணங்களுக்குங் காரணனும் பதிகளுக்கும் பதியுஞ்சேதனர்களுக்குஞ்சேதனனுமாகிய அவ்விறைவனை ஸகலதேவர்களோடு சமமெனநினைத்து இவ்வாறாயினோம். ஓதேவி! உலகங்களின் தோற்ற நிலை யொடுக்கங்களைச் செய்கின்றவர்களாயினும் யாம் எதிரிலுள்ள இத்துரும்பை அசையச்செய்வதற்கும் சக்தியற்றவர்களாயினோம். ஹேமாதா! உன்னை வணங்குகின்றோம். நீகருணாகடாக்ஷத்தால் இத்தேவக் கூட்டங்கள் சக்தியுடையராகும்படி நோக்குவாயாக. ஓ அன்னையே! உன்னாலேயே இஃதெலாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. உன்னாலேயே காக்கப்படுகின்றது. இறுதியில் உன்னிடமே லயமடைகின்றது. ஓதேவி! நீ மஹேசனுக்கு பாதிசரீரமாயுள்ள பரமசக்தியன்றோ? உனதருளுக்காளானவனுக்குப்பவப்பிணியேது? நீயேமாயையும் மாயையுடையோன் மஹேஸ்வரனுமாம். உமது மாயையால் யாங்களெல்லோரும் மோகமடைந்தனம். எங்களது அக்யானவிருளை நீங்கச்செய்தருள்வாயாக வென்று வேண்டிக்கொண்டு விஷ்ணுபிரமாதிதேவர்கள் மீண்டும் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து நின்றனர். பின்னரெழுந்து நின்று பார்க்கவே ஆகாயத்தில் நீருண்டமேகத்தின் நடுவிலுள்ள மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கின்றவளும் உருக்கியோடவிட்ட ஆவிரமாற்றுப்பொன்போன்ற தேகமுடையவளும் ஸகலாபரணங்களையணிந்து

வளும் பாலசந்திரனைச்சேகரமாயுடையவளும் சந்திரன் போன்ற முக முடையவளும் நீலோற்பலம் போன்ற நேத்திர முடைய வளு மாகிய ஜகதீஸ்வரியைக்கண்டனர். உடனே ஈஸ்வரியை சாஷ்டாங்க மாய் நமஸ்கரித்துரக்ஷரக்ஷ என்று கூறிக்கொண்டுநிற்க, அவர்களைத் தயாரூபிணியாகிய உமாதேவி அஞ்ஞானத்தைத்தொலையச் செய்வதா கியதிவ்யவாக்யாமுதத்தாலருள் புரியலாயினள்.ஓதேவர்களே!யான் மாயையாகிய சக்தி. பிரணவமெனும் பதத்தை யடைந்துள்ளதும் மாத்திரை அமாத்திரை என்பவையற்றுள்ளதுமாகிய ஆன்மாவே பிரம்ஹம். அவ்வான்மாவே மாயீ (மாயையுடையோன்) எனப்படுவ தாம். பிரகிருதிபரவசனாகிய சர்வேசன் சக்திமானெனப் படுவான். அவனே இஃதெல்லாம். அவனிடமிருந்தே நீங்களெல்லோருந்தோன் றினீர்கள். ஆதலின் அம்மஹேசனையேபஜிப்பீர்களாக. யான் எவ னது சக்தியாயிருந்து ஸகலஜகத்தையும் லீலையாகவே யுண்டாக் கினனோ அப்படிப்பட்ட இறைவனைச் சரணமடைவீர்களாக. எவ னது மாயையால் நீங்கள் மோஹித்திருக்கின்றீர்களோ அவனிலா விடில் இவையெல்லாம் வீணே. ஆகாயமத்தியத்திலுள்ளவனும் ஸக லேந்திரியுமற்றவனுமாகிய அவ்விறைவனைப் பஜிப்பீர்களாக வென் றருளினள். ஓமுனிவர்காள்! தேவி இவ்வாறருளி யந்தர்த்தான மாயி னள். தேவியருளியதைக்கேட்ட தேவர்களெல்லோரும் விபூதிபூசித் திரிபுண்டர மணிந்து பாசுபதவிரதம் பூண்டு லிங்கார்ச்சனைசெய்த னர். ருத்திராத்தியாய பஞ்சாக்ஷரங்களை ஜபித்துப்பரமசிவனைத்தியா னித்தனர். எவ்வளவு தியானித்தும் மஹாதேவனையும் தேவியையுங் காணாதவர்களாய் மனவாட்டமுற்று கைகளையுயரத்தூக்கிக்கொண்டு தேவர்கள் ருத்ரத்தால் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

ஐம்பத்து மூன்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஜிஷ்ணவே நம:

ஐம்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

உபநிஷத ஸ்துதி.

ஸூதர்:-ஓ முனிவரே! கேளுங்கள் தேவர்கள்பரமேஸ்வரனை த்தியானித்துக்கொண்டு ஓ ஜகதீஸ்வரா! எவன் ருத்திரனோ அவன்

பகவான். எவன் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் ருத்திரர்களும் உமையும் விநாயகரும் ஸ்கந்தரும் இந்திரனும் அக்கியும் வாயுவும் சூரியனும் வருணனும் யமனும் நிருதியும் ஈசானனும் குபேரனும் நக்ஷத்திரங்களும் அஷ்டவசுக்களும் துவாதசாதித்தர்களும் பதினொருருத்திரர்களும் பிரிதிவியும் அப்பும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமும் பூவும் புவரும் சுவரும் மகரும் ஜனரும் தபரும் சத்யரும் பிராணனும் மனமும் சகமும் காலமும் மிருத்யுவும் தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோன்றுகின்றதுமாய் உள்ளவனெவனோ அவன் பொருட்டு நமஸ்காரம். விஸ்வனும் விஸ்வாதீதனும் நாராயணர் முதலாயினவரையுண்டாக்கினவனும் சர்வேசனும் சர்வசாக்ஷியும் ஸர்வஸ்வரூபனும் வியாபகனும் சநாதனனும் மஹாதேவனுமாகிய தேவரீரையன்றோ சகலருமுபாசிக்கின்றனர். ஓ இறைவனே! உம்மிடமே தோன்றிநின்றொடுங்குகின்றமையின் இச்சகமெலாம் உண்மையாய் உம்மினும் பின்னமல்ல. சத்வரஜஸ்தமோரூபிணியும் எப்போது சகல ஜகத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றவளும் பிறவாதவளுமாகிய மாயையைப் பிறவாதவராகிய நீரொருவரே கூடிப்புசித்த போகமுடையவளாகிய அம்மாயையை விடுகின்றீர். மாயையென்பது பிரகிருதியே. மாயையுடையோன் மஹேஸ்வரனே. உமது அவயவங்களினின்றும் தோன்றியவைகளாலேயே உலகமெலாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. உம்மினும் அன்னியமாகிய பொருள்யாதுமில்லை. எல்லாம் உம்மாலேயே அதிஷ்டிக்கப்பட்டுளது. உண்மை வேறுவிதமாயெண்ணி மூடர்கள்யாமேதன்யரென் றெண்ணுகின்றனர். யாம் மறுமையின்னதென்றறியாத மூடர்களேயன்றோ? உம்மையன்றி நாங்கள் ஓர்துரும்பையும் சலிக்கச்செய்யச்சக்தியற்றவர்கள். உம்மையின்றி இவ்வுலகத்தில் எவனறிகின்றான்? நீர் ஸகலகர்த்தாவும் விஸ்வாதீதனும் ஏகனுமாகியருத்திரரன்றோ? ஸகலபூதங்களையும் கோசங்களையுங்கடந்துள்ள பராத்பரனும் பெருங்களத்தோனுமாகிய தேவரீருக்கு ஸகலஜகங்களும் அன்னமன்றோ? ம்ருத்யுஹர்காயே. ஸர்வாதாரமாகிய பிரணவமும் ஹ்ருதயத்திலுள்ளவனும் மும்மாத்திரையுடைய வோங்காரரூபனும ஈசானனும் பகவனும் சூரனும் வீரனும் விஸ்வேசனும் அவ்யயனும் மனோபுத்தியறிகின்றவனும் பதிகளுக்குப்பதியும் பசுக்களாகிய எங்களைக் காக்கின்றவனும் நீரேயன்றோ? நீரொருவரே ஜீவனது மாயையால் பலவாறாய்த் தோன்றுகின்றீர்? எள்ளில் எண்ணெய்போலும் தயிரில்நெய்போலும் சலத்தில் குளிர்ச்சிபோலும் அரணிகளில் அக்னிபோலு முள்ளவர் நீரே. ஓமஹேஸ்வரா! உமக்குக்குணம் கர்மம்

ஞானம் ரூபம்முதலியன யாவுமில்லையன்றோ? நீரே ஸம்ராட்டும் பூமாவும் பிதாவும் மாதாவும். நீரே ஸம்சார ரோகங்கள் நீங்கச்செய்யும் வைத்யன். நீரே நிர்விகாரனும் ஸ்வயப்பிரகாசனு மாகிய ஆன்மா. வேதாந்தங்களும் வேதங்களும் உமது ஞானத்தின்பொருட்டேயாகுமன்றோ? ஆகாயம் வாயு அக்னி சலம் பூமி ஆகிய பஞ்சபூதமும் நீரேயன்றோ? உம்மையறிந்தால் ஸகலத்தையுமறியலாம். உம்மையறியாது மோஹமடைந்த நாங்கள் ஜகதீஸ்வரியால் போதிக்கப்பெற்றோம். அவஸ்தாதீதனான பரமான்மா தேவரீரே. உமக்கன்னியமாகிய மற்றவை பொய்யே. பார்க்கின்றவன் உமக்கன்னியமாயயாதையும் பார்க்கின்றதில்லை. அங்ஙனங் காண்போனும் நீரே. ஓ இறைவனே! உம்மை வணங்குவாம். உமது பயங்கரமாகிய ஆயுதங்கள் அன்னியர்களை வதைசெய்குக. பக்தர்களிடம் தேவரீர் சுகமளிப்போராகுக. ஓ இறைவனே! எங்களை ஆசீர்வதியும். தேவரீர் பாதார விந்தத்தைப் பூசித்தால் ஸகலமுங்கிட்டுமன்றோ? தேவரீரே எங்களுக்குக்குரு. உமக்கு அன்னியமாயுள்ளது பொய்யே. இப்படிப்பட்டவும்மைச்சில மூடர் காண்போனுக் கன்னியனென்று நினைக்கின்றனர். உமது பக்தியற்றவர்கள் உம்மையறியலாகுமோ என்றிவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்தனர். ஸ்கந்தர், ஓ முநிவரே! தேவர்கள் இவ்வாறு துதித்துசாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து நிற்க வுடனே ஆகாயத்தில் தேஜோராசிபோல் ஸ்ரீமஹாதேவன் ஆவிர்ப்பவித்தனர் என்றார்.

ஐம்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

விஷ்ணு ப்ரியாயநம:

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷத் ப்ரதிபாதநம்.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முநிவரே! ஆகாயத்தில் உமையோடு கூடினவனும் மந்தஹாஸஞ் செய்வோனும் திவ்யமாலையைக்கழுத்திலணிந்தோனும் நேத்ரமாகிய சந்திர சூரியர்களால் ஸகலதிசைகளையும் விளங்கச் செய்கின்றவனும் சரத்காலத்தின்மேகம் போல் வெண்ணிற மாகிய காந்தி யுடையோனும் நாககுண்டல மணிந்தோனும் சந்திரகலையாலும் கங்கையாலும் ஜ்வலிக்குஞ் சடையுடையோனும் சூலத்தையும் பாசியையுங் கையிலேந்தியவனும் ரத்னகங்கண மணிந்தவனும் இடை

யிற்கத்தியைத் தரிக்கின்றவளும் புன்னகைபுரியு முகமுடையவளும் மல்லிகை முதலிய மலர்களை யணிந்து பரிமளகந்தம் வீசுங் கேச பார முடையவளும் சிந்தூர திலகத்தால் ஜ்வலிக்கு நெற்றியுடைய வளுமாகிய தேவியுடன் கூடினவனும் கோடிமன்மதர்களது கர்வத் தையடக்குஞ் சௌந்தர்ய முடையோனும் கோடி சூரியருதித்தது போலும் கோடிசந்திரன் விளங்குவதுபோலும் அற்புதமாகியவுருவ முடையோனுமாய் ஆவிர்ப்பவித்து இறைவன் மேகம்போல் கம்பீர மாயும் அமுதம்போல் மதுரமாயுமுள்ள திருவாக்கால் தேவர்களுக் கருள்செய்வாராயினர். ஓ பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரர்களும் ஏனையோர் களுமாகிய தேவர்காள்! கேளுங்கள். மிக்கபராக்கிரம முடையோர் களும் ஸகல ஜகங்களையுந் தோற்றுவித்தல் முதலிய தொழிலுடை யோர்களுமாயினு நீங்கள் இத்துரும்பைச் சலிக்கச்செய்ய ஆற்றலற்ற வரானீர்களன்றோ? யான் உங்களது தொழில் யாதெனவினவியபோது உள்ளபடி யுரையாது எனது சக்தியைச் சிறிதுஞ் சிந்தியாதவர்களா ய்க்கேவலம் அகங்காரங்கொண்டு தத்தம் பராக்கிரமத்தைக் கூறினீர் களன்றோ? எனது சக்தியின் கருணையற்றமையால் இந்த துரும த்தினிடம சக்தி யற்றவரானீர்கள். எனது மடிமீது வீற்றிருக்கும் உமையாகிய இந்தசசக்தியே சகல ஜகங்களையுமுண்டாக்கி யழி க்கும் ஆற்றலுடைய வளன்றோ? இவளே சிலகாரணங்களால் தக்ஷனு க்குங் கிரிராஜனுக்கும் பெண்ணா யுள்ளவள். இவள் உண்மையில் காரண காரியங்க ளற்றுள்ளவளும் பிறவாதவளும் ஸநாதனியுமாயு ள்ளவளென்றறிமின். இவளது ஆற்றலின் மஹிமையன்றோ நீங்க ளெல்லோரும்? இவளே எனது பரமமூர்த்தியாயுள்ளவள். இவளின் லாவிடில் என்னாலியாதுஞ் செய்யமுடியாது. உண்மையில்யான் அகர் த்தாவாகிய அஸங்கனே. யானொருவனே ஆதாரமில்லாதவன். என்னை இவளாதாரமாய்க் கொண்டவள். ஓ தேவர்காள்! சித்ரமாகிய செயலை யுடையவளான இந்தசசிவையே உங்களுக்குங் காரணமா யுள்ளவள். இவளது சம்பந்தத்தினாலேயே யான் சக்திமானாகின்றேன். இப்பரம சக்தியானவள் எனக்கியற்கையாகவே யுள்ளவள். சிலமூடர்கள் கால மென்றும் ஸ்வபாவமென்றும் நியதியென்றும் இச்சையென்றும் பூதக்கூட்டமென்றுங் கூறிமயங்குகின்றனர். இவளை வணங்குங்கள், இவளது கருணையினாலேயே விக்ஷேப ஆவரணங்களினின்றும் விடு படுவீர்கள். முக்தர் ஆவரணம் நீங்கி, எனது ஞானம்பெற்றவர்களா யினும் விக்ஷேபஞ் சிறிதுகாலமிருக்கும். ஓ தேவர்காள்! நீங்கள் ஆவ ரணத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களாகுக. எனது பிரஸாதத்தினாலே

யேஉங்களுக்கு ஞானங்கிட்டும் ஓதேவர்காள்! நீவிர் வேதவேதாந்தங்களாலுண்டாகவேண்டிய அபார ஞானத்தை விரும்புவீர்களாயின் எனது கிருபையையே வேண்டுங்க ளென்றருளினர்.

இவ்வாறு இறைவனருளியதைக் கேட்டுத்தேவர்க ளெல்லோரும் இறைவனது திருவருளைப்போய் நமஸ்கரித்து ஜகதம்பிகையாகிய பராசக்தியைத் தோத்திரஞ்செய்யலானார். ஓஜகன் மாதாவாகிய ஈஸ்வரீ! ஸகலதேவாசுரர்களாலும் வணங்கப்பட்டபாதாரவிந்தமுடைய வளாகிய சங்கரீ! சங்கரனது மடிமீதிருக்கும் மஹேஸ்வரீ! பவாநீ! பவரோக நாசிநீ! கதம்பவனவாசிநீ! ஹேரம்பஸ்கந்தர்களுக்கன்னையாகிய ஈஸ்வரீ! கிரிராஜகன்யகே! சந்திரகலாதரே! ஈஸ்வரனது திருவருளுக்கெங்களை ஆளாகவருள் புரிவாயாக. உன்னருளின்றி இறைவனது திருவருளுக் காளாவதுண்டோ? தீனர்களாகிய எங்களை நற்கதியடையச்செய்வாயாகவென்று வேண்டினர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! இங்ஙனம் தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்ற பரமேஸ்வரி பிரஸன்னையாய் அவர்களை நோக்கி ஓதேவர்காள்! உங்களது துதியால் பிரஸன்னையானேன். நீங்கள் விரும்பியதாகிய சிவத்யானத்தை இதோ அருள்புரிகின்றேன். எனது ஞானத்தால் பரமசாந்தியடைவீராக. யானே எனதுண்மைத் தத்துவத்தைக் கூறுகின்றேன். அதாவது யானே உலகை யறியச்செய்கின்றேன். இவனே அந்தர்யாமி அமிர்தன் புராணன் சகலப் பிராணிகளின் ஹ்ருதயத்தி லுள்ளவன். புத்திமான்கள் இவனை மிக்கசூக்ஷ்மமாகிய புத்தியாற் காண்கின்றனர். இவனே ஆன்மா. அவனே நான். இவ்வான்மாவே பூதபதி; உலகவரம்பு. சூர்யமண்டலத்திடையில் பொன்னிறமாய்க் காணப்படும் புருஷன் சிவனே. அவனே திவ்யன்; புராணன். ஸகலபூதங்களிலிருக்கும் ஆன்மா அவனே. சந்திரனொருவனாயினும் ஜலத்தில் பலவாய்க் காணப்பட்டு சலம் ஜ்லிக்கும் போது அஃதும் சலிப்பதுபோல சர்வபூதங்களிலு மிருக்கின்றானென்றறிக. ஜலம் சலித்தால் சூரியன் சலிப்பதாய்க் காணப்படுகின்றதுபோல அவன் சகல பூதங்களிலு மிருந்தும் அவைகளின் தர்மத்தோடு சம்பந்திப்பதில்லை. இவனே சுதந்தரனாகியபுருஷன். ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாயுள்ளவன். யோகத்தாலும் காண்ப தரிது. இவனுக்கே யான் பிரகிருதியும் ஆகின்றேன். என்னை மனஞ்சலிக்கின்றவர் காண்பதில்லை. சூரியனுக்கும் காந்திக்கும் சந்திரனுக்கும் சந்திரிகைக்கும் எப்படிப்பேதமில்லையோ அப்படியே எங்களுக்கும் பேதமில்லை. அவ்வான்மாவை அவனது பிரசாதத்தினாலேயே அறியவேண்டும். அந்தத்யானப்பேற்றினும் சிறந்

தளையம் யாதுமில்லை. வேதாந்தங்களால் போற்றப்படுகின்றவனும் ரஸங்களுள் ரஸமாயிருக்கின்றவனும் குணாதீதனும் ஸகலசராசரஸ்வரூபமாயுள்ளவனும் பாபமில்லாதவனும் ரஜோகுண மற்றவனும் சோகமற்றவனும் மரணமற்றவனும் பசிதாகமற்றவனும் சத்யகாமனுமாகிய ஈஸ்வரன் இவனே. இவ்வான்மாவே சிலந்திப்பூச்சி நூற்களையுண்டாக்குவது போலப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றான். விப்ரர்கள் செய்யும் வேள்விகளால் திருப்தியடைகின்றவன் அவனே. அவன் எனக்கன்னியனாயில்லாவிடினும் எனக்குப் பர்த்தாவாக விருக்கின்றான். நிரூபனாயினும் உருவமுடையோனும் நீலக்ரீவனுமாகிய மஹேசனாயிருக்கிறான். அவனே சரீரத்திலான்மாவாயிருக்கின்றான். சரீரத்தை வதைத்தால் அவன் வதமடையான். அவன் உள்ளறிவுருவன் வெளியறிவுருவன் உள்வெளியறிவுருவன் என்பதல்ல. கேவலம் பிரக்ஞான கனவுருவன். அவன் தனது ஒளியாலேயே விளங்குகின்றவன். ஹ்ருதயத்தில் மிக்கசூக்ஷ்மனாயணுப் போலிருக்கின்றானென்று மூடர்களால் எண்ணப்படுகின்றான். இவன் ஜீவனுமல்ல. ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவனுமல்ல. எவனினும் பரமாயுள்ள பொருளாவது அபரமாயுள்ள பொருளாவதில்லையோ சத்யஞானாந்தமாகிய பிரம்ஹம் அவனே. அவனது ஆனந்தலேசத்தாலேயே உங்களது சுகம் வெளிப்படுகின்றது. அவனேயெல்லை. அவனே பிரம்ஹம். அவனே சிவன். ஸகல வேதமந்திரங்களாலும் அறியப்படுவது இஃதேயென்றனள். ஸ்கந்தர், ஓமுனிவரே! இவ்வாறுலோகமாதா கூறி அத்தேவர்கள் முன்னிலையில் ரிஷபாரூடராகிய மஹாதேவனைப் பார்த்துக் கூறலாயினள். தேவர்கள் தேவிகூறியவாக்யத்தைக்கேட்டுப் பேரானந்த முடையவர்களாய் ஸ்ரீ மஹாதேவனையும் மஹாதேவியையும் நமஸ்கரித்து நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பக்தஜீவிதாயநம:

ஐம்பத்தாறும் அத்தியாயம்,

தேவர்கள் சிவபூஜை செய்தது.

ஸ்கந்தர்:-ஓமுனிவரே! தேவி, ஒஸ்வாமி! தேவர்களெல்லோரும் உனது பிரஸாதத்தால் உமது ஞானதத்வத்தையுணர்ந்து [illegible]

ராயினர். தேவரீர் அநாதிபுருஷர்; குணங்கடந்தவர்; பரமபாவ
னர். உம்மிலுஞ்சிறிதும் பேதங்காணப்படுவதில்லை. தேவரீரே விபு
வும் பஹூநாமும் அத்விதியனும் ருத்ரனுமாயிருக்கும் ஈஶ்வரன்.
உமது தென்முகமாகிய திருமுகத்தை வணங்குகின்றவர் ஸம்ஸா
ரக்கடலினின்றுங் கரையேறுகின்றனர். இவர்களெல்லோரும் பசுக்
களேயாதலின் அவர்களது பாசத்தை நீங்கச்செய்யும். பதிக
ளுக்கும் பதியாயுள்ள வும்மிடமிருந்தே உலகரக்ஷகர்கள் தோன்றி
யிருக்கின்றனர். தேவரீரது ஐஶ்வர்யத்தால் இவர்கள் ஆப்தகாம
ராகுக. மாயாபாசங்களினின்றும் விடுபட்டவராகுக. ஓ பகவனே!
இங்ஙனம் தேவரீ ரருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள். ஸ்கந்
தர்.-ஓ முநிவரே! இவ்வாறு தேவி வேண்டிக்கொண்டதும் ஈஶ்வ
ரனை வணங்கிநிற்கும் விஷ்ணுபிரம்ஹாதி தேவர்களைக்கருணையோடு
நோக்கி அவர்களது சிரசில்கையைவைத்து அவர்களிடம் சத்திநிபை
வியாதனம் (பதியச்) செய்து கூறலாயினர். ஈஶ்வரர், ஓ தேவர்காள்!
தேவியால் வேதாந்தஞானத்தை நிச்சயமாயுணர்த்தப் பெற்ற நீங்
கள் அரிதாகிய தியானயோகத்தால் ஞானமுதிக்கப்பெறுவீர்களாக.
இந்தத்தத்துவமானது கண்களால் காணக்கூடியதல்ல. வேதவாதங்
களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் தர்க்கங்களாலும் அறியக்கூடியதல்ல.
குருவின்பிரசாதத்தாலும் சிவப்பிரஸாதத்தாலுமே காணக்கூடியது.
அங்ஙனமாயின் அநாதியாயுள்ள ஹ்ருதயகிரந்திகள் நழுவும். அநா
தியாகிய அவித்யா விஷயங்களிற் சென்ற பாலர்களுக்கு இது கிட்
டாது. நீங்கள் என்னால் நிர்மிக்கப்பட்டவுலகிலேயேயிருங்கள். ஸகல
வேதங்களாலும் போற்றப்படும் மஹேசன்யானே. நீவிர் என்னை
யே வேதங்களாற்றோத்திரஞ்செய்தும் வேள்விதானம் தவம் விரதம்
க்ஷேத்ரவாசம் முதலியவைகளால்ஆராதித்தும்திரிபுண்டாந்தரித்தும்
சிரோவிரதம்பெற்றுமவிபூதிபூசியும் ருத்ராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களை ஆவர்த்தி
செய்தும் சிவலிங்கத்தைப் பில்வபத்ரங்களால் தினந்தோறும் பூசித்
தும் பரம பாவனர்களாய் மோக நீங்கினவர்களாயிருந்து மகிழ்வீர்
களாக. தேவியின் பிரஸாதத்தினால் ஸகல காமங்களும் நீங்கின
வர்களாய்ச் சந்தோஷமாய்ச் சஞ்சரிப்பீர்களாக. அன்றியும் உங்
களுக்கு மற்றுமொன் றுரைக்கின்றேன். அதாவது நீங்கள் ஒவ்
வொருவரும் கிரிசிகரத்திலும் மற்றுமுள்ள விடங்களிலும் லிங்கரூபி
யாகிய என்னைப்பூசிப்பீர்களாக. யான் ஸாகார நிரூபணுக விருக்கி
ன்றேனாதலின்முக்கண்ணனும் சந்திரமௌலியும் அம்பிகாஸஹிதனும்
நீலகண்டனுமாகிய லிங்கவுருவமாயிருந்து ஜகத்ஸைதப்பாலனஞ்செய்

கின்றேன். உங்களுக்குக் கைலாயவாஸம் கிடைப்பதரிது. யான் அம்பிகையோடு கூடியவனாய் ஸகலகணங்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனாய் அக்கைலாயத்திலேயே வீற்றிருக்கின்றேன். ஆதலின் அங்குள்ள லிங்கங்கள் அபார மஹிமையுடையன. அந்தலிங்கங்களை நீங்கள் பூசிக்க முடியாது· ஆதலால் கேதாரம், ஓங்காரம், காசி, மஹாலயம், ருத்ரகோடி, பிரபாஸம், ஹிமாசலசிகரம்,மற்றுமுள்ள புண்யதேசம ஆகிய இவ்விடங்களிலுள்ள லிங்கத்தி லென்னைப் பூசித்து முத்தி யடைவீர்களாக. ஓ தேவர்களே! இதுகாறும் ரகஸ்யத்தைக் கூறினேனென்றருளினர். ஸ்கந்தர்:-ஓமுநிவரே! இவ்வாறுகூறியதையும் தேவிவசனத்தையுங் கேட்டு விஷ்ணுபிரம்ஹா இந்திரன் முதலியவர்களெல்லோரும் மகேஸ்வரனை சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்துதத் தமக்கு விருப்பமாகிய இடத்தையடைந்து இறைவனருளியபடி பூசித்தனர். இமாலயத்தையும் கேதாரத்தையும் விஷ்ணு லக்ஷ்மியோடடைந்து தாமரைமலர்களால் தினந்தோறும் பூசித்தனர். பிரமன் ஓங்காரத்தையடைந்து பூசித்து ஸகலஅஜ்ஞானமும் நீங்கி நான்கு முகங்களாலும் இறைவனைத் தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தனன். ருத்ரர் வாராணசியை யடைந்து விஸ்வேசனாகிய என்னையும் விசாலாக்ஷியாகியவுன்னையும் வெகுகாலம் பூசித்து விமலமாகிய ஞானத்தைப்பெற்றனர். இந்திரன் அமரகண்டகத்தை யடைந்து பூசித்து அகண்டமாகிய ஞானத்தைப்பெற்றனன். யமன் கந்தமாதனத்தில் என்னை அருச்சித்து நற்கதியடைந்து மகிழ்ந்தனன். ஓ தேவி! அந்தத் தென்திசைத் தலைவன் மூன்று தளமுடைய பில்வபத்ரங்களால் என்னைப் பூசித்துப் பாதகங்களினின்றும் விடுபட்டனன். குபேரன் ஸ்ரீசைல நாயகனைப் பிரதோஷத்தில் பூசித்து மோக்ஷஹேதுவாகிய ஞானத்தைப் பெற்றனன். அஸ்வனிதேவர்கள் காஹாட்டபுரமடைந்து பூசித்தனர். வாயு சகல காமங்களையுமருளும் வைத்யநாத விபுநாதீசனாகிய என்னைப் பூசித்து மோக்ஷமடைந்தனன். அக்னி திரிபுவனங்களிலும் சிறந்த புஷ்கரத்தை யடைந்து பூசித்து ஸகலத்தையும் புசிக்கும் பாபத்தினின்று விடுபட்டு முக்தனாயினான். மருத்துக்கள் கோகரணஞ்சென்று பூசித்து மகிழ்ந்தனர். பன்னிரு சூரியர் திரியம்பகத்தை யடைந்து பூசித்து மகிழ்ந்தனர். ருத்ரர்கள் ஓருருவாய புண்டரீகவாசனாகிய என்னைப் பூசித்து மகிழ்ந்தனர். சூரியன் மேருபர்வதமடைந்து என்னைப் பூசித்து முக்திபெற்றனன். தேவர்களெல்லோரும்ஸ்ரீகாஞ்சியை யடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரையும் காமாக்ஷியையும் பூசித்து முக்திபெற்றனர்.மற்றுமுள்ளரிருஷிகள்முனிவர்தே

வர் அசுரர் மனிதர் கந்தர்வர் உரகர் யக்ஷர் ராக்ஷஸர் ஆகிய இவர்களும் ஸ்ரீகண்டம் திரிணசங்கரம் ரத்னாசலம் மாதுர்பூதம் காளஹஸ்தி ஜம்புகேசம் ஜப்யேசம் கும்பகோணம் மத்யார்ச்சுனம் பிரமபுரம் வேதகாப்ஜபுரம் சுவேதாரண்யம் மாயூரம் சாயாவனம் முதலிய விடங்களிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர். தேவஸ்திரீகள் ஹாலாஸ்யம் சாலிவாடி முதலியவைகளிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர். மார்க்கண்டேயர் அகஸ்தியர் இவர்களும் கடஹரேஸ்வரனைப் பூசித்து நற்கதியடைந்தனர். யமனையுஞ் ஜயித்தனர். ஸ்கந்தன் ஸ்வாமிகிரியில் என்னைப் பூசித்தனன். தக்ஷிணாவர்த்தத்தில் ஸகலகணங்களும் பூசித்தனர். அந்தணவாசர்கள் க்ஷிப்ராநதிக்கரையிலுள்ள என்னைப் பூசித்துக் கணத்துவத்தைப்பெற்றனர். பிருங்கி நந்தி சண்டேசர் பாணன் ராவணன் ஹாண்டன் முதலியவர்களும் என்னைப்பூசித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஐம்பத்தாறாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

ஜிதமன்மதாயநம:

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

மகாலிங்கதரிசனம்.

ஈஸ்வரர்:-ஓதேவி! அப்போது விஷ்ணுபிரம்ஹா ருத்ரன் இந்திரன் வாயு அக்னியமன் சூர்யன் குபேரன் சந்திரன் வருணன் அஸ்வினர் வசுக்கள் மருத்துக்கள் ருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்கணேசர்ஸ்கந்தர் நந்தி சண்டி பிருங்கி முதலியவர்கள் பக்திபரவசர்களா யென்னைத் தோத்திரஞ் செய்யலாயினர். ஓதேவி! அதனால் நான்மிக்கதிருப்தியடைந்தேன். பூர்வம் பாற்கடலில் மந்தரகிரியை மத்தாகவைத்துக் கொண்டு வாசுகியை கயிறாகச்சுற்றிக் கடைந்தகாலத்தில் அதனினின்றும் அற்புதமாகிய மணிகளும் காமதேனுக்களும் தாமரைமலரில்தோன்றியவளும் சந்திரனும் கற்பக விருக்ஷமு முண்டாயின. அதனை அவரவரெடுத்துக் கொண்டனர். பின்னர்காளகூடச்சுவாலை தோன்றிவளர்ந்து அநேககோடி பிரம்ஹாண்டங்களையும் ஓர் நொடிப்பொழுதில் எரித்துத் தஹித்துவிட வந்ததுபோல் வியாபிக்க எல்லாத்தேவர்களும் திக்குவிதிக்கா யோடியும் அந்தகாளகூடச்சுவாலை விடாது தகிக்கத் தலைப்படுவதைக்கண்டு அவர்கள் என்னைத் துதிக்க

லே யான் கருணையோடு அந்த காளகூடவிஷத்தை விளையாட்டாகப் புசித்துக் கண்டத்திலடக்கிக் கொண்டேன். அதனாலேயே நீலகண்டனானேன். இப்படி ஆபத்து வந்தகாலத்திலெல்லாம் ரக்ஷித்து தேவர்களுக் கருள்புரிகின்றவன் யானேயன்றோ? முக்யலிங்கமாகிய இம் மஹாலிங்கத்தைப் பூசித்தல் யாருக்குக்கிட்டும். இந்தலிங்க பூஜைமானது உபநிஷத்வாக்யசித்தாந்த வழி சென்றவனாலேயே செய்யக் கூடியது. சிவலிங்கத்தை அபாரபக்தி யுடையோர்களாகிய பெரியோர்களே பூசிக்கின்றனர். சூரியனுக்கெதிரில் மின்மினிப்பூச்சிகளெப்படியோ அப்படியே என்முன்னிலையில் ஸகலதேவர்களும். ஓதேவி! வேப்பமரம் கற்பவிருக்ஷத்துக்கு நிகராகுமோ? அஞ்ஞானம் ஞானத்துக்கு நிகராகுமோ? விஷ்ணுவாதிதேவர்கள் எனக்குநிகராவரோ? அப்படிப்பட்டவன் யானன்றோ? ஆனது முக்யலிங்க மூர்த்தியும் ஆகாயத்தையுங் கடந்து சென்றதும் ஆனந்தாமிருதத்தை யளிப்பதுமாகிய இந்தலிங்கத்தின் காந்தியாலெங்கும் ஜோதிமயமாய்க்காணப்படுகின்றதன்றோ? இந்தலிங்கத்தின் காந்தியைத் தேவர்கள் ஆங்காகு கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து எப்போதும் போற்றுகின்றனரென்றுரைத்தனர்.

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஐஸ்வர்யகாரணாய நம:

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

ஆத்மலிங்க கதனம்

சூதர்:- இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறியதிவ்யசரிதசிரவணத்தால் ஆனந்தபரவசராய் ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரைநோக்கி ஓஸ்வாமி! ஞானானந்த அமுதத்தின் மூழ்கிப் பரவசமான மனமுடையவர்களான யாங்களே தன்யரென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆயினும் இங்கு மஹேஸ்வரரால் புதிதாய் மஹாலிங்க முளதாய்க் கூறபட்டதன்றோ? அதுயாது? லிங்கியென்பவன்யார்? அந்தலிங்கத்தைப்பூசிப்பவன் யாவன்? அந்தலிங்கார்ச்சனத்தினால் என்ன பயனடையப்படும்? அதனைத்தேவரீர் விஸ்தாரமாய்க் கூறியருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தனர். அதனைக்கேட்ட ஸ்கந்தர் மிக்கதிருப்தியடைந்து பூர்வம் தேவிக்குப்பரமேஸ்வரன் உபதேசித்தபடி கூறலாயினர். ஸ்கந்தர் வ[illegible]

வரே! நீர்கேட்டது மிக்க அற்புதமாகிய ரகஸ்யம். பூர்வம் இதனைக்கூறும்படித் தேவிபரமேஶ்வரனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டனள். அப்போது ஈஶ்வரன்தேவியை நோக்கி அவ்விலிங்கத்தின் மஹிமையை நினைந்து புன்னகைபுரிந்தனர். மீண்டும் இறைவனை நமஸ்கரித்து ஒஸ்வாமி! தேவதேவ! மஹாதேவா! இப்போதுகூறிய லிங்கம்யாது? லிங்கிஎன்பவன் யார்? உலகில் எதுலிங்கமெனக் கூறப்படுகின்றது? அதனை எவன் அருச்சிப்பவன்? அதனைக் கருணையுடன் கூறவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள். அப்போது ஈஶ்வரன் கூறியதைச் சாவதானமாய்க்கேளுங்கள். அதனைச் சாமான்ய மானவனுக்குரைக்கலாகாது. மிக்க பரிபாகியாகிய விவேகிக்கே கூறவேண்டிய ரகஸ்யமாயுள்ளது. அதாவது ஈஶ்வரன்தேவியை நோக்கி ஒ தேவீ! லிங்கபூஜாக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனை மனதில் நன்றாய்வைத்துக் கொள். இது ஸகலசாஸ்திரங்களின் உண்மைக்கருத்தாயும் எனது முக்யரகஸ்யமாயுமுள்ளது. ஆதலால் எவனுக்காவது உரையற்க.

ஸ்லோகம்.

லயநாத்ஸர்வஜகதாம் லிங்கமித்யுச்யதேசிவே
லீனமர்த்தம்கமயதி தஸ்மாத்தல்லிங்கமுச்யதே.
லமுக்ரீடாஞ்ச ஜகதோ கச்சதீதிகதுச்யதே
தஸ்மால்லிங்கம்விதுப்ராஞ்ஞா லிங்கஹீனஞ்சதத்ப்ரியே.
அர்ச்சனஞ்சப்ரவக்ஷ்யாமி அர்ச்சகஞ்சவிசேஷதஃ
பீடபீட்யாதிரஹிதம் பூஜ்யபூஜாவிவர்ஜிதம்.
த்யானத்யேயாதிரஹிதம் நிர்க்குணம் தமஸஃபரம்
ஜகஜ் ஜன்மோதயாஸ்தான விநாசனவிவர்ஜிதம்.

ஒதேவி! ஸகலஜகமும் இதனிடம் லயமடைகின்றமையால் லிங்கமெனக் கூறப்படுகின்றது. லயமடைந்துள்ள பொருளை வுதிக்கச் செய்கின்றதாதலின் லிங்கமெனப்படும். ஜகத்தை லீலையாக அடைந்தமையால் லிங்கமெனப்படும். இதனால் பெரியோர் அதனை லிங்கமென்றறிகின்றனர். ஒ தேவி! அது (குறியற்றது) லிங்கமற்றதேயாம். அதன் அர்ச்சனையையும் அர்ச்சகனையுங் கூறுகின்றேன். அது பீடமும் பீடமுடையது மற்றதும் பூஜ்யபூஜையற்றதும் த்யானத்யேயமற்றதும் குணமற்றதும் தமஸைக்கடந்துளதும் ஜகத்ஸம்பந்தமானதோற்றநிலையழிவற்றதும் ஓங்காரத்துக்கு ஆதியும்மும்மாத்திரையற்றதும் பாவாபாவமற்றதும் அறிவானும் அறிதலுமற்றுளதும் வியாபிக்கப் படும்பொருளும் வியாபகமுமற்றதும் ஞானம் ஞேயம்ஞாதா என்பவற்றதும் கண்டமும் அகண்டமுமற்றதும்தோற்

றதில்லை யொடுக்கத்திரோதானாதியற்றதும் அலக்ஷ்யமல்லாததும் லக்ஷ்யணை மற்றதும் சத்தல்லாததும் அசத்தல்லாததும் சதசத்தற்றதும் சத்தையென்பதற்றதுமாகிய கேவலம் ஆன்மதரிசனமேயாம். தோற்றம் தோன்றாதிருத்தலாகிய இரண்டு மற்றதும் தனது விளக்கத்தாலேயே சகலவிளக்கமுடையதும் க்ஷராக்ஷரமல்லாததும் சராசரமில்லாததும் பிரமாணப் பிரமேயமற்றதும் பிந்துநாத மல்லாததும் சாக்ஷிசாக்ஷிய மற்றதும் பிம்பபிம்பிகளைக் கடந்ததும் காணக்கூடாததும் காணக்கூடாத தல்லாததும் மனோவாக்குகளுக் கெட்டாததும் பிராண னல்லாததும் பிராண போதகமும் சக்ஷுவல்லாததும் ஸ்ரோத்திர மல்லாததும் நாசியல்லாததும் பிருத்வியு மல்லாததும் ஆகாயமல்லாததும் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமற்றதும் விகாரற்ற ஆகாயமும் ஜிஹ்வையற்றதும் பாணிபாதபாயு முதலிய வற்றதும் ஆகிய தத்துவத்தைத் தெரிசித்தலே அர்ச்சனையாம். இது ஆகாயமுமல்ல அநாகாசமுமல்ல. ஆகாசத்தையும் விளங்கச்செய்வதாம். தேஜஸுமல்ல. ஸகலதேஜஸுகளையும்விளங்கச்செய்கின்றதாம். இது வாயுவல்ல. வாயுவையுஞ் சலிக்கச்செய்கின்றதாம். இதுஜலமல்ல. ஆனால் ஜலத்துக்கு த்ரவத்தன்மையைக் கற்பிப்பதாம். இந்தலிங்கமானது ஒன்பது துவாரமுடைய வீட்டிற்குள்ளிருக்கிற திவ்யபீடத்தில் காணப்படுகின்றது. அது பிரதிஷ்டிக்கப்படாததும் எங்கும்வதனமுடையதும்எங்கும்கையுடையதும்எங்கும் பாதமுடையதும் எங்குஞ்சிரசுகளையுடையதும் எங்கும்பீடமுடையதும் தமஸைக்கடந்ததுமாயுள்ளது. அங்குயாதுந் தோன்றுவதில்லை. பராபரமற்றதும் வேதாந்தத்தினாலறியக்கூடியதுமாகிய நிர்க்குணஸ்வரூபமே அஃது. அதனிடமிருந்தே விசித்திரபுவனங்களுண்டாய் நின்று ஒடுங்குகின்றன. முக்குணமயமாகிய இப்பிரபஞ்சமெலாம் அதனையே ஆதாரமாயுடையது. ஓதேவி! அந்தலிங்கத்தின் பரிமாணத்தைக்கூற எவனாலுமுடியாது. அதற்குப் பரிமாணமில்லை. அது அகண்டம் ஏகம். பிண்டாண்ட பிரம்ஹாண்டங்களெல்லாம் அஃதே. அதற்காலயமில்லை. ஸகலத்துக்கும் அஃதே ஆலயம். ஸகலப்பிராணிகளின் கோசமாகிய கர்ப்பக்கிருகத்திலுள்ளது அஃதே. அது ஸ்வயம்ப்ரகாசமானது. அது ஜீவன் ஈஸ்வரன் முதலியவற்றது. அஃதே ப்ரத்யக்சைதன்யமாகிய ஆன்மா; ஆனந்தகனம்; அத்வயம். பிரம்ஹ விஷ்ணுருத்ர என்பதாதி ஸம்பந்தமுடைய பீடமுதலியவற்றது. அது ஸ்வாத்மைகவேத்யம் (தனதான்மா வொருவனுக்கே யறியக் கூடியதாகிய) லிங்கமாய்த் தன்னிலேயே யுள்ளது. அஃதே

பரமானந்த மாகும். அதற்குப் பின்னமாகிய வஸ்துயாது மில்லை. அந்தலிங்கம் காணப்பட்டதாயின் காண்போன் என்னுந் தன்மையு மொடுங்கிவிடும். அதுலிங்கமாயினும் அலிங்கமேயாம். அதனை யினையோ ரறியார். அஃதே எல்லோராலும் எப்பொழுது முபாசிக் கப்படுவதாம். அவஸ்தாபேதமற்றதும் அஃதே. அது த்ருக்ருபம். அது கேவலம் போதஹீனம். கிஞ்சிக்ய சர்வக்ஞர்களும் அகங் கார மாயாபரவசர்களுமாகிய ஜீவேஶ்வரர்கள் அந்தலிங்கத்தை க்காண்பதில்லை. ஜீவன்பிரமனும் ஈசன்விஷ்ணுவுமாம். ஜீவனாகிய பிரமன் மோகஜாலங்களில் மூழ்கினவனாய் அகங்கிரகவுபாஸனை யெ னும் ஆயுதத்தால் சர்வக்ஞனாகிய விஷ்ணு வோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தான். அவ்விஷ்ணுவும் அகங்காரவசனாய் யானே ஸர்வேஶ் வரன் என்று கூறிக்கொண்டு யுத்தஞ் செய்ய ஆரம்பித்தான். இவ் வாறு மித்தை (பொய்) யாகிய சாஸ்திரங்களால் மோகாந்தகர்க ளாய் விவாதஞ்செய்யும் அவ்விருவர்களையும் பார். ஓ பவானி! சூ ராக்ஷராகளாகிய அந்தப்பிரம விஷ்ணுக்கள் மோகம் நீங்கி அவ்வலி ங்கத்தைக் கண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கினவராயிருந்தனர். ஆயி னும் மீண்டும் மாயாபாசங்களால் கட்டுண்டவர்களாய்த் தரிசனமிழ ந்து மீண்டும் லிங்கத்தினடி முடியை நாம் காணவேண்டு மென்று பலகாலமுயன்று முடியவில்லை. வராஹ ஹம்ஸவடிவங்கொண்டு தே டியுங்காணாது தோத்திரஞ் செய்யவாரம்பித்தனர். ஓ தேவி! சூரா க்ஷரர்களாகிய அப்பிரம விஷ்ணுக்கள் ஹம்ஸ மந்திரத்தால் அலிங்க மாகிய லிங்கத்தைக்கண்டு ஆகாயம்போல் ஸம்பந்தமற்றவராய் ஸக லமோகங்களு நீங்கினவராய் ஆனந்த நிலை பெற்றனர். அப்படிப்ப ட்ட அந்தலிங்கத்தைத் தவிர வேறு லிங்கமுண்டோ. ஓ தேவி! அஃதே அலிங்கமாகிய முக்ய லிங்கமென்றறி. அதனைப் பூசிக்கமுடி யாதவர்கள் சிவரூபமாயாவது தாதுரூபமாயாவது பாணரூபமா யாவதுள்ள சிவலிங்கத்தைப்பில் வதளங்களாற்பூசிக்கவேண்டும். ஓப வானி! அங்ஙனம்பூஜித்தால் ஸம்ஸாரக்கடலினின்றுங் கரையேறலாம். முக்யலிங்கபூஜை சாமான்யமாகிய நரர்களாலுஞ் சுரர்களாலுஞ் செய் யக்கூடியதல்ல. தபோதானங்களாலும் வேதயதர்மங்களாலும் மற்று முள்ள பற்பல வுபாயங்களாலும் அப்பூஜை செய்ய முடியாது. அந்த முக்ய லிங்க பூஜை யாதெனின் அதனைக் கூறுகின்றேன். கேட்பா யாக. அந்த பூஜை மிக்க பெரியோராலேயே செய்யக் கூடியது. அ துவே மிக்காஹஸ்யம். அதைப்பூஜிக்க அனந்தகோடி ஜன்மங்களில் புண்யஞ்செய்திருக்கவேண்டும். சர்வக்ஞரூபாகிய ஹரியினாலும்

இஞ்சிக்கு ரூபனுகிய பிரமனுைம் வராஹ ரூபியாக விஷ்ணுவுங்கொண்டு காண முயன்று மாகாது தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதன்றே? அங்ஙனமிருக்க அப்பூசையின் மஹிமை என்னவெனக்கூறுவேன். மன்றினுல் ததாகாரமாய்ப் பார்ப்பதனுலேயே அப்பூசை சித்திக்கும். அதுமிக்கவிசித்திரமாயுள்ளது.

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீஸாம்பாய நம:

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷது லிங்ககதனம்.

ஈம்வரர்:- ஓதேவி! யாம் ஈசஜீவர் என்ற அபிமானங்கொண்டவர்களாதலின் விஷ்ணுபிரமர்களும் அந்தலிங்கத்தின் அடிமுடிகளைக் கண்டிலர். அகங்கார முள்ளவர்களாய் வர்ணாச்சிரம தர்மாபிமான முள்ளவர்களாகிய மனிதர்களதனைப் பூஜிக்கவியலாது. அத்தகைய பூஜையின்றி முக்தி கிட்டாது. தேவர்களைப் பூஜிப்பதினும் எனது லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் சிறந்ததாகும். ஓதேவி! எனது பௌதிகலிங்க பூஜையானது பில்வபத்ர முதலிய சாதனங்களால் நிறைவேறும். ஈண்டு கூறிவரும் பூஜையானது ஆன்ம ஐக்கியமேயாம். இந்த பூஜைக்கே ஏனைய பூஜைகள் சாதனமாகும். விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் ருத்திராத்தியாய ஜபம் சிவநிவேதன போஜனம் இவைகள் சித்தத்தைச் சுத்தமாக்குகின்றமையின் ஞானாங்கமெனப்படுவதாம். ஜாபாலம் அதர்வணம் கைவல்யமுதலிய உபநிடதங்களுள் விபூதிருத்ராக்ஷதாரணம் லிங்கார்ச்சனை பஞ்சாக்ஷரஜபம் இவைகளைக் கூறி "த்யாவீத ஈசானம்" (ஈசானனைத்தியானியுங்கள்) "சிவ ஏகோத்யேய:" (சிவனொருவனே தியானிக்கவேண்டியவன்) "உமாசகாயம்பரமேம்வரம்" (உமையோடுகூடினவனும் பரமேம்வரனுமாயுள்ளவனை) என்பனாதி மந்திரங்கள் இவையெல்லாம் ஞானாங்க யலிங்காராதனத்தின் பொருட்டே என்பது விளங்குகின்றது. யாகதான விரதங்கள் அதன் பொருட்டே சாதனமாகும். இப்பூஜையானது பூஜ்யபூஜகர்களற்றனதும் தூபதீபம்சந்தன புஷ்பம் பஞ்சாமிர்தம் நிவேதனம் முதலிய சாதனங்களால் முடியாது. பாவனையெ

ன்றிலேயே எளிதிற்கிடைக்கும். போகிகளுக்குங் கிடைப்ப தரிது. பிரக்ஞையெனும் மஹா கங்கா தீர்த்தத்தில் "நித்யசுத்தோஹமஸ்மி" (யான் நித்யசுத்தனாயிருக்கின்றேனென்று) ஸ்நானஞ் செய்து ஸ்வாத்மைக்யான மஹா விபூதியைப்பூசி ஞானம் வைராக்யம் போதம் எனும் திரிபுண்டர மணிந்து சாந்தி தாந்தி உபரதி முதலிய அப்யாஸமாகிய ருத்ராக்ஷமாலையைத் தரித்து பஞ்சபூத தத்வ பஞ்சீகரணத்தால் நிர்மலனாய் பஞ்சகோசமுங் கடந்துள்ள பொருளாகியபஞ்சாக்ஷரத்திற் பாராயணனாய் ஐந்துபிராணன் மனம் இவைகளின் தன்மையும் சகல இந்திரியங்களுமற்றவனாய் யான் பரப்பிரம்ஹமாகிய ஈசன் வாச்ய வாசகமற்றவன் என்று த்யானித்துக்கொண்டு ஸ்வாத்மைகக்கியான ஆனந்தஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனாய்மோஹம் நீங்கி மஹாமாயையெனும் கர்ப்பக்கிருகத்தி லிருக்கின்றவனாய்த் தனது நிஜ ஆன்ம லிங்கத்தில் பஞ்சகர்ம இந்திரிய ரசமாகிய பஞ்சகவ்யத்தையும பஞ்ச கர்மேந்திரியமாகிய பஞ்சாமிர்தத்தையும் அகண்டைக்யானு சந்தானமாகிய ருத்ரஜபத்தோடு கூடினவனாய்அபிஷேகித்து மஹேலயமாகிய சந்தனத்தைப் பூசுவோனாய் ஸர்வான்மத் தன்மையாகிய வஸ்திரத்தையுடுத்தித் தனது ஆதமலிங்கத்தைஸோகமெனும் அக்ஷதைகளால் அர்ச்சிக்கவேண்டும். மகாவாக்யானுசந்தானமாகிய பில்வங்களாலும் அர்ச்சித்து நான்கு வேதசாரமாகிய மஹாவாக்யங்களின் உச்சாரணமாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துதேகஜாலங்களாகியபக்ஷ்யபோஜ்யங்களை நிவேதனஞ்செய்து "அஹமஸ்மி" என்ற தாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்துச்சமாதியாகிய புஷ்பங்களைச் சாத்தித் தேக சம்பந்தமற்ற பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்து மஹானந்த மாகிய காதாளத்தோடு யானே விச்வமென்ற கீதத்தைப்பாடி சர்வஸங்க பரித்யாகமெனும் சத்ரசாமராதிகளால் ஆராதித்துப்பூஜ்ய பூஜகாதிகளை லயிக்கச்செய்வதால் இப்பூசை நிலைபெறுவதாம். ஓதேவி! இந்தப பூஜைக்கு ஆவாஹனம் உத்வாஸன மில்லை. காலதேச நியமமுமில்லை. இதற்குச் சாதனமுமில்லை. எப்பொழுதும் சர்வபாவத்தால் (எல்லாமாந் தன்மையால்) ஆன்மலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். ஓ தேவி! இந்தப் பூஜைக்கு மஹா நிவேதனமானது கிரியமாகிய ஸகலப்பிரபஞ்சமுமே. அப்படி நிவேதித்த சேஷத்தைப் புசித்துச் சுகமனுபவிப்பான். பின்னர் குணத்திரயங்களின்மையாகிய சங்கதீர்த்தத்தை "ஸதாசிவோஹம்". (யான்சதாசிவன்) என்று உச்சரித்துப் புசிக்கவேண்டும். ஓ தேவி! இங்ஙனம் ஆத்மலிங்க பூஜையைக் கூறினேன். இவ்விதம்கினைத்தோறும் பஞ்ய

பூஜனத்தன்மையற்றவனைப்பூஜிப்பவன் கைலாசலோகத்திற்கும் பூஜ்ய னும்லிங்கமயனுமாகின்றான். ஓ தேவி! இஃது பூஜையாலும் லிங்கத் தாலும் உபாஸனையாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் மற்றுமுள்ள தர் மங்களாலும் கிடைக்காது. எனது பிரஸாதமொன்றினாலேயே கிடை ப்பதாகும். இதனாற் கிடைக்கும் பொருள் பிராணகோசமுமல்ல. ஆனந்தகோசமுமல்ல. விக்ஞானகோசமுமல்ல. அன்னகோசமுமல்ல. மனோகோசமுமல்ல. அணுவுமல்ல. தீர்க்கமுமல்ல. பந்தமுமல்ல. முக்தமுமல்ல. துவைதமுமல்ல. மற்று அனீசமாகிய வோர் பரமே யாம். தேசகால முதலியன வில்லாமையால் வியாபகமுமல்ல. அவ ஸ்தை முதலியன வற்றுளதும் லிங்கமற்றதும் ரஸாதிகுண மற்றதும் ஏகமும் சிதானந்த ரூபமும் கனமும் அகண்டமும் மனோவாக்குக்க தீதமும் அநாதியும் சூக்ஷ்மமும் சுத்தமும் போதமும் அஸங்கமுமாயு ள்ளது. ஓ தேவி! அந்தலிங்கமேயான். அஃதே ஸகலலோகங்களு மாயுள்ளது. அவ்லிங்கப் பிரசாதத்தினாலேயே பூமி சலம் அக்னி வாயு ஆகாயம் சூரியன் சந்திரன் ஆகிய இவைகள் விளங்குகின்றன. ஜடமாகியஇஃதெல்லாம் எதனால்விளங்குகின்றன அதனைக்கண்டால் இஃதெல்லாம் காணப்பட்டதாகும். அது பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விஷயமல்ல. ஸகலதேவர்களின் ஹ்ருதயத்திலுள்ளது அஃதே. அது ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்லஅலியுமல்ல. பால்யமுடையதும்யௌவன முடையதும் வார்த்திகமுடையது மல்ல. அது நீண்டதுமல்ல. குறு கியதுமல்ல. கறுப்புமல்ல. வெளுப்பு முதலியவையுமல்ல. அது வட்டாகாரத்துவமு மல்ல. நாற்கோணமு மல்ல. மேலுள்ளது மல்ல. கீழுள்ளதுமல்ல. அஃது அகண்ட மேயாம். ஸகலவண்டங் களிலும் விஸ்தார மாயுள்ளதும் அஃதே. அது உலர்ந்தது மல்ல நனைந்ததுமல்ல. அதனிடமிருந்தே பிரமவிஷ்ணு ருத்திரேந்திரர்க ளும் மஹாபூதசங்கங்களும் தோன்றி நின்று அதனிலேயே லொடுங் குகின்றனர். அதனையே பிரம்ஹமென்றறி. அஃதே பஞ்சேந்திரி யங்களால் ஐந்து புலன்களையு மறிகின்றது. அஃதே மனதையெண் ணச்செய்கின்றது. நதிகள் ஸமுத்திரத்தினிடஞ் சேர்ந்து நாமரூபங் களை விட்டொன்றுவது போல் அந்த லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதினால் நாம ரூபங்களை விடுத்ததனோ டொன்றுவான். அந்த லிங்கமே தொனி பிந்து மாத்திரை முதலியவைகளைக் கடந்துளதும் வேதாந் தங்களில் ஓமென்று கூறப்படுவதுமாம். அஃதே பூரணத்திலும் பூரணம். எப்பொழுது தமஸுளதோ அப்பொழுது இரவில்லை. பக லில்லை. அந்தலிங்க மொன்றேயுளது. அஃது அக்ஷரமும் சூரியம

ண்டலத்திலுள்ளது மாம். அதனிடமிருந்தே பழமையாகிய பிரக்
ஞை பரவியது. அந்தலிங்கத்தை யறியாதசிலர் காலமே பரமென்
றும் ஸ்வபாவம் பரமென்றும் புலம்பித் திரிகின்றனர். அந்தலிங்க
த்தை யறிந்தவர் துக்கநீங்கி பரமசாந்தி யடைகின்றனர். அந்தலிங்க
மே அணுவுக் கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாயுள்ளது. பராபரமா
கிய அந்தலிங்கத்தைக் கண்டால் சித்தபந்தங்களும் ஸகலசம்
சயங்களும் ஸகல கர்மங்களும் நசிக்கின்றன. அந்தலிங்கமேசோதி
களுக்குச் சோதியும் சேதனங்களுக்குச் சேதனமுமாயுள்ளது. அந்
தலிங்கத்தைக் கண்டவர்களுக்கு சோகமோகம்யாது? அதனைக்
காணாதவர்களுக்கே அடிக்கடி ஆபத்துகளும் ஜனனமரண ஜராதுக்
கங்களும் வரும். ஆனந்தமாகிய அந்தலிங்கத்தை யறிந்தவர்களு
க்கு ஒருக்காலும் பயமில்லை. அந்தலிங்கமொன்றையே யறியவேண்
டும். அஃதே தியானத்தியேய மற்றது. ஞானக்ஞேய மற்றதும்
நாமரூபமற்றதும் பிறவாதது மாயுள்ளது. அதனை யாரோ ஓர்தீரன்
பார்க்கின்றான். எப்பொழுது மனிதர் ஆகாயத்தைதோலைபோல்
போர்த்துக்கொள்வார்களோ அப்போது அவ்லிங்கத்தையறியாது
துக்கநீங்கி முக்தியடையலாகும். அஃது உள்ளறிவாவது அல்லது
வெளியறிவாவது அல்லது இருவகையறிவாவது அல்லது அறிவு
டையதாவது அறிவில்லாததாவதுஅல்ல. அது அதிசயமும் கிரகிக்க
முடியாததும் ஏகாத்மக்யானமும் பிரபஞ்சம் நீங்கியதுமாம். அஃதே
வேதாதியில் ஸ்வரமாயுள்ளதும் வேதாந்தத்தில் பிரதிஷ்டிதமாயு
முள்ளதாம். அந்தலிங்கபிரகிருதியில் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர் லீனராகி
ன்றனர். அஃதே பிரம்ஹாவும் சிவனும் விஷ்ணுவும் விராட்டும்
ஸ்வராட்டும் ஸம்ராட்டு மாயுள்ளது. அதனை மேதாவிகளாகிய
பெரியோர் மனதாற் காணுகின்றனர். சிரவணத்தின் பொருட்டு
பலரால் அடையக் கூடாததும் சிரவணஞ் செய்தும் அறியப்படாத
தும் அஃதே. யாரோஒருவர் அதனை ஆச்சரியம் போல் காண்கின்ற
னர். ஆச்சரியம் போல் கேட்கின்றனர். ஆச்சரியம் போலறிகின்ற
னர். அந்தலிங்க மின்றிப்பிராணனாலும் அபானனாலும் ஜீவிக்கின்றா
னென்பதில்லை. ஸகலபிரஜைகளையும் உண்டுபண்ணுவதும் சத்வர
ஜஸ் தமஸாயுமுள்ளதும் பிறவாததுமாகிய வொருத்தியைப் பிற
வாத வனொருவன் ஸங்கியானவன் கூடிக்கலக்கின்றான். அந்த லிங்கத்
தின் கிலை பெற்றவனும் அவனை விட்டு விடுகின்றான். அந்தலிங்கமா
கிய ஆன்மாவையே தரிசிக்கவேண்டு மாயின் வேதமென்னுமலைகளி
லேறி சிரவணஞ் செய்யவேண்டும். ஹே மஹேஸ்வரி! அனந்தர

மும் சுயம்பிரகாசமுமாகிய அந்த லிங்க பிராவிடின் எவன் அத
னால் ஜீவிப்பன். அவனிலும் பராபரமும் சிறிதும் பெரிதும் யாதுமி
ல்லை. விருக்ஷம்போல் நிச்சலமாய் பரமாகாயத்திலுள்ளது அவ்வி
லிங்கமே. அதனிடம் மனோவாக்குகள் செல்லாது திரும்புகின்றன.
ஓதேவேசி! அது பிரமாண்டத்தையுங் கடந்துளது. பூமியில் புதை
யுண்டிருக்கும் புதையலை அறியாது ஜனங்கள் மேற்பிரதேசத்தில்
நடப்பது போல் மனிதர்களும் அதன் சம்பந்தமாகவே சகலவிவ
காரங்களையும் நடத்திகொண்டிருந்தும் அறிகின்றதில்லை. சாக்ரம்
சுவப்னம் சுழுத்தி ஆகிய அவஸ்தைகளில் எந்தலிங்கமானது மனதி
னாலடையப் பட்டுளதோ அதனையானென்றறிந்தவன் சம்சார நீங்கு
கின்றான். சிலந்திப்பூச்சி நூற்களையுண்டாக்கிச் சிலகாலத்திற்குப்
பின் தனது வாயினால் அந்நூற்களையே புசிக்கின்றது போல அந்த
லிங்கமானது ஸகல ஜகத்தையு முண்டாக்கி யொடுக்கிக் கொள்ளு
கின்றது. ஓதேவி! அந்தலிங்கமானது வாராணசியில் விஸ்வநாதனெ
னும் பெயருடன் விளங்குகின்றது. அங்கு மரித்தவர்களுக்குப் பிர
ணவமாகிய பிரம்ஹமந்திர மெனும் ஓங்காரதாரக முபதேசிக்கப்
படுகின்றது. அவ்வுபதேசம் பெற்றவன் மீண்டும் பிறவாது அந்த
லிங்கமாகின்றான். நேரில் ஆன்மலிங்கத்தைக்காண முடியாதவர்க
ளுக்கு பௌதிகலிங்கம் முக்திதருகின்றது. அதைத்தரிசிக்கும் மனி
தர் கிரமமாய் முக்திபெறுவார். அந்தமுக்யலிங்கத்தில் பேதபுத்தி
செய்தவர்க்கே பயம் நிகழும். அந்தலிங்கமே ஹ்ருத் புண்டரீகத்
தில் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றது. வேதாந்த விக்ஞானத்தால்
அர்த்த நிச்சயம் வந்த யதிகளால் சந்யாசயோகத்தால் அந்தலிங்க
மே அடையக் கூடியது. ஓதேவி! இதனையூகித்தறிய முடியாது.
துராசாரங்களினின்று ஒழியாதவனும் சாந்தி சமாதியில்லாதவனு
மான மனிதனுக்கு அந்தலிலிங்கம் விளங்காது. எவர்களது மனம்
தூய்மைபெற்றுளதோ அவர்களுக்கு விளங்கும். ஆதலால் ஆத்ம
காமனையுள்ளவன் அவ்விலிங்கத்தைப் பூசிக்கவேண்டும். காமனை
யைக்கருதியவன் இந்தலிங்க பூஜையில் அதிகாரியல்ல. ஓ மஹேசி!
இந்த ரகசியார்த்தத்தை சமானியரறியார். ஞான நிஷ்டரே அறி
கின்றனர். இந்த லிங்கபூஜையில் குரு சிஷ்யன் பூஜ்யன் பூஜகன்
பிரதோஷ முதலியதுயாதுமில்லை. இவ் விலிங்கத்துக்கு சர்ப்ப பூஷ
ணமாவது சந்திரகலையாவது இல்லை.

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

யக்ஷகின்னரஸேவிதாயநம:

அறுபதாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷது லிங்க பூஜாமகிமை.

ஈச்வரர்:-ஓ தேவி! மிக்க ஹிதமாயுள்ளதைக் கூறுகின்றேன். இப்போது கூறிய பூஜையானது அனந்தமாகிய பயனையுடையதும் கர்மங்களையழிப்பதுமாகிய மனோலயமென்னும் மஹாக்யான பூஜையேயாம். தேவராயினும் மனிதராயினும் அந்தப் பூசையைச்செய்வாராயின் பிறவி நீங்கிப் பெறும்பேறெய்தலாம். அந்தப்பூசை சாமானியமாயுள்ளவனுக்குக்கிட்டாது. எண்ணிறந்ததவம் யோகம் யாகம் முதலிய புண்ணியகர்மங்களைச்செய்து எனது பிரஸாதம் பெற்றவனெவனோ அவனுக்கே அப்பூஜைகிட்டும். விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரிப்பவனும் ருத்திராவர்த்திசெய்கின்றவனும் பஞ்சாக்ஷர பரனும் லிங்கார்ச்சகனும் பிரதோஷம சதுர்த்தசி அஷ்டமி சோமவாரம் முதலிய காலங்களில் நியமத்தோடென்னைப் பூசிக்கின்றவனும் எனது க்ஷேத்திரமாகிய அவிமுக்தத் (காசி) தில் விஸ்வேசனை யர்ச்சிக்கின்றவனும் மஹாளயம் ருத்திரகோடி காலஞ்சரம் பிரபாசம் புஷ்கரம் அமரகண்டகம பிண்டாரகம் குருக்ஷேத்திரம் மஹாகாளம் மாஹேஸ்வரம் தேவதாருவனம் நைமிசம் சித்திரகூடம் கேதாரம் வைத்யநாதம் ஸ்ரீசைலம் ஓங்காரம் வேணுவனம் ஆவடங்கம் ஸோமநாதம் கோகர்ணம் திரியம்பகசைலம் தக்ஷிணகைலாஸம் ஏகாம்பரவனம் விருத்தாசலம் அருணாசலம் கோபர்வதம் சிதம்பரம் சுவேதாரண்யம் கஜாரண்யம் ரத்னகிரி ஸ்ரீகண்டம் மாத்ருனசலம் கோடிகை திருதிவனம் கும்பகோணம் அருச்சுனம் சுந்திரகிரி மாதவிவனம் கேதகிவனம் க்ஷீரணிவனம் சமீவனம் பில்வவனம் கடே- [illegible] சாயாவனம் ஸ்ரீவாஞ்சியம் வேதவனம் வன்மீகம் வாதபுரி சேது ஹாலாஸ்யம் சாலிகவனம் கஜனசலம்மஹேந்திரகம் இந்தபுண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் வசிப்பவருமாகிய புண்யவான் எவனோ அவனுக்கே எனது பிரஸாதங்கிடைக்கும். எனது பிரஸாதத்தினாலே அந்த ஞானங்கிட்டும். ஓ தேவி! அநேககோடி ஜன்மங்களில் எனது பிரஸாதத்திற் காளானவனாய் வைராக்ய பக்தியுடையவனுக்கே சித்தசுத்தியிருக்குமாகையால் ஆத்மலிங்கார்ச்சனை புத்தியுதிக்கும். பிரபஞ்ச சுகத்தில் மனஞ்சென்றவர்களுக்கு அத்தகைய மதியுதிக்காது. அநேக மாயிரம் கீழ்ச்சென்றசனன மெடுத்து ஏதேச

வோர் புண்யவிசேஷத்தால் மானுடஜன்மம் கிடைக்கும். என்னைத்தியானிப்பவனும் அதர்வசிரசு ஜாபாலம் கைவல்யம் காலருத்ரம் முதலிய வுபநிடதத்தை ஜபிப்பவனும் ருத்ராவர்த்தி செய்கின்றவனும் பஸ்மநிஷ்டை பெற்றவனுமாகிய எவனோ ஓர்சிவயோகிக்கே இதின் மதியுதிக்கும். பின்னர் ஞானாப்பியாசத்தில் முயலுவோனாயின் அவனுக்கு இந்த ஆத்மலிங்கஞானங்கிட்டும். ஏனையோருக்குக் கிடைப்பதரிது. ஹ்ருதயபத்மத்தில் சதுர்ப்புஜனும் மானையும் பாணத்தையுந்தரிப்பவனும் கர்ப்பூரம் போல் வெண்ணிற மேனியுடையோனும் சடையில் சந்திரகலையையும் கங்கையையுந் தரிப்பவனும் ஸர்ப்பாபரணனும் முக்கண்ணனும் கறைக்கண்டனும் சந்திரன் போன்ற முகமுடையவனும் உமையோடு கூடினவனும் திவ்யரத்ன சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவனுமாகிய என்னை க்ஷணமாவது அரைக்ஷணமாவது தியானிப்பானாயின் ஆன்மலிங்கதியானத்துக்கு வேண்டியசாதனம் பெற்றவனாவான். ஓ தேவி! சிவன்ருத்ரன் ஹரிவிதி இந்திரன் அக்னிவாயு யமன் வருணன் சந்திரன் சூரியன் குபேரன் மருத்துக்கள் அஸ்வனிதேவர் ஆதித்தியர் ஸ்கந்தர் விக்னேஸ்வரர்நந்திகேஸ்வரர் முதலியயாவர்களும்யானே. இவர்கள் என்னிடமிருந்தேயுண்டானார்கள். யானே பிரமனுக்கு வேதங்களை யுபதேசித்தேன். விஷ்ணுவுக்குச் சக்கிரம் தந்தேன். எனது ஐஸ்வர்ய ரூபத்தை அகமேவ என்று தியானிக்கின்றவர்களுக்கு எனது ஞானங்கிட்டும். அல்லது சூரியமண்டலத்தில் பொற்கையனும் பொன்மீசையனும் பொன்வண்ணனும் அம்பிகாபதியுமாகிய என்னை தியானிக்கலாம். அவனுக்கும் ஞானமுதிக்கும். இயமநியம ஆசனமுடையோனாய் வாயுவைப் பூரகத்தினாலிழுத்து மூன்று கடிகை கும்பகஞ் செய்து சலிக்காமலிருந்தால் தான்ய சூகம்போல் சூக்மமாயும் மின்னல் ஸ்படிகம் முதலியனபோல் ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய சோதியானது காணப்படும். அவனே ஆன்மா. அவன்கால் முதல்தலையீறாய் ஸகலசரீரங்களையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கும் அஸங்கபுருஷனாகிய யான். யாதொருவன் என்னை யோகத்தினால் காண்கின்றானோ அவனுக்கு அஷ்டமஹாசித்திகளும் சித்திக்கின்றன. அவனதுசிரசில் ஆயிரம் இதழ்த்தாமரையில் ஆனின்முலைக்காம்புபோல் அமுதரஸதாரையானது கபாலத்தை விட்டு இடையெனும் நாடியில் பிரவகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எப்போதும் தஹராகாசத்திலிருக்கின்றவனாய் இந்திரிய மனோவாக்குகளை ஏவுவோனும் யானே. பாரபஸ்யந்தி பத்யமாவைகரி இவைகளில் பிரணவமாயிருப்பவன் யானே.

யானே. அசிங்கனும் தேவதிர்யக் மனிதர்களு ளிருப்பவனும் நாமரூ
பங்கடந்தவனும் அகங்கார மற்றவனும் பதினாறு கலையுடையவனும்
நினைப்போனும் அறிவோனும் அநுபவிப்போனுமாயிருக்கின்றேன்.
ஆமையின் நாவானது மிக்கநீளமாயினும் குறுகுவதுபோலும் நதி
கள் ஸமுத்திரத்தை யடைந்து நாமரூபம் நீங்குவனபோலவும் சூரிய
னொடு தனது கிரணங்களொடுங்குவனபோலவும் என்னிடம் ஜக
மொடுங்குகின்றது. சூரியகிரணத்தால் தாமரைமலர்வது போல
வும காந்தசந்நிதியில் இரும்பு சேட்டிப்பதுபோலவும் எனது சந்நிதி
யில் காலகர்மவிபாகத்தால் ஸகலசகமும்சேஷ்டிக்கின்றது. யானே
இவைகளைச் சிருட்டித்து அதிற் பிரவேசித்து நாமரூபகுணங்களால்
பிரமாவிஷ்ணு ருத்ரர் எனும் பெயருடையவனாயிருக்கின்றேன். முந்
தினயுகத்தில் எப்படிசிருஷ்டித்தேனோ அப்படியே பிந்தினயுகத்தி
லும் சிருட்டிக்கின்றேன். அக்னியினின்றும் தீப்பொறிகளுண்டா
விதுபோல் என்னிடம் ஜகமுண்டாகின்றது. இந்திரன் சூரியன்வரு
ணன் சந்திரன் மநு பிதுரர் அந்தணர் அரசன் கிரகங்கள் இவை
கள்யானே. ஸகலசரீரங்களினு மிருக்கின்றேனாயினும் ஓர்குணமு
மின்றி ஸகலத்துக்கும் போக்தாவாயிருக்கின்றேன். உள்ளும்புறம்
புமுள்ளவன் யானே. என்னை எவன் அறிகின்றானோ அவன்யானே.
யோகம் சாங்கியம் இவ்விரண்டும் எனக்குமிக்கப் பிரியமானவை.
எல்லோருக்கும் பொதுவாய் உபாஸனையையுங்கூறுகின்றேன். ஆவின்
சகல சரீரத்திலும் க்ஷீரமிருப்பினும் முலைக்காம்பில் காணப்படுவது
போல் யான்சர்வவியாபியாயினும் சிவலிங்கத்தில் காணப்படுகின்
றேன். ஆன்மலிங்கத்தை ஞானயோகத்தினால் காணச்சக்தி யற்றவர்
கட்கு லிங்கத்தில் பூசை விதிக்கப்பட்டது. விபூதிருத்திராக்ஷ தார
ணம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் ருத்திராவர்த்தி ஆகிய இவைகளைச்செய்து
கொண்டு ஓர்பில்வபத்திரத்தை எனது சிரசில்வைப்பவனுக்குஞான
மளிக்கின்றேன். அது எனக்குப் பிரதிக்ஞை. ஓதேவி! பற்பல விதமா
கிய வர்ணாசிரமதருமங்களாலும் இஷ்டா பூர்த்தங்களாலும் கன்னி
காதானங்களாலும் யான் அவ்வளவு திருப்தியடையேன். இவை
களெல்லாம் என்னைப் பூசிப்பதற்கு பிரியத்தையுண்டு பண்ணும்.
இதாபுண்டரந்தரிக்கும அந்தண சந்நியாசியிடம் எனக்குப் பிரீதி
யில்லை. எனது புண்டரந்தரிக்கும் சந்நியாசியிடமே மிக்கபிரீதியுளது.
விபூதித்திரிபுண்டர மணிந்தவனே எனக்குச்சம்மதன். ஊர்த்துவ
புண்டரத்தை பிரமத்தினாலுந் தரிக்கக்கூடாது. அப்படித் தரித்தால்
அவன் செய்வதெல்லாம் நரகின்பொருட்டேயாம். அவனது பிதுர்

க்களும் அதோகதியடைவர். ஊர்த்துவ புண்டரந்தரித்தவரைப் பார்க்கநேரிடுமாயின் கண்களை மூடிக்கொள்வேன். எனது நேத்ரம் எவன் பொருட்டு மூடுகின்றதோ அவனுக்கு ஞானமுதியாதன்றோ? கைலாய சிகரத்திலுள்ள கைலாசேஸ்வரமெனும் லிங்கத்தைத் தேவனாயினும் மனிதனாயினும் ஏனைய ஜந்துவாயினும் ஒருக்ஷணகாலம் நினைப்பின் அவனுக்குடனே சாந்நித்யம் தருவேன். இதன்மஹிமையை யாவருமறியார். இது லிங்கராஜமெனப்பெயரியது. எனக்கு அபாரமாகிய ஆனந்தத்தையளிப்பதும் போகமோக்ஷந்தருவதும் பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர்களுக்கு லோகவியாபாரத்தை நடத்துவதற்குத் தக்கயோக்யதையைத் தருவதும் இந்தலிங்கமே. ஓதேவி! ஈனொருவனுக்கு மிதனைக்கூறியதில்லை. இந்தலிங்கத்திலேயே கற்பர்தோறும் ஸகலசராசரமு மொடுங்குகின்றது. ஆகலின் இந்த லிலிங்கமே ஸகலாதாரமாம். பிரளயகாலத்தில் யான் நீ ஸ்கந்தன்ஹேரம்பன் முதலியவர்களோடு கூட எனதுருவத்தை யொடுக்கிக்கொண்டு இந்த லிலிங்கத்தில் வசிக்கின்றேன். ஸகலஜகங்களின்தோற்றநிலையொடுக்கத் தொழிலானது எனது லீலையே. காரணங்களுக்குக் காரணனும் பதிகளுக்குப் பதியும் சேதனர்களுக்குச் சேதனனும் காரணங்களுக்கு அதிபாதிபனும் காலவரைக்குளடங்கிய ஸகலங்களையு முண்டாக்குகின்றவனும் தனக்குக் காரணமற்றவனும் ஸகல பூதங்களிலும் வசிப்பவனும் யானே. ஓதேவி! இது மஹாரகஸ்யமாயுள்ளதாயினும் உனக்கு விளக்கிக் கூறினேன். தேவர் முனிவர் முதலியவர்களுக் குரைத்தேனில்லை. இது மிக்க ரகஸ்யமாதலின் மனதிலேயே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிவரஹஸ்யமெனும் ஸமுத்திரத்தில் பிரதமாம் சமெனும் ரத்னமானது உனக்களிக்கப்பட்டது. இதனைக்காதணியாக வைத்துக்கொள்வாயாக. சத்யம். இது சத்தியம் என்று கைதூக்கிக் கூறுகின்றேனென்றருளினர்.

இவ்வாறு இறைவன் தேவியை இறுகத்தழுவிக் கூறிமகிழ்ந்து கைலையில் வீற்றிருந்தனர். ஸ்கந்தர். ஓமுனிவரே! கைலாஸத்தில் அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளன வாகியலிங்காலயங்களின் சம்பந்தமாகிய சரிதமானது கேட்டவர்களது பாபங்களாகிய பஞ்சமலைக்குத்தீயாகும். அபாரமாகிய புண்யங்களையுந்தரும். சிரவணஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு இதனிலும் ஹிதமாகியசரிதம் வேறொன்றில்லை. இதனைக் கேட்டமாத்திரத்தில் சிவபாதாரவிந்தத்தில் மனம் லயமடையப் பெறுவான். மீண்டும் சம்சாரமாகிய முதலையின் வாயிலகப்படான். ஜைகீஷவ்யரே! உமது நிமித்தமாய் மஹேஸ்வரனருளப் பட்ட